Nr. 4. Warszawa, dnia 31 grudnia, 1926 r. **Rok IX.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Prenumerata roczna 3 zł. **Cena egzemplarza 1 zł. 20 gr.**

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat Nr. 69. Telef. 141-30.

Adres Administracji: ul. Senatorska Nr. 16, Komisarjat Rządu. Telef. 87-02.

TREŚĆ:
Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych . . . . poz. 190—191
Obwieszczenia „ „ „ . . . . „ 192—198
Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych . . . . „ 199—266
Pisma okólne „ „ „ . . . . „ 267—281
Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych . . . . „ 282
Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń . . . . „ 283—398

Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

190.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 1926 r. o wzajemnem ogłaszaniu listów gończych w stosunkach z Rzeszą Niemiecką.

Pełnomocnik Rządu Polskiego do rokowań polsko-niemieckich Dr. Witold Prądzyński i Pełnomocnik Rządu Niemieckiego do tych rokowań Tajny Radca Legacyjny Dr. Carl Goes wymienili w Berlinie w dniu 16 grudnia 1925 noty stwierdzające, że Rządy obu Państw zgodne są, aby wzajemne ogłaszanie listów gończych odbywało się według następujących postanowień:

1. Władze sądowe każdego z obu Państw mogą w celu przygotowania wydania przestępcy przesyłać odezwy o ogłoszenie listu gończego do redakcji Gazety Śledczej, wydawanej w drugiem Państwie (adres: w Rzeczypospolitej Polskiej „Gazeta Śledcza za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości w Warszawie[1]); w Rzeszy Niemieckiej „Deutsches Fahndungsblatt Berlin No 43, Georgenkirchstrasse 30").

2. Odezwy można przesyłać pisemnie lub telegraficznie w języku urzędowym władzy wzywającej bezpośrednio t. j. bez zachowania drogi dyplomatycznej lub służbowej. O ogłoszenie listu gończego należy się zwracać tylko *w ważniejszych wypadkach.* O ile się prosi o umieszczenie fotografji, należy do odezwy dołączyć wedle możności kliszę.

3. W odezwie należy umieścić dane, potrzebne do stwierdzenia tożsamości osoby poszukiwanej, a nadto podać, co wiadomem jest o jej obywatelstwie, z powodu jakiego przestępstwa żąda się rozpisania listu gończego, oraz że istnieje prawomocny wyrok, sądowy nakaz aresztowania lub równoznaczna z nim decyzja sądowa, i że na wypadek wykrycia poszukiwanego żąda się tymczasowego jego ujęcia w celu późniejszego wydania.

4. Ogłoszenie listu gończego nastąpi w tym języku, w którym wydaje się gazetę śledczą. Niema obowiązku ogłaszania listu gończego, jeżeli dane zawarte w odezwie są niedostateczne, albo jeżeli istnieje podstawa do przyjęcia, że poszukiwany jest obywatelem Państwa wezwanego, lub jeżeli z innych powodów wydanie przestępcy zgóry przedstawia się jako niedopuszczalne. Jeżeli odmawia się ogłoszenia listu gończego, należy o tem rozstrzygnięciu donieść bezpośrednio władzy wzywającej.

5. Zapomocą odpowiedniego uwiadomienia redakcji gazety śledczej władze sądowe odwołają bezwłocznie listy gończe, które się stały bezprzedmiotowemi.

6. Nie będzie się zwracać kosztów ogłoszenia i wymiany pism, będących w związku z ogłoszeniem.

[1]) Odezwy te będzie Ministerstwo Sprawiedliwości kierowało do Redakcji „Gazety Śledczej" zaopatrując je swą opinją, czy ekstradycja w danym wypadku będzie dopuszczalną a tem samem, czy list gończy nadaje się do ogłoszenia.

7. Jeżeli wskutek rozpisania listu gończego wykryto poszukiwanego, należy go tymczasowo przytrzymać w areszcie w celu późniejszego wydania, o ile przytrzymanie ze szczególnych względów nie jest zbędne. O wykryciu i o przytrzymaniu poszukiwanego należy bezwłocznie uwiadomić władzę, która zażądała rozpisania listu gończego. Do dalszego postępowania należy stosować zasady przyjęte przy wydawaniu przestępców.

8. Redakcje gazet śledczych będą sobie stale i bezpłatnie przesyłały po dwa egzemlarze wydawanych gazet.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

Minister Sprawiedliwości:
w/z. (—) *Siennicki.*
Podsekretarz Stanu.

191.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1926 r. w sprawie ustanowienia składu Komisji kwalifikacyjnej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych na dalszy okres dwuletni 1927 i 1928.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7 stycznia 1925 r. o komisjach kwalifikacyjnych (Dz. Ust. Nr. 6, poz. 50) ustanawiam na dalszy okres dwuletni 1927 i 1928 członkami Komisji kwalifikacyjnej, czynnej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych:

Podsekretarza Stanu D-ra Maurycego Zdzisława Jaroszyńskiego.

Dyrektorów Departamentów: Władysława Weissbroda, Karola Kirsta i D-ra Kazimierza Świtalskiego oraz Głównego Inspektora Min. Spraw Wewnętrznych Stanisława Twardo.

Zastępcami członków tej Komisji ustanawiam: Naczelników Wydziałów: Stefana Seferowicza, Stefana Dobrowolskiego, D-ra Kazimierza Windakiewicza, Władysława Łyszkowskiego, Andrzeja Longchamps de Berier, Romana Hausnera, Jana Strzeleckiego, Jerzego Pileckiego, Jana Śliwińskiego, Zygmunta Zabierzowskiego, Antoniego Robaczewskiego, Jerzego Adelsteina i Marcelego Porowskiego.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

192.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia w sprawie zmiany nazw miejscowości w województwie lubelskiem.

Niniejszem zmieniam nazwy następujących miejscowości:

1) „Udalec" na „Nadrzecze" (gm. Krzywiczki pow. Chełm).

2) „Czestny Krest" na „Równianka" (gm. Turka pow. Chełm).

3) „Perekreszcze" na „Krzyżne" (gm. Turka pow. Chełm).

4) „Ruskie" na „Dominikanówka" (gm. Krasnobród pow. Zamość).

5) „Udalec" na „Majdan Kamieniecki" (gm. Turka pow. Chełm).

6) „Monastyrek" na „Kalinówka" (gm. Stary Zamość pow. Zamość).

7) „Luchowska Swoboda" na „Zagrody Podlesie" (gm. Wola Rozaniecka pow. Biłgoraj).

8) „Aleksandrowska Słoboda" na „Podlesie" (gm. Puszcza Solska pow. Biłgoraj).

9) „Łukowska Słoboda" na „Wólka Łukowska" gm. Łukowa pow. Biłgoraj).

10) „Ukazna" na „Kłoda Mała" (gm. Dobryń pow. Biała).

11) „Kraśniczyn Aleksandrowski" na „Kraśniczyn" (gm. Czajki pow. Krasnystaw).

12) „Carska Miłość" na „Dęby Poduchowne" (gm. Kotlice pow. Tomaszów).

13) „Kołnicha" na „Czartowiec" (gm. Tyszowce pow. Tomaszów).

14) „Popów" na „Popielowo" (gm. Korytnica pow. Węgrów).

15) „Golicynów" na „Gruszczyno" (gm. Stara Wieś pow. Węgrów).

16) „Pobiedonoscewo" na „Hola" (gm. Turno pow. Włodawa).

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

193.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 sierpnia 1926 r. w sprawie ustalenia nazwy miasta Tomaszowa.

Niniejszem ustalam nazwę miasta Tomaszów w powiecie brzezińskim Województwa łódzkiego na „Tomaszów Mazowiecki".

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

194.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 września 1926 r. o zmianie nazwy gminy i miejscowości „Szemietowo".

Niniejszem zmieniam nazwę gminy i miejscowości „Szemietowo" w powiecie święciańskim Woj. Wileńskiego na „Szemetowszczyzna".

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Jaroszyński*
Dyrektor Departamentu.

195.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 listopada 1926 r. o zmianie nazwy gminy Tynwałd w powiecie lubawskim województwa pomorskiego.

Niniejszem zmieniam nazwę gminy Tynwałd w powiecie lubawskim województwa pomorskiego na „Tuszewo".

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławoj Składkowski.*

196.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 listopada 1926 r. o zmianie nazwy gminy „Ladzkie Szlacheckie".

Niniejszem zmieniam nazwę gminy Ladzkie Szlacheckie w powiecie Tłumacz Województwa Stanisławowskiego na „Lackie Szlacheckie".

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławoj Składkowski.*

197.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 listopada 1926 r. o zmianie nazwy gminy wiejskiej Żychlin w pow. kutnowskim.

Niniejszem zmieniam nazwę gminy wiejskiej „Żychlin" w powiecie kutnowskim Województwa Warszawskiego—na „Dobrzelin".

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławaj Składkowski.*

198.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 grudnia 1926 r. o zmianie nazwy gminy Dzierząna w pow. sieradzkim województwa łódzkiego.

Niniejszem zmieniam nazwę gminy Dzierząna w powiecie sieradzkim województwa łódzkiego na „Rossoszyca".

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławoj Składkowski.*

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

199.

Okólnik Nr. 40 z dnią 21 kwietnia 1926 r. Nr. AA. 2613/26 do Pana Wojewody (do wszystkich).

Calem uproszczenia trybu postępowania przy przedkładaniu Komisjom rozpoznawczym spraw, jakoteż ulepszenia postępowania w samej Komisji rozpoznawczej, postanawia Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Min. Spraw Wojsk. zmodyfikować przewidzianą w § 110 rozp. wyk. procedurę jak następuje:

Komisja rozpoznawcza posiada swoją własną listę poborową i swoją listę protokółu badań członków rodziny. Lista poborowa Komisji rozpoznawczej nosi nazwę: „lista rozpoznawcza" zaś księga protokółów badań członków rodziny „protokół rozpoznawczy dla członków rodzin. Obie księgi przechowuje u siebie Urząd Wojewódzki.

Do obu tych ksiąg prowadzi się jeden wspólny skorowidz wyjaśniający zarazem w której księdze danych osób należy szukać.

Księgi i skorowidz winny być należycie oprawione i objętościowo obliczone na 300 osób. (Skorowidz na 600 osób).

Wpisy do listy rozpoznawczej i do protokółu rozpoznawczego mogą być dokonywane nie w porządku alfabetycznym, lecz w kolejności nadsyłanych spraw. Nową listę lub protokół zakłada się po wyczerpaniu dotychczasowych. Wzór listy rozpoznawczej jest identyczny z wzorem listy poborowej, jednak wymiaru mniejszego niż przepisuje rozp. wyk. dla list poborowych, a mianowicie 38×34. Zwężenie ma nastąpić przedewszystkiem w pierwszej poziomej kolumnie (rubryki 1—15). Księga protokółu rozpoznawczego ma być założona według wzoru podanego w zał. Nr. 2.

Władza administracyjna I instancji przesyła wyciągi z list poborowych i protokółów badań członków rodzin *w jednym tylko egzemplarzu.* Na podstawie nadesłanego wyciągu władza admin. II instancji wypełnia według kolejności nadsyłanych wyciągów rubryki listy rozpoznawczej względnie protokółu rozpoznawczego członków rodziny poborowego.

Orzeczenie Komisji rozpoznawczej wpisuje się przy Komisji do listy rozpoznawczej, względnie protokółu rozpoznawczego oraz do nadesłanego wyciągu, który zwraca się władzy admin. I instancji.

Komunikując o powyższem, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca wydać stosowne zarządzenia, celem wprowadzenia w życie zarządzonej niniejszem zmiany postanowień § 110 rozp. wyk. w szczególności należy:

1) zarządzić sporządzenie listy rozpoznawczej i protokółu rozpoznawczego dla członków rodzin,

2) wciągnąć do nich dotychczasowe decyzje Komisji rozpoznawczej,

3) polecić władzom admin. I instancji by w przyszłości przesyłały wyciągi list poborowych względnie protokóły badań tylko w jednym egzemplarzu.

Zarazem podaje się wzory księgi protokółu posiedzeń i wykazu poborowych wysłanych na ekspertyzę szpitalną.

O wykonaniu należy donieść do 4 tygodni.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Olpiński*

3 zał. **Podsekretarz Stanu.**

Wzór Nr. 1.

Protokół posiedzenia Komisji rozpoznawczej Nr.........................

z dnia..192 roku.

Komisja rozpoznawcza dla miasta stoł. Warszawy.

Skład komisji: 1) Przewodniczący
2) Delegat D. O. K.
3) Lekarz wojskowy
4) Lekarz cywilny
5) Oficer sztabowy
6) Przedstawiciel samorządu.

Komisja rozpoczęła czynności urzędowe o godzinie..............................
„ zakończyła o godzinie..............................

Przeznaczeni do zbadania byli..Nr. aktu
....
....

Stawiło się..
Usprawiedliwili niestawienie się ....
....
....

Nieusprawiedliwili niestawienia się..
....
....

Wynik badania: Imię i nazwisko, orzeczenie co do stanu zdrowia i kategorji zdolności do służby wojskowej..
....
....
....

Wysłano na ekspertyzę..
Wysłano na leczenie do szpitala cywilnego.
Zastrzeżenia członków Komisji.

Podpisy: Przewodniczący..
Członkowie: 1)..
2)..
3)..
4)..
5)..

Wzór Nr. 2.

L. p.	IMIĘ I NAZWISKO BADANEGO	Zawód	Wiek	Orzeczenie Komisji poborowej	Data stawienia się do kom. rozp.	Orzeczenie lekarskie w Komisji rozpoznawczej	Decyzja Komisji rozpoznawczej	Uwagi

Wzór Nr. 3.

W Y K A Z

imienny poborowych wysłanych na ekspertyzę szpitalną przez komisję rozpoznawczą dla m. stoł. Warszawy w dniu..192....r.

Nr. porz.	Nr. listy poborowej	IMIĘ I NAZWISKO	Nazwa szpitala do którego poborowy został wysłany	Kiedy powrócił z ekspertyzy	Uwagi

200.

Okólnik Nr. 57 z dnia 26 maja 1926 r. Nr. AA. 4150/26 do Pana Wojewody (do wszystkich) i Pana Komisarza Rządu w Warszawie, w sprawie zgłaszania się rezerwistów i pospolitaków w urzędach konsularnych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadomiło, że podług sprawozdań urzędów konsularnych, utrzymywanie ewidencji wojskowej obywateli polskich przybywających do państw zagranicznych napotyka na znaczne przeszkody. Obywatele ci bowiem nie spełniają ciążącego na nich w myśl § 500 rozp. wyk. do ustawy o powsz. obow. sł. wojsk. obowiązku meldowania się, tłómacząc to brakiem odpowiedniego pouczenia, nieznajomością przepisów lub wprost brakiem dokumentu wojskowego, wskutek zatrzymania go przez władze krajowe przy wydaniu paszportu zagranicznego.

Na skutek powyższego Min. Spraw Wewnętrznych przypomina, że odbieranie dokumentów wojskowych od osób wyjeżdżających zagranicę, a należących do rezerwy lub pospolitego ruszenia, z wyjątkiem kart mobilizacyjnych (§ 568 rozp. wyk.), nie jest przewidziane w obowiązujących przepisach; dokumenty te winne być wymienionym powyżej osobom pozostawione jako dokumenty legitymacyjne przy meldowaniu się w urzędzie konsularnym.

Niezależnie od tego władze admin. winny przy sposobności wydawania paszportów zagranicznych, wręczyć ich właścicielom następujące pisemne pouczenie:

„POUCZENIE"

1) Osoby należące do rezerwy i do pospolitego ruszenia (tak oficerowie jak i szeregowi), przebywające stale lub podróżujące zagranicą obowiązane są w ciągu dni 14 od chwili opuszczenia swego dotychczasowego miejsca zamieszkania względnie pobytu zgłosić się w urzędzie konsularnym, najbliższym ich nowego miejsca zamieszkania względnie pobytu.

2) Zgłoszenia mogą być uskuteczniane, ustnie, przez zastępcę lub pisemnie.

3) Zgłoszenia mają być dokonane niezależnie od tego, czy dotycząca osoba posiada dokument wojskowy, stwierdzający stosunek wojskowy czy nie.

4) W razie osobistego zgłoszenia winien być urzędowi konsularnemu przedstawiony dokument wojskowy, a w jego braku, winny być podane daty wyszczególnione poniżej w pp. a, b, c, d, e, f, g, h, i.

5) Do pisemnych zgłoszeń nie należy dołączać dokumentu wojskowego, lecz wyszczególnić następujące daty:

a) stopień wojskowy,
b) nazwisko i imię,
c) miejsce i datę urodzenia,
d) imiona rodziców,
e) przynależność do P. K. U. w kraju (o ile to nie wiadomo, należy wskazać powiat zapisu do list poborowych),
f) stosunek do służby wojskowej (kategorja A, C, D),
g) rodzaj broni, w której zgłaszający się służbę wojskową pełnił,
h) numer i datę wystawienia dokumentu wojskowego i nazwę urzędu, który go wystawił (o ile dokument taki jest w posiadaniu zgłaszającego się),
i) dokładny adres obecnego i poprzedniego zamieszkania wzgl. pobytu i przypuszczalny czas trwania zamieszkania wzgl. pobytu w nowem miejscu.

6) Obowiązek zgłaszania się ciąży zarówno na wyjeżdżających względnie przebywający w krajach europejskich jak i w krajach pozaeuropejskich.

7) Zgłoszenia mają być dokonywane również przy zmianie miejsca pobytu i zamieszkania zagranicą, o ile zmiana ta trwać ma dłużej niż 14 dni.

Powyższe pouczenie należy ująć w formę arkusza wkładkowego do książeczki wojskowej lub paszportu i przy wydawaniu paszportu wręczyć petentowi z poleceniem troskliwego przechowania i dokładnego zaznajomienia się z jego treścią.

Zechce zatem Pan Wojewoda wydać podległym władzom administracyjnym I instancji stosowne pouczenia.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) B. Kozłowski
Dyrektor Departamentu.

201.

Okólnik Nr. 55 z dnia 25 maja 1926 r. Nr. AB. 3752 do P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie odstępowania talonów asygnacyj zbiorowych.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 9 maja r. b. za Nr. DK. 1702/WAK. Min. Sprew Wewnętrznych, nawiązując do okólnika swego Nr. 18 z roku bieżącego, oznajmia, że w czasie nieobecności właściwego Kierownika urzędu, spowodowanej jakąkolwiek przeszkodą, jak np. chorobą lub wyjazdem w sprawach urzędowych, urlopem, albo z innego powodu, może na podstawie talonu asygnacji, opiewającej ogólnie na imię kierownika urzędu, podjąć asygnowaną sumę w razie koniecznej potrzeby urzędnik, wyznaczony w tym czasie do sprawowania kierownictwa urzędu, o ile poruczono mu kierownictwo w pełnym zakresie, obejmującym także gospodarkę pieniężną.

Z tego wynika, że każdoczesny kierownik urzędu o pełnych uprawnieniach może podejmować sumy z asygnacji zbiorowej, opiewającej ogólnie na imię kierownika urzędu.

Oczywiście w tym wypadku muszą być wypełnione warunki, wymienione w powołanym wy-

żej okólniku Min. Spiaw Wewnętrznych Nr. 18, jak również właściwy kierownik urzędu powinien być zawiadomiony o tem zaraz po objęciu napowrót urzędowania.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) B. Kozłowski
Dyrektor Departamentu.

202.

Okólnik Nr. 58 z dnia 25 maja 1926 r. Nr. BO. 4487 do wszystkich P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie emigracji roczników przedpoborowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zostało powiadomione przez Ministerstwo Spraw Wojskowych i Urząd Emigracyjny. że większość przedpoborowych (w wieku 18, 19, 20 lat) zgłaszających zamiar wyemigrować wraz z rodzinami do któregokolwiek z krajów zamorskich, rozmyślnie wprowadza w błąd władze co do chęci wyemigrowania ich rodzin, a to w celu uzyskania zwolnienia od służby wojskowej.

Przedpoborowi ci, będąc dokładnie zaznajomieni z brzmieniem § 553 punkt c Rozporządzenia Wykonawczego do Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, dającego możność zwalniania przedpoborowych od służby wojskowej, o ile emigrują oni do krajów zamorskich wspólnie z całą rodziną, zgłaszają w Urzędzie Emigr. swój wyjazd wraz z rodzinami za ocean i w ten sposób otrzymują oprócz zezwoleń na uzyskanie bezpłatnych emigracyjnych paszportów jeszcze specjalne zaświadczenia, na mocy których poszczególne pow. Komendy Uzupełnień zwalniają ich od obowiązku służby wojskowej.

Po uzyskaniu od władz wojskowych zwolnień, a właściwie po przekroczeniu już przez przedpoborowych granicy Państwa członkowie ich rodzin zawiadamiają Urząd Emigracyjny, że z wyemigrowania za ocean dla tych czy innych powodów zrezygnowali i żądają wydania polecenia biurom okrętowym zwrotu pieniędzy wpłaconych à conto kart okrętowych.

W celu zapobieżenia tego rodzaju nadużyciom ze strony przedpoborowych i ich rodzin Ministerstwo poleca zarządzić urzędom administracyjnym I-ej instancji aby w emigracyjnych paszportach przedpoborowych (18, 19, 20 lat) wypisywali czerwonym atramentem dla wiadomości i służbowego użytku władz granicznych:

a) na dolnym marginesie stronicy pierwszej napis „Przedpoborowy", b) na dolnym zaś marginesie str. 8-ej adnotację, zezwalającą przedpoborowym na przekroczenie granicy tylko wspólnie z tymi członkami rodziny, z którymi starali się wspólnie o paszporty emigracyjne.

Przykładowo adnotacja ta będzie brzmieć jak następuje:

„Przedpoborowy Chaim Dawidson może przekroczyć granicę tylko wspólnie z matką Chają Dawidsohn i bratem Jankielem Dawidsonem".

Jednocześnie należy zarządzić, aby wspomniane urzędy administracyjne I-ej instancji pouczyły organa służby centrali granicznej o znaczeniu tego rodzaju adnotacji i poleciły im w żadnym razie nie wypuszczać z granic Państwa przedpoborowych zamierzających emigrować bez tych członków rodziny, którzy są wymienieni w adnotacji.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Młodzianowski.

203.

Okólnik Nr. 60 z dnia 1 czerwca 1926 r. Nr. A. O. 931 do P. P. Wojewodów (wszystkich) w sprawie abonowania „Zbioru Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych AO. 650, z dnia 23 marca 1926 r., niektórzy PP. Wojewodowie zwracają się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z żądaniem przyznania dodatkowych kredytów na prenumeratę „Zbioru Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego" dla Starostw.

Wobec tego, że takie kredyty na razie przyznane być nie mogą Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z jednej strony dla uniknięcia trudności kredytowych, z drugiej ze względu na ważność zaznajomienia władz admin. I inst. z tezami zawartemi w wyrokach N. T. A. uważa za najwłaściwsze, ażeby wybrane tezy były stale przedrukowywane w Dziennikach Urzędowych wojewódzkich.

Zastosowanie tego sposobu, da tę korzyść, że Zbiór Dziennika Wojewódzkiego, który posiadają liczne instytucje państwowe i samorządowe stanie się zarazem zbiorem tez Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) B. Kozłowski
Dyrektor Departamentu.

204.

Okólnik Nr. 61 z dnia 30 maja 1926 r. Nr. BP. 2442 26 do P. P. Wojewodów (b. dzielnicy rosyjskiej) i P. Komisarza Rządu w m. st. Warszawie w sprawie wpisywania adnotacji o karalności w wyciągach z ksiąg ludności oraz w dowodach osobistych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że w wypisach z ksiąg ludności wydawanych petentom, zamieszczane bywają adnotacje o karalności, w konsekwencji czego wpisywane zostają i do dowodów osobistych.

Taki stan rzeczy jest niedopuszczalny z punktu widzenia prawnego, gdyż obowiązująca ros. ustawa paszportowa z 1903 roku z ciągiem dalszym za 1910 r. (Swod Praw b. Ces. Ros. tom XIV) w art. 24,

przewiduje umieszczanie wzmianek o karalności w dowodach osobistych, ale jedynie w stosunku do osób znajdujących się pod nadzorem policji na podstawie wyroku sądowego, natomiast co do innych osób podobnych klauzul nie zawiera, a tem samem brak podstawy prawnej do zamieszczania wspomnianych wzmianek w stosunku do tych ostatnich.

Wobec powyższego zechce P. Wojewoda (P. Komisarz Rządu w Warszawie) zarządzić co należy, aby osobom nie znajdującym się pod nadzorem policji z mocy wyroku sądowego, nie były robione żadne adnotacje o karalności tak w wyciągach z ksiąg ludności jak i w dowodach osobistych.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Młodzianowski.

205.

Okólnik Nr. 64 z dnia 12 czerwca 1926 r. Nr. BO. 6830/26 do wszystkich P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przepisów wykonawczych do konwencji turystycznej polsko-czeskosłowackiej z dnia 30.V.1925 r.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 57, poz. 333 i 334 ogłoszony został tekst konwencji turystycznej polsko-czeskosłowackiej podpisanej w Pradze dnia 30 maja 1925 r., oraz Oświadczenie Rządowe o wymianie dokumentów ratyfikacyjnych.

Wymiana dokumentów nastąpiła dnia 27 maja 1926 r., wobec czego w myśl art. 14 konwencja wchodzi w życie z dniem 12 czerwca 1926 r.

Z praw wypływających z powyższej konwencji, mogą korzystać w myśl porozumienia między obu Rządami:

a) w ciągu całego roku członkowie Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego oraz członkowie Klubu Ceskoslovenskych Turistu,

b) w sezonie zimowym t. j. od 1 grudnia do 30 kwietnia członkowie Polskiego Związku Narciarskiego, oraz członkowie Svazu Ceskoslovenskych Lyzaru, którzy przekraczają granicę i poruszają się w pasie turystycznym na nartach lub z nartami. Ponadto muszą się wykazać legitymacją, podpisaną własnoręcznie przez przewodniczącego i sekretarza uprawnionych Towarzystw lub ich oddziału, zatwierdzoną przez władzę administracyjną I instancji stałego miejsca zamieszkania posiadacza legitymacji i wizowaną przez Urząd konsularny tego państwa, w obrębie którego będą korzystali z przepustki.

Zarówno zatwierdzenie władzy administracyjnej jak i wiza Urzędu konsularnego, będą wydawane bezpłatnie i mają ważność na okres jednego roku kalendarzowego (dla Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Klubu Ceskoslovenskych Turistu) względnie na okres od 1 grudnia do 30 kwietnia (dla Polskiego Związku Narciarskiego i Svazu Ceskoslovenskych Lyzaru).

Po upływie okresu ważności może być zatwierdzenie przedłużone na dalszy okres o ile nie dojdą do wiadomości władz fakty nadużycia legitymacji, a posiadacz legitymacji wykaże się, że jest nadal członkiem Towarzystwa, jużto przez odpowiednią nalepkę na legitymacji, albo jej perforowanie datą roku, względnie pisemne zaświadczenie Zarządu Towarzystwa.

Zatwierdzenie jakoteż odmówienie zatwierdzenia mogą być odmówione bez podania powodów, jakoteż udzielone zatwierdzenie może być cofnięte, w razie udowodnionego nadużycia.

Przy zatwierdzaniu legitymacji winny Starostwa postępować oględnie i udzielać je tylko osobom co do których można przypuszczać, że użyją je rzeczywiście dla celów turystycznych. Starostwa nadto prowadzić będą ewidencję udzielonych zatwierdzeń, a na zatwierdzeniu uwidocznią liczbę porządkową, za którą wciągnięto je do rejestru.

Art. 5 konwencji przewiduje również legitymacje zbiorowe dla wycieczek szkolnych z ważnością 6-cio dniową. Legitymacje te wystawia Dyrekcja Szkoły, a zatwierdza właściwy Starosta.

Formularze wzorów legitymacji każdego typu dla członków uprawnionych polskich towarzystw turystycznych i wycieczek szkolnych przesyła się w odpowiedniej ilości celem rozesłania Starostom na terenie tamtejszego Województwa, oraz wydania tymże Starostom odnośnych zarządzeń w myśl niniejszego okólnika.

P. P. Wojewodowie: Krakowski, Śląski i Stanisławowski zechcą ponadto zwrócić uwagę podległych władz i organów, że wyżej wymienione legitymacje turystyczne zapewniają również swobodę ruchu w strefie nadgranicznej, o ile jest ona położona w pasie turystycznym określonym w art. 1 konwencji i zastępuje w tym względzie zaświadczenia przewidziane w art. 6 i 8 rozporządzenia R. O. P. z 20.7.1920 r. (Dz. Ust. Nr. 64, poz. 426).

Posterunki Policji Państwowej, zarówno wykonujące kontrolę paszportową na punktach przejściowych jak i pełniące służbę wewnątrz pasa turystycznego, należy pouczyć, że legitymacje, przewidziane w konwencji, stanowią dla członków towarzystw tak polskich jak i czeskosłowackich poprzednio wymienionych, wystarczający dokument dla przekroczenia granicy i swobodnego poruszania się w pasie turystycznym oraz do korzystania z tranzytowego przejazdu (bez prawa wysiadania na stacjach pośrednich) na linjach kolejowych: Zebrzydowice—Dziedzice—Bielsko oraz Rabka—Nowy Sącz—Stary Sącz.

Formularze wzorów legitymacji każdego typu dla członków uprawnionych czeskosłowackich towarzystw, celem rozesłania Posterunkom P. P., pełniących służbę w pasie turystycznym, roześle się dodatkowo.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Młodzianowski.

206.

Okólnik Nr. 67 z dnia 22 czerwca 1926 r. Nr. BP. 4389/26 do P. P. Wojewodów (w b. zaborze rosyjskim) i P. Komisarza Rządu na m st. Warszawę w sprawie postępowania z bronią skonfiskowaną.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zawiadomiło, że ze względu na zmianę uzbrojenia straży leśnej w lasach państwowych, nie może nadal korzystać z broni myśliwskiej skonfiskowanej i przesyłanej mu przez władze administracyjne.

W związku z powyższem, uchylając p. 2 okólnika Nr. 51 z dn. 6 maja 1926 r. odnośnie przekazywania skonfiskowanej broni myśliwskiej Okręgowym Dyrekcjom Lasów Państw., zarządzam co następuje:

Broń myśliwską, co do której orzeczenia o konfiskacie się uprawomocniły, należy sprzedawać z publicznego przetargu. Do przetargu dopuszczane być mogą tylko osoby posiadające pozwolenia na broń (wzgl. na kupno broni) oraz osoby mające pozwolenia na handel bronią myśliwską. Sumy osiągnięte ze sprzedaży winny być zarachowywane na poczet dochodów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Zasadniczo sprzedaż winna być dokonywana przez władze administracyjne II instancji, PP. Wojewodowie jednak mogą upoważnić do jej przeprowadzania również poszczególne władze administracyjne I instancji, tam gdzie sprzedaż taka na miejscu będzie mogła być z korzyścią przeprowadzona i gdy pożądanem będzie uniknąć kosztów i trudności związanych z przesyłaniem broni przez Starostów. Terminy sprzedaży wyznaczać należy w zależności od ilości nagromadzonej broni.

Przy każdej sprzedaży winien być prowadzony dokładny wykaz tak sprzedawanej broni, jak i kupujących osób, przyczem w tych wypadkach gdy nabywca przedstawi pozwolenie wydane nie przez władzę urządzającą sprzedaż, władza wydająca pozwolenie winna być zawiadomiona o zakupieniu broni.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Młodzianowski.

207.

Okólnik Nr. 73 z dnia 3 sierpnia 1926 r. Nr. BO. 10304 do wszystkich P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie świadectw niezamożności.

Niniejszem polecam zawiadomić władze administracyjne I-ej instancji, że ustalona w okólniku Nr. 7 z dnia 15. I. 1926 r. skala niezamożności dla osób ubiegających się o ulgowe paszporty zagraniczne na wyjazd w celach kuracyjnych oraz w bardzo ważnych sprawach osobistych i familijnych została dla osób mających na utrzymaniu rodzinę podwyższona z 7,200 złotych do 9,600 zł. rocznego dochodu.

Świadectwa więc niezamożności, o których mowa w § 4 b. I. i w § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 22. XII. 1925 r. Dziennik Ust. R. P. Nr. 133, poz. 949) będą mogły być wystawiane:

1) tym osobom samotnym, których dochód roczny ustalony do opodatkowania nie przekracza 7,200 zł.,

2) tym osobom utrzymującym rodzinę, których dochód roczny ustalony do opodatkowania nie przekracza 9,600 zł.

Urzędnicy państwowi i osoby wojskowe nie posiadający majątku osobistego i innych dochodów poza poborami służbowymi mogą zamiast świadectw niezamożności przedstawić odpowiednie zaświadczenie władzy przełożonej. Zaświadczenie to winno stwierdzać, że dany funkcjonarjusz (wojskowy) jest samotnym, względnie, że utrzymuje rodzinę oraz, że pobiera uposażenie służbowe w kwocie nieprzekraczającej 600 zł: względnie 800 zł. miesięcznie i że nie posiada żadnego majątku osobistego, ani dochodów poza poborami.

W razie niemożności stwierdzenia przez władzę przełożoną tych ostatnich okoliczności, ubiegający się o ulgowy paszport funkcjonarjusz winien przedłożyć świadectwo niezamożności wydane przez władze policyjne.

Jednocześnie zmieniając postanowienia okólnika Nr. 33 z dn. 18. III. 1926 r. polecam zaniechać żądania zaświadczeń o uiszczeniu zaległości podatkowych od osób wyjeżdżających zagranicę za paszportami bądź ulgowymi bądź normalnymi. Okazanie tych zaświadczeń obowiązywać będzie nadal jedynie osoby, wyjeżdżające za paszportami emigracyjnemi

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Młodzianowski.

208.

Okólnik Nr. 74, z dnia 11 sierpnia 1926 r., Nr. AB. 5597, do wszystkich PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i P. Naczelnika Urzędu dla Spraw Mniejszości w Katowicach, w sprawie wypłat względnie przekazów w walutach zagranicznych lub walucie polskiej na kupno walut zagranicznych.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 22 lipca 1926 r. Nr. DK. 2093/W.A.K. oznajmiam, że waluty obce wypłaca i przekazuje na potrzeby urzędów państwowych tylko Oddział Główny Banku Polskiego w Warszawie na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Skarbu (Departament Obrotu Pieniężnego), wobec czego, w razie potrzeby wypłaty lub przekazania walut obcych za określoną sumę złotych, należy przenosić odpowiednie kredyty do Centralnej Kasy Państwowej do dyspozycji władzy centralnej celem bezpośredniego asygnowania.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Młodzianowski.

209.

Okólnik Nr. 75, z dn. 12 sierpnia 1926 r., Nr. D.I. OB. 71, do wszystkich PP. Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, P. Głównego Komendanta Pol. Państw., P. Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza i P. Naczelnika Urzędu dla Spraw Mniejszości w Katowicach, w sprawie realizowania asygnacyj zbiorowych.

Celem uchylenia trudności, jakie w niektórych wypadkach wyłoniły się przy stosowaniu zarządzeń, zawartych w okólnikach Min. Spraw Wewnętrznych N. N. 18 i 55 z 1926 roku, zmieniając częściowo wydane temi okólnikami zarządzenia na podstawie pisma Min. Skarbu z dnia 26 lipca r. b. Nr. D. K. 2416/W.A.K. zarządzam co następuje:

Asygnacje zbiorowe, jakoteż asygnacje na na wydatki urzędu mogą być wystawiane, albo ogólnie na (imię) kierownika urzędu bez wymienienia imienia i nazwiska jego osoby, albo na imię i nazwisko kierownika urzędu, albo na imię i nazwisko upoważnionego funkcjonarjusza.

Jeżeli asygnacja (zlecenie wypłaty) opiewa ogólnie na imię kierownika urzędu bez wymienienia jego imienia i nazwiska, to tenże może upoważnić podwładnego funkcjonarjusza do podjęcia sumy asygnowanej.

Jeżeli zaś asygnacja (zlecenie wypłaty) opiewa na imię i nazwisko kierownika urzędu lub na imię i nazwisko upoważnionego funkcjonarjusza, to asygnowaną sumę podjąć może tylko osoba z imienia i nazwiska w asygnacji wymieniona, a nie może upoważnić do tego innej osoby.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

210.

Okólnik Nr. 76, z dn. 14 sierpnia 1926 r., Nr. I. OB. 681, do P. Wojewody (Wszystkim z wyjątkiem Łódzkiego i Śląskiego), w sprawie wykazów zapasów kasowych.

Pan Minister Skarbu w piśmie swem z dnia 4 sierpnia r. b. za Nr. DK. 2797/WAK. zawiadomił, że do regulowania obrotu pieniężnego potrzebne są Ministerstwu Skarbu ścisłe sumy zapasów kasowych nietylko w Kasach Skarbowych, ale i w kasach specjalnych poborców t. j. w kasach tych urzędów, które pobierają dochody państwowe a następnie wpłacają je do Kas Skarbowych.

Wobec powyższego zechce Pan Wojewoda:

1) zarządzić, aby urzędy komunalne, o ile mają poruczony pobór podatków państwowych, zawiadomiły pisemnie właściwą Kasę Skarbową w dniu ostatnim każdego miesiąca, poczynając od sierpnia 1926 r. włącznie, o stanie pozostałości gotówki, znajdującej się w ich przechowaniu, i

2) poczynając od sierpnia r. b. włącznie donosić mi każdego ostatniego dnia miesiąca o wysokości pozostałości na rachunkach bieżących (czekowym, żyrowym) w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Polskim lub w innej instytucji finansowej, o ile takie rachunki posiada Urząd Wojewódzki lub urzędy I instancji.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

211.

Okólnik Nr. 77, z dn. 17 sierpnia 1926 r., Nr. I/O. P. 476/26, do PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Komendanta Głównego Policji Państw., P. Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, P. Naczelnika Urzędu dla spraw Mniejszości w Katowicach oraz Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie, w sprawie stosowania art. 64 ust. 2 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Pan Prezes Rady Ministrów okólnikiem z dnia 2 sierpnia 1926 r. Nr. 88/10502 podał do wiadomości co następuje:

„Już po wydaniu mego okólnika z dnia 4 czerwca 1926 r. Nr. 8101 w sprawie stosowania art. 64 ustęp 2 ustawy o państwowej służbie cywilnej został ogłoszony wyrok Najwyższego Trybunału Administra yjnego, w którym Trybunał ten, rozstrzygając pewną konkretną sprawę przywrócenia na zasadzie art. 64 ustawy o państwowej służbie cywilnej praw, nabytych poprzednią służbą, stanął na stanowisku, że przy wymiarze szczebla uposażenia urzędnikowi, który wystąpiwszy ze służby państwowej przed wejściem w życie ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r., został do niej ponownie przyjęty po wejściu w życie tej ustawy i któremu przywrócono na zasadzie art. 64 ustawy o państwowej służbie cywilnej prawa, nabyte poprzednią służbą, nie ma zastosowania art. 98 ustawy uposażeniowej, wobec czego urzędnikowi takiemu należy wymierzyć w grupie uposażenia, uzyskanej na podstawie nominacji przy ponownem przyjęciu do służby, szczebel *a*, podobnie jak przy pierwszej nominacji.

Biorąc pod uwagę wyżej wymieniony wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego, zmieniam okólnik z dnia 4 czerwca 1926 r. Nr. 8101 w tym kierunku, że urzędnikom, z którymi poprzedni stosunek służbowy rozwiązano przed wejściem w życie ustawy uposażeniowej z dnia 9-go października 1923 r. i którym po ponownem przyjęciu ich do służby po wejściu w życiu tej ustawy przywraca się prawa, nabyte poprzednią służbą, należy w grupie uposażenia, jaką otrzymali przy ponownem przyjęciu do służby, wymierzać szczebel *a*.

Równocześnie nadmieniam, że w wypadku przywrócenia praw urzędnikowi, z którym rozwiązano poprzedni stosunek służbowy po wejściu w życie ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r., należy uposażenie z tytułu przywróconego wyższego szczebla uposażenia wypłacać dopiero od pierwszego najbliższego miesiąca kalendarzowego, następującego po dniu przywrócenia praw.

Wobec powyższego okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 66/AP. 4850 z dnia 17 czerwca 1926 r. podaję Panom ponownie w brzmieniu dostosowanem do treści powyższego pisma Pana Prezesa Rady Ministrów.

Okólnik Nr. 66.

Wśród praw, które mogą być przywrócone w razie ponownego wstąpienia do służby państwowej, należy odróżnić dwa rodzaje: 1) prawa, posiadane w chwili rozwiązania stosunku służbowego z tytułu zajmowanego stanowiska i 2) prawa, przysługujące z tytułu czasu służby. Do praw pierwszego rodzaju należą: stopień służbowy i tytuł, do praw zaś drugiego rodzaju: wysługa uposażeniowa, wysługa emerytalna, wymiar urlopu i starszeństwo służbowe.

Przywrócenie praw pierwszego rodzaju zależy od aktu nominacji, dokonanej przy ponownem wstąpieniu do służby państwowej. Urzędnik może być mianowany na takie samo stanowisko, jakie piastował poprzednio, albo też na inne stanowisko, niższe lub wyższe od poprzedniego. Przywrócenie tych praw nie wymaga więc specjalnego aktu.

Przywrócenie praw w trybie specjalnego aktu dotyczyć może tylko praw z tytułu czasu poprzedniej służby. O ile władza prawa te przywraca, powinna przywracać je wszystkie łącznie, gdyż wynikają one wszystkie z jednego tytułu, t. j. czasu służby. Wyjątek mogłaby stanowić jedynie wysługa emerytalna, a to z uwagi na postanowienia art. 37 ustęp 8 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. Rz. P. z 1924 r. Nr. 6, poz. 46), które uzależnia zaliczenie czasu służby przed przerwą od zgody Ministra Skarbu. O ileby więc Minister Skarbu odmówił zgody na to, możnaby zastosować art. 64 ustęp 2 ustawy o państwowej służbie cywilnej częściowo, t. j. z wykluczeniem wysługi emerytalnej.

Przy przywracaniu praw możnaby robić ewentualnie różnicę co do rodzaju poprzedniej, służby i uwzględnić albo całą poprzednią służbę łącznie ze służbą zaborczą, samorządową i pracą zawodową, zaliczoną przez komisję weryfikacyjną, albo też uwzględniać tylko poprzednią służbę państwową polską i ewentualnie poprzednią służbę państwową w państwach zaborczych.

W wypadku prywrócenia praw z tytułu czasu poprzedniej służby należy wymierzyć urzędnikowi uposażenie w następujący sposób:

Jeżeli poprzedni stosunek służbowy rozwiązano po wejściu w życie ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. a urzędnik wskutek nominacji przy ponownem wstąpieniu do służby otrzymał tę samą grupę uposażenia co poprzednio lub niższą, należy wymierzyć mu ten sam szczebel uposażenia, jaki miał w grupie poprzednio posiadanej. — O ile przy przywróceniu praw uwzględniono tylko część czasu poprzedniej służby, a poprzednio posiadany szczebel uposażenia obejmował wskutek zaliczenia na zasadzie art. 98 ustawy uposażeniowej również czas nieuwzględniony przy przywróceniu praw służby, należy odpowiednio obniżyć szczebel uposażenia, stosując sposób liczenia czasu poprzedniej służby, przewidziany w art. 98 tej ustawy.

Jeżeli urzędnik wskutek nominacji przy ponownem wstąpieniu do służby uzyska wyższą grupę uposażenia niż poprzednio posiadana, otrzymuje w niej szczebel jak przy awansach (art. 7 ustawy uposażeniowej).

Urzędnikom z którymi poprzedni stosunek służbowy rozwiązano przed wejściem w życie ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. i którym po ponownem przyjęciu ich do służby po wejściu w życie tej ustawy przywraca się prawa, nabyte poprzednią służbą, należy w grupie uposażenia, jaką otrzymali przy ponownem przyjęciu do służby wymierzyć szczebel *a*

W wypadku przywrócenia praw urzędnikowi, z którym rozwiązano stosunek służbowy po wejściu w życie ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r., należy uposażenie z tytułu przywroconego wyższego szczebla uposażenia wypłacać dopiero od pierwszego najbliższego miesiąca kalendarzowego, następującego po dniu przywrócenia praw.

Poza wyżej wymienionemi skutkami w zakresie uposażenia powinienby być urzędnikowi, któremu przywrócono prawa z tytułu czasu poprzedniej służby, zaliczony czas poprzedniej służby do wysługi emerytalnej z zastrzeżeniem zgody Ministra Skarbu w myśl art. 37 ustęp 8 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. oraz powinien on otrzymywać urlop w wymiarze, ustalonym w art. 36 ustawy o państwowej służbie cywilnej; ponadto należy umieścić go na odpowiedniem miejscu w liście starszeństwa służbowego.

Jak to wynika z brzmienia art. 64 ustawy o państwowej służbie cywilnej, przywrócenie praw zależy od swobodnego uznania władzy. Przywrócenie praw należy do władzy właściwej dla ponownego przyjęcia do służby, przyczem o ile nie jest ona władzą naczelną, musi uzyskać na to zgodę władzy naczelnej.

Przy stosowaniu przywracania praw należałoby robić różnicę między tymi, którzy wystąpili ze służby państwowej dobrowolnie, a więc zwykle dla uzyskania korzystniejszej posady prywatnej, a tymi, z którymi władza rozwiązała stosunek służbowy np. na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej. Pierwszym należałoby przywracać prawa tylko w wyjątkowych wypadkach, mając na uwadze motywy, które ich skłoniły do wystąpienia ze służby państwowej.

Przywrócenie praw, nabytych poprzednią służbą, nie powinno mieć miejsca zaraz po ponownem przyjęciu do służby. Należy jakiś czas, przynajmniej rok, zaczekać, aby zbadać wszechstronnie kwalifikacje urzędnika, które od chwili rozwiązania poprzedniego stosunku służbowego mogły ulec zmianie na niekorzyść.

Przywrócenie praw może być stosowane tak do urzędników, którzy poprzednio byli mianowani na stałe, jakoteż prowizorycznych.

Przywrócenie praw nie może mieć natomiast zastosowania do osób, które poprzednio pełniły służbę w charakterze pracowników kontraktowych

Powyższe zasady zechcą Panowie mieć na uwadze przy przedstawieniu do decyzji władzy naczelnej odnośnych podań zainteresowanych urzędników i wyraźnie we wnioskach swoich

wskazywać, w jakim zakresie proponuje się przywrócenie praw, oraz dokładnie określać czas, jaki ma być w trybie art. 64 z poprzedniej służby zaliczony.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

212.

Okólnik Nr. 78 z dn. 27 sierpnia 1926 r. Nr. IV. AP. 3168 do P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie paszportów ulgowych dla dziennikarzy i literatów.

Na mocy porozumienia z Ministerstwem Skarbu upoważniam Pana Wojewodę (P. Komisarza Rządu) do przychylnego załatwiania na podstawie § 4, p. e) rozporządzenia z dn. 22 grudnia 1925 r. (Dz. Ust. Nr. 133, poz. 949) podań dziennikarzy i literatów o paszporty ulgowe na wyjazd zagranicę w sprawach zawodowych.

Przy załatwianiu próśb o paszporty ulgowe należy stosować się ściśle do następujących wytycznych:

1) Wyżej wymienione paszporty ulgowe mogą być wydane:

a) dziennikarzom, będącym stałymi pracownikami redakcji czasopism, za wyjątkiem czasopism zawodowych (wydawnictw prawniczych, technicznych, lekarskich, filmowych, sportowych i t. p.);

b) dziennikarzom będącym stałymi pracownikami legalnie istniejących agencji prasowych;

c) stałym korespondentom pism zagranicznych;

d) zawodowym literatom.

2) Dla uzyskania ulgowego paszportu, osoby wymienione w p. 1-a) winny złożyć podanie właściwej redakcji oraz zaświadczenie właściwego syndykatu dziennikarzy, stwierdzające, że petent jest zawodowym dziennikarzem, osoby zaś wymienione w p. 1-b) — podanie właściwej agencji prasowej oraz wyżej wymienione zaświadczenie syndykatu. Redaktorzy odpowiedzialni czasopism, o ile starają się o paszport dla siebie, nie potrzebują przedstawiać zaświadczenia syndykatu.

Osoby wymienione w p. 1-c) mogą składać podania w swem własnem imieniu, legitymując się ważną co do terminu „Prasową Kartą Legitymacyjną“ wydaną przez Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Osoby wymienione w p. 1-d) winny złożyć podanie z dołączeniem zaświadczenia właściwego związku zawodowego literatów, stwierdzającego, że petent jest zawodowym literatem i że zachodzi potrzeba wyjazdu w sprawach zawodowych.

3) Wymienione w p. 2 podania powinny zawierać:

a) dokładne określenie celu wyjazdu;

b) kraj do którego petent pragnie wyjechać;

c) jak długi pobyt zagranicą jest konieczny ze względu na cel podróży.

P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) przy rozpatrywaniu podań winni zwracać uwagę na to, aby cel podróży był dokładnie określony w podaniu i rzeczywiście dotyczył tylko spraw zawodowych dziennikarskich i literackich.

Co do ilości wydanych paszportów ulgowych dla dziennikarzy zaznaczam, że zasadniczo redakcjom wielkich dzienników nie może być wydawane więcej niż 5 paszportów rocznie, a w wyjątkowych wypadkach (np. wielkim dziennikom wychodzącym dwa razy dziennie) — do 8 paszportów. Innym dziennikom, tygodnikom, miesięcznikom i t. p. — od 1 do 3 paszportów rocznie w zależności od ich znaczenia i potrzeb.

Zaznaczam, że sprawy paszportów ulgowych dla dziennikarzy i literatów traktować należy jako b. pilne i terminowe, polecam zatem odnośne podania rozpatrywać natychmiast i kierować niezwłocznie w razie decyzji przychylnej — do władz administracyjnych I instancji, tak aby wydanie paszportu nastąpić mogło w jaknajkrótszym czasie.

Okólnikiem niniejszym uchylam pismo okólne Nr. B. O. 8225/25 z dnia 18 kwietnia 1925 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

213.

Okólnik Nr. 79 z dnia 28 sierpnia 1926 r. Nr. IV. AP. 2914/26 do wszystkich PP. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie umarzania lub zmniejszania zakredytowanych przez Urzędy Konsularne R. P. zagranicą opłat paszportowych.

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych upoważniam niniejszem P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę do umarzania lub zmniejszania według swego uznania osobom biednym, nieposiadającym majątku, znajdującym się bez pracy, zkredytowanych przez Urzędy Konsularne R. P. zagranicą opłat za przedłużanie paszportów, wystawionych przez władze krajowe. O fakcie zmniejszenia lub całkowitego umorzenia opłaty należy zawiadomić Urząd Konsularny, który paszport przedłużył.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

214.

Okólnik Nr. 80 z dnia 28 sierpnia 1926 r. Nr. AE. 10311/26 do Pana Wojewody w Katowicach, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Stanisławowie, Tarnopolu, Toruniu, Warszawie w sprawie nadawania i stwierdzania obywatelstwa.

1. W celu przyspieszenia załatwiania próśb o nadanie obywatelstwa polskiego, jak niemniej celem odciążenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych udzieliłem P. P. Wojewodom osobnem rozporządzeniem, które wkrótce ogłoszone będzie w „Dzienniku Ustaw“ upoważnienia do nadawania obywatelstwa także w tych wypadkach, gdy dotyczące osoby nie posiadają warunków przewi-

działanych w art. 8 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 7, poz. 44) i podpadają pod postanowienia art. 9 tejże ustawy. Uważam zatem za konieczne udzielić p. Wojewodzie wskazówki, jak w tych sprawach należy postępować.

Podkreślam, że sprawy te traktować należy naogół surowo i z wielką ostrożnością, konieczne dochodzenia przeprowadzać z odpowiednią dokładnością i wydawać akty nadania tylko tym osobom co do których dochodzenia wykażą, iż w całej pełni zasługują na nadanie im obywatelstwa. Szczególna ostrożność konieczna jest przy rozpatrywaniu spraw nadania obywatelstwa osobom, których podstawowym zajęciem na terytorjum obecnie polskiem była rosyjska służba państwowa lub wojskowa, oraz osobom należącym do rodzin takich urzędników (wojskowych), dalej osobom, które nabyły nieruchomości Instrukcyjne lub majątki ziemskie na Kresach Wschodnich po 1863 roku i ich potomkom względnie, które posiadały majątki donacyjne lub poduchowne na terytorjum b. Królestwa Kongresowego, jako też ich spadkobiercom.

Przy rozpoznawaniu podań o nadanie obywatelstwa osób należących do narodowości rosyjskiej przed ewent. przychylnem załatwieniem podania należy zasięgnąć opinji Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie.

Natomiast istnieją dwie grupy osób, którym przysługuje uprzywilejowane prawo do nabycia obywatelstwa polskiego w drodze nadania w trybie uproszczonym.

Są to w pierwszym rzędzie osoby urodzone na terytorjum wchodzącym obecnie w skład Polski z rodziców, którzy zapisani byli do ksiąg organizacyj stanowych gminy znajdującej się obecnie na terytorjum Z. S. S. R., tej przynależności lokalnej nie zmieniali w celu ułatwienia sobie wykonywania zawodu, faktycznie jednak osiedlili się jeszcze przed wojną światową na terytorjum Polski na stały pobyt trudniąc się tu handlem, rzemiosłem i t. p.

Wyróżnić również należy osoby, które pociągnięto do pełnienia obowiązku służby wojskowej na podstawie art. 7 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 61, poz. 609).

Odnośnie tych dwóch kategorji osób polecam:

1) prośby ich o nadanie obywatelstwa załatwiać jaknajrychlej i przychylnie o ile nie popełnili czynu antypaństwowego lub hańbiącego,

2) uprościć interesowanym w miarę możności sposób sporządzania i wnoszenia próśb o nadanie obywatelstwa; w tym celu można przygotować formularze prośby o nadanie, które interesowany mógłby otrzymać w Magistracie (Urzędzie gminnym) i tamże złożyć po wypełnieniu odnośnych rubryk. Prośbę tę Magistrat (Urząd gminny) po przeprowadzeniu potrzebnych ewent. dochodzeń przedłożyć winien z własnym wnioskiem właściwej władzy administracyjnej I instancji,

3) dochodzenia władzy administracyjnej I instancji w tych sprawach mają ograniczać się:

a) do stwierdzenia faktu urodzenia na terytorjum Polski, o ile interesowany nie przedstawił metryki urodzenia,

b) do stwierdzenia, iż petent nie popełnił czynu antypaństwowego lub hańbiącego i

c) w razie braku opinji gminy miejsca zamieszkania do zasięgnięcia tej opinji w myśl postanowień art. 12 ustawy z 20 stycznia 1920 r., w którym to celu wyznaczyć należy krótki termin.

Osoby ubiegające się o nadanie obywatelstwa z tytułu służby wojskowej winny zamiast faktu urodzenia się na terytorjum Polski (patrz pod a) udowodnić odbycie służby wojskowej. Osoby takie pełniące czynną służbę wojskową mogą prosić o nadanie im obywatelstwa za pośrednictwem swojej władzy wojskowej.

II. Z uwagi, że na terenach Województw Białostockiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Wołyńskiego i Wileńskiego zamieszkiwała znaczna ilość b. obywateli b. Imperjum Rosyjskiego bez ustalonego obywatelstwa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikami z dnia 28 lutego 1925 r. L. BE. 1001/25 i z dnia 13 stycznia 1926 r. L. BE. 238/26 zarządziło w gminach wiejskich i miejskich masowe stwierdzenie obywatelstwa w uproszczonym trybie postępowania. W okólnikach tych ustalono m. in. również i zasady prawne stanowiące podstawę do oceny obywatelstwa w poszczególnych wypadkach.

Według wspomnianego okólnika Nr. BE.1001/25 dotyczącego mieszkańców wsi, obywatelstwo polskie służy każdej osobie, która urodziła się na obszarze Państwa Polskiego i która ponadto bądź posiada w danej gminie ziemię nadziałową prawnie nabytą, bądź sama względnie jej rodzice należeli do włościan lub szlachty zaściankowej danej gminy i posiadali w tej gminie nieruchomość prawnie nabytą lub dzierżawią ziemię od czasu przed wojną światową (długoletni dzierżawcy) lub mieli tam stałe określone zajęcie, jako robotnicy rolni, rzemieślnicy wiejscy i t. p.

Okólnik zaś Nr. BE. 238/26 stanowi odnośnie mieszkańców miast, że obywatelstwo polskie służy z samego prawa:

1) osobom, które były przepisane do stanu obywateli miejskich t. j. mieszczanie, kupcy, rzemieślnicy i mogą fakt ten udowodnić. Osoby te uznaje się za obywateli polskich nawet w tym wypadku, jeżeli zostały one względnie ich rodzice wykreśleni z ksiąg stanowych, o ile posiadali oni przed wybuchem wojny światowej stałe faktyczne zamieszkanie na terytorjum obecnie polskiem.

2) wreszcie osobom urodzonym w danej gminie, które same względnie których rodzice posiadali w danej gminie bądź domy, bądź place lub ziemię nadziałową, bądź długoletnią dzierżawę lub też faktycznie stale zamieszkują w danej gminie mieli określone zajęcie jako kupcy, rzemieślnicy i t. p.

Wreszcie poleciłem wspomnianym Wojewodom Kresowym okólnikiem Nr. AE. 10335/26 z dnia 28.VIII.1926 r., uznać za obywateli polskich z samego prawa:

a) osoby, które odpowiadają jednej z powyższych zasad, wyjeżdżały do Rosji lub Ukrainy i powróciły do kraju w drodze repatrjacji niezależnie od terminu powrotu i bez względu na to, czy optowały na rzecz obywatelstwa polskiego,

b) kobiety owdowiałe przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. t. j. przed 31 stycznia 1920 r., o ile same odpowiadają jednej z powyższych zasad chociaż zmarły mąż nie nabyłby obywatelstwa polskiego, gdyby żył,

c) osoby zapisane do ksiąg stanowych tych jednostek terytorjalnych, które przy ustaleniu granicy między Polską a Rosją względnie Ukrainą uległy podziałowi tak, że centra tych terytorjów, gdzie prowadzone były odnośne księgi stanowe pozostałe poza granicą Polski, jeżeli osoby te stale mieszkały na terytorjum, które przypadło Polsce,

d) osadników wojskowych.

Zdarzyć się mogą wypadki, że osoby pochodzące ze wspomnianych Województw Kresowych, a zamieszkałe w okręgu administracyjnym Pana Wojewody zwrócą się do właściwych Starostów z żądaniem stwierdzenia ich obywatelstwa. Osobom tym niewątpliwie przysługuje prawo domagania się, ażeby przy ocenie ich obywatelstwa stosowane były zasady, które obowiązują na terytorjum Województw Wschodnich.

Polecam zatem:

1) wydać zarządzenia, ażeby odnośni Starostowie dokonywali stwierdzenia obywatelstwa tej kategorji osób, o ile osoby te należycie udowodnią, że odpowiadają jednej z wyżej przytoczonych zasad okólników Nr. BE. 1001/25, 238/26 i Nr. AE. 10335/26.

2) w razie braku odpowiednich dowodów odnosili się o informację do właściwych Starostów Województw Wschodnich, którzy jednocześnie otrzymali odpowiednie pouczenie.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Młodzianowski.*

215.

Okólnik Nr. 81 z dn. 28 sierpnia 1926 r. Nr. AE. 10335/26 do Panów Wojewodów w Białymstoku, Brześciu n/B., Łucku, Nowogródku, Wilnie, w sprawie nadawania i stwierdzania obywatelstwa.

I.

Przez szereg lat po ustaleniu granicy wschodniej Rzeczypospolitej Polskiej większość ludności osiadłej na terenie Województw kresowych nie miała ustalonego obywatelstwa. To nienormalne i nader szkodliwe dla Państwa zjawisko wynikło stąd, że księgi stanowe, które w myśl ustawy o obywatelstwie polskiem z dnia 20 stycznia 1920 r. oraz Traktatu Ryskiego stanowią podstawę do stwierdzenia obywatelstwa polskiego osiadłej na terenach Województw wschodnich ludności, bądź zaginęły w czasie walk bądź zostały wywiezione do Rosji; ludność zaś również na skutek wypadków wojennych i rewolucji rosyjskiej nie mogła się wykazać wymaganemi dowodami. W tych warunkach pozostawała żmudna droga indywidualnego stwierdzania i nadawania obywatelstwa. Droga ta do celu nie doprowadziła, wobec tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmierzając do przyspieszenia tej tak ważnej dla Państwa akcji okólnikami z dnia 28 lutego 1925 r. Nr. BE. 1001/25 i z dnia 13 stycznia 1926 r. Nr. BE. 238/26 poleciło sumaryczne stwierdzanie obywatelstwa polskiego tych wymienionych w okólniku kategorji osób, które niewątpliwie do stałej ludności tamtejszych terenów należały. Okólniki te posunęły znacznie sprawę ustalenia obywatelstwa ludności wschodniej niemniej akcji tej za zakończoną uważać nie mogę.

Dotyczy to przedewszystkiem rejestracji ludności miast, unormowanej okólnikiem Nr. 238/26. Rejestracja ta nie wszędzie została rozpoczęta, prowadzona jest naogół powolnie, miejscowe władze administracyjne doszukują się trudności w stosowaniu okólnika Nr. 238, stawiają w stosunku do ludności wymagania, okólnikiem tym bynajmniej nie przewidziane. Jako przykład jaskrawy przytoczę, że w niektórych wypadkach do zaciągnięcia danej osoby do kat. III rejestru żądano, ażeby osoba ta niezależnie od udowodnienia, że była urodzona w danej gminie i uważana za mieszkańca tubylczego, udowodniła ponadto posiadanie w tej gminie ziemi nadziałowej, ziemi dzierżawnej, domu, handlu i t. d. wszystkich tych cech razem.

Wyjaśniam i polecam:

1) do nakazanej okólnikiem Nr. 238/26 rejestracji ludności miast tam, gdzie jej jeszcze nie rozpoczęto, przystąpić natychmiast, a na całym terenie przeprowadzić ją szybko i energicznie.

2) dla ułatwienia władzom komunalnym tej akcji i udogodnienia ludności stwierdzenia swoich praw powołać do życia we wszystkich miastach komisje obywatelskie, gdzie zajdzie potrzeba po kilka na miasto; komisje te należy potworzyć z ramienia Magistratów z osób miejscowych, godnych zaufania i znających dobrze miejscowe warunki i miejscowych ludzi, z reguły po trzy osoby do komisji, pod przewodnictwem burmistrza lub członka Magistratu.

Zadaniem tych Komisji będzie sporządzenie zamiast magistratów (urzędów gminnych) rejestrów przewidzianych w okólniku Nr. BE. 238/26;

3) wyjaśnić władzom podległym, że poszczególni obywatele posiadanie warunków wymaganych przez okólnik Nr. 238 dla stwierdzenia obywatelstwa polskiego mogą w braku innych dowodów udawadniać za pomocą zeznań wiarygodnych świadków; tembardziej zatem członkowie wymienionych wyżej komisji, jako mężowie zaufania miejscowych władz komunalnych, mogą opinje swoje opierać w konkretnych wypadkach na własnej znajomości stosunków i ludzi;

4) wyjaśnić władzom podległym, że przytoczone w okólniku Nr. 238, cechy osób mających prawo do stwierdzenia obywatelstwa polskiego w kategorji III-ej są zacytowane przykładowo, jako dowody stałego osiedlenia w danej gminie; a zatem wystarczy, jeżeli ktoś w danej gminie urodzony i za tubylca uważany posiada w tej gminie dom, a ktoś inny przy tychże cechach dzierżawi ziemię, inny zaś jest kupcem i t. d., i niema potrzeby łączyć tych wszystkich wymagań w stosunku do jednej osoby; ogólną cechą

wymaganą od wszystkich, jest tylko, aby dana osoba była w gminie urodzona i uważana za tubylca;

5) dla kontrolowania rejestrów przedstawionych przez Komisję obywat. powołują starostowie komisje kontrolne pod przewodnictwem urzędnika starostwa z mężów zaufania starosty, które to Komisje przedstawiają starostom opinje swoją co do kwalifikacji osób, którym ma być stwierdzone obywatelstwo polskie.

Rejestry sporządzone przez Komisje obywatelskie, sprawdzone i zaopinjowane przez Komisje kontrolne zatwierdza starosta w myśl zasad okólnika L. BE. 238/26;

6) w uzupełnienie zarówno okólnika Nr. 238 jak i 1001 zaliczyć do kat. osób, które z samego prawa nabywają obywatelstwo polskie zarówno na wsi jak i w miastach:

a) osoby, które w czasie wojny europejskiej wyjeżdżały do Rosji lub Ukrainy i powróciły do kraju w drodze legalnej repatrjacji, niezależnie od terminu powrotu i bez względu na to, czy optowały na rzecz obytelstwa polskiego,

b) kobiety, owdowiałe przed wejściem w życie ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. (D. U. P. P. Nr. 7 poz. 44) t. j. przed 31 stycznia 1920 r., o ile same odpowiadają jednemu z warunków wymaganych w okólniku Nr. 238 bez względu na to, czy zmarły mąż, gdyby żył, nabyłby obywatelstwo polskie,

c) osadników wojskowych nie mających obywatelstwa polskiego; sam fakt iż osadnik otrzymał po uprzedniem zakwalifikowaniu przez właściwą wojskową Komisję kwalifikacyjną nadział ziemi, świadczy niewątpliwie, o odbyciu przez niego służby w wojsku polskiem, stanowi zatem dowód, że osadnik nabył obywatelstwo z tytułu służby wojskowej na podstawie art. 4 pkt. 5 Ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o ile nie służy mu już obywatelstwo z innego tytułu,

d) osoby zapisane do ksiąg stanowych, tych jednostek terytorjalnych, które przy ustalaniu granicy pomiędzy Polską a Rosją wzgl. Ukrainą uległy podziałowi tak, że centra tych terytorjów, gdzie prowadzone były odnośne księgi stanowe, pozostały poza granicą Polski, jeżeli osoby te, stale mieszkały na terytorjum, które przypadło Polsce.

7) Powyższe (pkt. 6) uzupełnienia zastosować przy toczącej się rejestracji ludności miejskiej, tam zaś gdzie rejestracja ta została zakończona, oraz w stosunku do ludności wiejskiej zrewidować rejestry III-cie i przenieść z nich do rejestru I lub II osoby podpadające pod wymienione w pkt. 6 kategorje;

8) całą akcję sumarycznego stwierdzania obywatelstwa ludności miast i wsi zakończyć najdalej do dnia 31 grudnia 1926 r. i złożyć mnie sprawozdanie o wyniku do dnia 10 stycznia 1927 roku.

Sumaryczne stwierdzenie obywatelstwa, nakazane okólnikami Nr. 1001 i 238, dotyczy osób, mieszkających obecnie na terenie Województw wschodnich; ponieważ jednak niema podstawy odmawiać prawa stwierdzenia obywatelstwa osobom czyniącym zadość wymaganiom wspomnianych okólników a zamieszkałym na terenie innych Województw Rzeczypospolitej, wydaję jednocześnie odpowiednie polecenie wszystkim PP. Wojewodom, z tem, że w razie potrzeby odnośni starostowie będą się zwracać po informacje do starostów miejsca osiedlenia petenta na terenie Województw wschodnich. Zechcą PP. Wojewodowie powiadomić o tem podległych im starostów polecając im szybkie załatwianie tych spraw.

II.

Osoby, nieobjęte przewidzianymi w okólnikach Nr. 1001/25 i 238/26 rejestrami I i II oraz uzupełnieniem wskazanem w części I pkt. 6 niniejszego okólnika, mogą uzyskać obywatelstwo polskie w drodze nadania. W celu przyspieszenia trybu załatwiania spraw o nadanie obywatelstwa upoważniłem PP. Wojewodów, osobnem rozporządzeniem, które niebawem ukaże się w Dz. Ustaw do nadawania obywatelstwa także i w tych wypadkach, gdy dotyczące osoby nie posiadają warunków przewidzianych w art. 8 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (art. 9 tejże ustawy). Przy decydowaniu spraw o nadawanie obywatelstwa zechcą PP. Wojewodowie postępować z całą ostrożnością, konieczne dochodzenia przeprowadzać z odpowiednią dokładnością i wydawać akty nadania tylko tym osobom, co do których dochodzenia wykażą, że w całej pełni zasługują na nadanie obywatelstwa. Szczególną ostrożność zalecam, przy rozpatrywaniu podań osób, należących do narodowości niepolskiej, które same lub ich rodziny przebywały przed wojną na terenach wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze rosyjskich wojskowych, lub państwowych rosyjskich urzędników, nadając obywatelstwo polskie tej kategorji osób w wyjątkowych tylko wypadkach. To samo dotyczy osób, należących do rodzin, które na terenie Województw wschodnich nabyły po roku 1863 nieruchomości instrukcyjne lub majątki ziemskie wzgl. na terenie b. Królestwa Kongresowego posiadały majątki donacyjne lub poduchowne. Przy rozpoznawaniu wogóle podań osób należących do narodowości rosyjskiej przed ewentualnym przychylnym załatwieniem tych podań należy uprzednio zasięgnąć opinji Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie.

Natomiast polecam wszechstronnie ułatwiać nabywanie obywatelstwa polskiego tym b. obywatelom b. imperjum rosyjskiego, którzy byli urodzeni na ter. Polski, mieli tu oddawna stałe miejsce zamieszkania i ośrodek swej gospodarczej działalności, trudniąc się handlem lub rzemiosłem i jedynie formalnie zachowali przynależność do miejscowości obecnie do Polski nie należących. Również na specjalne uwzględnienie zasługują osoby, których pociągnięto do pełnienia służby wojskowej na podstawie art. 7 ust. o p. o. sł. wojsk. z 20 maja 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 61, poz. 609). Odnośnie wspomnianych kat. osób, polecam:

1) prośby ich, o nadanie obywatelstwa załatwiać jaknajszybciej i zasadniczo przychylnie, o ile nie popełnili oni czynu antypaństwowego lub hańbiącego;

2) uprościć interesowanym, w miarę możności sposób sporządzenia i wnoszenia próśb, o nadanie obywatelstwa; w tym celu mogą panowie przygotować formularze próśb o nadanie, które interesowani mogliby otrzymać w Magistracie (urz. gminnym) i tamże złożyć po wypełnieniu odnośnych rubryk; prośby te Magistrat (urząd gminny) po przeprowadzeniu potrzebnych ewentualnie dochodzeń, przedłożyć winien z własnym wnioskiem właściwej władzy administracyjnej I-ej instancji;

3) dochodzenia władzy admin. I-ej instancji, w tych sprawach, winny ograniczyć się do stwierdzenia faktu urodzenia na teryt. Polski, o ile interesowany nie przedstawił metryki urodzenia; do stwierdzenia iż petent nie popełnił czynu antypaństwowego lub hańbiącego; i w razie braku opinij gminy miejsca zamieszkania do zasięgnięcia tej opinji w myśl postanowień art. 12 ustawy z dnia 20. I. 1920 r.;

4) osoby, ubiegające się o nadanie obywatelstwa z tytułu służby wojskowej, winny zamiast faktu urodzenia na ter. Polski, udowodnić odbycie służby wojskowej; jako dostateczny dowód odbycia tej służby, uważać należy książeczkę wojskową. Osoby takie, pełniące czynną służbę wojskową, mogą prosić o nadanie obywatelstwa polskiego, za pośrednictwem swojej władzy wojskowej.

Oczekuję od PP. Wojewodów, że w zrozumieniu doniosłości dla Państwa sprawy ustalenia obywatelstwa ludności zamieszkałej w Województwach wschodnich dołożą wszelkich starań, ażeby sprawa ta została należycie i jaknajszybciej zakończona.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *Młodzianowski.*

216.

Okólnik Nr. 82 z dnia 29 sierpnia 1926 r. Nr. OL. 1977/26 do P. P. Wojewodów (wszystkich) i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie Departamentu Służby Zdrowia.

Statut organizacyjny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zatwierdzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 1.VII.26 r. (Monitor Polski Nr. 158, poz. 459) ustalił podział Ministerstwa na pięć departamentów, między innymi na „Departament V Służby Zdrowia".

Wobec tego nadana temu Departamentowi poprzednim statutem nawa „Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia" została uchylona. Dyrektor tego Departamentu Dr. Wroczyński, zatrzymuje ad personam dotychczasowy tytuł „Generalnego Dyrektora Służby Zdrowia" wobec otrzymania tego tytułu w dekrecie nominacyjnym.

O powyższem powiadamia się P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Jaroszyński*

Dyrektor Departamentu.

217.

Okólnik Nr. 83, z dn. 2 września 1926 r, Nr. AP. 960/26 do PP. Wojewodów i Pana Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę, w sprawie trybu przyjmowania kandydatów na praktykę administracyjną.

Celem ujednostajnienia trybu przyjmowania kandydatów do administracyjnej służby przygotowawczej zgodnie z obowiązującemi w tej mierze przepisami zarządzam co następuje:

1. Podania o dopuszczenie do administracyjnej służby przygotowawczej, tak I i II, jak i III kategorji, winny być adresowane do właściwego Wojewody; o ile zaś chodzi o dopuszczenie do służby przygotowawczej w okręgu administracyjnym miasta st. Warszawy — do Komisarza Rządu na m. st. Warszawę. Podania te są wolne od opłat stemplowych.

2. Do podania kandydat powinien dołączyć: metrykę urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studjów oraz dokładny życiorys.

3. Dla dopuszczenia do służby przygotowawczej na stanowiska I kategorji wymagane jest ukończone wykształcenie wyższe, na stanowiska II kategorji — ukończone wykształcenie średnie ogólno-kształcące lub zawodowe, III kategorji — ukończenie szkoły powszechnej lub 3 klas szkoły średniej ogólno-kształcącej lub zawodowej.

W wypadkach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, mogą być dopuszczeni do służby przygotowawczej kandydaci, nie posiadający pełnego wykształcenia, przepisanego dla danej kategorji stanowisk. Prawo udzielania zezwoleń na dopuszczenie tych osób do służby przygotowawczej zastrzeżone jest w okresie do dnia 1 kwietnia 1927 r — właściwym Ministrom, po tym zaś terminie — Radzie Ministrów.

4. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej winny być przez petentów przesyłane lub składane osobiście we właściwym Urzędzie Wojewódzkim, względnie w Komisarjacie Rządu na miasto Warszawę; mogą być jednak również składane w starostwie tego powiatu, w którym petent zamieszkuje, o tyle jednak, o ile petent składa dowody, iż ma wszelkie wymagane warunki do przyjęcia na praktykę odpowiedniej kategorji. W przeciwnym razie Starosta powinien odmówić przyjęcia podania, a petenta objaśnić, iż może przesłać je bezpośrednio do Urzędu Wojewódzkiego.

5. Jeżeli petent, prosząc o dopuszczenie do służby przygotowawczej, nie zaznaczył w podaniu, że w braku wolnych miejsc w obrębie danego Województwa, prosi o przekazanie podania

innemu lub innym Wojewodom, podanie należy rozumieć, jako ubieganie się o praktykę tylko w urzędach podległych temu Wojewodzie do którego podanie to zostało wystosowane.

6. Podanie, złożone w starostwie, winno być przez Starostę przesłane służbowo Wojewodzie z wyrażeniem opinji o kandydacie. Opinja Starosty powinna zawierać oświadczenie, czy kandydat odpowiada wymogowi nieskazitelnej przeszłości tak pod względem moralnym, jak i politycznym (art. 6 ustawy o państwowej służbie cywilnej). Jeżeli podanie jest wystosowane do Wojewody innego Województwa, Starosta obowiązany jest mimo to przesłać je swemu Wojewodzie, zaznaczając w piśmie do Wojewody, że petent stara się o dopuszczenie do praktyki w obrębie innego Województwa.

7. Pozostawia się uznaniu PP. Wojewodów wydanie podwładnym Starostom polecenia zasięgania opinji lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata przed wysłaniem do Urzędu Wojewódzkiego podania złożonego w Starostwie. W każdym razie zasięgnięcie opinji lekarza urzędowego nastąpić winno przed *przyjęciem kandydata do służby przygotowawczej*.

8. Jeżeli w podaniu wystosowanem do danego Wojewody kandydat wyraził prośbę, aby w razie niemożności przyjęcia na danem terytorjum dopuszczono go do służby przygotowawczej ewentualnie na terytorjum innego Województwa lub innych Województw, należy, wydając decyzję odmowną co do przyjęcia na własnem terytorjum, jednocześnie przekazać podanie wskazanemu w niem innemu Wojewodzie (lub o b i e g o w o innym Wojewodom, zawiadamiając o tem petenta.

O odmownem załatwieniu prośby zawiadamia pierwszego Wojewodę ten Wojewoda, na którym się kończy obieg podania; w tym wypadku ostatecznej odpowiedzi kandydatowi o wyniku jego prośby udziela pierwszy Wojewoda, do którego prośba była wniesiona. Udzielając odpowiedzi odmownej, zwraca się jednocześnie załączone do prośby dokumenty (punkt 2).

W wypadkach jednak, gdy osoba starająca się o przyjęcie do służby nie posiada przepisanych po temu warunków, nie należy podania przekazywać innemu Wojewodzie, lecz oznajmić tylko petentowi w decyzji powód nie przekazania.

9. W razie uwzględnienia prośby kandydat otrzymuje od Wojewody pismo, zawierające decyzję o dopuszczeniu do służby przygotowawczej (art. 12 ustawy o państw. służbie cywilnej).

Panowie Wojewodowie zechcą powyższe podać do wiadomości podwładnych Starostów z poleceniem wywieszenia odpowiedniego pouczenia w poczekalniach Starostw w miejscu widocznem dla interesantów.

Analogiczne pouczenie winni Panowie Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) obwieścić w lokalu swego urzędu.

Jeżeli którykolwiek z PP.Wojewodów odczuwa brak kandydatów do służby przygotowawczej, posiadających przepisane warunki wykształcenia (zwłaszcza w I kategorji służbowej), powinien wejść w porozumienie z Wojewodami, mającymi siedzibę w miastach uniwersyteckich (Warszawa, Poznań, Kraków, Lwów, Wilno), którzy w takim razie zarządzą informowanie przez swoje urzędy zgłaszających się kandydatów do służby o wakujących na danem terytorjum miejscach praktykantów oraz przyjmować będą od nich i przesyłać właściwemu Wojewodzie odnośne podania.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Jaroszyński*

Dyrektor Departamentu.

218.

Okólnik Nr. 86 z dnia 6 września 1926 r. Nr. III. SF. 1733/26 do Pana Wojewody w Warszawie, Kielcach, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Łucku, Brześciu n/B., Nowogródku, Wilnie w sprawie opodatkowania przez związki komunalne nieużytków rolnych.

Według wiadomości, posiadanych w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, niektóre powiatowe związki komunalne na terenie b. zaboru rosyjskiego zamierzają pobrać w r. 1926 samoistny podatek od nieużytków rolnych, położonych na ich obszarze i przewidują z tego tytułu odpowiednie pozycje dochodowe w swych budżetach. Odnośne swe uchwały opierają Sejmiki powiatowe na art. 20 ustawy z dnia 11.VIII.1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

Na podstawie wymienionego art. 20 mogą powiatowe związki komunalne pobierać samoistne podatki, obciążające inne źródła, nie wymienione w ustawie o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Tymczasem nieużytki rolne należą do gruntów, które są objektem podatkowym, uwzględnionym we wspomnianej ustawie. W myśl tejże ustawy grunty mogą być opodatkowane na rzecz związków komunalnych jedynie w formie dodatków do podatku państwowego; wynika z tego, iż powiatowe związki komunalne nie mogą pobierać samoistnych podatków od gruntów—bez względu na ich użytkowość rolną.

Wymiar i pobór państwowego podatku gruntowego na obszarze b. zaboru rosyjskiego opiera się na obowiązujących dotychczas w tym względzie ustawach rosyjskich. Zgodnie z art. 120 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich (Zb. pr. tom V, wyd. 1903 r.) od podatku gruntowego zwolnione zostały nieużytki, do których przykładowo zaliczają się grunty pod cmentarzami, wydmy piaszczyste, błota zupełnie nie produkcyjne, drogi i t. p.

Interpretacja powyższego postanowienia prowadzi niewątpliwie do wniosku, iż zamiarem ustawodawcy było zwolnienie nieużytków od podatku oraz, że miarodajnem do ustalenia, jakie grunty uważać należy za nieużytki, powinno być stwierdzenie ich użytkowości w znaczeniu użytkowości rolnej.

Zwolnienie nieużytków od podatku jest zresztą ze względów słuszności zupełnie uzasadnione, bo

nieużytek właścicielowi jego nie daje dochodu, podatek zatem od nieużytku byłby faktycznie pośredniem opodatkowaniem innych źródeł dochodowych właściciela nieużytku, z których tenże właściciel opłaca i tak podatek w innej, bezpośredniej formie.

Jedyną do pewnego stopnia słuszną podstawą do opodatkowania nieużytków mogłoby być dążenie do zmuszenia ich właścicieli, ażeby nieużytki te starali się poddać kulturze rolnej. Wzgląd ten jednakże nie może być decydującym, bo do celu podniesienia kultury rolnej służą związkom komunalnym inne środki. Powtóre — zasadniczo polityka podatkowa może służyć celom polityki gospodarczej tylko drugorzędnie i to tylko wtedy, gdy nie staje w sprzeczności z kardynalnemi zasadami wszelkich danin publicznych. Z temi zasadami koliduje jednak podatek od nieużytków, bo obciąża przedmiot, niedający dochodu, ani też nie przedstawiający aktualnej wartości majątkowej. Stojąc na stanowisku zasadności takiego podatku, doszlibyśmy do tego, że żądalibyśmy do tego, że żądalibyśmy zapłaty podatku od obywatela, który nie posiada żadnego innego objektu, oprócz nieużytków, co byłoby oczywistym absurdem.

Wreszcie wspomniane wyżej względy formalne t. j. niezgodność z przepisami ustawy o finansach komunalnych wskazują również jasno, że podatek od nieużytków nie może być pobierany przez pow. związki komunalne.

O powyższem Pan Wojewoda zechce powiadomić interesowane związki komunalne. Pan Wojewoda w porozumieniu z Prezesem Izby Skarbowej zarządzi zarazem skreślenie w budżetach związków komunalnych na rok 1926 pozycyj budżetowych stanowiących wpływy z samoistnego podatku od nieużytków, położonych poza obszarem gmin miejskich, motywując swe zarządzenie tem, że odnośne pozycje dochodowe pozbawione są podstawy prawnej. Jednocześnie należy wezwać odnośne powiatowe związki komunalne, w budżetach których skreślone zostaną odnośne pozycje dochodowe, do wprowadzenie innych odpowiednich zmian w budżetach celem ich zrównoważenia. Ewentualnie pobrane z powyższego tytułu kwoty podlegają zaliczeniu na poczet innych podatków, należnych odnośnym związkom od właścicieli nieużytków, względnie — powinny być zwrócone podatnikom.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że w przypadkach skreślenia z budżetów wpływów z samoistnego podatku od nieużytków związki komunalne nie mogą powoływać się na to, iż posiadają zatwierdzone przez władze nadzorcze statuty tegoż podatku wzgl., że statuty te nabrały mocy prawnej na podstawie ust. 3 art. 39 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747), tudzież, że budżet ich na rok 1926 został już zatwierdzony; skoro bowiem statut podatku jest sprzeczny z ustawą, może on być w każdym czasie przez władzę nadzorczą zakwestjonowany i ogłoszony z urzędu za nieważny, co pociąga za sobą odpowiednią zmianę budżetu.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Jaroszyński

Dyrektor Departamentu.

219.

Okólnik Nr. 87 z dnia 9 września 1926 r. Nr. I-OL. 2273/26. Do P. P. Wojewodów i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie pism i druków schematycznych.

W związku z okólnikiem Nr. 105 z dn. 18. XI. 1925 r. ustalam dalsze wzory niektórych pism i druków schematycznych z zakresu spraw prasowych oraz z zakresu służby zdrowia publicznego.

W załączonym wykazie w rubryce 3-ej podano na jakim obszarze dany druk obowiązuje.

Wzory należy wprowadzić w życie po wyczerpaniu zapasów druków dotychczasowych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Jaroszyński

zał. Dyrektor Departamentu.

W Y K A Z

ujednostajnionych pism i druków schematycznych.

II. Wzory z zakresu spraw prasowych i cenzury.

Treść ustalonego druku lub blankietu schematycznego	Wzór Nr.	Obowiązuje na obszarze	U W A G I
Deklaracja wydawcy o wydaniu czasopism	1	b. zaboru rosyjskiego	
Zaświadczenie o złożeniu deklaracji wydawcy	2	„ „	

Treść ustalonego druku lub blankietu schematycznego	Wzór Nr.	Obowiązuje na obszarze	UWAGI
Blankiet rejestracyjny dla rejestracji drukarń	3		
Zaświadczenie o zarejestrowaniu drukarni	4		
Deklaracja właściciela czytelni	5		
Decyzja obłożenia aresztem czasopisma	6		
Zawiadomienie o obłożeniu aresztem czasopisma	7		
Wykaz egz. obowiązujących	8		
Wykaz składu druków	9		
Powiadomienie o zmianach w warunkach wychodzenia czasopism	10		
Zaświadczenie o prawie sprzedaży druków	11		
Schemat koncesji na prowadzenie kinematografu	12		ułożony i wypełniony przykładowo
Schemat koncesji na kinematograf wędrowny	13		
Wykaz czasopism	14	b. zaboru austrjackiego	
Pismo w sprawie pozwolenia na sprzedaż druków	15	„ „	
Pismo o odebraniu debitu pocztowego	16	„ „	
Pismo o udzielenie pozwolenia na przedstawienia magiczne	17	„ „	
Protokół egzaminu na operatora filmowego	18	„ „	
Świadectwo dla operatora filmowego	19	„ „	
Pozwolenie na urządzanie przedstawień objazdowych	20	„ „	
Licencja kinematograficzna	21	„ „	
Licencja na kinematograf wędrowny	22	„ „	

III. Wzory z zakresu spraw administracji sanitarnej.

Zgłoszenie o chorobie zakaźnej	23	całego Państwa	

Nr. 1.

DEKLARACJA WYDAWCY.

1. Tytuł czasopisma:
   w języku:

2. Częstość ukazywania się:

3. Miejsce wychodzenia:

4. Adresy: ulica Nr. domu i mieszk. tel.
   a) redakcji
   b) administracji
   c) filja

5. Zakres treści:

6. Czy czasopismo będzie ilustrowane

Nazwisko (a) Imię adres:
7. Wydawca

Nazwisko i Imię adres:
8. Redaktor

Firma Nazwisko i imię właściciela adres:
9. Drukarnia:

10. Cena: a) prenumeraty rocznej miejscowej
    b) „ „ zamiejscowej
    c) n-ru pojedyńczego.

11. Tytuły dodatków z podaniem zakresu, treści i częstości wychodzenia.

12. Data ukazania się Nr. 1 czasopisma:

W myśl art. 14 Dekretu z dn. 7.II.1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 14, poz. 186) oświadczam, iż jestem pełnoletnim obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej i praw w myśl art. 25-30 Kod. Karnego nie utraciłem.

Podpis wydawcy..

Warszawa, dn...192.....r.

OŚWIADCZENIE REDAKTORA.

W myśl art. 14 i 16 Dekretu z dn. 7.II.1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych Dz. Pr. 1919 r. Nr. 14, poz. 186) oświadczam, iż biorę na siebie kierowanie czasopismem p. n...w charakterze redaktora, iż jestem pełnoletnim obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej i praw obywatelskich z art. 25-30 K. K. nie utraciłem.

W razie ustąpienia ze stanowiska redaktora obowiązuje się w ciągu dni trzech zawiadomić o tem.

Podpis redaktora..

Warszawa, dn...192.....r.

Dnia.. Nr. 2.

Nr.......................

ZAŚWIADCZENIE.

Starostwo..w myśl art. 17 cz. 1 Dekretu z dnia 7. II. 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 Nr. 14 poz. 186) niniejszem zaświadcza, iż dn.......................................192..........r. p. X. Y., zam. w..przy ul...złożył w biurze Oddziału Prasowo-Widowiskowego Komisarjatu Rządu deklarację o zamierzonem wydawaniu czasopisma p. n...

Czasopismo to może wychodzić, o ile, w myśl art. 17 cz. 2 ust. 2 i 3 powołanego Dekretu, nie nastąpi w ciągu dni siedmiu od daty złożenia deklaracji zakaz jego wydawania.

STAROSTA:

REJESTRACJA DRUKARŃ.

Nr. 3.

1. Nazwa drukarni — litografja (firma):

---

2. Rok i miejsce założenia:

---

3. Adres: Telefon:

---

4. Nazwisko i imię: Adres:
   a) właściciela:
   b) zarządzającego:

---

5. Maszyny ilość siła wymiar cylindra, fundamentu
   a) rotacyjne:
   b) płaskie:
   c) pedałówki:
   d) ręczne:

---

6. Maszynki do składania: ilość:
   a) monotypy:
   b) linotypy:
   c) inne rodzaje:

---

7. Czcionki w językach:

---

8. Pracowników drukarskich ogółem: mężczyzn: kobiet:

Warszawa, dn...1925 r.

Podpis:

Przyjmuję na siebie obowiązek zarządzającego i oświadczam, iż stale zamieszkuję w Państwie Polskiem, jestem pełnoletnim i w myśl art. 25—30 Kod. Kar. praw nie utraciłem.

Podpis:

Dnia .... Nr. 4.

Nr. ....

Do ....

....

ZAŚWIADCZENIE.

Starostwo .... niniejszem zaświadcza, iż w myśl art. 1, 2, 3, Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów o zakładach drukarskich i składach druków (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 14, poz. 146) w dn. .... r. w Starostwie akt .... została zarejestrowana .... pod firmą ....

STAROSTA:

Nr. 5.

Kom. Rządu w Warszawie. *Warszawa, dnia .... 1925 r.*

DEKLARACJA.

1. **Nazwa (firma)**		
2. **Rok i miejsce założenia**		
3. **Adres firmy**		
4. **Katalog książek w (języku).**		**Ilość tomów:**
5. **Ilość pracowników**	**mężczyzn:**	**kobiet:**
6. **Nazwisko i imię** a) **właściciela** b) **zarządzającego**		**Adres:**

Podpis właściciela:

OŚWIADCZENIE ZARZĄDZAJĄCEGO:

Przyjmując na siebie obowiązki zarządzającego .... oświadczam, iż:

1) jestem pełnoletnim i nie utraciłem praw w myśl art. 25–30 K. K. (art. 2);

2) przyjmuję na siebie całkowitą odpowiedzialność za treść druków i czasopism, znajdujących się w wyżej wymienion .... i gotów jestem ponieść skutki prawne wynikające z niedopełnienia lub przekroczenia przepisów, zawartych w Dekrecie z dn. 7. II. 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów o drukach i składach druków (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 14, poz. 146), art. 3);

3) obowiązuje się zawiadomić niezwłocznie Starostwo .... o wszelkich zmianach w danych przytoczonych w złożonej deklaracji (art. 6).

Podpis:

Nr 6.

Dnia ....

Nr.......................... ...

Telefonogram.

DO

....

Na zasadzie art. 27 cz. I Dekretu z dnia 7. II. 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 14, poz. 186) polecam obłożyć aresztem Nr. .... z datą .... r. czasopisma p. n. ....w drukarni p. f. .... przy ul. ....Nr. .... w redakcji i administracji tego czasopisma przy ul. .... Nr. .... w Urzędach pocztowych i wszędzie gdzie okazać się może.

Starosta:

Nadał: ....

Przyjął: ....

Godzina: ....

Nr 7.

Dnia ....

Nr. ....

DO P. ....

....

Upatrując w treści .... , ...

....zamieszczon.................... w Nr. .... z datą .... czasopisma p. n. .... cechy przestępstwa w art. .... K. K. przewidzianego, Starostwo na zasadzie art. 27 cz. I Dekretu z dn. 7. II. 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 14, poz. 186) obłożyło aresztem Nr. .... wyżej wymienionego czasopisma w drukarni p. f. .... ul. .... Nr. ...., w redakcji i administracji tego czasopisma ul. .... Nr. ...., w Urzędach pocztowych i wszędzie gdzie okazać się może przy równoczesnem skierowaniu sprawy do Pana Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w ....

Nr. 8.

WYKAZ EGZEMPLARZY OBOWIĄZUJĄCYCH DRUKÓW

odbitych w drukarni..przy ul ....Nr.................tel...................

Data dostarczenia druków	AUTOR I TYTUŁ DZIEŁA	Wydawca	Wysokość nakładu	Data wysłania do M. S. W.	Data wysłania do bibljotek	Uwagi

WYKAZ SKŁADÓW DRUKÓW.

Dekret w przedmiocie przepisów tymcz. o zakładach druk. i składach druków (Dz. Pr. P. P. poz. 146 z dnia 7.II. 1919 r.).

L. p.	Data zgłoszenia	L. dz.	WŁAŚCICIELA		ZARZĄDZAJĄCEGO		Rodzaj przedsiębiorstwa	FIRMA	Siedziba przedsiębiorstwa
			imię i nazwisko	adres	imię i nazwisko	adres			
1	2	3	4		5		6	7	8

Nr. 10.

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Stosownie do okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 141 z dnia 7 lutego 1919 r. Starostwo .... komunikuje, iż w warunkach wydawania czasopisma p. n. ....
.... zaszł. od dnia .... r.
następując.......... zmian. ....
....
....

Nr. 11.

ZAŚWIADCZENIE.

Na zasadzie art. 9 Dekretu z dnia 7. II. 1919 r., w przedmiocie przepisów tymczasowych o zakładach drukarskich i składach druków (Dz. Pr. Nr. 14) p. .... zam. w .... przy ul. .... posiada prawo sprzedaży druków .... poza sklepami księgarskiemi, t. j. na ulicach i placach, na terenie ....
....
....

Starostwo.. Nr. 12.

POZWOLENIE.

(Ważne do dnia...192 r.)

Starostwo .... na zasadzie art. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. II. 20 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 20 z r. 20, poz. 106) niniejszem pozwala...

....

zamieszkał..........przy ulicy ....

Nr...................... prowadzić w ....

....pod firmą ....

pod odpowiedzialnym zarządem p. ....

zamieszkałego w.. w domu Nr...................przy ulicy..............

....

Pozwolenie niniejsze, ważne do dnia ....192 r. może być odwołane w każdym czasie przed tym terminem według uznania władz oraz w razie uchybienia przepisom o rejestracji handlowej, o widowiskach (Dekret z dn. 7. II. 19 r. Dz. Pr Nr. 14 — 19 r., poz. 177, z wykonawczem doń rozporządzeniem M. S. Wewn. z dn. 12. II. 19 r. Mon. Polski Nr. 37, 19 r. i późniejszemi uzupełnieniami), Ustawie z dnia 18. III. 21 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych (Dz. Ust. Nr. 32, poz. 195), Rozp. Min. Spr. Wojsk. z dn. 22. XI. 21 r. (Dz. Ust. Nr. 96, poz. 707), Ustawie z dnia 18 grudnia 19 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. Ust. Nr. 2 r. 20, poz. 7) z jej uzupełnieniami i rozporządzeniami wykonawczemi, odnośnym rozporządzeniom władz administracyjnych tak obecnie obowiązującym, jak i mogącym być z czasem wydanemi przepisom porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz następującym warunkom niniejszego pozwolenia:

1) Zgodnie z Dekr. z dn. 7. II. 19 r. o rejestrze handlowym (Dz. Pr. P. P. Nr. 14—19 r., poz. 164) firma winna być wciągnięta do rejestru handlowego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie,

2) Przedsiębiorstwo może być prowadzone tylko w pomieszczeniu, odpowiadającem przepisom o.. po uprzedniem uznaniu go za odpowiednie przez specjalną Komisję techniczną, delegowaną z ramienia władz administracyjnych,

3) Przepisanie pozwolenia na inną osobę, przeniesienie przedsiębiorstwa do innego lokalu, zmiana odpowiedzialnego kierownictwa, a także używanie lokalu przedsiębiostwa lub jego części na inne widowska, zgromadzenia lub jakikolwiek inny cel — wymaga każdorazowo uzyskania uprzedniej zgody piśmiennej ....

4) Zmiana nazwy przedsiębiorstwa pociąga za sobą uzyskanie nowego pozwolenia,

5) Pozwolenie niniejsze winno stale znajdować się w lokalu przedsiębiorstwa i być okazywane na każde żądanie władz kontrolujących,

6) Kasa do sprzedaży biletów winna być urządzona w ten sposób, aby zarówno nabywający, jak i kontroler, mogli widzieć, że bilety są każdorazowo wyrywane z zeszytu.

7) Aparat kinematograficzny winien być obsługiwany przez operatora, który wykaże się specjalnem świadectwem egzamin. złożonego przed Komisją z ramienia władz administracyjnych.

Nr. 13.

Wzór pozwolenia na prowadzenie kinematografu wędrownego.

POZWOLENIE.

....

udziela P. ....

zamieszkałemu w .... przy ul. ....

pozwolenia na urządzanie publicznych przedstawień kinematograficznych na obszarze .... z wyjątkiem .... pod warunkami ścisłego przestrzegania obowiązujących w tej mierze przepisów administacyjnych i podatkowo-zarobkowych, w szczególności zaś winny być przestrzegane warunki następujące:

1) mogą być wyświetlane tylko filmy, posiadające legitymację Min. Spr. Wewnętrznych,

2) o przedstawieniach zawiadamiać należy miejscowe władze kompetencyjne,

3) ilość przedstawień w każdej miejscowości zależna jest od miejscowej władzy kompetencyjnej,

4) przedstawienia winny się odbywać z zachowaniem warunków bezpieczeństwa publicznego,

5) pozwolenie niniejsze nie może być odstąpione innej osobie.

Pozwolenie ważne jest do dnia .... 192 ....

i może być cofnięte w każdej chwili w razie niezachowania przepisów obowiązujących.

Dyrekcja Policji w Krakowie

do L.......................

Nr. 14.

WYKAZ

czasopism wychodzących w...
a zgłoszonych w myśl § 10 ustawy prasowej.

L. p.	Dzień i liczba doniesienia, czas rozpoczęcia wydawnictwa	Tytuł i krótka treść programu wydawnictwa	Okres wydawania	Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania			
				Odpowiedzialnego redaktora	drukarza	wydawcy	nakładcy

Nr. 15.

DO PANA STAROSTY

w...

Udzielam w myśl § 3 ustawy z 17 grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 63 i § 2 ustawy z 9 lipca 1894 Dz. p. p. Nr. 161 z zastrzeżeniem odwołania...........................

....

pozwolenia na sprzedaż perjodycznych pism drukowych wychodzących na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i zgłoszonych u władzy po myśli § 10 powołanej na wstępie ustawy prasowej, — oraz pism zagranicznych posladających debit pocztowy pod warunkiem przestrzegania obowiązujących w tej mierze przepisów.

O rozpoczęciu wykonywania sprzedaży pism obowiązan..........jest wymienion.......... zawiadomić tamt. Starostwo.

....dnia...

Wojewoda:

Nr. 16.

L.../..........

Przedmiot: Odebranie debitu pocztowego.

Exp. 1.

Do

Wszystkich Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia ....

....odebrało na podstawie par. 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 Dz. p. p. L. 6/ex 63 debit pocztowy czasopismu ....

....

....

....

z powodu znamion przestępstw z § 58 u. k.

O tem zawiadamia się Pana Starostę celem wciągnięcia do ewidencji i wydania zarządzeń dla udaremnienia rozszerzania tego czasopisma.

Exp. II.
(ad cop. exp. 1)

Panu Komendantowi Wojewódzkiemu Policji Państwowej.

Panu Naczelnikowi O. U. P. P.

w...

do wiadomości.

Urząd Wojewódzki w... Nr. 17.

L.................................

Exp.

Do

Starostwa w..

Na załączoną prośbę przedłożoną sprawozdaniem z dnia....................

....Urząd Wojewódzki udziela

N. N. ....

....

....

....

pozwolenie na urządzanie...

....

....

....

....

....

....

na terenie Województwa...

na dalszy czas do końca...

pod warunkiem ścisłego przestrzegania obowiązujących w tej mierze przepisów i że pozwolenia tego nie będzie odstępował innym osobom, ani też nie będzie się zastępował w tem zarobkowaniu drugiemi osobami.

Jednocześnie należy wezwać licencjonarjusza do dodatkowego ostemplowania licencji znaczkami stemplowymi na kwotę.............................. które nakleić należy na licencji i skasować przez wyciśnięcie urzędowej pieczęci Starostwa.

do L.. Nr. 18.

Protokół

spisany w.. dnia..192..........
z powodu egzaminu na operatora kinematograficznego, któremu poddał się

....

Egzaminatorowie:

....

....

....

Wyniki egzaminu.
część teoretyczna:

....

część praktyczna:

....

Ogólny wynik:

....

..................................dnia..

Nr. 19.

Exp. 1.

DO

PANA..

w..

Na podstawie egzaminu, któremu Pan poddał się dnia..................................
192.......... przed Komisją egzaminacyjną Urzędu Wojewódzkiego uznaje się Pana uzdolnionym do samoistnego obsługiwania aparatu projekcyjnego, używanego do przedstawień kinematograficznych.

Załączniki podania zwraca się.

Exp II.
(na okładce exp. I).

Panu Staroście

w..

do doręczenia za rewersem.

Województwo Krakowskie Nr. 20.

L..

Przedmiot:

....

....

licencja na produkcje teatralne

Exp.

Do Pana..

w..

Województwo udziela Panu pozwolenia na urządzanie przedstawień teatralnych ....

.... w obrębie Województwa krakowskiego, z wyłączeniem .... na czas do końca.. 192 r.

Pozwolenie to wydaje się Panu pod warunkiem ścisłego przestrzegania obowiązujących przepisów, a w szczególności:

1) uzyskania lokalnego zezwolenia właściwego Starostwa,

2) urządzania przedstawień w lokalu uznanym przez władze na ten cel za odpowiedni,

3) przedstawiania utworów, poprzednio przez władzę cenzurowanych,

4) zgłoszenia mającego odbyć się przedstawienia u właściwej władzy przynajmniej na 24 godzin przed rozpoczęciem przedstawienia.

Pozwolenie niniejsze nie może być nikomu odstąpione, jak również w wykonywaniu przedsiębiorstwa nie może Pan zastępować się innemi osobami.

Przedmiot: j. w. **Exp. II** (pod odpisem Expedycji I)

Panu Dyrektorowi Policji

w Krakowie.

Do wiadomości i zarządzenia doręczenia przyległej licencji po zaopatrzeniu jej w myśl Rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 28. IV. b. r. Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 392 stemplami na kwotę 7 zł., które pobrać należy od licencjonarjusza, a dalej po zastosowaniu przepisów reskryptu b. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 12. 6. 1885 L. 5529/prez. w sprawie opłaty podatku.

Sprawozdanie z dn.. L.......................żwraca sie z załącznikami do dalszego zarządzenia.

accl.

L.................................. Nr. 21.

....

....

licencja kinematograficzna.

VIDEAT
kancelarja celem zanotowania w katastrze „A"

Exp. 1.
(na okładce exhib. z zał.).

Do

STAROSTWA DYREKCJI POLICJI

w ....

Województwo wydaje..

zam. w.. licencję na urządzanie oznaczonych w § 3 p. 1 i 2 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 18. 9. 1912 Dz. pp N. 191 przedstawień kinematograficznych w.................................... pod nazwą ....

na czas do końca...192...........r.

Jako zastępcę odpowiedzialnego kierownika powyższego przedsiębiorstwa zatwierdza się ....

Zapisano w katastrze licencji „A" pod pozycją......................

Prócz wydrukowanych w licencji warunków szczegółowych zastrzega się:

11) Aparat kinematograficzny ma być obsługiwany tylko przez operatora, który wykaże się świadectwem egzaminu, złożonego przed komisją, ustanowioną przez Województwo

12) Niedotrzymanie któregokolwiek z warunków pociągnie za sobą niezależnie od ustawowych skutków karnych odebranie licencji.

Załączniki sprawozdania z dnia...L.................

zwraca się z poleceniem doręczenia załączonej licenji wraz z jednym egzemplarzem planów za rewersanem, który w aktach przechować należy, wpierw jednak zażądać należy od licencjonarjusza stempli za..Zł i licencję dodatkowo ostemplować i na stemplu odcisnąć pieczęć urzędową.

Drugi egzemplarz planów należy udzielić (Magistratowi) Zwierzchności gminnej jako władzy budowniczej, a trzeci przechować w urzędzie dla kontroli.

Urząd Wojewódzki w... Nr. 22.

Wydział Bezpieczeństwa Publicznego

L.................................

....

....

licencja na wędrowne kino.

Exp. 1.

Do

Starostwa w...

Urząd Wojewódzki udziela niniejszem.. zamieszkałemu..pozwolenia na urządzanie publicznych przedstawień kinematograficznych na obszarze tut. Województwa w miejscowościach w których niema stałych przedsiębiorstw kinematograficznych na czas do końca grudnia 192 r. pod warunkiem przestrzegania obowiązujących przepisów policyjnych i podatkowo-zarobkowych, a nadto, że wymieniony zgłosi swój pobyt u odnośnego naczelnika gminy przynajmniej na 24 godziny przed przedstawieniem i że uzyska od miejscowej władzy policyjnej pozwolenie na urządzenie produkcji w lokalu, na ten cel za odpowiedni uznanym, (oraz, że w niedzielę i święta rzym. kat. nie będą urządzane przedstawienia przed godziną 12-tą w południe).

Nadto należy przy urządzaniu dozwolonych przedstawień przestrzegać następujących postanowień, a mianowicie:

1) Aparat kinematograficzny ma być ustawiony w miejscu dla publiczności niedostępnem. Źródło światła dla aparatu projekcyjnego ma być umieszczone w szczelnie zamkniętym i z ogniotrwałego materjału sporządzonym zbiorniku, którego podczas produkcji nie wolno otwierać. Obrazy celuloidowe mają być przechowane pojedyńczo w blaszanych puszkach. W odnośnym lokalu produkcji mają być umieszczone skrzynki blaszane, do których taśmy celuloidowe, odwijając się podczas produkcji, po dokonanym użytku, winny być zaraz składane.

Miejsce w którem aparat i obrazy są przechowane, nie wolno otwartem światłem oświecać, ani doń z otwartem światłem wchodzić, nie wolno również w tem miejscu palić tytoniu.

Ponadto obowiązują analogiczne postanowienia, zawarte w rozporządzeniu ministerjalnem z dnia 18 września 1912 Dz. p. p. Nr. 191.

W myśl dodatku A. do tego rozporządzenia, w lokalu w którym się znajduje aparat ma być hydrant lub zapas wody na wypadek pożaru.

2) Posiadający licencję ma czuwać nad tem, aby tak on sam jak i podwładny jemu personel, przestrzegał ściśle wszystkich do produkcji odnoszących się zarządzeń władz, gdyż w razie jakichkolwiek uchybień w tym względzie, niezależnie od cywilnoprawnej, względnie karno-sądowej odpowiedzialności, dalsze wykonywanie produkcji będzie mu zakazane i licencja odebrana.

Nastąpiłoby to także w razie odstąpienia (wydzierżawienia) licencji osobie trzeciej.

3) Aparat kinematograficzny ma być obsługiwany tylko przez operatora, który wykaże się świadectwem egzaminu, złożonego przed komisją ustanowioną przy politycznej Władzy II instancji.

Zanotowano w katastrze licencji Nr.......................pod poz.......................

O tem zawiadamia się XX celem stosownego zarządzenia w myśl reskryptu z dnia 12 czerwca 1885 L. 5529 pr. tyczącego się opłaty podatku i doręczenia licencji ....za rewersem, który w aktach przechować należy.

Przed doręczeniem należy jeszcze żądać od licencjonarjusza stempla na kwotę 35 zł. słowie trzydzieści pięc zł. licencję dodatkowo ostemplować i wycisnąć na stemplu pieczęć urzędową Starostwa.

Str. I. Nr. 23.

B. Pilne.

CHOROBA ZAKAŹNA.

Opłata pocztowa ryczałtowana (Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i Tel. Nr. 16 z dn. 11.IV 1925 r.).

Do Pana

LEKARZA POWIATOWEGO

w...

Str. II.

Choroba: Data zachorowania wzgl. zgonu:

Nazwisko i imię chorego lub zmarłego:

Wiek: płeć (m. ż.) wyznanie (chrz. — żyd.) zawód:

Adres chorego:

miasto (wieś, gmina), ulica Nr. domu

Podpis osoby zgłaszającej dnia...192.....r.

Obowiązkowi zgłoszenia podlegają:

1) dżuma
2) ospa naturalna
3) cholera azjat.
4) dur brzuszny i rzek.
5) „ plamisty
6) „ powrotny
7) czerwonka
8) płonica
9) błonica
10) nagm. zap. op. m. dz.
11) odra
12) róża
13) krztusiec
14) zimnica
15) zakażenie połog
16) trąd
17) gruźlica
18) jaglica
19) wąglik
20) nosacizna
21) włośnica
22) wodowstręt
23) masowe zatrucie mięsem, rybami i chemikaljami
24) śpiączka epidem.

Niezgłoszenie choroby zakaźnej jest karane na podstawie ustawy z dnia 25.7. 1919 r. (Dz. R. P. Nr. 67 poz. 402).

220.

Okólnik Nr. 88 z dnia 8 września 1926 r. Nr. IV. AP. 1123/26 do wszystkich PP. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przedłużania paszportów konsularnych przez władze krajowe.

Celem uregulowania sprawy przedłużenia paszportów konsularnych przez władze krajowe, zarządzam w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych co następuje:

1) O ile niema wyraźnych dowodów, że dana osoba posiadająca paszport konsularny przeniosła faktyczne miejsce zamieszkania do kraju, władze administracyjne I-ej instancji mogą przedłużyć normalne paszporty konsularne na okres nieprzekraczający 3-ch miesięcy, licząc od dnia udzielenia przedłużenia;

2) Krótkoterminowych paszportów konsularnych zgodnie z adnotacją Urzędu Konsularnego, nie wolno wogóle przedłużać, wyjątki mogą być uczynione tylko w wypadkach zasługujących na specjalne uwzględnienie i tylko za zgodą Ministerstwa Spraw Zag anicznych;

3) Jeżeli pobyt w Polsce posiadacza paszportu konsularnego trwa więcej niż 6 miesięcy— władze administracyjne I-ej instancji mogą przedłużyć paszport tylko po stwierdzeniu, iż dana osoba zachowała faktycznie miejsce zamieszkania zagranicą. W razie jakichkolwiek pod tym względem wątpliwości, władze administracyjne I-ej instancji powinny zażądać przedłożenia zaświadczenia Urzędu Konsularnego ostatniego miejsca zamieszkania petenta zagranicą;

4) Osobie, która na podstawie przedłużonego przez władze administracyjne paszportu konsularnego wyjechała zagranicę, a nie uzyskała następnie przedłużenia paszportu w jednym z Urzędów Konsularnych, władze administracyjne I-ej instancji będą mogły ponownie przedłużyć paszport konsularny tylko na podstawie zaświadczenia Urzędu Konsularnego ostatniego miejsca zamieszkania danej osoby zagranicą.

5) O każdym wypadku przedłużenia paszportu konsularnego, władze administracyjne I-ej instancji powinny zawiadomić właściwy dla miejsca faktycznego zamieszkania petenta zagranicą Urząd Konsularny z podaniem dokładnego jego adresu, w razie zaś odmowy przedłużenia — ten Urząd Konsularny, który paszport wystawił, względnie ostatnio przedłużył;

6) Władze administracyjne I-ej instancji obowiązane są odebrać i unieważnić wszystkie te paszporty konsularne, tak normalne, jak krótkoterminowe, których właściciele przenieśli faktyczne miejsce zamieszkania z zagranicy do kraju;

7) Za przedłużenie paszportu konsularnego urzędy administracyjne I-ej instancji winny pobierać opłaty, przewidziane w rozporządzeniach w sprawie ogólnej taryfy opłat konsularnych z dnia 19. 5. 1925 r. (Dz. Ust R. P. Nr. 56, poz. 402, oraz z dnia 10. 12. 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 129, poz. 923).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Jaroszyński*

Dyrektor Departamentu.

221.

Okólnik Nr. 90 z dn. 10 września 1926 r. Nr. O. L. 3367|26 do Pp. Wojewodów (wszystkich) P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z 25.VIII 1926 r. w spr. zasad organizacji i urzędowania Ministerstw (Monitor Polski Nr. 203).

Z dniem 13 września wchodzi w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1926 r. w sprawie zasad organizacji i urzędowania Ministerstw (Monitor Polski N. 203 poz. 578).

Rozporządzenie to w § 18 wprowadza odmienny od dotychczasowego sposób podpisywania korespondencji w szczególności pisma wychodzące z Ministerstwa będą z reguły podpisywane przez te osoby, do których kompetencji należy w danym wypadku prawo ostatecznej aprobaty (§ 4 i 13 rozporządzenia) bez dotychczas używanego dodatku „za Ministra". Ten ostatni dodatek będzie odtąd używany tylko wtedy, kiedy osoba podpisująca zastępuje Ministra.

Według § 15 rozporządzenia samodzielna aprobata w pewnym zakresie będzie przysługiwała także poszczególnym referentom Ministerstwa.

Zawiadamiając o tem PP. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) sądzę, iż nie potrzebuję zwracać specjalnej uwagi na to, że według § 2 powołanego rozporządzenia wszyscy urzędnicy Ministerstwa sprawują władzę jedynie z upoważnienia Ministra, a temsamem wszystkie zarządzenia, jakie władze administracyjne z Ministerstwa otrzymują, bez względu na to czy noszą podpis Ministra czy Dyrektora Departamentu, Naczelnika Wydziału, lub innego upoważnionego urzędnika, przedstawiają się jako równowartościowe decyzje i zarządzenia władzy centralnej i winny być jako takie jaknajściślej wykonywane.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Jaroszyński*

Dyrektor Departamentu.

222.

Okólnik Nr. 91 z dnia 20 września 1926 r. Nr. AO. 1364 do Pana Wojewody (do wszystkich) i Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy w sprawie ułatwienia wnoszenia podań do władz administracyjnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwracało już niejednokrotnie uwagę P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) na potrzebę udostępnienia i ułatwienia ludności kontaktu z władzami administracyjnemi, jako na pierwszorzędny postulat racjonalnej administracji.

Uzupełniając dotychczasowe zarządzenia w powyższej materji, zwracam niniejszem uwagę na konieczność uregulowania jednej z głównych form kontaktu ludności z władzami administracyjnemi przez wprowadzenie ułatwień dla osób interesowanych przy wnoszeniu podań.

Co się tyczy wniosków, próśb i oznajmień, zgłaszanych przez interesantów ustnie we władzach administracyjnych, to rola ułatwiająca tych władz winna polegać na przyjmowaniu takich ustnych oświadczeń do protokółu bez żadnych trudności, o ile oczywiście rodzaj wzgl. istota sprawy na to zezwala.

Szczególny nacisk kładę na niedopuszczalność dość rozpowszechnionej praktyki żądania od każdego petenta w każdej sprawie pisemnego podania; praktyka rzeczona, sprzeczna z obowiązującemi przepisami, doprowadziła do tego, że bardzo często ludność nawet nie wie o możliwości złożenia podania ustnie do protokółu. Zwłaszcza w stosunku do ludności niezamożnej i mało uświadomionej stosować należy w tej mierze jaknajwiększe ułatwienia i okazywać jaknajwiększą życzliwość.

P. Wojewoda (P. Komisarz Rządu) wyda zarządzenia podległym sobie urzędom, przypominające obowiązek przyjmowania podań ustnych i regulujące tryb postępowania przy tej sposobności. Należy zwłaszcza ustalić, którzy urzędnicy w obrębie danego urzędu są obowiązani do spisywania protokółów, ażeby w ten sposób zapobiec błąkaniu się interesantów po urzędzie i odsyłaniu ich od jednego urzędnika do drugiego.

O ile chodzi o podania, wnoszone na piśmie, to praktyka wykazuje, że podania te są redagowane nieodpowiednio, już to przez samych interesowanych, zazwyczaj nieobeznanych z obowiązującemi przepisami prawnemi i nieumiejących wyrazić w sposób jasny i zrozumiały swoich życzeń, już też przez różnych doradców, którzy dla osiągnięcia wyższej zapłaty formułują podania rozwlekle, a zatem w sposób, który władzy, mającej je załatwić, absorbuje niepotrzebnie wiele czasu i zainteresowanych obywateli naraża na zbędne wydatki.

Dla uchylenia tego stanu w granicach możności, a tem samem ułatwienia obywatelom osiągnięcia zamierzonego celu, jak również odciążenia władz administracyjnych od żmudnego zajmowania się podaniami o nienależycie sformułowanych wnioskach oraz od wynikającej na tle takiego sformułowania zbędnej dla istoty sprawy korespondencji uzupełniającej, zechce Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) przystąpić najrychlej do opracowania *formularzy* podań w sprawach *typowych*, któreby umożliwiały interesantom, drogą prostego *wypełnienia rubryk, indywidualizujących* sprawę, przedstawienie władzy swych życzeń w sposób jasny, prosty i zupełny.

Kwestję, jakie sprawy należy uznać za nadające się do wprowadzenia formularzy podań, jak również sprawę układu tych formularzy, pozostawiam Panu Wojewodzie (P. Komisarzowi Rządu) do własnej oceny, opartej na znajomości stosunków miejscowych i spraw występujących typowo w urzędach Panu Wojewodzie (P. Komisarzowi Rządu) podległych. W zależności od warunków lokalnych zdecyduje Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) również kwestję, czy formularze będą ułożone przez Urzędy Wojewódzkie, czy też przez urzędy I instancji. W każdym razie formularze winny się odznaczać jasnością treści i prostotą formy, zawierać dokładne oznaczenie potrzebnych załączników oraz wskazówkę co do obowiązku ostemplowania podania i załączników względnie przysługującego w konkretnym przypadku zwolnienia od opłaty stempla.

Formularze należy podać do wiadomości powszechnej, co niewątpliwie skłoni przedsiębiorców drukarskich do wydania odpowiednich drukowanych blankietów. Wydawanie takich blankietów i rozsprzedawanie przez urzędy (z wyjątkiem urzędów komunalnych, o ile te ostatnie chciałyby się podjąć wydawnictwa względnie rozsprzedaży w interesie ludności) — uważam za wykluczone. Natomiast należy dążyć do wywarcia odpowiedniego wpływu na wydawców co do ceny wydawanych blankietów, ażeby zapobiec wykorzystywaniu ludności.

W terminie dwóch miesięcy od otrzymania niniejszego okólnika zechce Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) zawiadomić Ministerstwo o wynikach akcji ułatwienia interesantom wnoszenia podań i nadesłać wzory formularzy, używanych na podległym Panu Województwie (P. Komisarzowi Rządu) terenie.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski:*

223.

Okólnik Nr. 94 z dnia 23 września 1926 r. Nr. IV AA. 7321/26. Panu Wojewodzie (wszystkim) w sprawie przekazania Komisarjatowi Rządu rejestracji stowarzyszeń i związków, mających siedzibę w m. st. Warszawie.

do wiadomości, z uwagą, iż wobec przejścia w zakres działania Komisarza Rządu na m. st. Warszawę całokształtu spraw rejestracji stowarzyszeń, mających siedzibę w Warszawie, należy z dniem 1.X b. r. skierowywać zawiadomienia o utworzonych na obszarze Panu Wojewodzie podległym oddziałach stowarzyszeń, mających siedzibę w Warszawie, do Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę

Dyrektor Departamentu:
(—) *Kozłowski.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. IV AA. 7321/26.
Warszawa, dn. 23.IX.1926 r.

Odpis.

Do
Pana Komisarza Rządu
na m. st. Warszawę.

W związku z opublikowanem w Nr. 93 Dz. Ustaw rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie uzupełnienia przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 3 stycznia 1919 r. o stowarzyszeniach, reguluję sprawę przekazania Panu Komisarzowi Rządu rejestracji stowarzyszeń i związków, których siedziba znajduje się w m. st. Warszawie, w sposób następujący:

W myśl § 1 powołanego wyżej rozporządzenia stał się Kom. Rządu wyłącznie właściwym do

załatwiania w I-ej instancji spraw rejestracji określonych wyżej stowarzyszeń i związków, bez względu na to, czy idzie o sprawy zapoczątkowane dopiero po chwili wejścia w życie rozporządzenia, czy też o załatwienie spraw, w których kompetentne poprzednio Min. Spr. Wewn. wszczęło już czynności urzędowe, których jednak do dnia wejścia w życie rozporządzenia nie załatwiło. Wymienione ostatnio sprawy będą Panu Komisarzowi Rządu do dnia 1.X. b. r. przekazane do dalszego urzędowania w charakterze I-ej instancji. Również i rejestr stowarzyszeń i związków, mających siedzibę w m. st. Warszawie, będzie z dniem 1.X. b. r. przekazany Panu Komisarzowi Rządu, jak i wszelkie akta dotyczące rejestracji tych stowarzyszeń i związków. P. P. Wojewodowie otrzymują równocześnie polecenie, aby z dniem 1.X. b. r. skierowywali do Pana Komisarza Rządu zawiadomienia o utworzeniu na ich terytorjum nowych oddziałów stowarzyszeń i związków, mających siedzibę w Warszawie.

Dla dokonywania rejestracji zaprowadzi Pan Komisarz Rządu u siebie nowy rejestr według wzoru podanego w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 13 stycznia 1919 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 4, poz. 42), zatem rejestr taki, jak używany dotąd w Min. Spraw Wewnętrznych. Ogłoszenia o wciągnięciu stowarzyszeń do rejestru, przewidziane w art. 25 przepisów tymcz. o stowarzyszeniach, będą umieszczane w Dzienniku Urzęd. Min. Spraw Wewnętrznych według wzoru, zamieszczonego w załączniku 2-gim do rozporz. Ministra Spr. Wewn. z dnia 13.I.1919 r., zatem według wzoru dotychczas w Min. Spr. Wewnętrznych używanego. Materjał do ogłoszeń zechce Pan Komisarz Rządu skierowywać do Redakcji tegoż Dziennika.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Kozłowski.*

224.

Okólnik Nr. 95 z dnia 24 września 1926 r. Nr. III SF. 2867/26 do wszystkich P. P. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego) w sprawie budżetów związków komunalnych na r. 1927/28.

W związku z ustawą z dnia 2 sierpnia 1926 r. zmieniającą i uzupełniającą Konstytucję Rzeczypospolitej (Dz. Ust. Nr. 78, poz. 442) zmieniony został dotychczasowy okres budżetowy w budżecie Państwa, a to w ten sposób, iż data rozpoczęcia tego okresu przesunięta została z dnia 1 stycznia na dzień 1 kwietnia. Wskutek tego państwowy preliminarz budżetowy na następny okres (rok) budżetowy obejmować będzie czas od 1 kwietnia 1927 r. do 31 marca 1928 r.

Ponieważ w myśl postanowienia art. 70 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) oraz stosownie do przepisu ustępu trzeciego § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. Nr. 75, poz. 433) budżety związków komunalnych powinny być pod względem okresu obrachunkowego dostosowane do budżetu Państwa, przeto i budżety związków komunalnych na najbliższy rok budżetowy obejmą czas od 1 kwietnia 1927 r. do 31 marca 1928 r.

W związku z tem wydane zostanie w czasie najbliższym rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zmianie niektórych przepisów rozporządzenia z dn. 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. Nr. 75, poz. 433), a w konsekwecji ulec muszą zmianom niektóre terminy, podane w okólniku Nr. 70 z dnia 21 lipca 1926 r.

Zmiany w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 28 czerwca 1926 r. będą następujące:

1) W § 47 słowa: „w ciągu miesiąca stycznia na rachunek budżetu ubiegłego okresu obrachunkowego" zastąpione zostaną słowami: w ciągu pierwszego miesiąca następnego okresu obrachunkowego na rachunek budżetu ubiegłego okresu".

2) W § 48 zamiast słów: „t. j. w dniu 31 stycznia" wstawione zostaną słowa: „t. j. ostatniego dnia pierwszego miesiąca następnego okresu obrachunkowego".

3) W § 54 zmienione zostana ustalone tam terminy w sposób następujący:

a) Zamiast: „1 października" będzie: „na trzy miesiące przed rozpoczęciem następnego okresu obrachunkowego";

b) Zamiast: „1 listopada" — „na dwa miesiące" przed rozpoczęciem następnego okresu obrachunkowego";

c) Zamiast: „1 grudnia" — „na jeden miesiąc przed rozpoczęciem następnego okresu obrachunkowego".

Okólnik Nr. 70 z dnia 21 lipca b. r. ulega zmianom następującym:

1) W ustępie pierwszym wyjaśnień do § 46 wyraz: „grudnia" zastępuje się wyrazem: „marca", zaś w ustępie piątym tychże wyjaśnień — wyraz: „stycznia" wyrazem „kwietnia";

2) W wyjaśnieniach do § 47 dwukrotnie użyty wyraz: „stycznia" zastępuje się wyrazem „kwietnia";

3) W wyjaśnieniach do § 48 wyrazy: „31-go stycznia", użyte w ustępie pierwszym i trzecim, zastępuje się wyrazami: „30 kwietnia", zaś przy końcu ustępu szóstego wyrazy „(luty, marzec wzgl. kwiecień)" — wyrazami: „(maj, czerwiec wzgl. lipiec)";

4) W wyjaśnieniach do § 50 ustalone tam terminy płatności danin komunalnych zmienia się w sposób następujący:

I. termin w miesiącach: kwiecień, maj,
II. termin w miesiącach: październik, listopad";

5) W ustępie czwartym wyjaśnień do § 51 termin: „1/X" zastępuje się terminem „1/I".

Nadto w okólniku Nr. 70 niezależnie od zmian, spowodowanych zmianą okresu obrachunkowego, prostuje się przy sposobności omyłkę, zauważoną w ustępie ósmym wyjaśnień do §§ 4 i 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 r.

W ustępie tym mianowicie zamiast słów: „(Dz. Ust. Nr. 105 poz. 953) lub też lokować w papierach" ma być: "(Dz. Ust. Nr. 106 poz. 959)

i z dnia 30.12.1924 r. (Dz. Ust. Nr. 117, poz. 1045) lub też — stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3.12.1924 r. (Dz. Ust. Nr. 105, poz. 953)—lokować w papierach...“

Wskutek dostosowania budżetów związków komunalnych pod względem okresu obrachunkowego do budżetu Państwa pozostanie okres czasu, obejmujący miesiące: styczeń, luty i marzec 1927 r., którego nie obejmują budżety związków komunalnych na r. 1926, ani też nie obejmą budżety na następny okres budżetowy.

W związku z tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zarządza, co następuje:

1) Rok budżetowy 1926 zamknięty zostanie w dn. 31 grudnia 1926 w myśl zasad podanych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. 75, poz. 433), w szczególności w myśl przepisów §§ 46 — 50 tegoż rozporządzenia.

2) Przed początkiem pierwszego kwartału roku kalendarzowego 1927, związki komunalne uchwalą budżety na tenże kwartał, przyczem dotyczące uchwały mogą mieć formę upoważnienia zarządów związków komunalnych do uskuteczniania wydatków w granicach najwyżej 1/4 części poszczególnych kredytów, przewidzianych na r. 1926 i do pokrywania tych wydatków z:

a) nadwyżek dochodów nad wydatkami, osiągniętych w r. 1926,

b) zaległych dochodów z r. 1926,

c) wpływów bieżących, które przypadać będą związkom komunalnym z mocy samego prawa juk też z mocy prawomocnych uchwał finansowych organów uchwalających tychże związków (prawomocnych statutów podatkowych).

O ile sprawa budżetów na pierwszy kwartał roku kalendarzowego 1927 załatwiona zostanie w sposób wyżej wskazany, odnośne uchwały związków komunalnych nie podlegają zatwierdzeniu władz nadzorczych i powinny być jedynie tym władzom przedłożone do wiadomości. Gdyby jednakże uchwały te przewidywały wydatki, których wysokość przekraczałaby 1/4 część kredytów z r. 1926 lub też gdyby przewidywały nowe kredyty, należy je przedkładać władzom nadzorczym do zatwierdzenia (§§ 58 — 60).

Ostatecznym terminem przedkładania powyższych uchwał władzom nadzorczym—zarówno do wiadomości, jak i do zatwierdzenia — jest dzień 1 grudnia 1926 r.

3) Po upływie pierwszego kwartału kalendarzowego r. 1927 należy sporządzić zamknięcie rachunkowe za ten kwartał (§§ 46—50).

4) O ile chodzi o budżet na okres obrachunkowy 1927/28, — należy go ułożyć w myśl przepisów instrukcji budżetowej (rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 28.VI.1926 r.) przy uwzględnieniu zmian wyżej zapowiedzianych, przyczem dochody z tych podatków, których wymiar opiera się na stawkach rocznych, należy preliminować w stosunku 5 kwartałów, t. j. za czas od dnia 1.I. 1927 r. do dnia 31.III.1928 r.

Powyższe zechce Pan Wojewoda podać do wiadomości zarządom związków komunalnych.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Młodzianowski.*

225.

Okólnik Nr. 96 z dn. 25 września 1926 r. Nr. AW. 902/26 Panom Wojewodom (wszystkim), Panu Komisarzowi Rządu w/m. w sprawie zawierania małżeństw przez osoby obowiązane do służby wojskowej.

przesyłam do wiadomości celem wydania dalszych stosownych zarządzeń podwładnym władzom admin. I instancji.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Pieracki*
Płk. Sztabu Gen.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Departament I Piechoty
L. dz. 29242/Pob. Ew.
Warszawa,
dnia 11 września 1926 r.

Odpis

Wobec mającej nastąpić nowelizacji art. 83 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, polecam udzielać zezwoleń na zawarcie związku małżeńskiego popisowym i poborowym, wymienionym w rozkazach M. S. Wojsk. Dep. I Piech. L dz. 26909/Pob. Ew./25 z dn. 18. I. b. r. i 10436/Pob. Ew. z dn. 16, 4 b. r., bez żadnych ograniczeń w tych wypadkach, w których władze administracyjne I-ej instancji stwierdzą konieczność zawarcia małżeństwa ze względów majątkowych, rodzinnych, lub moralnych.

W związku z tem należy w rozkazie M. S. Wojsk. Dep. I Piech. L. dz. 26909/Pob. Ew./25 z dn. 18. I. b r. na str. 2 dwa ostatnie ustępy, zaczynające się od słów: „Prośby o ze wolenie ....“ i „Zezwoleń udzielać należy ....“ skreślić, a w ich miejsce wpisać co następuje:

„Prośby o zezwolenie na zawarcie związku małżeńskiego należy wnosić do właściwych władz administracyjnych I-ej instancji, które stawiają wniosek na udzielenie lub nieudzielenie zezwolenia, kierując się przytem względami natury majątkowej, rodzinnej, lub moralnej petenta i tak uzupełnione prośby przesyłają komendantowi właściwej P. K. U.

Komendanci P. K U. udzielają zezwoleń — bez żadnych ograniczeń — w tych wypadkach, w których władze administracyjne stwierdzą konieczność zawarcia małżeństwa ze względów majątkowych, rodzinnych, lub moralnych“.

W imieniu Ministra S. Wojsk.
Wiceminister:
(—) *Fabrycy*
generał brygady.

Otrzymują:
D-cy Okr. Korp. Nr. I—X,
Szef Oddziału I Sztabu Gen.,
Szef Gabinetu Ministra,
Szefowie Departamentów II—X,
Min. Spraw Zagranicznych—do wiadomości,
Min. Wyzn Rel. i Ośw. Publ.,
Kurja Biskupia.

Za zgodność odpisu:
Kierownik Kancelarji Dep. I
(—) *Chmielowski*
porucznik.

226.

Okólnik Nr. 99 z dn. 28 września 1926 r. Nr. III SF. 2762/26 do wszystkich P.P. wojewodów (z wyjątkiem P.Wojewody Śląskiego) w sprawie wymiaru komunalnego podatku od spadków i darowizn.

Źródło dochodowe, jakiem jest dla gmin miejskich i wiejskich samoistny podatek od spadków i darowizn, nie mogło być dotychczas w należytej mierze wykorzystane z powodu technicznych trudności, nastręczajacych się przy wymiarze tego podatku. Celem usunięcia tych trudności i ułatwienia gminom wymiaru podatku, wydało Ministerstwo Skarbu okólnik do Izb Skarbowych, w którym zarządza, ażeby Urzędy skarbowe udzielały P. P. Wojewodom, wzgl. na obszarze miast: Warszawy, Wilna, Poznania, Krakowa, Lwowa i Łodzi — Magistratom tych miast odpisów decyzyj wymiarowych państwowego podatku od spadków i darowizn.

Przesyłając w załączeniu odpis powyższego okólnika Ministerstwa Skarbu, zarządzam ze swej strony, co następuje:

1) P. P. Wojewodowie zawiadomią wszystkie gminy miejskie i wiejskie, położone na terenie podległych Panom obszarów, że otrzymywać będą z Urzędu Wojewódzkiego, wzgl. — o ile chodzi o miasta wyżej wymienione (Wilno, Poznań, Kraków, Lwów i Łódź) — z urzędów skarbowych dla opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn, odpisy decyzyj wymiarowych podatku państwowego i od spadków lub darowizn, położonych na ich obszarze i że odpisy te służyć im będą za podstawę do wymiaru komunalnego podatku od spadków lub darowizn przy zachowaniu zasad, ustalonych w art 16 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

2) Otrzymywane z urzędów skarbowych odpisy decyzji wymiarowych państwowego podatku od spadków i darowizn przesyłać będą P. P. Wojewodowie zarządom tych gmin miejskich wzgl. wiejskich, na których obszarze znajdują się przedmioty spadkowe lub darowane.

3) O ile decyzję wymiarowe dotyczyć będą przedmiotów spadkowych lub darowanych, położonych w obrębie kilku gmin, należy przy udzielaniu odpisów decyzyj zwrócić im uwagę, iż wymiaru podatku komunalnego powinny dokonać po uprzedniem wzajemnem porozumieniu się co do części przadmiotów, podlegających opodatkowaniu każdej z nich.

Minister Spraw Wewnętrznych:

1 zał.

(—) *Młodzianowski.*

MINISTERSTWO SKARBU
Dep. Pod. I Opł.
L. DPO. 6510/VI.
Warszawa
dn. 16 września 1926 r.

Odpis.

Do Wszystkich Izb Skarbowych.

Celem wykorzystania uprawnień gmin miejskich i wiejskich, co do poboru podatku od spadków i darowizn, wynikających z art. 16 ustawy z dn 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwróciło się do Ministerstwa Skarbu, ażeby, na podstawie art. 44 p. 6 powołanej wyżej ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r., został włożony na władze skarbowe obowiązek dostarczania interesowanym związkom komunalnym materjałów dla wymiaru przez nie komunalnego podatku od spadków i darowizn.

Ministerstwo Skarbu zdając sobie sprawę, że uwzględnienie tego żądania jest konieczne, w przeciwnym bowiem razie dokonanie przez komunalne wymiaru tego podatku byłoby prawie niemożliwe, oraz mając na uwadze, że dostosowanie tych danych ściśle do wymagań p. 2 art. 16 cyt. ustawy wywołałoby dużo trudności i komplikacji, poleca w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, ażeby Izby Skarbowe zarządziły przesyłanie przez urzędy skarbowe p. i opł. sk. odpisów decyzyj wymiarowych podatku spadkowego oraz podatku od darowizn do urzędu wojewódzkiego, na terenie którego znajduje się dany urząd skarbowy; urzędy zaś skarbowe dla opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn mają przesyłać powyższe decyzje bezpośrednio magistratom miast, na terenie którego się znajdują.

Odpisy te należy sporządzać po upływie każdego miesiąca i przesyłać do 15 następnego miesiąca, wraz z odpisami decyzji II instancji, zmieniającemi pierwotne orzeczenia.

Niniejsze zarządzenie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej dotyczy nietylko decyzji wymiarowych w sprawach, dotyczących kompetencji urzędów skarbowychi lecz zarówno i w sprawach zatwierdzonych przez Izby Skarbowe (zatwierdzone projekty decyzji).

Izby Skarbowe, z uwagi na to, iż odpisy te będą jedynym materjałem wymiarowym, zarządzą, ażeby decyzje wymiarowe sporządzane były dokładnie i w szczególności zawierały: dokładne wyszczególnienie majątku spadkowego, miejscowość gdzie majątek jest położony, uznane długi i ciężary, miejsce zamieszkania spadkodawcy, ilość spadkobierców i kwoty należnego od nich podatku, oraz ich adresy, o ile są wiadome władzom skarbowym.

Wobec tego, że związki komunalne mogły wydawać uchwały o pobieraniu podatku spadkowego i od darowizn dopiero po wejściu w życie ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r., to odpisy decyzji wymiarowych należy przesyłać tylko w sprawach, dotyczących spadków, otwartych po dzień 26 września 1923 r. oraz darowizn, zdziałanych po tym dniu.

Przesyłanie odpisów decyzji należy rozpocząć 15 października r. b., t. j. w sprawach, w których decyzje wymiarowe zapadły w ciągu września b. r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Czechowicz.*

Podsekretarz Stanu

227.

Okólnik Nr. 100 z dnia 1 października 1926 r. Nr. O. L. 5282/26 do P. P. Wojewodów (prócz śląskiego) i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przekazywania pism według kompetencji.

Zaszedł przypadek, że zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które miało być wykonane w ścisle oznaczonym terminie, przez jeden z Urzędów Wojewódzkich nie zostało w tym terminie załatwione.

Jako przyczynę tego odnośny Wojewoda podał, że pismo Min. Spraw Wewnętrznych zostało skierowane przez Biuro Podawcze Urzędu Wojewódzkiego do niewłaściwego Wydziału, w którym to Wydziale sprawa pozostawała prawie cały miesiąc za nim odstąpiono ją kompetentnemu Wydziałowi. Skutkiem tego, mimo upływu kilku tygodni od terminu wyznaczonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, sprawa nie została jeszcze załatwiona.

Celem zapobieżenia na przyszłość tego rodzaju przypadkom, zechcą Panowie zarządzić, aby Naczelnicy Wydziałów (kierownicy Oddziałów) przy przeglądaniu codziennej poczty, w razie zauważenia pism nienależących do kompetencji ich Wydziałów (Oddziałów) natychmiast odręcznie odstępowali te pisma właściwym Wydziałom (Oddziałom) a nie przydzielali ich—jak to dotychczas widocznie było praktykowane - do załatwiania referentom w swym wydziale.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Jaroszyński.*
Dyrektor Departamentu.

228.

Okólnik Nr. 103 z dnia 5 października 1926 r. Nr. AW. 927/26 do wszystkich P. P. Wojewodów w sprawie informowania interesantów w sprawach wojskowych.

Zdarzają się wypadki, że osoby zainteresowane w sprawach wojskowych zamiast informować się osobiście we właściwych urzędach, zwracają się do różnych pośredników, którzy wyzyskując ich nieświadomość, pobierają nadmierne opłaty oraz dopuszczają się rozmaitego rodzaju szantażów.

Postępowanie tego rodzaju pośredników często naraża osoby zainteresowane na niepotrzebne straty materjalne. jak również podrywa zaufanie do urzędów i urzędników.

Aby tego uniknąć polecam P. P. Wojewodom wyjaśnić podległym sobie władzom, że w myśl obowiązujących ustaw występować w sprawach wojskowych i zwracać się o informacje prócz osób zainteresowanych mogą:

1) Osoby. wymienione w § 341 Rozporządzenia Wykon. Min. Spraw Wojskowych z dnia 21 marca 1925 r. do ustawy o powsz. obowiązku służby wojsk.

2) Adwokaci za okazaniem pełnomocnictwa i

3) Niezależnie od tego na terenie województw: krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego oraz części cieszyńskiej woj. śląskiego t. zw. agenci publiczni, którzy działają na mocy koncesji władz wojewódzkich w myśl Najwyższego Postanowienia z 17 kwietnia 1833 r. L. 8732 (Zb. U. P. str. 153 z dn. 22 maja 1833 r,)

Jedyny wyjątek należy czynić co do inwalidów, gdzie w sprawach inwalidzkich należy udzielać wyjaśnień Zarządom Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej oraz jego oddziałów co do członków Związku po przedstawieniu upoważnienia danego członka.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławoj Składkowski.*

229.

Okólnik Nr. 104 z dnia 6 października 1926 Nr. WW. 1292/26. Do Pp. Wojewodów wszystkich i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie postępowania z szeregowymi, przenoszonymi do rezerwy (stale urlopowanemi), których miejsce zamieszkania leży zagranicą.

do wiadomości i właściwych zarządzeń.

Naczelnik Wydziału

(—) *Pieracki*
Płk. Szt. Gen.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Biuro Ogólno-Organizacyjne
L. 2693/Org.
Warszawa
dn. 17 września 1926 r.

Odpis.

Na zapytanie jednego z dców O. K. jak należy postąpić przy przeniesieniu do rezerwy (stałem urlopowaniu) ze służby czynnej w wojsku stałem szeregowych obywateli polskich, których stałe miejsce zamieszkania (pobytu) leży poza granicami Rzpltej — wyjaśniam:

I. Koszta przejazdu osób, powołanych do służby wojskowej ponosi Skarb Państwa (art. 78 ustawy o powsz. ob. sł. wojsk.). Koszta przejazdu składają się z kosztów przyjazdu i odjazdu W jednym i w drugim wypadku oblicza się owe koszta od miejsca pobytu, z którego daną osobę powołano do odbycia służby wojskowej. Od stwierdzenia tej okoliczności zależy jakie koszta Skarb Państwa powinien ponieść względem przenoszonego do rezerwy (stale urlopowanego) szeregowego.

II. O ile szeregowy taki został powołany do służby w wojsku stałem z miejsca pobytu w Polsce (np. stawił się do poboru w kraju i po poborze został w nim aż do zarządzenia wcielenia) należy mu wydać tylko rozkaz wyjazdu do miejsca poprzedniego pobytu w kraju.

III. O ile jednak szeregowy taki został powołany do służby w wojsku stałem na podstawie wezwania konsula polskiego z miejsca pobytu

poza granicami Polski (art. 14 ustawy o powsz. ob. sł. wojsk.) wówczas należy mu:

a) udzielić zezwolenia na wyjazd zagranicę,

b) wyrobić bezpłatny paszport, o ile takowego nie posiada, oraz bezpłatne wizy, względnie pokryć koszt tych ostatnich,

c) wydać rozkaz wyjazdu do ostatniej stacji pogranicznej i kwotę pieniężną potrzebną na zakup biletu od stacji pogranicznej aż do miejsca pobytu zagranicą, z którego został powołany (par. 524 rozp. wyk. do ustawy o powsz. ob. sł. wojsk.).

Dokumenty wymienione w a) należy wydać danemu szeregowemu w dniu przeniesienia go do rezerwy względnie stałego urlopowania. W tym celu odpowiednio wcześniej d-ca formacji ewidencyjnej (względnie formacji KOP.) przesyła potrzebne daty i dokumenty do komendanta właściwej P. K. U., który wystawia zezwolenie na wyjazd zagranicę.

Po załatwieniu formalności zwolnienia dowódca formacji kieruje zwolnionego do jednego z większych miast, w którym jest konsul odnośnego państwa, a położonego na szlaku, którym musi jechać zwolniony do swego miejsca zamieszkania, z odpowiedniem pismem do komendy tego miasta.

Komenda miasta załatwia zwolnionemu formalności paszportowe, uzyskuje wizę i zaopatruje go w bilet kolejowy od granicy położonej najbliżej miejsca zamieszkania szeregowego względnie wypłaca mu równowartość w walucie obcej.

Na czas załatwienia powyższych formalności, jeden z oddziałów stacjonowanych w danem mieście przyjmuje zwolnionego w stan wyżywienia.

Koszta przejazdu zwolnionego i wiz obciążają dz. 2 par. 3 budż. M. S. Wojsk.

O dniu wyjazdu zagranicę należy zawiadomić P. K. U. zgodnie z poz. 533 pkt. b. wzgl. c. rozp. wyk.

Szeregowi ci nie otrzymują kart mob. par. 568 rozp. wyk. do ustawy o powsz. ob. sł. wojsk.

IV. Szeregowym, którzy zostali powołani do służby w wojsku stałem na podstawie wezwania konsula polskiego z miejsca pobytu zagranicą, a po odbyciu służby wojskowej nie wyjeżdżają jednak do tego miejsca zagranicę, należy wydać rozkaz wyjazdu do miejsca pobytu obranego w Polsce.

V. Zarządzenie niniejsze należy stosować analogicznie w stosunku do rezerwistów (oficerów i szereg. rezerwy) powołanych do odbycia ćwiczeń.

W imieniu Ministra Spraw Wojsk.
II Wiceminister
(—) *Fabrycy*
generał brygady.

230.

Sprostowanie okólnika Nr. 104 z dnia 15 października 1926 r. Nr. Wojsk. 1636/26 do P. P. Wojewodów wszystkich i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie postępowania z szeregowymi przenoszonymi do rezerwy (stale urlopowanymi) których miejsce zamieszkania leży zagranicą.

W rozkazie Biura Ogólno-Org. Min. Spraw Wojskowych z dn. 17. IX. 1926 r. Nr. 2693/Org. podanym do wiadomości P. P. Wojewodom (P. Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę) okólnikiem Nr. 104 z dn. 6. X. 1926 r. Nr. WW. 1292/26 wkradł się błąd, mianowicie w przedostatnim ustępie punktu III tego rozkazu mylnie zacytowano § 533 punkt b) wzgl. c) rozporządzenia wykon. do ust. o powsz. ob. sł. wojsk., zamiast § 553 pkt. b) wzgl. c), tegoż rozporządzenia.

W związku z powyższem poczynić należy odnośną poprawkę

w/z Naczelnika Wydziału,
(—) *Rusiński*
Referendarz M. S. Wewn.

231.

Okólnik Nr. 106 z dnia 4 października 1926 r. Nr. WW. 647/26 do P. Wojewody (wszystkich) P. Komisarza Rządu w Warszawie w sprawie obowiązku stawiennictwa do poboru osób odbywających karę więzienia lub znajdujących się w aresztach prewenc.

Przesyła się do wiadomości z nadmienieniem, że przyległy okólnik Min. Sprawiedliwości uzgodniony został z Min. Spraw Wewnętrznych.

W związku z powyższem zechce P. Wojewoda (P. Komisarz Rządu) wydać podległym władzom I instancji stosowne zarządzenia.

Naczelnik Wydziału
(—) *Pieracki*
Płk. Sztabu Gen.

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI
L. III. AW. 8745/1.
Warszawa
Dn. 28 sierpnia 1926 r.

Odpis.

Okólnik Nr. 1212/III/AW/26.

Do wszystkich władz więziennictwa.

W wykonaniu 2-ej części art. 68 ustawy z dn. 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej D. U R. P. Nr. 61, poz. 609, odnośnie stawiennictwa do poboru osób, odbywających karę więzienia lub pozostających w aresztach prewencyjnych, Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych poleca przestrzegać następujących zasad:

1) O ciążącym na odnośnych poborowych obowiązku stawiennictwa, właściwa dla nich władza administracyjna I instancji, obowiązana jest zawiadomić zarząd więzienia (aresztu) w którym odnośny poborowy przebywa. Więzienie (areszt) po otrzymaniu takiego zawiadomienia, uskutecznia odpowiednią notatkę w aktach osobowych więźnia.

2) Termin poboru ustala władza administracyjna w porozumieniu z zarządem więzienia (aresztu) w zależności od terminu ukończenia kary.

Jeżeli termin poboru nie przypada na dzień ukończenia kary, wówczas władza administracyjna przesyła poborowemu za pośrednictwem więzienia (aresztu) osobiste wezwanie do poboru, które zarząd więzienia (aresztu) wręcza poborowemu za pokwitowaniem. Jeżeli jednak władza administracyjna uzna, że zachodzi obawa ucieczki przed poborem i zarządzi tymczasowe przytrzymanie poborowego, władze więzienne (aresztu) obowiązane są zarządzenie to wykonać, traktując przytrzymanego, jako więźnia administracyjnego.

3) Tak poborowych przytrzymanych w myśl poprzedniego ustępu jak i poborowych, którym termin poboru przypada na dzień ukończenin kary, doprowadza do Komisji Poborowej eskorta dostarczona przez władze administracyjne.

4) We wszystkich tych wypadkach, w których poborowy po odbyciu kary ma być wypuszczony na wolność, a zarząd więzienia nie otrzymał ani zawiadomienia ze strony władzy administracyjnej o wyznaczonym terminie poboru, ani zarządzenia o tymczasowem przytrzymaniu, ani też pisemnego wezwania dla poborowego—zarząd więzienia (aresztu) na kilka dni przed terminem zwolnienia, obowiązany jest zwrócić się do właściwej dla miejsca odbycia kary, władzy administracyjnej I instancji, która zarządzi zabranie poborowego, posiłkując się własnymi organami. Nieprzybycie eskorty w te minie, w wypadkach wymienionych pod p. p. 3 i 4, nie uprawnia bynajmniej za ządu więzienia (aresztu) do przetrzymania poborowego ponad termin określony w wyroku, względnie w zarządzeniu władzy administracyjnej. Jeżeli chodzi o więźniów prewencyjnych, których zwolnienie następuje niespodziewanie lub w razie zastosowania amnestji, t. j. w wypadkach, w których zwolnienie nie da się przewidzieć, zarząd więzienia (aresztu) z chwilą otrzymania wiadomości (nakazu) o potrzebie zwolnienia poborowego na wolność, obowiązany jest o mającem nastąpić zwolnieniu zawiadomić władzę administracyjną drogą nadania telefonogramu, bądź przez umyślnego.

Za Ministra Sprawiedliwości:
(—) *Siennicki.*

Za zgodność:
(—) J. Kaftański
Naczelnik Kancelarji
w/z Departamentu Karnego.

232.

Okólnik Nr. 109 z dnia 11 października 1926 r. Nr. III SF. 4008/26 do wszystkich PP. Wojewodów (prócz Woj. Śląskiego), w sprawie komunalnego podatku od budynków na obszarze gmin miejskich.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznajmia, że podatek komunalny od budynków na obszarze gmin miejskich może być pobierany na rzecz tych gmin również w roku 1927 i w latach następnych (aż do odwołania) w postaci dodatku do państwowego podatku od nieruchomości, w wysokości 25% wzgl. 50% jak to przewidywał okólnik (19) z 14 lutego 1926 r. Nr. SF. 1083/26.

Powyższe Pan Wojewoda zechce podać do wiadomości wszystkim Magistratom miast (Zwierzchnościom gmin miejskich).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Weissbrod*
Dyrektor Departamentu.

233.

Okólnik Nr. 112 z dnia 12 października 1926 r. Nr. O. L. 5379 do Pana Wojewody (wszystkich z wyjątkiem śląskiego) w sprawie najbliższych zadań administracji ogólnej.

Niezmiernie ważne zadania, jakie w całokształcie działalności administracji państwowej przypadają do spełnienia władzom administracji ogólnej, zwłaszcza w chwili tak ważnej dla Państwa jak obecna, nakładają na P. P. Wojewodów obowiązek zwrócenia szczególniejszej uwagi na prawidłowe funkcjonowanie podległych im władz administracyjnych II i I instancji.

Zupełne usprawnienie machiny administracyjnej jest oczywiście zależne od daleko idących zmian organizacyjnych. Wiele z tych zmian Rząd w ramach uzyskanych obecnie pełnomocnictw prowadzi w drodze rozporządzeń, zwłaszcza w zakresie ujednolicenia i uporządkowania ustawodawstwa.

Niezależnie od tego i w ramach obecnej organizacji bez wątpienia istnieje wiele — częściowo nie wyzyskanych — możliwości wydania zarządzeń dla podniesienia sprawności urzędowania władz administracyjnych zarówno w stosunkach wzajemnych między urzędami, jak i w stosunku do ludności. W pierwszym rzędzie należy zwrócić uwagę na należyte wyzyskanie tych momentów organizacyjnych, które dadzą się zrealizować w ramach obecnych etatów oraz kredytów na wydatki rzeczowe, gdyż ze względu na finansową sytuację Państwa jakiekolwiek powiększenie kredytów na wydatki osobowe lub rzeczowe jest nieaktualne, a przeciwnie Rząd zmuszony był wydać zarządzenia w kierunku redukcji.

W zakresie wewnętrznej organizacji urzędów należy zwrócić przedewszystkiem uwagę na racjonalny podział urzędników między II i I instancją. W niektórych Województwach niewątpliwie Urzędy Wojewódzkie zatrudniają stosunkowo zbyt dużą ilość urzędników, co tembardziej jest niewłaściwe, że władze administracyne I instancji w dziale spraw wojskowych zostały obarczone nowemi a dużemi obowiązkami. Oszczędność personelu w Urzędach Wojewódzkich da się osiągnąć przez dalej idące uproszczenie wewnętrznej struktury, do czego Min. Spraw Wewnętrznych kilkakrotnie P. P. Wojewodów wzywało i co w niektórych Urzędach Wojewódzkich istotnie w racjonalny sposób zostało przeprowadzone.

Dodatek do Woj. Poznańskiego i Pomorskiego: W myśl poprzednich w tej mierze korespondencji wzgl. wniosku Pana Wojewody wezmę pod roz-

wagę, wydanie rozporządzenia w przedmiocie zmian rozporz. b. Ministra b. dz. pr. z dn. 10. 2. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 22, poz. 188) o organizacji biur Pana Wojewody.

Zarówno w Urzędach Wojewódzkich jak i w starostwach należy dążyć do podniesienia wydajności pracy. W tym względzie zwracam uwagę P. P. na potrzebę:

a) ścisłego przestrzegania obowiązujących godzin urzędowych,

b) zwrócenia szczególniejszej uwagi na dokładne zaznajamianie się urzędników z obowiązującemi przepisami, gdyż nadsyłane Ministerstwu Spraw Wewnętrznych sprawozdania z inspekcji starostw, zbyt często zawierają ujemne w tym kierunku spostrzeżenia,

c) unikania zbędnej korespondencji, zwłaszcza informacyjnej i przedstanowczej.

W tym względzie przypominam postanowienia okólnika z dnia 11 marca 1925 r. Nr. AO. 708, w ktorym Min. Spraw Wewnętrznych zwróciło uwagę na zbyt częste wypadki przewlekania spraw przez ich połowiczne załatwianie. Naczelnicy Wydziałów w Urzędach Wojewódzkich, a starostowie w powiatach obowiązani są czuwać nad tem, ażeby w miarę możności każda sprawa załatwiana była odrazu w sposób ostateczny, korespondencja zaś informacyjna, o ile jest niezbędna, ujmowała odrazu wszystkie szczegóły potrzebne dla ostatecznego załatwienia.

Niebawem wydane będą zarządzenia, które uproszczą znacznie dotychczasowy sposób wzajemnej korespondencji P. P. Wojewodów z władzami Centralnemi oraz władz i urzędów wszystkich resortów między sobą i dopuszczą częściowe ominięcie często zbyt długiej t. zw. drogi służbowej.

Już obecnie we wzajemnych stosunkach urzędów powinny być w miejsce pisemnej korespondencji wyzyskane lepiej nowoczesne środki łączności (telefony) oraz osobisty kontakt naczelników władz.

W sprawie uproszczenia nadmiernej ilości ewidencji, prowadzonych przez władze administracyjne, Min. Spraw Wewnętrznych w swoim zakresie wydało już zarządzenia i dostarczyło innym Ministerstwom materjałów do analogicznych zarządzeń.

Materjały przygotowane przez Rząd w zakresie dekoncentracji umożliwiły już i jak sądzę umożliwią jeszcze przekazanie znacznego zakresu kompetencji władzom administracyjnym II instancji względnie I instancji, a tem samem przyczynią się do zmniejszenia obiegu aktów.

W swoim zakresie zechcą P. P. Wojedowie dopilnować ażeby władze administracyjne I instancji nie były obarczone bez potrzeby sporządzaniem perjodycznych wykazów i t. p., ażeby terminy dla załatwień pilnych wyznaczano, licząc się z możliwością wykonania polecenia i ażeby nie ponaglano starostw bez potrzeby. Szczególniejszą uwagę należy zwrócić na to, ażeby sprawozdań o wykonaniu poleceń żądano od Starostów tylko w wypadkach szczególnie ważnych, podyktowanych istotną potrzebą.

Niezmiernie ważną rolę w zakresie poprawy organizacji i sposobu urzędowania władz administracyjnych I instancji odgrywa racjonalna działalność inspekcji, zwłaszcza jeśli urzędnicy przeprowadzający inspekcję starostw przy sposobności lustracji, pomijając konstatowanie często podrzędnych i mało znaczących braków, sięgną głębiej w istotę urzędowania starostw zwłaszcza co do sumiennego i fachowego opracowywania referatów przez urzędników I instancji, rozwiną odrazu odpowiednią działalność instrukcyjną i zwrócą szczególniejszą uwagę na załatwianie spraw w sposób żywotny. Niezależnie od tego należy dopilnować, ażeby braki, które nie mogą być usunięte doraźnie, były w zakreślonym terminie bezwarunkowo usunięte.

Bezpośredni kontakt ze starostami w formie zjazdów starostów jest bez wątpienia bardzo pożyteczny, a niekiedy niezbędny; programy zjazdów takich powinny być jednak dokładnie obmyślane i opracowane Dotychczas poziom zjazdów w różnych Województwach jest b. niejednolity. Przypominam Panu Wojewodzie poprzednie zarządzenia Min. Spraw Wewnętrznych dotyczące obowiązku komunikowania Min. Spraw Wewn. zawczasu terminów i programu zjazdów starostów oraz przesyłania sprawozdań z ich przebiegu.

O ile w stosunku Urzędów Wojewódzkich do starostw naczelną do stanowiska organizacyjnego zasadą powinno być ograniczenie korespondencji do granic niezbędnej potrzeby, o tyle w urzędowaniu władz I instancji naczelną zasadą musi być utrzymanie możliwie ścisłego bezpośredniego kontaktu z ludnością i ujmowanie spraw w sposób szybki i życiowy, a unikanie załatwień papierowych.

Taki sposób traktowania spraw przyczyni się do znacznego zmniejszenia tego balastu aktów, jaki obecnie ciąży nad urzędowaniem władz administracyjnych I instancji

Wprowadzenie najdalej idących ułatwień dla interesantów, przybywających do Urzędów, zwłaszcza interesantów nie zamieszkałych w siedzibie starostwa, uważam za rzecz niezbędną. W tym względzie zarządzam, ażeby interesanci zamiejscowi byli przyjmowani w godzinach urzędowych bez ograniczenia, ponadto zaś, ażeby w dni targowe oraz przy sposobności liczniejszych zjazdów w miejscu siedziby urzędów administracyjnych starostowie poczynili odpowiednie przygotowania tak, by zgłaszający się interesanci mogli w ciągu dnia w całości sprawę załatwić i uzyskać ostateczną decyzję.

W szczególności zwracam uwagę na konieczność poczynienia ludności wszelkich ułatwień przy przyjmowaniu podań i próśb (przyjmowanie podań protokólarnie, udostępnienie druków schematycznych w sprawach typowych i t. p.).

Pozatem istnieje cały szereg możliwości nawiązania i ułatwienia kontaktu władz administracyjnych z ludnością, czy to bezpośrednio, czy za pośrednictwem organów niższego rzędu. Do możliwości takich zaliczam: a) odpowiednie wykorzystanie zjazdów wójtów; b) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej udział urzędników starostw w zebraniach sołtysów; c) udział starostów wzgl. ich zastępców w odprawach komendantów posterunków P. P; d) objazdy powiatów przez starostów, którzy, nie ograniczając się do strony reprezen-

tacyjnej i lustracyjnej winni przy tej sposobności przyjmować interesantów, wysłuchiwać ich życzeń i w ten sposób utrzymywać żywszy kontakt z ludnością powiatu.

Niezależnie od tego uważam za rzecz niezbędną, ażeby, zwłaszcza w powiatach rozleglejszych, niektóre kategorje spraw były załatwiane na miejscu w gminach, czy to za pośrednictwem urzędników objazdowych, czy w formie t. zw. roków urzędowych. Odbywanie takich objazdów względnie roków urzędowych jakkolwiek wymaga delegowania na miejsce poważnych i rutynowanych urzędników i oderwania ich tem samem od pracy w starostwie, w rzeczywistości nie powinno wywoływać trudności, ponieważ doprowadza w praktyce do załatwiania na miejscu b. dużej ilości spraw, zmniejsza zakres korespondencji, a tem samem zmniejsza zakres czynności w starostwach zarówno referendarskich jak kancelaryjnych.

Przy załatwianiu spraw karno-administracyjnych, które nadają się szczególnie do załatwiania przez urzędników objazdowych, należy pamiętać o tem, że istota karania administracyjnego nie polega na dotkliwości tych kar, lecz raczej na tem, ażeby kary drobne były nakładane szybko i bezpośrednio i w stanowczy sposób egzekwowane.

Dodatek do 9 Wojewodów w b. zab. ros.: Znaczny postęp w tej dziedzinie osiągnie zresztą administracja przez racjonalne stosowanie przepisów o t. zw. doraźnych mandatach karnych.

W stosunku do Urzędów z resortów t. zw. niezespolonych obowiązkiem władz administracyjnych II i I instancji jest utrzymanie ścisłej harmonji, łączności i współpracy.

Nie przesądzając, w jakim zakresie w przyszłości będzie zrealizowana konstytucyjna zasada zespolenia władz, stwierdzić należy, że już dotychczas obowiązujące przepisy, więc ustawa z 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 65 poz. 395), rozporządzenie Rady Ministrów z 11 lutego 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 21 poz. 225), uchwały Rady Ministrów w przedmiocie nadzwyczajnych pełnomocnictw Wojewodów wschodnich i Wojewody pomorskiego, oraz uchwała Rady Ministrów w sprawie zebrań perjodycznych w powiatach. zapewniają Naczelnikom władz administracyjnych II i I instancji, jako reprezentantom Rządu oraz Szefom władz administracji ogólnej, poważne i wpływowe stanowisko w odniesieniu do całej administracji państwowej. Obowiązkiem P. P. Wojewodów i Starostów jest korzystać z powyższych uprawnień w sposób taktowny i oględny; dotyczy to zwłaszcza traktowania spraw personalnych na podstawie §§ 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 11 lutego 1924.

W stosunku do władz i Urzędów resortów niezespolonych należy unikać wszystkiego, co mogłoby poderwać powagę władz administracyjnych II i I instancji, a zwłaszcza co świadczyłoby o traktowaniu spraw przez te władze w sposób nieżyczliwy lub biurokratyczny. Zebrania perjodyczne Naczelników władz pod przewodnictwem Wojewodów Starostów nadają się szczególniej do uzgadniania poglądów i załatwiania wielu spraw w drodze ustnego porozumienia bez potrzeby osobnej korespondencji.

Uważam za rzecz rozumiejącą się samą przez się, iż zasada wewnętrznej zgody i harmonji, będąca obowiązkiem w stosunku do działów administracji niezespolonych, musi znaleźć pełne zastosowanie przedewszystkiem w obrębie samych władz administracyjnych I i II instancji, które jednoczą w sobie organizacyjnie sprawy różnych resortów, załatwiane przez urzędników o różnem wykształceniu fachowem i pozostających na etatach różnych Ministerstw. Jak z jednej strony nie może być mowy o zaznaczaniu się w obrębie władz II i I instancji jakichkolwiek seperatyzmów resortowych oraz o jakiemkolwiek podkreślaniu odrębnej odpowiedzialności poza odpowiedzialnością Wojewodów i Starostów, tak z drugiej strony w obrębie jednolitej organizacji władz administracyjnych I i II instancji wszystkie gałęzie służby muszą mieć zapewnione warunki korzystnego i swobodnego rozwoju oraz uwzględnienia ich specjalnych fachowych potrzeb.

Zechcą P. P. Wojewodowie zwrócić uwagę podwładnych urzędników i urzędów, iż chwila obecna, szczególnie doniosła w życiu naszego Państwa, nakłada na wszystkich funkcjonarjuszów władz administracyjnych obowiązek wytężenia wszystkich sił, celem utrzymywania administracji państwowej na wysokości powierzonego jej zadania.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Jaroszyński*
Dyrektor Departametu.

234.

Okólnik Nr. 115 z dn. 15 października 1926 r. Nr. AA. 8498 do panów Wojewodów (b. zab. rosyjsk.) pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie spełniania z należytym pośpiechem, czynności władz admin. związanych z wywłaszczaniem na rzecz kolei.

Ze strony Ministerstwa Kolei i zainteresowanych osób napływają zażalenia, że władze admin. I instancji spełniają czynności, związane z oszacowaniem gruntów, wywłaszczanych na potrzeby kolei na podstawie Dekretu z dn. 7.II. 1919 r. Dz. Ust. Nr. 14, poz. 162, w sposób powolny i z zapoznaniem interesu wywłaszczanych obywateli, wymagającego zwłaszcza przy wywłaszczeniach nie uregulowanych w swoim czasie przez okupantów szybkiego sfinalizowania tych spraw i umożliwienia w ten sposób zainteresowanym otrzymania należnego za wywłaszczone grunta wynagrodzenia.

W związku z powyższą wadliwością urzędowania władz administracyjnych zarządzam, aby sprawy związane z wywłaszczeniem gruntów na rzecz kolei były traktowane z wszelkim możliwym pośpiechem. Dotyczy to w szczególności sporządzania opisów policyjnych wywłaszczanych gruntów, jak również i wyznaczania posiedzeń komisji szacunkowych niezwłocznie po otrzymaniu odnośnych akt z Dyrekcji Kolei P. z zachowaniem jedynie terminów, wskazanych w Dekrecie o wy-

wywłaszczeniu, jak wreszcie przesyłania bez niepotrzebnej zwłoki przez komisje szacunkowe protokółów z oszacowania wywłaszczonych gruntów bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji (art. 12 Dekretu).

Zechcą Panowie wydać podległym organom odpowiednie dalsze zarządzenia.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *Longchamps*
Naczelnik Wydziału.

235.

Okólnik Nr. 116 z dnia 13 października 1926 r. Nr. OP. 5966 do PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Komendanta Głównego Policji Państw. oraz do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie w sprawie podwójnego zaliczania do wysługi emerytalnej czasu służby, spędzonej w b. Żandarmerji Krajowej polskiej, żandarmerji wojskowej i polowej.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych pismem okólnem z dnia 12 lipca 1926 r. Nr. 14412/DB. Em /26 — rozesłanem do wszystkich Izb Skarbowych komunikuje, ze służbę w b. żandarmerji krajowej polskiej, tudzież służbę w żandarmerji wojskowej i polowej, pełnioną w czasie działań wojennych od 1 listopada 1918 r. po dzień 18 października 1920 r. t. j. do dnia zawieszenia broni poprzedzającego zawarcie pokoju, w myśl art. 15 ustawy emerytalnej z dnia 11/12. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 6, poz. 46), zalicza się do wysługi emerytalnej podwójnie.

Podwójne zaliczanie wspomnianej wyżej służby odnosi się tylko do zawodowych wojskowych, nie może natomiast być stosowane do funkcjonarjuszów państwowych służby cywilnej.

Za Naczelnika Wydziału
(—) *Br. Ostrowski*
Radca Ministerjalny.

236.

Okólnik Nr. 118 z dnia 15 października 1926 r. Nr. OL. 4963/26 do P. P. Wojewodów (wszystkich z wyjątkiem Śląskiego) oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie prywatnej interwencji u władz centralnych z pominięciem władz miejscowych.

Mnożą się coraz częściej wypadki, że interesanci zgłaszają się w Ministerstwie osobiście w swych sprawach, lub też wnoszą pisma bezpośrednio do Ministerstwa z pominięciem władz miejscowych, powołanych w pierwszym rzędzie do załatwiania tych spraw.

Tego rodzaju interwencje są niecelowe, ponieważ władze centralne nie załatwiają z reguły spraw bez poprzedniego zajęcia co do nich stanowiska przez podległe im władze lokalne, względnie dopóki w tych sprawach tok instancji nie został wyczerpany.

Wspomniana praktyka powoduje tylko zwiększenie zbytecznej korespondencji, zamieszanie w urzędowaniu, a w rezultacie zamiast przyspieszenia załatwienia sprawy o co przeważnie petentom chodzi—częstokroć nawet jej opóźnienie.

Zdaję sobie sprawę z tego, że obywatele nie mogą być pozbawieni prawa wnoszenia petycji bezpośrednio do władz centralnych zwłaszcza w wypadku zażalenia na działalność władz podległych, niemniej jednak uważam. że przez odpowiednie uświadomienie szerokich kół ludności, ilość takich bezpośrednich interwencji i podań da się sprowadzić do właściwej miary—przez co zapobiegnie się omówionym wyżej ujemnym skutkom zarówno w interesie samych stron jak i urzędu.

W tym celu zechcą Panowie podać do powszechnej wiadomości w sposób uznany przez siebie za najodpowiedniejszy (czy to w drodze komunikatów, czy wywiadów prasowych, względnie za pośrednictwem władz powiatowych, że nie naruszając przysługującego oczywiście każdemu interesowanemu prawa zwracania się z zażaleniami bezpośrednio do władz wyższych — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaleca interesantom w ich własnym interesie, ażeby przedewszystkiem korzystali z przysługujących im środków prawnych w toku instancji, a interwencje i podania kierowali do władz lokalnych, gdyż Min. Spraw Wewnętrznych z natury rzeczy na podstawie jednostronnego podania stron żadnej sprawy nie decyduje, a bez wyjątku podania bezpośrednio wniesione przesyła przedewszystkiem P. P. Wojewodom do rozpatrzenia.

Równocześnie wydaję zarządzenia co do odpowiedniego pouczania interesantów zjawiających się bezpośrednio w Centrali Ministerstwa, oraz zwracam się do P. P. Ministrów działów administracji zespolonych z prośbą o wydanie analogicznych zarządzeń w tej mierze. — Niniejszy okólnik nie narusza w niczem postanowień mego zarządzenia z dn. 18.X.26 r. Nr. Min. 1277/26.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

237.

Pismo okólne z dn. 19 października 1926 r. Nr. Min. 1279/26 do Panów Wojewodów w sprawie przyjmowania interesantów przez Starostów.

Załączony w . . . . . egzemplarzach okólnik w sprawie przyjmowania interesantów przez Starostów opublikują P. P. Wojewodowie w sposób następujący:

a) okólnik winien być umieszczony na miejscu widocznem w poczekalniach Starostw, lokalach wszystkich urzędów gminnych, komisarjatów obwodowych w Województwie Poznańskiem, wój-

tostw w Województwie Pomorskiem oraz wszystkich posterunków policji;

b) tekst okólnika należy przedrukować we wszystkich publikacjach urzędowych, wychodzących na terenie Województwa.

W celu zabezpieczenia przed zniszczeniem, egzemplarze ogłoszenia, umieszczone w urzędach, należy nakleić na tekturę. W razie uszkodzenia lub zniszczenia należy stare egzemplarze zastępować nowemi, wobec czego przesyła się P. P. Wojewodom pewną ilość egzemplarzy zapasowych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Jaroszyński*

1 zał. Podsekretarz Stanu

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. Min. 1277/26.
Warszawa,
dn. 18 października 1926 r.

Okólnik Nr. 119

Do Panów Starostów.

1. Brak jedności w dopuszczaniu ludności do urzędów.

Stwierdziłem, że przyjmowanie ludności przez Panów Starostów dokonywa się niejednakowo na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Stwierdziłem, że ludność włościańska niejednokrotnie po kilka dni oczekuje, ażeby uzyskać możność załatwienia sprawy w urzędzie Starostwa.

Stwierdziłem, niejednakowe traktowanie ludności w zależności od jej pochodzenia, wyznania i stanowiska w społeczeństwie.

Stan ten musi ustać natychmiast.

2. Cel zarządzenia.

Celem jednakowego, sprawiedliwego i szybkiego traktowania ludności we wszystkich Starostwach na całym obszarze Rzeczypospolitej rozkazuję i zarządzam, co następuje.

3. Szczegółowe określenie sposobu przyjęcia ludności w Starostwie.

W każdym Starostwie w pobliżu wejścia należy urządzić możliwie duży pokój z ławami do siedzenia. Pokój oznaczyć napisem: „*Pokój przyjęć*". Do tego pokoju, począwszy od godziny 9 rano, ma wstęp *każdy obywatel Rzeczypospolitej*, chcący osobiście przedstawić jakąkolwiek sprawę Staroście. Woźny, któryby się ośmielił nie wpuścić kogokolwiek lub nie wskazać drogi do pokoju przyjęć ma być natychmiast wydalony ze służby.

O godzinie 9.30 rano Naczelnik Kancelarji Starostwa przychodzi ze specjalną książką do pokoju przyjęć i notuje imię i nazwisko, adres i sprawę interesanta. O godzinie 10 przychodzi do pokoju przyjęć Starosta lub w wypadkach jego służbowej nieobecności w biurze zastępca Starosty.

W chwili wejścia Starosty do pokoju przyjęć wstają wszystkie znajdujące się w pokoju osoby.

W tejże chwili nad wejściem do gmachu Starostwa wywieszona zostaje flaga państwowa, celem:

a) podkreślenia szczególnej łączności Starosty z ludnością w czasie dokonywania przez niego przyjęć publicznych;

b) oznajmienia o odbywającem się w tym czasie przyjęciu wszystkich obywateli,

Na zaproszenie Starosty obecni siadają. Starosta obchodzi kolejno zgromadzonych, słuchając ich żądań. Równocześnie Naczelnik Kancelarji notuje w książce przyjęć decyzje Starosty.

Każdy obywatel wstaje w chwili załatwiania swej sprawy przed Starostą.

Załatwianie spraw trwa od 10 — 12 godziny.

Pojedyńcze przyjmowanie interesantów w gabinecie Starosty jest dozwolone tylko w wypadkach wyjątkowej wagi i w żadnym razie nie może się odbywać w czasie od godziny 10—12.

4. Ważność zarządzenia.

Niniejsze zarządzenie uważam za podstawę ujednostajnienia zewnętrznego trybu przyjmowania ludności.

Na ścisłe wykonanie tego zarządzenia, bez względu na dzielnice i istniejące przyzwyczajenia, kładę jaknajusilniejszy nacisk.

Nasuwające się trudności należy przezwyciężyć. Nie będę przyjmował żadnych wyjaśnień, co do niemożności wykonania.

Jeszcze raz podkreślam konieczność bezwzględnie *sprawiedliwego i jednakowego traktowania wszystkich obywateli* Rzeczypospolitej bez jakichkolwiek wyjątków.

Wytyczną tego zarządzenia wpoi Pan Starosta wszystkim podwładnym sobie urzędnikom i funkcjonarjuszom.

Załatwianie interesantów w sposób bezpośredni, szybki, życzliwy i sprawiedliwy, a więc zgodny z niniejszem zarządzeniem, będzie dla mnie probierzem wartości pracy Pana Starosty.

5. Dopilnowanie wykonania.

Obowiązek dopilnowania wykonania tego zarządzenia należy do mnie i P. P. Wojewodów. W czasie mych inspekcji będę osobiście sprawdzał wykonanie.

6. Podanie zarządzenia do wiadomości ogólnej.

Kopję niniejszego zarządzenia polecam wywiesić w miejscu widocznem w budynku Starostwa, urzędach gminnych i posterunkach policji państwowej.

7. Zażalenia przeciw niewykonywaniu zarządzenia.

Upoważniam każdego obywatela Rzeczypospolitej, który w ciągu 3 dni nie będzie przyjęty przez Starostę, do wniesienia wprost na moje ręce zażalenia, czy to w drodze listownej, czy telegraficznej.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *Sławoj Składkowski.*

238.

Okólnik Nr. 120 z dn. 20 października 1926 r. Nr. SF. 2868 26 do wszystkich PP. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego) w sprawie poboru przez związki komunalne opłat mytniczych i rogatkowych.

W związku z zażaleniami, otrzymywanemi przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na pobór przez związki komunalne t. zw. opłat mytniczych i kopytkowych (rogatkowych), uznaję za konieczne udzielić w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Ministerstwem Robót Publicznych następujących wyjaśnień i wskazówek:

A. Stan prawny sprawy poboru opłat mytniczych oraz kopytkowych (rogatkowych).

1) Na podstawie art. 24 ustawy o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 6/1921 r. poz. 32) opłaty mytnicze zostały wszędzie zniesione i odtąd tylko w razach wyjątkowych mogą związki komunalne wprowadzać te opłaty.

Powołany art. 24 jest lex specialis i jako taki po wydaniu ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) obowiązuje nadal, z tą tylko zmianą, że uchwały związków komunalnych w sprawie wprowadzania opłat mytniczych podlegają obecnie zgodnie z art. 42 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych zatwierdzeniu władz nadzorczych, wskazanych w art. 36 i 37 tejże ustawy; z natury zaś rzeczy wynika, że zatwierdzenie powinno poprzedzić wyrażenie przez Ministerstwo Robót Publicznych wzgl. jego organa swej opinji co do urządzenia myta na drodze publicznej.

2) Co się tyczy t. zw. opłat kopytkowych (rogatkowych), pobieranych przez miasta, to wyjaśniam, co następuje:

W myśl postanowienia ustępu drugiego art. 24 ustawy drogowej zostały utrzymane w mocy opłaty kopytkowe, pobierane przez miasta przed wejściem w życie tejże ustawy. Jak świadczy historja tych opłat, nie miały one dawniej charakteru opłat za korzystanie z dróg miejskich, lecz były pobierane za prawo wjazdu do miasta i miały raczej charakter opłat konsumcyjnych. Prawo pobierania opłat kopytkowych otrzymywały miasta przy swem założeniu na mocy przywilejów erekcyjnych. Zgodnie z art. 24 ustawy drogowej, te tylko właśnie miasta mogą nadal pobierać opłaty kopytkowe. Natomiast te miasta, które nie posiadały prawa poboru opłat kopytkowych na podstawie przywilejów erekcyjnych, mogą obecnie wprowadzać opłaty za korzystanie z dróg miejskich od osób, wjeżdżających do miasta, względnie wprowadzających zwierzęta domowe do miasta; opłaty te jednak w swej istocie nie są niczem innem, jak opłatami mytniczemi, o których mowa w ustępie pierwszym art. 24 ustawy drogowej i w związku z tem mogą być wprowadzane tylko na podstawie tegoż przepisu prawnego w trybie, wskazanym w art. 42 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Wynika z tego również, że opłaty te, jako oparte na ustawie specjalnej, nie mogą być wprowadzane na podstawie art. 27 ustawy o tymcz. uregul. finan. komun., jak to praktykują obecnie niektóre miasta.

B. Wskazówki dla władz nadzorczych co do postępowania w sprawie opłat mytniczych i kopytkowych (rogatkowych).

1) Pobór opłat na drogach, zwłaszcza zaś opłat kopytkowych (rogatkowych) wpływa ujemnie na komunikację i życie gospodarcze ludności, wywołując liczne skargi tej ludności.

Kompetentne w sprawach drogowych Ministerstwo Robót Publicznych opracowało projekt ustawy o specjalnym podatku drogowym, z którego wpływy przeznaczone być mają w znacznym stopniu na zasilenie funduszów drogowych związków komunalnych; z dniem wejścia w życie tej ustawy mają być, według projektu, zniesione wszystkie opłaty mytnicze oraz kopytkowe (rogatkowe). Z uwagi jednak na to, że do uchwalenia wspomnianej ustawy przez ciała ustawodawcze może upłynąć jeszcze czas dłuższy, uznaję za konieczne sprawę dalszego poboru przez związki komunalne omawianych opłat poddać już teraz gruntownej rewizji.

Wzywam mianowicie P. P. Wojewodów i wydziały powiatowe do wszczęcia energicznej akcji, mającej na celu przynajmniej ograniczenie do minimalnej liczby wypadków dalszego pobierania przez związki komunalne opłat mytniczych i kopytkowych (rogatkowych).

W tym celu należy przedewszystkiem zbadać, czy związki komunalne pobierają obecnie omawiane opłaty legalnie i zakazać poboru, gdy odbywa się on nielegalnie. Badanie legalności opłat mytniczych i kopytkowych (rogatkowych) powinno polegać na wyjaśnieniu zarówno tego, czy związek komunalny posiada uprawnienie do ich poboru, czy nie upłynął termin, na który otrzymał takie uprawnienie od właściwych władz jak również tego, czy wysokość opłat zgodna jest z otrzymanem upoważnieniem. Należy wreszcie wyjaśnić, czy pod formą opłat związek komunalny nie pobiera niedozwolonych podatków od towarów, t. zn. czy opłaty nie są różniczkowane w zależności od rodzaju przewożonych towarów.

Akcja władz nadzorczych powinna iść następnie w tym kierunku, aby zostały zniesione omawiane opłaty w czasie jaknajkrótszym przedewszystkiem tam, gdzie koszta poboru są wysokie i gdzie zatem opłaty, obciążając ludność, przynoszą pobierającym je związkom komunalnym znikome korzyści. Pobór omawianych opłat powinien być zaniechany również tam, gdzie istnieją niewyczerpane jeszcze źródła dochodowe, które mogłyby zastąpić ubytek, jaki powstałby przez zaprzestanie ich poboru. W tych przypadkach, gdy zniesienie poboru opłat mytniczych oraz kopytkowych (rogatkowych) przyniosłoby związkowi komunalnemu dotkliwy uszczerbek w jego dochodach, należy wpłynąć na sąsiednie związki komunalne, zainteresowane w zniesieniu wspomnianych opłat, aby wzamian za zniesienie opłat przyznały odpowiednie odszkodowanie (naprz. odszkodowanie pow. zw. kom. dla miasta za zniesienie opłat

kopytkowych) lub też przyczyniały się w odpowiedniej kwocie do pokrywanych dotychczas opłat mytniczych kosztów budowy wzgl. utrzymania drogi lub mostu, z którego korzystają w szczególnie dużym stopniu mieszkańcy tych właśnie związków.

Kładę nacisk na to, ażeby władze nadzorcze przed ewentualnem zastosowaniem przymusu wyczerpały wszystkie środki, zmierzające do dobrowolnego zaniechania przez związki komunalne poboru opłat mytniczych i kopytkowych (rogatkowych).

Gdyby jednak akcja władz nadzorczych zmierzająca do dobrowolnego zrzeczenia się przez związki komunalne poboru opłat mytniczych i kopytkowych (rogatkowych) nie znalazła należytego zrozumienia wśród interesowanych związków komunalnych, władze te powinny skorzystać ze swego prawa, przysługującego im z tytułu zatwierdzania budżetów związków komunalnych i skreślać w budżetach tych związków wpływy z omawianych opłat, co będzie równoznaczne, jak to wyjaśniłem w okólniku Nr. 70 z roku bieżącego, z żądaniem zawieszenia na dany rok budżetowy prawa poboru tych opłat.

Przymusowe zawieszanie poboru omawianych opłat powinno poprzedzić dokładne zbadanie gospodarki odnośnych związków komunalnych i stanu ich finansów, a w szczególności — czy wpływy z opłat używane są zgodnie ze swem przeznaczeniem, t. zn. czy opłaty mytnicze przeznaczane są wyłącznie na pokrycie wydatków drogowych, jaką rolę odgrywają wpływy z opłat mytniczych i kopytkowych (rogatkowych) w budżetach związku komunalnego, czy związek ten nie posiada niewykorzystanego jeszcze źródła dochodowego, które mogłoby mu wyrównać ubytek wpływów ze wspomnianych opłat i czy wogóle zniesienie tych opłat nie zachwieje równowagi budżetowej związku.

2) Zatwierdzanie przez władze nadzorcze uchwał związków komunalnych w sprawie wprowadzania opłat mytniczych (nowe opłaty kopytkowe, nie będące mytniczemi, są wogóle niedopuszczalne), powinno należeć do wypadków zupełnie wyjątkowych.

Przy zatwierdzaniu odnośnych uchwał władze nadzorcze powinny kierować się wskazówkami, zawartemi w okólniku Ministra Robót Publicznych z dnia 22 grudnia 1921 r. Nr. XI. 2995, ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr. 48 z r. 1922, z tem uzupełnieniem, że od opłat należy zwalniać również pojazdy i zwierzęta, stanowiące własność osób i przedsiębiorstw prywatnych, dostawiających materjał do budowy i utrzymania dróg publicznych, dokonywanego we własnym zarządzie przez władze państwowe i samorządowe i posiadających stosowne zaświadczenia właściwych zarządów drogowych.

3) We wszystkich tych wypadkach, gdy będą nadal pobierane przez związki komunalne opłaty mytnicze i kopytkowe (rogatkowe), władze nadzorcze powinny czuwać nad prawidłowością ich poboru i sposobem używania wpływów z tych opłat i dążyć do tego, aby wysokość opłat była przynajmniej na terenie Województwa mniej więcej ujednostajniona.

W związku z projektowaną ustawą o podatku drogowym, o której mowa wyżej, należy przestrzec związki komunalne przed dalszem wydzierżawianiem poboru opłat mytniczych i kopytkowych (rogatkowych), a to dla uniknięcia ewent. wydatków, związanych z odszkodowaniem dzierżawców opłat w wypadku zniesienia ich przez wspomnianą ustawę.

O wyniku akcji, podjętej przez Pana Wojewodę w myśl niniejszego mego zarządzenia, Pan Wojewoda doniesie mi do dn. 1 maja 1927 r., wskazując w swem sprawozdaniu liczbę związków komunalnych, w których na skutek tej akcji zniesiony został w roku 1926 pobór opłat mytniczych i kopytkowych (rogatkowych) oraz podając, które związki komunalne wspomniane opłaty pobierać mają nadal, przez jaki okres czasu, oraz w jakich granicach waha się na terenie Województwa wysokość opłat mytniczych i osobno kopytkowych (rogatkowych),

W końcu nadmieniam, iż zamierzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu przekazać w najbliższym czasie PP. Wojewodom, działającym w porozumieniu z Prezesami Izb Skarbowych swe uprawnienia, odnośnie zatwierdzania uchwał związków komunalnych w sprawie opłat mytniczych.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski.

239.

Okólnik Nr. 121 z dnia 20 października 1926 r. Nr. Wojsk. 1686/26 do Pana Wojewody (wszystkich) i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie poddania duchownych przeglądowi wojskowo-lekarskiemu.

przesyła się do wiadomości z nadmienieniem, że przyległy rozkaz został uzgodniony z Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.

Za Naczelnika Wydziału:
(—) *Rusiński*
Referendarz M. S. Wewn.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Departament I Piechoty.
L. dz. 34927 Pob. Og. Org.
Warszawa
dn. 13 października 1926.

Odpis.

Zawiadamiam Pana Generała, iż w związku z art. 5 konkordatu, zawartego ze Stolicą Apostolską, obecne brzmienie art. 51 ustawy o powsz. obow. sł. wojsk. stało się częściowo nieaktualne.

Art. 5 konkordatu brzmi: „Duchowni, którzy otrzymali święcenia, zakonnicy którzy złożyli śluby, uczniowie seminarjum i nowicjusze, którzy wstąpili do seminarjów lub nowicjatów przed wypowiedzeniem wojny będą zwolnieni od służby wojskowej z wyjątkiem pospolitego ruszenia".

Do brzmienia tego artykułu musi być dostosowany art. 51 ustawy o powszechnym obow. sł. wojsk. i w związku z tem została już zapoczątkowana jej nowelizacja.

Do czasu ogłoszenia tej nowelizacji art. 51 ustawy oraz § 334 pkt. a. rozp. wykon. powinien być interpretowany w ten sposób, że słowa „którzy dostali tonsurę“ odnoszą się tylko do wymienionych bezpośrednio przed temi słowami nowicjuszów zakonnych, nie zaś do kleryków.

W wyniku tej interpretacji każdy kleryk, przedstawiający odpowiednie zaświadczenie przełożonej władzy duchownej (§ 335 pkt. a rozp. wykon.) powinien być zaliczony do posp. ruszenia na podstawie art. 51 bez względu na to, czy dostał tonsurę, czy nie.

Pozatem pozostają w mocy wszystkie dotychczasowe postanowienia ustawy i rozporządzenia wykonawczego w powyższej sprawie. Ulegną one zmianie dopiero po ogłoszeniu noweli do art. 51 ustawy.

Proszę pana Generała o podanie niniejszego wyjaśnienia podległym P. K. U. do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

P. O. Szefa Departamentu I Piech.
(na urlopie)
w/z *(—) Dzwonkowski*
Płk. Szt. Gen.

Otrzymują:

P. Gen. D-cy O. K. Nr. I—X — do wykonania.
Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. — do wiadomości na pismo L. VI. M. 7446/26 z 29. 9. br.
Min. Spr. Wewn.—do wiadomości na pismo L. AA. 5298 z dn. 16. 7. b. r.

240.

Okólnik Nr. 123 z dnia 24 października 1926 r. Nr. IV. AP. 207/26 do wszystkich PP. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie oddawania wykorzystanych paszportów służbowych Min. Spraw Zagranicznych.

Zdarzają się wypadki, że osoby, którym Min. Spraw Zagranicznych wystawiło paszporty służbowe tylko na wyjazd zagranicę, posługują się nimi po powrocie do Polski jako legitymacjami krajowemi. Wobec powyższego Min. Spraw Zagranicznych paszporty te zaopatruje obecnie (na str. 5 nad fotografją) w adnotację:

„Paszport niniejszy nie może służyć w żadnym wypadku jako legitymacja krajowa i winien być zwrócony do Min. Spraw Zagranicznych natychmiast po powrocie z zagranicy“.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie odnośnych zarządzeń podległym władzom i organom. W razie nie zwrócenia wykorzystanego paszportu służbowego Min. Spraw Zagranicznych, paszport taki winien być odbierany i przesyłany bezpośrednio Wydziałowi Komunikacji Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Za Dyrektora Departamentu
(—) Longchamps
Naczelnik Wydziału.

241.

Okólnik Nr. 124 z dnia 30 października 1926 r. Nr. I. OB. 8116/26 wszystkim PP. Wojewodom, P. Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę, Panu Naczelnikowi Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach, Głównej Komendzie Policji Państwowej, Głównemu Urzędowi Statystycz., Korpusowi Ochrony Pogranicza i Departamentowi Służby Zdrowia w sprawie egzekucji sum, asygnowanych osobom prywatnym w kasach skarbowych — na sprawozdanie z dn. 24 kwietnia 1926 r. L. 23.071/6, 443/III

do wiadomości i użytku urzędowego.

Naczelnik wydziału:
(—) *A. Robaczewski*

MINISTERSTWO SKARBU
L. DK. 2787/WAK.
Warszawa
dnia 25 października 1926.

Odpis.

Do

Izby Skarbowej w Białymstoku.

Zgodnie z postanowieniem p. 2) § 16 instrukcji o przymusowem ściąganiu państwowych podatków i opłat tudzież innych należności skarbowych z dn. 17 maja 1926 r. (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 15 poz. 168) skarbowe organa egzekucyjne, *na obszarze b. zaboru rosyjskiego* mają prawo dokonywania zajęcia w drodze administracyjnej (t. j. bez pośrednictwa sądów) wszelkich pretensyj i innych praw u osób trzecich, o ile te pretensje lub prawa nie są hipotecznie zabezpieczone.

Ten środek egzekucyjny uzasadniony jest w art. 18 postanowienia król. z dn. 17. 10. 1811 (Dz. Pr. Ks. Warsz. T. 3), w art. 1078, 631 – 640 ustawy postępowania sądow. cywilnego wydan. z 1914 r. wreszcie w art. 5 i 17 rozp. Kom. Gen. Z. W. z 8. 3. 1920 r. (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 22, poz. 544).

Tryb postępowania określony w powołanych przepisach polega na tem, że władza egzekucyjna zawiadamia pisemnie osobę trzecią, określając swój tytuł egzekucyjny, iż zajmuje sumy, jakie się od niej dłużnikowi skarbowemu należą, i żąda, aby sum tych nie wydawała. O tem zawiadomić należy równocześnie dłużnika.

Osoby trzecie obowiązane są sum takich nie wydawać dłużnikom.

Dalszy tryb postępowania określają art. 633—637 powoł. ustawy.

O ile chodzi o zajęcie sum asygnowanych z kas skarbowych np. z tytułu dostaw dla wojska, ma władza egzekwująca o każdym wypadku zapowiedzenia zawiadomić kasę skarbową, która z mocy post. art. 633 powoł. ustawy obowiązaną jest wstrzymać realizację asygnacji aż do nowej decyzji.

Jeżeli dostawca (dłużnik) wyraził zgodę na przekazanie asygnowanej sumy na zabezpieczenie pretensji Skarbu — ma kasa skarbowa ode-

brać od dłużnika pokwitowanie na asygnacji, w trybie § 94 instr. dla kas skarbowych i wydać zamiast gotówki pokwitowanie kasowe na sumę zaległości skarbowych, na poczet której przelewa zajętą gotówkę.

Jeżeli dostawca nie wyraził swej zgody, powinna władza egzekwująca żądać od władzy wojskowej sumy potrzebnej na zabezpieczenie należności skarbowych, pozostającej dla dostawcy po całkowitem ukończeniu dostawy, a władze wojskowe obowiązane są z mocy postanowień art. 636 ust. post. sąd. cyw. wpłacić sumy te do kas skarbowych na rachunek należności dłużnika z pominięciem jego osoby (ewent. zapomocą asygnacji „na przelew“).

Sprawa powyższa została już częściowo rozstrzygnięta reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 5 maja 1925 r. L. DPO. 2247/I.

(—) *R. Czauderna*
Dyrektor Departamentu.

242.

Okólnik Nr. 125 z dnia 2 listopada 1926 r. Nr. IV. AP. 12468/26 do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie wystawiania paszportów dzieciom do lat 14 włącznie.

W uzupełnieniu okólnika Nr.12 z dn.18.II.1923 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Min. Skarbu zarządza, by w wypadkach wystawiania oddzielnych paszportów dzieciom do lat 14 włącznie, paszporty te były wydawane bezpłatnie za pobraniem jedynie opłaty za książeczkę paszportową.

Jednocześnie Ministerstwo wyjaśnia, że określenie do lat 14 włącznie, należy rozumieć do dnia, w którym dane dziecko będzie miało lat 15, np. dziecko urodzone 25. III. 1912 r. będzie mogło być dopisywane bezpłatnie do paszportu rodziców względnie otrzymywać oddzielnie bezpłatny paszport do dnia 24. III. 1927 r.

Minister Spraw Wewnętrznych.
(—) *Sławoj Składkowski,*

243.

Okólnik Nr. 126 z dnia 2 listopada 1926 r. Nr. IV. AP, 11677/26 do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie świadectw tożsamości na wielokrotne przekraczanie granicy.

Zmieniając częściowo zarządzenia, wydane okólnikiem Nr. 32 pkt. 7 z dnia 12. III. 1925, Ministerstwo upoważnia Panów Wojewodów (Pana Komisarza Rządu) do decydowania w sprawach udzielania świadectw tożsamości na wielokrotne przekraczanie granicy.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

244.

Okólnik Nr. 128 z dnia 3 listopada 1926 r. Nr. I. OP. 8265/26 do P. P. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Komendanta Głównego Pol. Państw., P. Dyrekora Głównego Urzędu Statyst., oraz do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie w sprawie przyśpieszenia postępowania dyscyplinarnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła poniższe do wiadomości i dalszego zarządzenia.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
St. Dobrowolski
Naczelnik Wydziału.

PREZES
RADY MINISTRÓW
Nr 13305.
Warszawa
dn. 19 paździer. 1926.

Odpis.

Okólnik Nr. 110.

Do Wszystkich Panów Ministrów
w miejscu.

Mam zaszczyt zakomunikować Panu Ministrowi, iż na skutek mojego pisma z dn. 16 lipca b. r., do którego dołączyłem sprawozdanie rzecznika Najwyższej Komisji Dyscyplinarnej za rok 1925 z działu Ministerstwa Sprawiedliwości, p. Minister Sprawiedliwości zawiadomił mnie pismem z dnia 31 sierpnia 1926 r. L. II. O. 9061/26, iż wydał stosowne zarządzenia, które mają na celu przyśpieszenie toku spraw przeciwko urzędnikom państwowym w sądach karnych na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Proszę Pana Ministra o podanie tego faktu do wiadomości pp. przewodniczących odnośnych komisyj dyscyplinarnych, ażeby w tych wypadkach, kiedy sprawy dyscyplinarne zalegają w sądach karnych, domagali się przyspieszenia tych spraw, powołując się na odnośne zarządzenie p. Ministra Sprawiedliwości. — Gdyby zaś takie kilkakrotne ponaglenia nie odnosiły pożądanego skutku, ażeby kierowali swe zażalenia przez władzę przełożoną wprost do Ministerstwa Sprawiedliwości.

(—) *Bartel.*

245.

Okólnik Nr. 130 z dnia 6 listopada 1926 r. Nr. I. OB. 8496 do wszystkich P. P. Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Pana Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach w przedmiocie szkół na rok szkolny 1926/27, w których nauka uprawnia do zwrotu opłaty szkolnej.

W załączeniu przesyła Min. Spraw Wewnętrznych ustalone przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na rok szkolny 1926/27 wykazy prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, szkół zawodowych, seminarjów nauczycielskich tudzież szkół artystycznych,

w których nauka uprawnia do zwrotu opłaty szkolnej w myśl ustępu trzeciego art. 10 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 116, p. 924).

Co do wysokości opłat, podlegających zwrotowi, zwraca się uwagę na pkt. 6 okólnika Min. Spraw Wewnętrznych z dn. 12 września 1925 r. Nr. AB. 6810 (Nr. kol. 91), względnie, o ile chodzi o prywatne szkoły artystyczne średnie — na pismo Min. Spr. Wewnętrznych Nr. OB. 4313 z dnia 22 września 1926 r., w myśl którego za dzieci, uczęszczające do tych szkół, zwraca się opłatę szkolną w wysokości 45 zł. W tej samej wysokości zwraca się opłatę za dzieci, uczęszczające do prywatnych seminarjów nauczycielskich.

W sprawie przekazywania odpowiednich kredytów na opłaty szkolne, dokonywania wydatków i zarachowywania ich, tudzież przedkładania sprawozdań miesięcznych obowiązują nadal bez zmiany dotychczasowe przepisy.

Naczelnik Wydziału:

Zał. (—) *A. Robaczewski.*

Załącznik do pisma Nr. I. OB. 8496/26

WYKAZ

prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, za uczęszczanie do których przysługuje prawo zwrotu wpisów szkolnych w myśl art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

1. WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE.

1.	Białystok	—	Gimnazjum koedukacyjne Dawida Druskina.
2.	„	—	„ „ J. Zeligmana, J. Lebenhafta i J. Dereczyńskiego.
3.	„	—	„ „ Salomona Gutmana.
4.	Bielsk Podlaski	—	„ „ im. T. Kościuszki Komitetu gimnazjalnego.
5.	Grodno	—	„ „ społeczne Rady Opiekuńczej Gimnazjum.
6.	„	—	„ męskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
7.	Kolno	—	„ koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku.
8.	Łomża	—	„ męskie im. ks. Piotra Skargi.
9.	Ostrów Mazowiecki	—	„ koedukacyjne Wydziału Powiat. Sejmiku.
10.	Ostrołęka	—	„ żeńskie Towarzystwa Szkoły Średniej.
11.	Różanystok	—	„ Salezjańskie im Piusa XI.
12.	Sejny	—	„ męskie im. św. Kazimierza Kurji Biskupiej w Łomży.
13.	Sokółka	—	„ koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku.
14.	Suwałki	—	„ „ żydowskiego T-wa Szkoły Średn.
15.	Zambrów	—	„ „ Koła Polskiej Macierzy Szkol.

2. WOJEWÓDZTWO KIELECKIE.

1.	Będzin	—	Gimnazjum żeńskie Wandy Replińskiej.
2.	„	—	„ „ Jadwigi Krzymowskiej.
3.	„	—	„ męskie Zgromadzenia Kupców m. Będzina.
4.	Częstochowa	—	„ „ Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich.
5.	„	—	„ żeńskie Stowarzyszenia „Nauka i Praca".
6.	„	—	„ „ Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
7.	Dąbrowa Górnicza	—	„ „ Leokadji Młodzianowskiej i Emilji Zawidzkiej.
8.	Jędrzejów	—	„ męskie Wydziału Powiatowego Sejmiku.
9.	„	—	6-klasowe liceum żeńskie Wydziału Powiat. Sejmiku.
10.	Kielce	—	Gimnazjum męskie pod wezwaniem św. Stanisława Kostki T-wa Opieki nad gimnazjum katolickiem.
11.	„	—	„ żeńskie Stefanji Wolmanowej.
12.	„	—	„ „ im. A. Mickiewicza Stefana Krzyżanowskiego, Hugona Kuderny, Edmunda Massalskiego i Kazimierza Warchalskiego.
13.	„	—	„ „ Emilji Znojkiewiczowej (klasy od I—VI włącznie).
14.	Kamienna-Skarżysko	—	„ koedukacyjne Komitetu Obywatelskiego.
15.	Końskie	—	miejskie gimnazjum żeńskie Magistratu miasta.
16.	Kozienice	—	Gimnazjum koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku.
17.	Olkusz	—	„ żeńskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
18.	Opatów	—	„ koedukacyjne im. Bartosza Głowackiego Włościańskiego Związku Oświatowego.

19. Ostrowiec — Gimnazjum żeńskie T-wa Opieki nad średnią szkołą żeńską.
20. Radom — „ męskie Magistratu miasta (tylko do dnia 30 listopada 1925).
21. „ — „ żeńskie im. Marji Konopnickiej T-wa dla prowadzenia i utrzymywania średniej szkoły żeńskiej.
22. „ — „ „ Marji Gajl.
23. Sosnowiec — 6-kl. liceum żeńskie Stanisławy Podkajowej.
24. „ — Gimnazjum żeńskie Heleny Rzadkiewiczowej.
25. „ — „ koedukacyjne Zrzeszenia Rodzicielskiego.
26. Staszów — „ „ Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
27. Stopnica — „ „ Sejmiku Powiatowego.
28. Szczekociny — „ „ Wydziału Powiat. Sejmiku Włoszczowskiego.
29. Zewiercie — „ mękie T-wa „Szkoła Średnia".
30. „ — „ żeńskie Heleny Malczews‸iej.

3. WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1. Dąbrowa koło Tarnowa—Gimnazjum koedukacyjne T-wa przyjaciół szkoły średniej w Dąbrowie.
2. Grybów — „ „ T-wa gimnazjalnego w Grybowie.
3. Jasło — „ żeńskie im. bł. Jolanty Koła T-wa Nauczycieli Szkół Wyższych.
4. Kraków — „ „ im. Królowej Jadwigi T-wa gimnazjum im. Królowej Jadwigi.
5. „ — „ „ im. św. Urszuli Zgromadzenia SS. Urszulanek.
6. „ — „ „ i liceum im. Heleny Kaplińskiej, utrzymywane przez Marję Trąmpczyńską.
7. „ — „ męskie im. St. Jaworskiego Marji Jaworskiej.
8. „ — „ „ Zgromadzenia ks. ks. Salezjanów.
9. „ — I-sze gimnazjum żeńskie T-wa I-szego pryw. gimnazjum żeń. w Krakowie.
10. „ — Gimnazjum męskie Zgromadzenia ks. ks. Misjonarzy.
11. „ — żydowskie gimnazjum koedukacyjne T-wa żydowskiej szkoły ludowej i średniej w Krakowie.
12. Nowy Sącz — Gimnazjum żeńskie Komitetu Obywatelskiego w Nowym Sączu.
13. „ „ — „ „ im. Królowej Korony Polskiej Zgromadzenia SS. Niepokalanego poczęcia Najświętszej Panny.
14. Oświęcim — „ męskie im. ks. Jana Bosko Zgromadzenia ks. ks. Salezjanów.
15. „ — „ koedukacyjne im. ks. St. Konarskiego T-wa szkoły średniej w Oświęcimiu.
16. Rakowice pod Krakowem „ męskie im. ks. St. Konarskiego Konwentu O. O. Pijarów.
17. Ropczyce — miejskie gimnazjum klasyczne.
18. Staniątki — Gimnazjum żeńskie ziemskie im. św. Scholastyki Zgrom. PP. Benedyktynek.
19. Tarnów — „ „ Zgromadzenia SS. Urszulanek.
20. „ — „ „ im. Elizy Orzeszkowej T-wa szkoły średniej w Tarnowie.
21. Wieliczka — „ „ im. Marji Konopnickiej T-wa Opieki nad prywat. gimnazjum żeńskiem w Wieliczce.
22. Zakopane — „ sanatoryjne koedukacyjne im. bł. Ładysława z Gielniowa T-wa opieki nad młodzieżą.
23. Zbylitowska Góra — „ żeńskie Zgromadzenia SS. Najświętszego Serca Jezusowego.

4. WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE.

1. Bąkowice pod Chyrowem — Gimnazjum męskie O. O. Jezuitów.
2. Borysław—Tustanowice — „ humanistyczne koedukacyjne T-wa: Prywatne polskie gimnazjum realne.
3. Dobromil — „ koedukacyjne miejskie im. Herburtów T-wa miejskiego gimnazjum im. Herburtów.
4. Drohobycz — I-sze gimnazjum żeńskie T-wa I-go prywatnego gimnazjum żeńskiego.
5. „ — II-gie „ „ im. Sienkiewicza T wa II-go prywatn. gimnazjum żeńskiego im. Sienkiewicza.
6. „ — Gimnazjum koedukacyjne z ruskim językiem naucz. Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.
7. Jarosław — „ żeńskie im. Juljusza Słowackiego T-wa prywatn. realn. gimn. żeńskie.
8. Jaworów — koedukacyjne z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.
9. Kolbuszowa — „ koedukacyjne T-wa szkoły gimn. męskiego.
10. Lwów — „ żeńskie z ruskim językiem nauczania S. S. Bazyljanek.
11. „ — „ zreformowane żeńskie im. Narcyzy Zmichowskiej Marji Frenklówny.

12. Lwów — Gimnazjum męskie i żeńskie Józefy S. Goldblatt-Kamerlingowej.
13. " — " humanistyczne męskie im. H. Jordana Mieczysława Kistryna.
14. " — " męskie i żeńskie Dr. Adeli Karp-Fuchsowej.
15. " — " żeńskie Zgromadz. SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
16. " — " " Konwentu SS. Sercanek.
17. " — " " im. J. Słowackiego T-wa prywatn. gimn. żeńskiego.
18. " — " " spadkobierców Zofji Strzałkowskiej.
19. " — " humanistyczne żeńskie Zgromadz. SS. Urszulanek.
20. " — " żeńskie im. A. Mickiewicza Olgi z Filippich Zychòwiczowej.
21. " — Liceum żeńskie im. A. Mickiewicza Olgi z Filippich Zychowiczowej.
22. " — Gimnazjum żeńskie Cyprjany Brückówny.
23. " — " " Zgromadzenia SS. de Notre Dame.
24. " — " męskie klasyczne Żydow. T-wa Szkoły Ludowej i średn.
25. " — " " humanistyczne Żyd. T-wa szkoły ludowej i średniej.
26. " — " żeńskie humanistyczne Żydowskiego T-wa szkoły ludowej I średniej.
27. " — " koedukacyjne z niemieckim językiem naucz. Ewangelickiej gminy wyznaniowej.
28. Przeworsk — " koedukacyjne Komitetu utrzymującego prywatne gimn. w Przeworsku.
29. Przemyśl — " żeńskie Konwentu PP. Benedyktynek.
30. " — " " im. Marji Konopnickiej Anny Kleczyńskiej.
31. " — " " z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego Instytutu dla dziewcząt.
32. Rzeszów — " " humanistyczne T-wa prywatnego gimnazjum żeńskiego.
33. Sambor — " " im. M. Konopnickiej T-wa prywatn. żeńskiego gimn. realn. im. Konopnickiej.
34. Strzyżów — Miejskie gimnazjum koedukacyjne.

5. WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE.

1. Garwolin — Gimnazjum koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku Garwolińskiego.
2. Janów—Lubelski — " humanistyczne koedukacyjne Polskiej Macierzy Szkolnej.
3. Kraśnik — " koedukacyjne Wydziału Powiat. Sejmiku Janowskiego.
4. Lublin — " męskie spółki cywilnej szkoły średniej.
5. " — 8-klasowa szkoła handlowa męska Zgromadz Kupców m. Lublina.
6. " — Gimnazjum żeńskie Heleny Czarnieckiej.
7. " — " " Władysława Kunickiego.
8. " — " " Zgromadzenia SS. Urszulanek.
9. " — " " Wacławy Arciszowej.
10. " — " " Aleksandry Radzikowskiej.
11. " — " " Michaliny Sobolewskiej.
12. " — " " Róży Szperowej
13. " — " męskie T-wa dla zakład. szkół dla żydów.
14. " — " żańskie T-wa dla zakład. szkół dla żydów.
15. Lubartów — " koedukacyjne Jana Kurtza.
16. Łuków — " żeńskie Zwiazku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich.
17. Międzyrzec Podlaski — " koedukacyjne T-wa szkoły średniej dla młodzieży wyznania mojżeszowego.
18. Puławy — " żeńskie Jadwigi Hollakowej.
19. Radzyń — " koedukacyjne Wydziału Powiat Sejmiku.
20. Siedlce — Wyższe gimnazjum męskie Ks. Biskupa Podlaskiego.
21. " — Gimnazjum męskie Wacława Szwedowskiego.
22. " — " żeńskie im. Konstancji Zembrzuskiej – Marji Zembrzuskiej.
23. Sokołów — " " męskie im. H. Sienkiewicza ks. ks. Salezjanów.
24. Węgrów — " koedukacyjne Wydziału Powiat. Sejmiku.

6. WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

1. Brzeziny — Gimnazjum koedukacyjne Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
2. Dąbie — " " Magistratu Miasta.
3. Kalisz — " żeńskie Związku Zawod. Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich.
4. Kalisz — " żeńskie SS. Nazaretanek.
5. " — Gimnazjum męskie Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich.

6.	Kalisz	— Gimnnzjum koedukacyjne T-wa Żyd. Szkół Średnich.
7.	Koluszki	— Szkoła średnia koedukacyjna Koła Pol. Mac. Szkoln.
8.	Koło	— Gimnazjum koedukacyjne T-wa Przyjaciół Oświaty.
9.	Konin	— „ „ Rady Opiekuńczej.
10.	„	— „ „ T-wa żydowskiej szkoły średniej.
11.	Łask	— „ „ Sejmiku Powiatowego.
12.	Łęczyca	— 8-klasowa szkoła realna męska im. Adama Mickiewicza.
13.	„	— Gimnazjum żeńskie Magistratu miasta.
14.	Łódź	— Miejskie gimnazjum męskie im. Józefa Piłsudskiego.
15.	„	— 8-kl. wyższa szkoła realna męska z oddziałem handlowym Zgromadzenia Kupców.
16.	„	— Gimnazjum żeńskie Heleny Miklaszewskiej.
17.	„	— „ „ Janiny Pryssewiczówny.
18.	„	— „ męskie Kazimierza Tomaszowskiego.
19.	„	— „ „ im. ks. Ignacego Skorupki.
20.	„	— 8-kl. wyższa szkoła realna męska Stowarzyszenia Popierania Wykształcenia Handl.
21.	„	— Gimnazjum żeńskie im. Elizy Orzeszkowej.
22.	„	— „ „ Zofji Pętkowskiej i Wiktorji Macińskiej.
23.	„	— „ „ Cecylji Waszczyńskiej.
24.	„	— „ męskie Bogumiła Brauna.
25.	„	— „ „ Aleksego Zimowskiego.
26.	„	— „ żeńskie R. Konopczyńskiej—Sobolewskiej.
27.	„	— I-sze gimnazjum męskie T-wa Zydow. Szkół Średnich.
28.	„	— Gimnazjum żeńskie Marji Hochsteinowej.
29.	„	— „ „ T-wa Żydowskich Szkół Średn.
30.	„	— „ niemieckie żeńskie Anieli Rothert.
31.	„	— Społecznie polskie gimnazjum męskie.
32.	„	— Gimnazjum żeńskie Stanisławy Rajskiej.
33.	„	— „ „ Eugenji Krygierowej.
34.	„	— II-gie gimnazjum męskie T-wa Żyd. Szkół Średn.
35.	„	— Gimnazjum humanistyczne męskie Niemieckiego Stowarzyszenia Gimnazjalnego.
36.	„	— Gimnazjum humanistyczne żeńskie Niemieckiego Stowarzyszenia Gimnazjalnego.
37.	„	— 6-kl. szkoła średnia żeńska Małgorzaty Hansenówny.
38.	„	— Gimnazjum męskie T-wa Szerzenia Oświaty i Wiedzy Technicznej wśród Żydów.
39.	„	— Gimnazjum żeńskie Jozefa Aba.
40.	„	— „ „ Eugenji Jaszuńskiej-Zeligmanowej.
41.	„	— „ humanistyczne „Wiedza“ Luby Sołowiejczyk-Magalifowej.
42.	„	— „ męskie im. Lejby Szakina.
43.	Pabjanice	— „ humanistyczne koedukacyjne Niemieckiego Stowarzyszenia Gimnazjalnego.
44.	Piotrków	— „ żeńskie Zrzeszenia Nauczycieli Szkoły Średniej.
45.	„	— „ „ Heleny Trzcińskiej.
46.	„	— „ męskie T-wa Szkoły Średniej.
47.	Pyzdry	— Miejskie koedukucyjne gimnazjum humanistyczne.
48.	Radomsko	— Gimnazjum męskie Stanisława Niemca.
49.	„	— „ „ im. Feliksa Fabianiego.
50.	„	— „ żeńskie Jadwigi Chomiczówny.
51.	„	— 7-kl. szkoła średnia koedukacyjna Ludwiki Weintraubówny.
52.	Sieradz	— Gimnazjum koedukacyjne Magistratu miasta.
53.	Tomaszów Mazowiecki	— „ „ Stowarzyszenia Kupców.
54.	„ „	— 8-kl. szkoła realna koedukacyjna Magistratu miasta.
55.	Turek	— Gimnazjum koedukacyjne T wa Szkolnego.
56.	Uniejów	— „ „ Magistratu miasta.
57.	Wieluń	— „ męskie im. Tadeusza Kościuszki.
58.	„	— 8-kl. szkoła realna żeńska Pelagji Zasadzińskiej.
59.	Zduńska Wola	— Gimnazjum żeńskie Towarzystwa „Oświata“.

7. WOJEWÓDZTWO NOWOGRÓDZKIE.

1.	Baranowicze	— Gimnazjum koedukacyjne Walentyny Szulickiej.
2.	Lida	— „ „ Mojżesza Dworeckiego.
3.	Słonim	— „ „ Żyd. T-wa Szkoły Średniej.
4.	Stołpce	— „ „ T-wa Szkoły Średniej.

8. WOJEWÓDZTWO POLESKIE.

1.	Brześć nad Bugiem	— Gimnazjum męskie Piotra Lewickiego.
2.	„ „	— „ żeńskie Polskiej Macierzy Skolnej.
3.	Pińsk	— „ „ Aleksandry Czeczykówny.
4.	„	— „ męskie O. O. Jezuitów.

9. WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

1.	Górna Grupa	— Zakład misyjny św. Józefa T-wa Słowa Bożego.
2.	Pelplin	— Progimnazjum biskupie „Collegium Marianum".
3.	Toruń	— Miejskie gimnazjum żeńskie.

10. WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

1.	Bydgoszcz	— Miejskie gimnazjum matematyczno-przyrodnicze męskie im. Mikołaja Kopernika.
2.	„	— „ „ żeńskie.
3.	Czarnków	— „ „ koedukacyjne im. Janka z Czarnkowa.
4.	Gniezno	— „ „ żeńskie im. bł. Jolanty.
5.	Gostyń	— „ „ męskie.
6.	Inowrocław	— Gimnazjum żeńskie im. Marji Konopnickiej T-wa prywatn. gimnazjum żeńskiego.
7.	Kępno	— Miejskie gimnazjum żeńskie.
8.	Kościan	— Gimnazjum żeńskie T-wa im. Marji Konopnickiej.
9.	Koźmin	— Miejskie gimnazjum koedukacyjne.
10.	Leszno	— „ „ żeńskie im. Marji Konopnickiej.
11.	Ostrów pod Wieluniem	— Gimnazjum męskie T-wa „Szkół Pracy" w Warszawie.
12.	Ostrzeszów	— Miejskie gimnazjum koedukacyjne.
13.	Poznań	— Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek.
14.	„	— Rozwojowe gimnazjum żeńskie Aleksandry Słomińskiej.
15.	„	— „ „ „ Lucyny Sókolnickiej.
16.	„	— Gimnazjum męskie im. A. Mickiewicza ks. Czesława Piotrowskiego.
17.	Wągrowiec	— Miejskie gimnazjum żeńskie.

11. WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE.

1.	Rybnik	— Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek.

12. WOJEWÓDZTWO STANISŁAWOWSKIE.

1.	Dolina	— Gimnazjum koedukacyjne im. Zygmuta Krasińskiego T-wa Szkoły Średniej.
2.	Horodenka	— Polskie gimnazjum koedukacyjne Polskiego T-wa Szkoły Średniej.
3.	„	— Gimnazjum koedukacyjne im. T. Szewczenki z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.
4.	Kołomyja	— Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek.
5.	„	— „ „ Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.
6.	Kałusz	— Miejskie gimnazjum koedukacyjne.
7.	Rohatyn	— Gimnazjum koedukacyjne z ruskim językiem naucz.
8.	Stanisławów	— Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek.
9.	„	— Polskie gimnazjum żeńskie im. E. Orzeszkowej — T-wa polskiego prywatn. gimn. żeńskiego im. E. Orzeszkowej.
10.	„	— Gimnazjum koedukacyjne z niemieckim językiem nauczania Ewangelickiej gminy wyznaniowej.
11.	„	— Gimnazjum żeńskie z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego Towarzystwa Pedagogicznego.
12.	Stryj	— Gimnazjum żeńskie T-wa prywatnego gimnazjum żeńskiego.
13.	„	— „ humanistyczne żeńskie Zgromadzenia SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
14.	„	— „ humanistyczne koedukacyjne Polskiego T-wa gimnazjalnego.

13. WOJEWÓDZTWO TARNOPOLSKIE.

1.	Borszczów	— Gimnazjum koedukacyjne T-wa Szkoły Średniej.
2.	Czortków	— „ „ im. T. Szewczenki z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.
3.	Przemyślany	— Polskie gimnazjum koeduk. im. Królowej Jadwigi T-wa miejsk. polsk. gimnazjum im. Królowej Jadwigi.

4. Radziechów — Gimnazjum koeduk. im. Marszałka Badeniego T-wa prywatnego gimnaz. im. Marszałka Badeniego.
5. Tarnopol — „ żeńskie Zofji Lenkiewiczowej.
6. „ — „ „ z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.
7. Złoczów — „ koedukacyjne z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.

14. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Aleksandrów Kujawski — Gimnazjum męskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
2. Bielany pod Warszawą — „ ks. ks. Marjanów.
3. Ciechanów — „ żeńskie Zygmunta Choromańskiego.
4. Grójec — „ koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku.
5. Grodzisk Warszawski — „ „ T-wa utrzymującego szkołę średnią w Grodzisku.
6. Kutno — 6-kl. szkoła średnia żeńska Bronisławy Jelskiej.
7. Maków — Gimnazjum koedukacyjne Wydziału Powiat. Sejmiku.
8. Milanówek — „ „ Towarzystwa gimnazjum.
9. Mińsk Mazowiecki — „ męskie Wydziału Powiat. Sejmiku.
10. „ „ — „ żeńskie Wydziału Powiat. Sejmiku.
11. Mława — „ „ Antoniny Mrozowskiej.
12. „ — „ koeduk. Żydowskiego Związku Szkolnego.
13. Otwock — Miejskie gimnazjum koedukacyjne Magistratu miasta.
14. Płock — Gimnazjum męskie im. św. Stanisława Kostki Djecezji Płockiej.
15. Płońsk — „ „ Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
16. „ — „ żeńskie „ „ „ „
17. Przasnysz — „ koedukacyjne Magistratu miasta.
18. Rawa Mazowiecka — „ „ Stefanji Kasprzykowej.
19. Sierpc — „ męskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
20. „ — 6-kl. szkoła średnia żeńska Anny Piniarowiczówny.
21. Skierniewice — Gimnazjum żeńskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
22. Szymanów — „ „ Zgromadzenia S. S. Niepokalanek.
23. Warszawa — V gimnazjum męskie Magistratu miasta.
24. „ — Gimnazjum męskie pod wezwan. św. Wojciecha—Wojciecha Górskiego.
25. „ — „ „ Władysława Giżyckiego.
26. „ — „ „ Michała Kreczmara.
27. „ — „ „ Ludwika Lorentza.
28. „ — „ „ „8-kl. szkoła Mazowiecka", T-wa szkoły Mazowieckiej.
29. „ — „ „ im. Tomasza Niklewskiego Sp-ki z ogran. odpowiedzialnością pod nazw. „Szkoła".
30. „ — „ „ im. Edwarda Rontalera Eweliny Rontalerowaj.
31. „ — „ „ Koła Szkoln. im. św. Stanisława.
32. „ — „ „ im. Mikołaja Reja Zboru Ewangelicko-Augsburskiego.
33. „ — I-sze gimnazjum męskie Związku Zgromadzenia Nauczycielstwa Polskiego Szkół Średnich.
34. „ — 8-kl. szkoła handlowa męska z oddziałami gimnazjalnemi Zgromadzenia Kupców m. st. Warszawy.
35. „ — Gimnazjum męskie T-wa im. Jana Zamoyskiego.
36. „ — II-gie gimnazjum żeńskie Magistratu miasta.
37. „ — Gimnazjum żeńskie Józefy Gagatnickiej.
38. „ — „ „ Haliny Gepnerówny.
39. „ — „ „ Kazimiery Kochanowskiej.
40. „ — „ „ Jadwigi Kowalczykówny i Jadwigi Jawurkówny.
41. „ — „ „ Wandy z Posseltów Szachtmajerowej.
42. „ — „ „ im. Cecylji Plater - Żyberkówny T-wa Oświatowego im. Cecylji Plater-Zyberkówny.
43. „ — „ „ Leonji Rudzkiej.
44. „ — „ „ Stowarzyszenia 8-kl. Szkoły żeńskiej dawniej A. Wereckiej.
45. „ — „ „ Towarzystwa Szkolnego.
46. „ — „ „ Antoniny Walickiej.
47. „ — „ „ Jadwigi Zaborowskiej.
48. „ — „ „ Janiny Popielewskiej i Janiny Ruszkowskiej.
49. „ — „ „ Zofji Kaleckiej.
50. „ — „ „ Ewy Strauch-Szlezyngerowej.
51. „ — „ „ Reginy Gaczeńskiej i Eweliny Kacprowskiej.

52. Warszawa — Gimnazjum żeńskie Towarzystwa „Współpraca".
53. " — I-sze Gimnazjum męskie Magistratu miasta.
54. " — III-cie " " " "
55. " — Gimnazjum żeńskie Sabiny Tegazzo-Chmielewskiej.
56. " — " " Zofji Kurmanowej.
57. " — " " Elizy z Łabusiewiczów Majewskiej.
58. " — " " Zofji Matysek.
59. " — " " Zofji Sierpińskiej.
60. " — " " Jadwigi Taczanowskiej.
61. " — " " Marji Taniewskiej.
62. " — " " Janiny Tymińskiej.
63. " — IV-te Gimnazjum męskie Magistratu miasta.
64. " — III-cie " " Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich.
65. " — Gimnazjum żeńskie Rebeki Perły Łubińskiej.
66. " — 4-kl. szkoła średnia męska Karola Szulca.
67. " — II-gie gimnazjum męskie Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskiego Szkół Średnich.
68. " — Gimnazjum męskie Towarzystwa „Ascola".
69. " — " " Spółki „Chinuch".
70. " — " " im. Magnusa Kryńskiego i Szymona Kryńskiego.
71. " — " żeńskie Anny Jakubowskiej.
72. " — " " Zofji Kudasiewicz-Kołtoniakowej.
73. " — " " Władysławy Lange.
74. " — " " Krystyny Malczewskiej.
75. " — 7-kl. szkoła średnia żeńska Heleny Rzeszotarskiej.
76. " — Gimnazjum koedukac. Felicji Buki-Cygielsztrajch.
77. " — " żeńskie Cecylji Goldman-Landauowej.
78. " — " " Frydy Mirlasowej.
79. " — " " Fanny Posnerowej.
80. " — " " T-wa Zjednoczenia Nauczycieli.
81. " — " " Sary Pryłuckiej.
82. " — 6-kl. szkoła średnia Róży Strumpfman.
83. " — Gimnazjum męskie Rocha Kowalskiego.
84. " — " " Teofila Sadkowskiego.
85. " — " " Jakóba Finkla.
86. " — " żeńskie Wiktorji Jędryczkowskiej.
87. " — " " Zgromadzenia Sióstr Nazaretanek.
88. " — " męskie Kazimierza Kulwiecia.
89. " — " " Seweryna Wyrzykowskiego.
90. " — " " T-wa Wychowawczo-Oświatowego „Przyszłość".
91. " — " " Stefana Żuchowskiego.
92. " — " " T-wa „Laor", sp. z ogr. odp.
93. " — " koedukac. z rosyjskim językiem naucz. Jana Gołubowskiego.
94. " — " żeńskie Marji Arndtowej.
95. " — 7-kl. szkoła średnia żeńska Anieli Hoene-Przesmyckiej.
96. " — Gimnazjum żeńskie Julji Jankowskiej-Statkowskiej.
97. " — 4-kl. szkoła średnia żeńska Marji Lipskiej.
98. " — Gimnazjum żeńskie Marji Rybickiej.
99. " — " " Zofji Stiche.
100. " — " " Heleny Halpernowej.
101. " — " " Komitetu Opiekuńczego „Jehudyjah".
102. " — " " Heleny Paprockiej, Leona Okręta i Antoniego Paprockiego.
103. " — " " Marji Rubistein-Dicksteinowej.
104. " — " " Heleny Mucha-Szpryngerowej.
105. " — " " Perli Zaksowej.
106. Włocławek — " męskie im. ks. Jana Długosza, ks. Biskupa Zdzitowieckiego.
107. " — Liceum męskie im. Piusa X, ks. Biskupa Zdzitowieckiego.
108. " — Gimnazjum żeńskie Janiny Steinbokówny.
109. " — " " Władysławy Aspisówny.
110. " — " męskie Gminy Żydowskiej.
111. " — " żeńskie " "
112. Wyszków — " koedukacyjne T-wa Szkoły Ludowej.
113. Żyrardów — " męskie Magistratu miasta.
114. " — " żeńskie Marceliny Jaworowskiej.
115. " — " " Janiny Motylińskiej.

15. WOJEWÓDZTWO WILEŃSKIE.

1. Druja — Polskie gimnazjum koedukacyjne im. Króla Stefana Batorego.
2. Mołodeczno — „ „ „ im. Tomasza Zana.
3. Wilno — Gimnazjum męskie O. O. Jezuitów.
4. „ — „ żeńskie Zgromadzenia S. S. Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
5. „ — „ humanistyczne koedukacyjne T-wa Rozpowszechniania Wykształcenia Średniego.
6. „ — „ koedukacyjne z polskim językiem nauczania Chaima Epsztejna.
7. „ — „ „ Żydowskiego T-wa Pedagogów.
8. „ — Liceum żeńskie im. Filomatów.
9. „ — Wyższe gimnazjum koedukacyjne Ety Dzięciolskiej.
10. „ — Liceum żeńskie im. św. Scholastyki Zgromadz. P. P. Benedyktynek.
11. „ — Gimnazjum męskie Zgromadzenia ks. ks. Misjonarzy.
12. „ — „ koedukacyjne T-wa Rozpowszechniania Oświaty.

16. WOJEWÓDZTWO WOŁYŃSKIE.

1. Krzemieniec — Gimnazjum koedukacyjne Wydziału Powiatowego i Magistratu m. Krzemieńca.
2. Łuck — „ „ z polskim językiem nauczania Mojżesza Gliklicha.
3. Równe — I-e gimnazjum koedukacyjne z polskim językiem nauczania Bencjona Goldfelda, I. Mendla Charała i Lazara Perela.
4. „ — II-gie gimnazjum koedukacyjne z polskim językiem nauczania Dr. Leona Bechera i Ajzyka Bryka.

Załącznik do pisma Nr. I. OB. 8496/26.

WYKAZ

szkół zawodowych prywatnych za uczęszczanie do których przysługuje prawo zwrotu wpisów szkolnych w myśl art. 10 ustawy z 9 października 1923 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

1. WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE.

1. Białystok — Szkoła Handlowa im. M. Kopernika.
2. „ — „ Przemysłowa żeńska Tow. Rozp. Wiedzy Ekon. i Handl.
3. Grodno — „ Handlowa P. M. S.
4. „ — „ Rzemiosł P. M. S.
5. Łomża — „ Rzemiósł Chrześcijańskiego T-wa Szkoły Rzemiosł.
6. „ — „ Handlowa Chrz. T-wa Szkoły Handlowej.
7. „ — „ Handlowa P. M. S.
8. Ostrołęka — „ Rzemieślniczo-Przemysłowa P. M. S.
9. Ostrów Mazowiecki — „ Zawodowa Żeńska T-wa Popier. Szk. Zaw. w Ostrowiu Mazow. i w powiecie.
10. Różanystok (p. Sokólski) — „ Rzemiosł Zgromadz. ks. Salezjanów.
11. Suwałki — „ Handlowa T. N. S. W.

2. WOJEWÓDZTWO KIELECKIE.

1. Będzin — Liceum Handlowe Męskie Zgromadzenia Kupców.
2. Chmielnik Kielecki — Szkoła Kroju i Szycia im. Kr. Jadwigi.
3. Częstochowa — „ Handlowa Stow. Kupców Polskich.
4. „ — 7-mio klasowa Szkoła Przem. Handl. Żeńsk. SS. Zmartw. Pańskiego.
5. Dąbrowa Górnicza — Szkoła Handlowa Żeńska Stow. Kupców Polskich.
6. Kielce — „ Rzemiosł Zgromadz. ks. Salezjanów.
7. „ — „ Handlowa Stow. Kupców Polskich.
8. Klimontów pod Sandomierzem — „ Zawodowa Żeńska Stow. Nauka i Praca.
9. Maczki (Granica) — „ Rzem. Przemysł. T-wa Szk. Rzemieśln. w Maczkach.
10. Marjówka — „ Gospodar. Rzemieśl. Stowarz. „Samopomoc“.

11. Ostrowiec — Szkoła Handlowa T. N. S. W.
12. Proszowice — „ Handlowa im. B. Głowackiego.
13. Przysucha — „ Spółdzielcza T-wa Szerz. Oświaty w Przysusze.
14. Radom — Męska Szkoła Handlowa Stow. Kupców Polsk.
15. „ — Szkoła Przem. Handlowego Fel. Niwińskiej.
16. „ — Miejska Szkoła Rzemiosł.
17. „ — Liceum Handlowe Żeńskie T-wa Prow. i Utrzym. Śr. Szkoły Żeńsk.
18. Sandomierz — Szkoła Zawodowa Żeńska T-wa „Samopomoc"
19. „ — „ Handlowa T. N. S. W.
20. Skałka — „ Zawodowa Żeńska P. M. S.
21. Sosnowiec — „ Handlowa Żeńska im. Kr. Jadwigi.
22. „ — „ Gospodarcza Żeńska.
23. „ — „ Męska Handlowa T. Płockiego.
24. Suchedniów — „ Zawodowa Żeńska T-wa Szkoły Zawod. Żeńskiej.
25. Zawichost — „ Rzemieślnicza T-wa „Przyszłość".
26. Zawiercie — „ Handl. Żeńska Wandy Karczewskiej.
27. „ — „ Średnia Szkoła Przem. Żeń. T-wa Śr. Szk. Przem. Żeńskiej.

3. WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1. Grybów — Szkoła Zawodowa Żeńska T-wa Szkoły Zawod. Żeńskie.
2. Jasło — „ Handlowa T-wa „Rozwój".
3. Kraków — „ Ekonomiczno-Handlowa.
4. „ — „ Miejska Gospodarstwa Domowego.
5. „ — 3-kl. Szkoła Handlowa Męska i Żeńska.
6. „ — Szkoła Pracy Społecznej im. A. Baranieckiego.
7. „ — Liceum Handlowe przy Szkole Ekonom. Handlowej.
8. „ — Szkoła Kupiecka T-wa Szkoły Kupieckiej.
9. „ — „ Rzemieślnicza T-wa Szkoły Rzemieślniczej.
10. Kuźnice (pod Zakopanem) — „ Średnia dla Instruktorek Gospod. przy zakładzie Kuźnickim.
11. Oświęcim — „ Rzemiosł Zgromadzenia ks. Salezjanów.
12. Pawlikowice — „ Rzemiosł T-wa „Powściągliwość i Praca".
13. Tarnów — „ Zawodowa Zeńska T-wa Pryw. Szkoły Żeńskiej.

4. WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE.

1. Biała Podlaska — Szkoła Handlowa Okręgowego T-wa Rolniczego.
2. Biłgoraj — „ Handlowa Pow. Zw. Komunaln.
3. „ — „ Rzem. Przemysłowa Pow. Zw. Kom.
4. Hrubieszów — „ Rzemieśln. Sejmiku Powiatowego.
5. Kazimierz (nad Wisłą) — „ Rzemiosł Budowl. Sejmiku Powiat.
6. Krasnystaw — „ Przem. Handl. Żeńsk. T-wa Przyjaciół Żeńsk. Szk. Średn.
7. Lublin — „ Zawodowa Gospodarcza im. św. Kazimierza.
8. „ — 3-kl. Szkoła Handlowa Zgromadzenia Kupców.
9. „ — Szkoła Rzemiesln. im. St. Syroczyńskiego.
10. „ — 3-letnia Średnia Szkoła Ogrodnicza.
11. Międzyrzec — Miejska Szkoła Handlowa.
12. Siedlce — Męska Szkoła Handlowa W. Szedowskiego.
13. „ — Szkoła Handlowa Koedukacyjna T. N. S. W.
14. Sobieszyn — 3-letnia Średnia Szkoła Rolnicza.
15. Zamość — Szkoła Handlowa P. M. S.
16. „ — „ Rzem. Przemysł. im. T. Kościuszki.
17. „ — „ Przemysłowa Żeńska P. M. S.

5. WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE.

1. Drohobycz — Szkoła Zawodowa im. El. Orzeszkowej T-wa Średn. Szk. Zawod. Żeńsk.
2. „ — „ Handlowa T. S. H.
3. Fredrowo — 2-letnie Kursy Praktyki Ogrodniczej.
4. Jarosław — Szkoła Handlowa T. S. H.
5. Lwów — „ Handlowa T. S. H.
6. „ — „ Handlowa T-wa „Proświta".
7. „ — „ Zawodowa Żeńska T-wa Warszt., Rękodzielniczych dla dziewcząt żydow.
8. Miejsce Piastowe — „ Rzemiosł T-wa „Powściągliwość i Praca".
9. Przemyśl — „ Rzemiosł Zgrom. ks. Salezjanów.
10. „ — Żeńska Szkoła Zawod. T-wa Szkoły Ludowej.
11. Rzeszów — Miejska Szkoła Przemysł. Żeńska.
12. „ — Prywatna Szkoła Handlowa T-wa Pryw. Szk. Handlow.

13. Sambor — Prywatna Szkoła Polska 3-klasowa Handlowa.
14. „ — Szkoła Średnia Zawod. Żeńsk. T-wa Przyj. Szk. Zawod. Żeńsk.
15. Sambor — Szkola Handlowa Fundacji Gotthelfa
16. Snopków (pod Lwowem) — Główna Szkoła Gospodarcza Żeńska.
17. Złoczów — Szkoła Handlowa T-wa Szkoły Ludowej.

6. WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

1. Kalisz — Miejska Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa.
2. „ — Szkoła Handlowa Koedukacyjna T. N. S. W.
3. „ — „ Handlowa Żeńska T-wa „Chawaceles".
4. Koluszki — „ Przem. Handlowa Żeńska P. M. S.
5. Koło — „ Handlowa P. M. S.
6. Lisków — „ Zawod. Żeńska fundacji Sierocińca Św. Wacława.
7. Łódź — „ Rzemiosł Towarz. Salezjańskiego.
8. „ — „ Handlowa Łódzk. Tow. Szerz. Wiedzy Handl.
9. „ — „ Miejska Handlowa
10. „ — „ Techn. Przemysłowa T-wa Szerzenia Ośw. i Wiedzy techn. wśród Żydów.
11. Pabjanice — „ Rzemiosł im. Kilińskiego.
12. Piotrków — „ Miejska Handlowa
13. Radomsko — „ Handlowa P. M. S.
14. Słupca — „ Handlowa P. M. S.
15. Tomaszów Mazowiecki — „ Średnia Szkoła Handlowa Em. Kuruszówny.
16. Wieluń — „ Handlowa P. M. S.
17. Bełchatów — „ Handlowa P. M. S.

7. WOJEWÓDZTWO NOWOGRÓDZKIE.

1. Iszczołna — Szkoła Zawodowa Żeńska Kresowego Zw. Ziemian

8. WOJEWÓDZTWO POLESKIE.

1. Baranowicze — Szkoła Handlowa P. M. S.
2. „ — „ Niższa Techn. Kolej. T-wa Szerz. Ośw. Zawod.
3. Brześć N/B. — „ Handlowa T-wa Szerz. Ośw. Zawod. (i w klasach przygotowawczych)
4. „ — „ Miejska Szkoła Rzemieślnicza.
5. „ — „ Średnia Techn. Kol. Tow. Szerz. Ośw. Zawod. (w klasach przygotowawczych).
6. Dworzec — „ Rzemiosł Zakł. Wychowaw. Św. Józefa.
7. Kobryń — „ Handlowa P. M. S.
8. Łuniniec — „ Niższa Techn. Kol. Tow. Szerz. Ośw. Zawod. (w klasach przygotowawczych).
9. Pińsk — „ Rzemieślniczo-Przemysłowa P. M. S.
10. Sarny — „ Rzemieślnicza P. M. S.

9. WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

1. Brodnica — Szkoła Handlowa Dzienna Tow. Szerz. Wiedzy Handlowej.
2. Grudziądz — „ Handlowa Związku Tow. Kupieck.
3. „ — „ Gospodarcza Zawodowa Izby Rzemieśln.
4. Tczew — „ Średnia Handlowa 3-klasowa T-wa Kupców Samodzielnych.
5. „ — „ Rzem. Przemysłowa T-wa Szkoły Rzem. Przemysłowej.
6. Toruń — „ 2-klasowa Szkoła Handl. Izby Przem. Handl.
7. Wejherowo — „ Handlowa Samodzieln. Kupców Polskich.

10. WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

1. Bydgoszcz — Liceum Handlowe Izby Przem. Handlowej
2. „ — Miejska Szkoła Handlowa.
3. Gniezno — „ „ Przem. Handlowa.
4. „ — Szkoła Przem. Gospodarcza Żeńska.
5. Inowrocław — Miejska Szkoła Przem. Handl. Żeńska
6. „ — Szkoła Handlowa T-wa Samodz. Polskich Chrz. Kupców
7. Ostrów — „ Handlowa T-wa Kupców w Ostrowiu.
8. Pniewy — Seminarjum Gospodarcze SS. Urszulanek

9. Poznań — Liceum Handl. Izby Przem. Handl.
10. „ — Miejska Szkoła Handlowa.
11. Zbąszyń — Szkoła Handlowa T-wa Przemysł.

11. WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE.

1. Łyski — Szkoła Gospod. Żeńska T wa Szkoły Gospodarcz.
2. Rybnik — „ Zawodowa Żeńska SS. Urszulanek.

12. WOJEWÓDZTWO STANISŁAWOWSKIE.

1. Stanisławów — Szkoła Przem. Żeńska T-wa Przyjaciół Szk. Przem. Żeńskiej.
2. „ — „ Handlowa T. S. H.

13. WOJEWÓDZTWO TARNOPOLSKIE.

1. Tarnopol — Szkoła Handlowa T·wa Szkoły Ludowej.

14. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Aleksandrów Kujawski — Szkoła Rzemiosł T-wa Popierania Szkołv Rzemiosł.
2. Chyliczki — Wyższa Szkoła Gospodarcza Żeńska im. Plater-Zyberkówny.
3. Grodzisk — Szkoła Handlowa Generała Bol. Sierzputowskiego.
4. Lipno — „ Handlowa P. M. S.
5. Łowicz — „ Miejska Handlowa.
6. Milanówek — „ Handlowa P. M. S.
7. Mińsk Mazow. — „ Handlowa Żeńska T. S. H. Żeńskiej.
8. „ — „ Przem. Handl. Żeńska Tow. Przyj. Żeń. Szkół Hand.
9. Mława — „ Handlowa Tow. Kupców Polskich.
10. Nasielsk — „ Handlowa P. M. S.
11. Płock — „ Handlowa P. M. S.
12. Pruszków — „ Rzem. Przem. Stow. Mech. Polskich z Ameryki.
13. Skierniewice — „ Handlowa P. M. S.
14. Warszawa — „ Rzemieślnicza przy zakładzie Salezjańskim im. Ks. Siemca.
15. „ — „ Przemysłu Graficznego T-wa Kszt. Zaw. Grafików.
16. „ — „ Zawodowa Żeńska Zakł. Wychow. im. Św. Teresy.
17. „ — Jednoroczne Kursy Ogrodn.-Pszczelnicze.
18. „ — Szkoła Zawodowa Gospodarcza im. Kr. Jadwigi.
19. „ — I Miejska Szkoła Rękodzielnicza.
20. „ — II Miejska Szkoła Rękodzielnicza.
21. „ — III Miejska Szkoła Rękodzielnicza.
22. „ — Szkoła Handlowa Koła Prażan.
23. „ — „ Zawod. dziewcząt żydowsk. im. PP. Baumanowej.
24. „ — 3-klasowa Szkoła Handlowa Specjalna Zgrom. Kupców m. st. Warszawy.
25. „ — Liceum Handlowe Zgromadz. Kupców.
26. „ — Szkoła Zawodowa Żeńska SS. Urszulanek.
27. „ — I Miejska Szkoła Rzemieślnicza im. Konarskiego.
28. „ — II Miejska Szkoła Rzemieślnicza.
29. Warszawa-Potok — Szkoła Zawodowa Żeńska Stow. Nauka i Praca.
30. Warszawa — Szkoła Handlowa Żeńska M. Danielewskiej.
31. „ — „ „ „ St. Rabskiej.
32. „ — „ „ Zrzeszenia Oświat. „Wiedza".
33. „ — „ „ T. Łebkowskiego.
34. „ — „ „ Żeńska M. Lipskiej.
35. „ — „ „ Z. Maciejowskiego.
36. „ — Liceum Handlowe Żeńskie Julji z Jankowskich Statkowskiej.
37. „ — 2-letnie Kursy Handlowe T. Rączkowskiej.
38. „ — Szkoła Handlowa Wieczorna Żeńska Zgrom. Kupców m. st. Warszawy.
39. „ — Miejska Szkoła Sztuk Zdobn. i Malarstwa.
40. „ — 3-kl. Szkoła Handlowa Żeńska J. Jankowskiej-Statkowskiej.
41. Żychlin — Szkoła Handlowa Stow. Kupców Polskich.
42. Żyrardów — „ Rzemieśln. Tkacka przy Zakł. Żyrardowskich.

15. WOJEWÓDZTWO WILEŃSKIE.

1. Nowa Wilejka — Szkoła Zawodowa Żeńska Koła P. M. S.
2. Nowoświęciany — „ „ „ Sejmiku Nowoświęciańskiego.
3. Wilno — „ Salezjańska-Rzemiosł.
4. „ — „ Zawodowa Żeńska im. św. Józefa T-wa Rozpowszechn. Kultury i Dobrocz.
5. „ — „ Handlowa 3-klasowa Stow. Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich.
6. „ — 2-letnie Kursy Ekonomiczno-Handlowe Polsk. Towarzystwa Krzewienia Wiedzy Ekon. i Handlowej.
7. „ — Liceum Handlowe Żeńskie im. Filomatów w Wilnie.

16. WOJEWÓDZTWO WOŁYŃSKIE.

1. Kowel — Szkoła Handlowa T. N. S. W.
2. Łuck — Męska Szkoła Rzemiosł Katol. T-wa Popier. Szk. Zaw.
3. „ — Szkoła Handlowa P. M. S.
4. Równe — „ „ „
5. Wiśniowiec — „ Przemysłowa Sejmiku Krzemienieckiego.
6. Włodzimierz — „ Rzemiosł P. M. S.
7. Zdołbunów — „ Rzemieślnicza P. M. S.

W klasach przygotowawczych szkół handlowych prawo zwrotu opłat szkolnych nie przysługuje.

Załącznik do pisma Nr. I. OB.8496/26.

WYKAZ

prywatnych seminarjów nauczycielskich, za uczęszczanie do których przysługuje prawo zwrotu wpisów szkolnych w myśl art. 10 Ustawy z października 1923 r.

(Dz. U. R. P. N. 116, poz. 924).

1. WOJEWÓDZTWO KIELECKIE.

1. Bodzentyn — Seminarjum nauczycielskie koedukacyjne Koła Polskiej Macierzy Szkolne w Bodzentynie.
2. Częstochowa — „ „ żeńskie Konsorcjum Rodziców.
3. Dąbrowa Górnicza — „ „ męskie im. Romualda Traugutta. Gmina m. Dąbrowy Górniczej.
4. Marjówka (pow. Opoczno, poczta Przysucha) — Seminarjum nauczycielskie żeńskie T-wa Kulturalno-Oświatowego „Samopomoc".

2. WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1. Biala — Seminarjum nauczycielskie żeńskie im. św. Hildegardy Klasztor Córek Bożej Miłości im. św. Hildegardy.
2. Bochnia — „ „ „ im. Klementyny Hoffmanowej gmina m. Bochni.
3. Dębica — „ „ „ im. Król. Jadwigi Koło T. N. S. W. w Dębicy.
4. Gorlice — „ „ „ im. Ks. Bronisława Świeykowskiego T-wa miej. pryw. sem. w Gorlicach.
5. Jordanów — „ „ koedukacyjne gminy m. Jordanowa.
6. Kraków — „ „ żeńskie im. Fr. Preisendanza T-wa Szkoły Lud. w Krakowie.
7. „ — „ „ „ im. Sebaldy Münnichowej Stefana Minnicha.
8. „ — „ „ „ im. św. Rodziny Stow. „Dom Rodzinny".
9. „ — „ „ „ „Instytutu Marji" Zgromadzenia córek Bożej Miłości.
10. „ — „ „ „ im. Mikołaja Reja, Klementyny Bujakowej.
11. Mielec — „ „ „ im. Emilji Platerówny, Koła T. N. S. W. w Mielcu.
12. Nowy-Sącz — „ „ „ im. M. Konopnickiej gminy m. Nowego-Sącza.
13. Nowy-Targ — „ „ „ im. M. Konopnickiej gminy m. Nowego-Targu.
14. Stary-Sącz — „ „ „ im. św. Kingi Klasztoru P. P. Klarysek.
15. Tarnów — „ „ „ im. bł. Kingi T-wa I-ego prywatn. semin. nauczyc. im. bł. Kingi w Tarnowie.
16. „ — „ „ „ im. św. Jadwigi T-wa Pracy Kobiet Katol. w Tarnowie.

17. Tarnów — Seminarjum nauczycielskie żeńskie Zgromadz. S. S. Urszulanek w Tarnowie.
18. Wadowice — „ „ „ gminy m. Wadowice.
19. Wieliczka — „ „ „ im. M. Smoluchowskiego Koła T-wa Szkoły Lud. w Wieliczce.

3. WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE.

1. Wirów (pow. Sokołów-Siedlecki) — Seminarjum Nauczycielskie żeńskie Zgromadzenia S. S. Niepokalanek.

4. WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE.

1. Cieszanów — Seminarjum nauczycielskie koedukacyjne gm. m. Cieszanowa.
2. Drohobycz — „ „ żeńskie Koła Stow. Chrześcj. Narod. Naucz. Szkół Powsz.
3. — „ „ „ Konwentu S. S. Bazyljanek.
4. Jarosław — „ „ „ im. Emilji Plater, T-wa pryw. sem. naucz. żeńskiego.
5. Jaworów — „ „ „ Konwentu S. S. Bazyljanek.
6. Krosno — „ „ „ T-wa pryw. sem. naucz. w Krośnie.
7. Lwów — „ „ „ im. Zofji Strzałkowskiej.
8. „ — „ „ „ Anny Rychnowskiej.
9. „ — „ „ „ Zgromadzenia Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
10. „ — „ „ „ im. św. Józefata Konwentu SS. Bazyljanek.
11. Łańcut — „ „ „ Konwentu S. S. Boromeuszek.
12. Przemyśl — „ „ męskie Koła Stow. Chrześc. Narod. Naucz. Szk. Powszechn.
13. „ — „ „ żeńskie Konwentu P. P. Benedyktynek.
14. Rzeszów — „ „ „ T-wa pryw. semin. naucz. żeńsk.
15. Sambor — „ „ „ Koła Stow. Chrześćj. Narod. Naucz. Szkół Powsz.
16. „ — „ „ „ Ukraińsk. Tow. Pedagogiczn.
17. Sanok — „ „ „ gm. m. Sanoka.
18. Tarnobrzeg — „ „ „ im. Stanisława Jachowicza T-wa prywatn. semin. naucz. żeńsk.
19. Żółkiew — „ „ „ Zgromadz. SS. Felicjanek w Żółkwi.

5. WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

1. Łódź — Seminarjum naucz. męskie im. Ewarysta Estkowskiego gminy m. Łodzi.
2. „ — „ „ żeńskie im. Anieli Szycówny gm. m. Łodzi.
3. „ — „ „ „ Heleny Cholewickiej.

6. WOJEWÓDZTWO NOWOGRÓDZKIE.

1. Słonim — Seminarjum nauczycielskie żeńskie im. Matki Marceliny Darowskiej Zgromadz. S. S. Niepokalanek.

7. WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

1. Poznań — Seminarjum nauczycielskie żeńskie im. J. Słowackiego (Ks. Czesława Piotrowskiego).

8. WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE.

1. Bielsko — Seminarjum naucz. żeńskie Kongregacji Ubogich S. S. Szkolnych de Notre-Dame.
2. „ — „ „ koedukacyjne gminy ewangielickiej parafjalnej w Bielsku.

9. WOJEWÓDZTWO STANISŁAWOWSKIE.

1. Kołomyja — Seminarjum nauczycielskie żeńskie Koła Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego w Kołomyji.
2. Stryj — „ „ „ Pryw. Polsk. Semin. naucz. żeńsk. gminy m. Stryja.
3. „ — „ „ „ Ukraińskiego T-wa Pedagog.
4. Stanisławów — „ „ „ im. Marji Konopnickiej Stow. pryw. sem. naucz. im. Marji Konopnickiej.
5. „ — „ „ „ Konwentu SS. Bazyljanek.

10. WOJEWÓDZTWO TARNOPOLSKIE.

1. Brody — Seminarjum naucz. żeńskie T-wa pryw. sem. naucz. żeńskiego w Brodach.
2. Czortków — „ „ „ im. Marji Konopnickiej Tow. pryw. sem. naucz, żeńsk. w Czortkowie.
3. Tarnopol — „ „ „ Komitetu Obywatelskiego.
4. Tarnopol — „ „ „ Koła Tow. Szk. Lud. w Tarnopolu.
5. Złoczów — „ „ koedukacyjne im. Marji Konopnickiej T-wa Szkoły Ludowej w Złoczowie.

11. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Warszawa — Seminarjum naucz. męskie T-wa Wychowawczo-Oświatowego „Przyszłość".
2. „ — „ „ żeńskie im Cecylji Plater-Zyberkówny T-wa oświat. im. C. Plater-Zyberkówny.
3. „ — „ „ „ Zgromadzenia S. S. Zmartwychwstania Pańskiego.
4. „ — „ Nauczycielskie żeńskie Kat. Zw. Polek.
5. „ — „ „ „ T-wa Szkolnego.
6. Włocławek — „ „ koedukac. Związku kom. miasta i Sejmiku Włocławskiego.

12. WOJEWÓDZTWO WOŁYŃSKIE.

1. Maciejów — Seminarjum nauczycielskie żeńskie im. Królowej Korony Polskiej, Zgromadzenia S. S. Niepokalanego Poczęcia N. Marji Panny.

Załącznik do pisma Nr. 1 OB-8496/26

WYKAZ

szkół artystycznych, za uczęszczanie do których przysługuje prawo zwrotu wpisów szkolnych w myśl art. 10 Ustawy z 9 października 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924).

a) Szkoły Muzyczne.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1. Konserwatorjum Towarzystwa Muzycznego w Krakowie (Plac Szczepański, Stary Teatr).
2. Instytut Muzyczny w Krakowie (ul. św. Anny 2.).

WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE.

1. Konserwatorjum Polsk. Tow. Muzycznego we Lwowie (Chorążczyzny Nr. 7).
2. Lwowski Instytut Muzyczny we Lwowie (ul. Sobieskiego 4).
3. Instytut Muzyczny im. Łysenki we Lwowie.
4. Szkoła Muzyczna im. Ignacego Paderewskiego we Lwowie (ul. Miłkowskiego 11).
5. Szkoła Muzyczna Sabiny Kasparek we Lwowie (ul. Kochanowskiego 4).

WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

1. Konserwatorjum Muzyczne Heleny Kijeńskiej w Łodzi (ul. Traugutta).

WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

1. Konserwatorjum Pomorskiego T-wa Muzycznego w Toruniu (ul. Chełmińska 16).

WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

1. Wielkopolska Szkoła Muzyczna w Poznaniu (ul. Wielka 12).

WOJEWÓDZTWO STANISŁAWOWSKIE.

1. Szkoła Tow. Muzycznego im. Moniuszki w Stanisławowie.

WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Wyższa Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina przy Warszawskiem Tow. Muzycznem w Warszawie (ul. Sienkiewicza gmach Filharmonji).
2. Szkoła Muzyczna im. Miecz. Karłowicza w Warszawie (ul. Złota 40).
3. Szkoła Umuzykalnienia S. i T. Wysockich w Warszawie (ul. Długa 19).

WOJEWÓDZTWO WILEŃSKIE.

1. Konserwatorjum Muzyczne w Wilnie (Plac Orzeszkowej 9).

b) Szkoły Sztuk Plastycznych.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1. Wolna Szkoła Malarstwa i Rysunku Ludwiki Mehofferowej w Krakowie.

WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

1. Pomorska Szkoła Sztuk Pięknych w Grudziądzu (ul. Lipowa 28, Gmach Muzeum).

WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Szkoła Sztuk Pięknych im. Wojciecha Gersona (Szkoła prywatna założona przez Warszawskie Towarzystwo Artystyczne).
2. „ Malarstwa im. Konrada Krzyżanowskiego w Warszawie (ul. Koszykowa 24 i Poznańska 23).
3. „ Rysunku i Malarstwa Felicji Kossowskiej w Warszawie (ul. Żórawia 13 m. 19).

246.

Okólnik Nr. 129 z dnia 8 listopada 1926 Nr. I. OB. 8330 do wszystkich P. P. Wojewodów i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie papierów procentowych ofiarowanych na rzecz Skarbu Państwa.

Okólnikiem z dnia 24 października r. b. L. DK. 2462/W. A. K., wystosowanym do wszystkich Izb Skarbowych, Ministerstwo Skarbu zarządziło co następuje:

Nawiązując do postanowień zawartych w okólniku tut. z dn. 24 sierpnia 1925 r. L.D.K. 2927/WAK. Ministerstwo Skarbu poleca zarządzić, aby kasy skarbowe przesyłały do Centralnej Kasy Państwowej do depozytu Ministerstwa Skarbu nietylko papiery procentowe, przepadłe definitywnie na rzecz Skarbu Państwa, lecz również papiery procentowe (jak np.: obligacje pożyczek państwowych, bilety skarbowe, bony złote, akcje Banku Polskiego i t. p.), które ofiarowane zostały przez właścicieli na rzecz Skarbu Państwa.

Przytem należy mieć na uwadze następujące wypadki:

1) Jeżeli papiery procentowe złożono jako ofiarę na rzecz Skarbu Państwa bezpośrednio kasie skarbowej lub nadesłane pocztą, kasa skarbowa zapisuje papiery podług nominalnej ich wartości do depozytu izby skarbowej. Składającemu ofiarę kasa skarbowa wydaje przepisany kwit. Przesłanie odnośnych papierów procentowych do C. K. P. nastąpić powinno na podstawie asygnacji izby skarbowej podług trybu, wskazanego w powołanym wyżej okólniku z dnia 24.VIII.1925 r. L. D. K. 2927/WAK. (ustęp 3, 4, 5).

2) Również w tym wypadku, gdy przekazane na rzecz Skarbu Państwa papiery procentowe przechowuje kasa skarbowa w depozycie izby skarbowej w myśl okólnika z dn. 4.I.1926 r. L. DK. 5239/WAK./25, powinna kasa przesłać te papiery procentowe na podstawie asygnacji izby skarbowej do C. K. P., stosując wskazówki, zawarte w okólniku z dn. 24.VIII 1926 r. L. DK. 2927/WAK. (ustęp 3, 4 i 5).

3) Jeżeli nastąpi zrzeczenie się praw na rzecz Skarbu Państwa do papierów procentowych, które mają być zwrócone wskutek zapadłej decyzji odnośnej władzy, władza dysponująca depozytem winna przekazać takie papiery wartościowe za pomocą asygnacji celem zapisania na rozchód i przesłania tych papierów Centralnej Kasie Państwowej do depozytu Ministerstwa Skarbu zgodnie z zarządzeniem z dnia 24.8.1926 r. L. 2927/WAK. (ustęp 3, 4 i 5).

Powyższe udziela Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do wiadomości i użytku urzędowego w nawiązaniu do reskryptu tut. z dn. 4 września 1925 r. za Nr. AB. 6614.

Naczelnik Wydziału:
(—) A. Robaczewski.

247.

Okólnik Nr: 132 z dnia 9 listopada 1926 r. Nr. IV AC. 13155/26 do Panów Wojewodów (wszystkich) w sprawie postępowania w razie ponownych próśb o stwierdzenie, uznanie lub nadanie obywatelstwa.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że w niektórych władzach administracyjnych II i I instancji powstają wątpliwości, czy mogą być poddawane rozpatrzeniu prośby o stwierdzenie, nadanie lub uznanie obywatelstwa osób, którym raz odmówiono stwierdzenia, uznania lub nadania obywatelstwa polskiego, oraz czy przy wydawaniu ponownej decyzji, władza orzekająca jest związana decyzją poprzednią.

Celem usunięcia tych wątpliwości wyjaśnia się co następuje:

1) *Stwierdzenie lub uznanie obywatelstwa.*

W odniesieniu do tych spraw mieć należy w pierwszym rzędzie na uwadze, że decyzje władzy administracyjnej mają charakter deklaracyjny, a nie konstytutywny. O ile strona wykazuje, że co do niej istnieją warunki wymagane w obowiązujących przepisach dla obywatelstwa polskiego, władza musi stwierdzić wzgl. uznać posiadanie tego obywatelstwa, niezależnie od ewentualnych poprzednich orzeczeń odmownych.

Z punktu widzenia formalnego traktowania próśb ponownych zajść tutaj mogą dwa rodzaje wypadków:

a) strona wskazuje w ponownej prośbie nowe istotne okoliczności, które istniały już przed wydaniem pierwotnego (odmownego) orzeczenia, i w oświetleniu których stronie tej przysługiwałoby prawo do obywatelstwa polskiego.

W tych razach zachodzą warunki „wznowienia postępowania“, przewidziane art. 7 ustawy o środkach prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 91 p. 712 z r. 1923), wobec czego niema przeszkód przeciw poddaniu nowej prośby rozpatrzeniu i wznowieniu postępowania.

b) strona wskazuje w swym ponownem podaniu nowe okoliczności faktyczne lub powołuje się na przepisy prawne powstałe p o w y d a n i u pierwszego (odmownego) orzeczenia.

W tych wypadkach podanie ponowne musi być traktowane jako zupełnie nowa prośba, przyczem, niekwestjonowane przez stronę szczegóły, będące przedmiotem dochodzenia przy rozpatrywaniu prośby pierwotnej, nie wymagają oczywiście ponownych dochodzeń, o ile wyniki pierwotnego dochodzenia co do tych szczegółów mogą być uważane za aktualne.

2) *Nadawanie obywatelstwa.*

Sprawy nadawania obywatelstwa należą do kategorji spraw swobodnego uznania władz administracyjnych. Już z tego samego wynika, że w razie wniesienia przez osobę, której raz nadania obywatelstwa odmówiono, władza orzekająca nie jest w zasadzie krępowana pierwotnem orzeczeniem odmownem.

W konsekwencji uznać należy za rzecz niewątpliwą, że osoby, którym raz nadania obywatelstwa odmówiono, mogą wnosić ponowne prośby, właściwa zaś władza administracyjna winna poddać je zawsze rozpatrzeniu.

Jeżeli strona w ponownem swem podaniu nie wskazuje żadnych nowych, dla sprawy istotnych i, za nadaniem obywatelstwa przemawiających okoliczności, odpada potrzeba przeprowadzania ponownych dochodzeń i niema przeszkód przeciw utrzymaniu pierwotnej odmownej decyzji nadal w mocy,, z pozostawieniem stronie środka prawnego.

Gdyby natomiast petent w podaniu swem wskazał nowe okoliczności na uzasadnienie swej prośby, a dochodzenie prawdziwość ich ustaliło, wówczas w zależności od ich znaczenia dla sprawy, władza orzekająca będzie mogła bądź prośbę uwzględnić i obywatelstwo nadać, bądź odrzucić, utrzymując poprzednie orzeczenie w mocy.

Dyrektor Departamentu:
(—) Kirst.

248.

Okólnik Nr. 133 z dnia 9 listopada 1926 r. Nr. IV AP. 9361/26 do wszystkich P. P. Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie wydawania bezpłatnych paszportów zagr. osobom powołanym z zagranicy do służby w wojsku stałem, na ćwiczenia rezerwy i t. p.

W uzupełnieniu okólnika Nr. 104 z dnia 6. X. b. r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu upoważnia aż do odwołania władze administracyjne I instancji w myśl § 8 rozporządzenia z dn. 22.XII.1925 r. (Dz. U. 133, poz. 949), do wydawania osobom powołanym z zagranicy do służby w wojsku stałem, na ćwiczenia rezerwy i t. p. bezpłatnych paszportów na powrót do miejsca swego poprzedniego zamieszkania zagranicą.

Dyrektor Departamentu:
(—) Kirst.

249.

Okólnik Nr. 130 z dn. 6 listopada 1926 r. Nr. I OB. 8496 do wszystkich P. P. Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Pana Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach w sprawie wykazu szkół na rok szkolny 1926/27, w których nauka uprawnia do zwrotu opłaty szkolnej.

W załączeniu przesyła Min. Spraw Wewnętrznych ustalone przez Ministerstwo Wyznań

Religijnych i Oświecenia Publicznego na rok szkolny 1926/27 wykazy prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, szkół zawodowych, seminarjów nauczycielskich tudzież szkół artystycznych, w których nauka uprawnia do zwrotu opłaty szkolnej w myśl ustępu trzeciego art. 10 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 116, p. 924).

Co do wysokości opłat, podlegających zwrotowi, zwraca się uwagę na pkt. 6 okólnika Min. Spraw Wewnętrznych z dn. 12 września 1925 r. Nr. AB. 6810 (Nr. kol. 91), względnie, o ile chodzi o prywatne szkoły artystyczne średnie — na pismo Min. Spr. Wewnętrznych Nr. OB. 4313 z dn. 22 września 1926 r., w myśl którego za dzieci, uczęszczające do tych szkół, zwraca się opłatę szkolną w wysokości 45 zł. W tej samej wysokości zwraca się opłatę za dzieci, uczęszczające do prywatnych seminarjów nauczycielskich.

W sprawie przekazywania odpowiednich kredytów na opłaty szkolne, dokonywania wydatków i zarachowywania ich, tudzież przedkładania sprawozdań miesięcznych obowiązują nadal bez zmiany dotychczasowe przepisy.

Naczelnik Wydziału:

Zał. (—) *A. Robaczewski.*

Załącznik do pisma Nr. 1 OB. 8496/26.

WYKAZ

prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, za uczęszczanie do których przysługuje prawo zwrotu wpisów szkolnych w myśl art. 10 ustawy z 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

1. WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE.

1. Białystok — Gimnazjum koedukacyjne Dawida Druskina.
2. „ — „ „ J. Zeligmana, J. Lebenhafta i J. Dereczyńskiego.
3. „ — „ „ Salomona Gutmana.
4. Bielsk Podlaski — „ „ im. T. Kościuszki Komitetu gimnazjalnego.
5. Grodno — „ „ społeczne Rady Opiekuńczej Gimnazjum.
6. „ — „ męskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
7. Kolno — „ koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku.
8. Łomża — „ męskie im. Piotra Skargi.
9. Ostrów Mazowiecki — „ koedukacyjne Wydziału Powiat. Sejmiku.
10. Ostrołęka — „ żeńskie Towarzystwa Szkoły Średniej.
11. Różanystok — „ Salezjańskie im. Piusa XI.
12. Sejny — „ męskie im. św. Kazimierza Kurji Biskupiej w Łomży.
13. Sokółka — „ koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku.
14. Suwałki — „ „ żydowskie T-wa Szkoły Średniej.
15. Zambrów — „ „ Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.

2. WOJEWÓDZTWO KIELECKIE.

1. Będzin — Gimnazjum żeńskie Wandy Replińskiej.
2. „ — „ „ Jadwigi Krzymowskiej.
3. „ — „ męskie Zgromadzenia Kupców m. Będzina.
4. Częstochowa — „ „ Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich.
5. „ — „ żeńskie Stowarzyszenia „Nauka i Praca".
6. „ — „ „ Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
7. „ — „ „ Leokadji Młodzianowskiej i Emilji Zawidzkiej.
8. Jędrzejów — „ męskie Wydziału Powiatowego Sejmiku.
9. „ — 6-klasowe liceum żeńskie Wydziału Powiat. Sejmiku.
10. Kielce — Gimnazjum męskie pod wezwaniem św. Stanisława Kostki T-wa Opieki nad gimnazjum katolickiem.
11. „ — „ żeńskie Stefanji Wolmanowej.
12. „ — „ „ im. A. Mickiewicza Stefana Krzyżanowskiego, Hugona Kuderny, Edmunda Massalskiego i Kazimierza Warchalskiego.
13. „ — „ „ Emilji Znojkiewiczowej (klasy od I—VI włącznie).
14. Kamienna Skarżyska — „ koedukacyjne Komitetu Obywatelskiego.
15. Końskie — Miejskie gimnazjum żeńskie Magistratu miasta.
16. Kozienice — Gimnazjum koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku.
17. Olkusz — „ żeńskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.

18. Opatów — Gimnazjum koedukacyjne im. Bartosza Głowackiego Włościańskiego Związku Oświatowego.
19. Ostrowiec — „ żeńskie T-wa Opieki nad średnią szkołą żeńską.
20. Radom — „ męskie Magistratu miasta (tylko do dnia 30 listopada 1925).
21. „ — „ żeńskie im. Marji Konopnickiej T-wa dla prowadzenia i utrzymywania średniej szkoły żeńskiej.
22. „ — „ „ Marji Gajl.
23. Sosnowiec — 6 kl. liceum żeńskie Stanisławy Podkajowej.
24. „ — Gimnazjum żeńskie Heleny Rzadkiewiczowej.
25. „ — „ koedukacyjne Zrzeszenia Rodzicielskiego.
26. Staszów — „ „ Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
27. Stopnica — „ „ Sejmiku Powiatowego.
28. Szczekociny — „ „ Wydziału Powiat. Sejmiku Włoszczowskiego.
29. Zawiercie — męskie T-wa „Szkoła Średnia".
30. „ — żeńskie Heleny Malczewskiej.

3. WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1. Dąbrowa koło Tarnowa — Gimnazjum koedukacyjne Towarzystwa przyjaciół szkoły średniej w Dąbrowie
2. Grybów — „ „ T-wa gimnazjalnego w Grybowie.
3. Jasło — „ żeńskie im. bł. Jolanty Koła T-wa Nauczycieli Szkół Wyższych.
4. Kraków — „ „ im. Królowej Jadwigi T-wa gimnazjum im. Królowej Jadwigi.
5. „ — „ „ im. św. Urszuli Zgromadzenia SS. Urszulanek.
6. „ — „ „ i liceum im. Heleny Kaplińskiej, utrzymywane przez Marję Trąmpczyńską.
7. „ — „ męskie im. St. Jaworskiego Marji Jaworskiej.
8. „ — „ „ Zgromadzenia ks. ks. Salezjanów.
9. „ — I-sze gimnazjum żeńskie T-wa I-szego pryw. gimnazjum żeń. w Krakowie.
10. „ — Gimnazjum męskie Zgromadzenia ks. ks. Misjonarzy.
11. „ — Żydowskie gimnazjum koedukacyjne T-wa żydowskiej szkoły ludowej i średniej w Krakowie.
12. Nowy-Sącz — Gimnazjum żeńskie Komitetu Obywatelskiego w Nowym Sączu.
13. „ — „ „ im. Królowej Korony Polskiej Zgromadzenia SS. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Panny.
14. Oświęcim — „ męskie im. ks. Jana Bosko Zgromadzenia ks. ks. Salezjanów.
15. „ — „ koedukacyjne im. ks. St. Konarskiego T-wa szkoły średniej w Oświęcimiu.
16. Rakowice pod Krakowem — „ męskie im. ks. St. Konarskiego Konwentu O. O. Pijarów.
17. Ropczyce — miejskie gimnazjum klasyczne.
18. Staniątki — Gimnazjum żeńskie ziemiańskie im. św. Scholastyki Zgrom. P. P. Benedyktynek.
19. Tarnów — „ „ Zgromadzenia SS. Urszulanek.
20. „ „ „ im. Elizy Orzeszkowej T-wa szkoły średniej w Tarnowie.
21. Wieliczka — „ „ im. Marji Konopnickiej T-wa Opieki nad prywatn. gimnazjum żeńskiem w Wieliczce.
22. Zakopane — „ sanatoryjne koedukacyjne im. bł. Ładysława z Gielniowa T-wa opieki nad młodzieżą.
23. Zbylitowska Góra — „ żeńskie Zgromadzenia SS. Najświętszego Serca Jezusowego

4. WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE.

1. Bąkowice pod Chyrowem — Gimnazjum męskie O. O. Jezuitów.
2. Borysław Tustanowice — Gimnazjum humanistyczne koedukacyjne T-wa: Prywatne polskie gimnazjum realne.
3. Dobromil — Gimnazjum koedukacyjne miejskie im. Herburtów T-wa miejskiego gimnazjów im. Herburtów.
4. Drohobycz — I-sze gimnazjum żeńskie T-wa I-go prywatnego gimnazjum żeńskiego.
5. „ — II-gie „ „ im. Sienkiewicza T-wa II-go prywatn. gimn. żeńskiego im. Sienkiewicza.
6. „ — Gimnazjum koedukacyjne z ruskim językiem naucz. Ukraińskiego T-wa Pedagog.
7 Jarosław — Gimnazjum żeńskie im. Juljusza Słowackiego T-wa prywatn. realn. gimn. żeńskiego

8. Jaworów — Gimnazjum koedukacyjne z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagog.
9. Kolbuszowa — Gimnazjum koedukacyjne T-wa szkoły gimn. męskiego,
10. Lwów — „ żeńskie z ruskim językiem nauczania SS. Bazyljanek.
11. „ — „ zreformowane żeńskie im. Narcyzy Żmichowskiej Marji Frenklówny,
12. „ — Gimnazjum męskie i żeńskie Józefy S. Goldblatt-Kamerlingowej.
13. „ — „ humanistyczne męskie im. H. Jordana Mieczysława Kirstyna.
14. „ — „ męskie i żeńskie Dr. Adeli Karp-Fuchsowej.
15. „ — „ żeńskie Zgromadz. SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
16. „ — „ „ Konwentu SS. Sercanek.
17. „ — „ „ im. J. Słowackiego T-wa prywatn. gimn. żeńskiego.
18. „ — „ „ spadkobierców Zofji Strzałkowsóiej.
19. „ — „ humanistyczne żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek.
20. „ — „ żeńskie im. A. Mickiewicza Olgi z Filippich Zychowiczowej.
21. „ — Liceum żeńskie im. A. Mickiewicza Olgi z Filippich Zychowiczowej.
22. „ — Gimnazjum żeńskie Cyprjany Brückówny.
23. „ — „ Zgromadzenia SS. de Notre Dame.
24. „ — „ męskie klasyczne Żydow. T-wa szkoły Ludowej i średniej.
25. „ — „ „ humanistyczne Żyd. T-wa szkoły Ludowej i średniej.
26. „ — „ żeńskie humanistyczne Żyd. T-wa szkoły Ludowej i średniej.
27. „ — „ koedukacyjne z niemieckim językiem naucz. Ewangielickiej gminy wyznaniowej.
28. Przeworsk — „ koedukacyjne Komitetu utrzymującego prywatne gimnazjum w Przeworsku.
29. Przemyśl — „ żeńskie Konwentu PP. Benedyktynek.
30. „ — „ „ im. Marji Konopnickiej Anny Kleczyńskiej.
31. „ — „ „ z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego Instytutu dla dziewcząt.
32. Rzeszów — „ „ humanistyczne T-wa prywatnego gimn. żeńskiego.
33. Sambor — „ „ im. M. Konopnickiej T-wa prywatn. żeńskiego gimn. realn. im. Konopnickiej.
34. Strzyżów — Miejskie gimnazjum koedukacyjne.

5. WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE.

1. Garwolin — Gimnazjum koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku Garwolińskiego.
2. Janów Lubelski — „ humanistyczne koedukacyjne Polskiej Macierzy Szkolnej.
3. Kraśnik — „ koedukacyjne Wydz. Powiat. Sejmiku Janowskiego.
4. Lublin — „ męskie Spółki cywilnej szkoły średniej.
5. „ — 8-klasowa szkoła handlowa męska Zgromadz. Kupców m. Lublina.
6. „ — Gimnazjum żeńskie Heleny Czarnieckiej.
7. „ — „ „ Władysława Kunickiego.
8. „ — „ „ Zgromadzenia SS. Urszulanek.
9. „ — „ „ Wacławy Arciszowej.
10. „ — „ „ Aleksandry Radzikowskiej.
11. „ — „ „ Michaliny Sobolewskiej.
12. „ — „ „ Róży Szperowej.
13. „ — „ męskie T-wa dla zakład. szkół dla żydów.
14. „ — „ żeńskie T-wa dla zakład. szkół dla żydów.
15. Lubartów — „ koedukacyjne Jana Kurtza.
16. Łuków — „ żeńskie Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkó Średnich.
17. Międzyrzec Podlaski — „ koedukacyjne T-wa szkoły średniej dla młodzieży wyznania mojżeszowego.
18. Puławy. — Gimnnzjum żeńskie Jadwigi Hollakowej.
19. Radzyń — „ koedukacyjne Wydziału Powiat. Sejmiku.
20. Siedlce — Wyższe gimnazjum męskie ks. Biskupa Podlaskiego.
21. „ — Gimnazjum męskie Wacława Szwedowskiego.
22. „ — „ żeńskie im. Konstancji Zembrzuskiej Marji Zembrzuskiej.
23. Sokołów — Gimnazjum męskie im. Henryka Sienkiewicza ks. ks. Salezjanów.
24. Węgrów — „ koedukacyjne Wydziału Powiat. Sejmiku.

6. WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

1. Brzeziny — Gimnazjum koedukacyjne Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
2. Dąbie — „ „ Magistratu miasta.

3. Kalisz — Gimnazjum żeńskie Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich.
4. „ — „ żeńskie SS. Nazaretanek.
5. „ — „ męskie Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół średnich.
6. „ — „ koedukacyjne T-wa Żydowskich Szkół Średnich.
7. Koluszki — Szkoła średnia koedukacylna Koła Pol. Mac. Szkoln.
8. Koło — Gimnazjum koedukacyjne T-wa Przyjaciół Oświaty.
9. Konin — „ „ Rady Opiekuńczej..
10. „ — „ „ T-wa żydowskiej szkoły średniej.
11. Łask — „ „ Sejmiku Powiatowego.
12. Łęczyca — 8-klasowa szkoła realna męska im. Adama Mickiewicza.
13. „ — Gimnazjum żeńskie Magistratu miasta.
14. Łódź — Miejskie gimnazjum męskie im. Józefa Piłsudskiego.
15. „ — 8-kl. wyższa szkoła realna męska z oddziałem handlowym Zgromadzenia Kupców.
16. „ — Gimnazjum żeńskie Heleny Miklaszewskiej.
17. „ — „ żeńskie Janiny Pryssewiczówny.
18. „ — „ męskie Kazimierza Tomaszowskiego.
19. „ — „ „ im. Ks. Ignacego Skorupki.
20. „ — 8-kl. wyższa szkoła realna męska Stowarzyszenia Popierania Wyszkolenia Handlowego.
21. „ — Gimnazjum żeńskie im. Elizy Orzeszkowej.
22. „ — „ „ Zofji Pętkowskiej i Wiktorji Macińskiej.
23. „ — „ „ Cecylji Waszczyńskiej.
24. „ — Gimnazjum męskie Bogumiła Brauna.
25. „ — „ „ Aleksego Zimowskiego.
26. „ — „ żeńskie R. Konopczyńskiej — Sobolewskiej.
27. „ — I-sze gimnazjum męskie T-wa Żydow. Szkół Średnich.
28. „ — Gimnazjum żeńskie Marji Hochsteinowej.
29. „ — „ „ T-wa Żydowskich Szkół Średn.
30. „ — „ niemieckie żeńskie Anieli Rothert.
31. „ — Społeczne polskie gimnazjum męskie.
32. „ — Gimnazjum żeńskie Stanisławy Rajskiej.
33. „ — „ „ Eugenji Krygierowej.
34. „ — II-gie gimnazjum męskie T-wa Żyd. Szkół. Średn.
35. „ — Gimnazjum humanistyczne męskie Niemieckiego Stow. Gimnazjaln.
36. „ — „ „ żeńskie Niemieckiego Stow. Gimnazjaln.
37. „ — 6-kl. szkoła średnia żeńska Małgorzaty Hansenówny.
38. „ — Gimnazjum męskie T-wa Szerzenia Oświaty i Wiedzy Technicznej wśród Żydów.
39. „ — „ żeńskie Józefa Aba.
40. „ — „ „ Eugenji Jaszuńskiej-Zeligmanowej.
41. „ — „ „ humanistyczne „Wiedza“ Luby Sołowiejczyk-Magalifowej.
42. „ — „ męskie im. Lejby Szakina.
43. Pabjanice — „ humanistyczne koedukacyjne Niemieckiego Stowarzyszenia Gimnazjalnego.
44. Piotrków — „ żeńskie Zrzeszenia Nauczycieli Szkoły Średniej.
45. „ — „ „ Heleny Trzcińskiej.
46. „ — „ męskie T-wa Szkoły Średniej.
47. Pyzdry — Męskie koedukacyjne gimnazjum humanistyczne.
48. Radomsko — Gimnazjum męskie Stanisława Niemca.
49. „ — „ „ im. Feliksa Fabianego.
50. „ — „ żeńskie Jadwigi Chomiczówny.
51. „ — 7-kl. szkoła średnia koedukacyjna Ludwiki Weintraubówny.
52. Sieradz — Gimnazjum koedukacyjne Magistratu miasta.
53. Tomaszów-Mazowiecki — „ „ Stowarzyszenia Kupców.
54. Tomaszów-Mazow. — 8-kl. szkoła realna koedukacyjna Magistratu miasta.
55. Turek — Gimnazjum koedukacyjne T-wa Szkolnego.
56. Uniejów — „ „ Magistratu miasta.
57. Wieluń — „ męskie im. Tadeusza Kościuszki.
58. „ — 8-kl. szkoła realna żeńska Pelagji Zasadzińskiej.
59. Zduńska-Wola — Gimnazjum żeńskie Towarzystwa „Oświata“.

7. WOJEWÓDZTWO NOWOGRÓDZKIE.

1. Baranowicze — Gimnazjum koedukacyjne Walentyny Szulickiej.
2. Lida — „ „ Mojżesza Dworeckiego.
3. Słonim — „ „ Żyd. T-wa Szkoły Średniej.
4. Stołpce — „ „ T-wa Szkoły Średniej.

8. WOJEWÓDZTWO POLESKIE.

1. Brześć nad Bugiem — Gimnazjum męskie Piotra Lewickiego.
2. Brześć n/B. — „ żeńskie Polskiej Macierzy Szkolnej.
3. Pińsk — „ „ Aleksandry Czeczykówny.
4. „ — „ „ męskie O. O. Jezuitów.

9. WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

1. Górna Grupa — Zakład misyjnyjny św. Józefa T-wa Słowa Bożego.
2. Pelplin — Progimnazjum biskupie „Collegium Marianum".
3. Toruń — Miejskie gimnazjum żeńskie.

10. WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

1. Bydgosz — Miejskie gimnazjum matematyczno-przyrodnicze męskie im. Mikołaja Kopernika.
2. „ — Miejskie gimnazjum żeńskie.
3. Czarnków — „ „ koedukacyjne im. Janka z Czarnkowa.
4. Gniezno — „ „ żeńskie im. bł. Jolanty.
5. Gostyń — „ „ męskie.
6. Inowrocław — Gimnazjum żeńskie im. Marji Konopnickiej T-wa prywatn. gimnazjum żeńskiego.
7. Kępno — Miejskie gimnazjum żeńskie.
8. Kościan — Gimnazjum żeńskie T-wa im. Marji Konopnickiej.
9. Koźmin — Miejskie gimnazjum koedukacyjne.
10. Leszno — „ „ żeńskie im. Marji Konopnickiej.
11. Ostrów pod Wieluniem — Gimnazjum męskie T-wa „Szkół Pracy" w Warszawie.
12. Ostrzeszów — Miejskie gimnazjum koedukacyjne.
13. Poznań — Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek.
14. „ — Rozwojowe gimnazjum żeńskie Aleksandry Słomińskiej.
15. „ — „ „ „ Lucyny Sokolnickiej.
16. „ — Gimnazjum męskie im. A. Mickiewicza ks. Czesława Piotrowskiego.
17. Wągrowiec — Miejskie gimnazjum żeńskie.

11. WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE.

1. Rybnik — Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek.

12. WOJEWÓDZTWO STANISŁAWOWSKIE.

1. Dolina — Gimnazjum koedukacyjne im. Zygmunta Krasińskiego T-wa Szkoły Średniej.
2. Horodenka — Polskie gimnazjum koedukacyjne Polskiego T-wa Szkoły Średniej.
3. „ — Gimnazjum koedukacyjne im. T. Szewczenki z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.
4. Kołomyja — Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek.
5. „ — „ „ Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.
6. Kałusz — Miejskie gimnazjum koedukacyjne.
7. Rohatyn — Gimnazjum koedukacyjne z ruskim językiem naucz.
8. Stanisławów — Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek.
9. „ — Polskie gimnazjum żeńskie im. E. Orzeszkowej T-wa polskiego prywatn. gimn. żeńskiego im. E. Orzeszkowej.
10. „ — Gimnazjum koedukacyjne z niemieckim językiem nauczania Ewangelickiej gminy wyznaniowej.
11. „ — Gimnazjum żeńskie z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego Towarzystwa Pedagogicznego.
12. Stryj — Gimnazjum żeńskie T-wa prywatnego gimnazjum żeńskiego.
13. „ — Gimnazjum humanistyczne żeńskie Zgromadzenia S.S. Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
14. Turka — Gimnazjum humanistyczne koedukacyjne Polskiego T-wa gimnazjalnego.

13. WOJEWÓDZTWO TARNOPOLSKIE.

1. Borszczów — Gimnazjum koedukacyjne T-wa Szkoły Średniej.
2. Czortków — „ „ im. T. Szewczenki z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.
3. Przemyślany — Polskie gimnazjum koeduk. im. Królowej Jadwigi T-wa miejsk. polsk. gimnazjum im. Królowej Jadwigi.
4. Radziechów — Gimnazjum koeduk. im. Marszałka Badeniego T-wa prywatnego gimnazjum im. Marszałka Badeniago.
5. Tarnopol — „ żeńskie Zofji Lenkiewiczowej.
6. „ — „ „ z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagogiczn.
7. Złoczów — „ koedukacyjne z ruskim językiem nauczania Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego.

14. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Aleksandrów Kujawski — Gimnazjum męskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
2. Bielany pod Warszawą — „ „ ks. ks. Marjanów.
3. Ciechanów — „ żeńskie Zygmunta Choromańskiego.
4. Grójec — „ koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku.
5. Grodzisk Warszawski — „ „ T-wa utrzymującego szkołę średnią w Grodzisku.
6. Kutno — 6-kl. szkoła średnia żeńska Bronisławy Jelskiej.
7. Maków — Gimnazjum koedukacyjne Wydziału Powiat. Sejmiku.
8. Milanówek — „ „ Towarzystwa gimnazjum.
9. Mińsk-Mazowiecki — „ męskie Wydziału Powiat. Sejmiku.
10. „ „ — „ żeńskie Wydziału Powiat. Sejmiku.
11. Mława — „ „ Antoniny Mrozowskiej.
12. „ — „ koeduk. Żydowskiego Związku Szkolnego
13. Otwock — Miejskie gimnazjum koedukacyjne Magistratu miasta.
14. Płock — Gimnazjum męskie im. św. Stanisława Kostki Djecezji Płockiej.
15. Płońsk — „ „ Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
16. „ — „ żeńskie „ „ „ „
17. Przasnysz — „ koedukacyjne Magistratu miasta.
18. Rawa Mazowiecka — „ „ Stefanji Kasprzykowej.
19. Sierpc — „ męskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
20. „ — 6-kl. szkoła średnia żeńska Anny Piniarowiczówny.
21. Skierniewice — Gimnazjum żeńskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej.
22. Szymanów — „ „ Zgromadzenia S. S. Niepokalanek.
23. Warszawa — V gimnazjum męskie Magistratu miasta.
24. „ — Gimnazjum męskie pod wezwaniem św. Wojciecha—Wojciecha Górskiego.
25. „ — „ „ Władysława Giżyckiego.
26. „ — „ „ Michała Kreczmara.
27. „ — „ „ Ludwika Lorentza.
28. „ — „ „ „8-kl. szkoła Mazowiecka", T-wa szkoły Mazowieckiej.
29. „ — „ „ im. Tomasza Niklewskiego S-ki z ogran. odpowiedz. pod nazw. „Szkoła".
30. „ — „ „ im. Edwarda Rontalera Eweliny Rontalerowej.
31. „ — „ „ Koła Szkoln. im. św. Stanisława.
32. „ — „ „ im. Mikołaja Reja Zboru Ewangelicko-Augsburskiego.
33. „ — I-sze gimnazjum męskie Związku Zgromadzenia Nauczycielstwa Polskiego Szkół Średnich.
34. „ — 8-kl. szkoła handlowa męska z oddziałami gimnazjalnemi Zgromadzenia Kupców m. st. Warszawy.
35. „ — Gimnazjum męskie T-wa im. Jana Zamoyskiego.
36. „ — II-gie gimnazjum żeńskie Magistratu miasta.
37. „ — Gimnazjum żeńskie Józefy Gagatnickiej.
38. „ — „ „ Haliny Gepnerówny.
39. „ — „ „ Kazimiery Kochanowskiej.
40. „ — „ „ Jadwigi Kowalczykówny i Jadwigi Jawurkówny.
41. „ — „ „ Wandy z Posseltów Szachtmajerowej.
42. „ — „ „ im. Cecylji Plater-Zyberkówny T-wa Oświatowego im. Cecylji Plater-Zyberkówny.
43. „ — „ „ Leonji Rudzkiej.
44. „ — „ „ Stowarzyszenia 8-kl. Szkoły żeńskiej dawniej A. Wereckiej.
45. „ — „ „ Towarzystwa Szkolnego.

46. Warszawa — Gimnazjum żeńskie Antoniny Walickiej.
47. „ — „ „ Jadwigi Zaborowskiej.
48. „ — „ „ Janiny Popielewskiej i Janiny Roszkowskiej.
49. „ — „ „ Zofji Kaleckiej.
50. „ — „ „ Ewy Strauch-Szlezyngerowej.
51. „ — „ „ Reginy Gaczeńskiej i Eweliny Kacprowskiej.
52. „ — „ „ Towarzystwa „Współpraca".
53. „ — I-sze Gimnazjum męskie Magistratu miasta.
54. „ — III-cie „ „ „ „
55. „ — Gimnazjum żeńskie Sabiny Tegazzo-Chmielewskiej.
56. „ — „ „ Zofji Kurmanowej.
57. „ — „ „ Elizy z Łabusiewiczów Majewskiej.
58. „ — „ „ Zofji Matysek.
59. „ — „ „ Zofji Sierpińskiej.
60. „ — „ „ Jadwigi Taczanowskiej.
61. „ — „ „ Marji Taniewskiej.
62. „ — „ „ Janiny Tymińskiej.
63. „ — IV-te Gimnazjum męskie Magistratu miasta.
64. „ — III-cie „ „ Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich.
65. „ — Gimnazjum żeńskie Robeki Perły Łubińskiej.
66. „ — 4-kl. szkoła średnia męska Karola Szulca.
67. „ — II-gie gimnazjum męskie Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskiego Szkół Średnich.
68. „ — Gimnazjum męskie Towarzystwa „Ascola".
69. „ — „ „ Spółki „Chinuch".
70. „ — „ „ im. Magnusa Kryńskiego i Szymona Kryńskiego.
71. „ — „ żeńskie Anny Jakubowskiej.
72. „ — „ „ Zofji Kudasiewicz-Kołtoniakowej.
73. „ — „ „ Władysławy Lange.
74. „ — „ „ Krystyny Malczewskiej.
75. „ — 7-kl. szkoła średnia żeńska Heleny Rzeszotarskiej.
76. „ — Gimnazjum koedukac. Felicji Buki-Cygielsztrajch.
77. „ — „ żeńskie Cecylji Goldman-Landauowej.
78. „ — „ „ Frydy Mirlasowej.
79. „ — „ „ Fanny Pasnerowej.
80. „ — „ „ T-wa Zjednoczenia Nauczycieli.
81. „ — „ „ Sary Pryłuckiej.
82. „ — 6-kl. szkoła średnia Róży Strumpfman.
83. „ — Gimnazjum męskie Rocha Kowalskiego.
84. „ — „ „ Teofila Sadkowskiego.
85. „ — „ „ Jakóba Finkla.
86. „ — „ żeńskie Wiktorji Jędryczkowskiej.
87. „ — „ „ Zgromadzenia Sióstr Nazaretanek.
88. „ — „ męskie Kazimierza Kulwiecia.
89. „ — „ „ Seweryna Wyrzykowskiego.
90. „ — „ „ T-wa Wychowawczo-Oświatowego „Przyszłość".
91. „ — Gimnazjum męskie Stefana Żuchowskiego.
92. „ „ „ T-wa „Laor", sp. z ogr. odp.
93. „ — „ koedukacyjne z rosyjskim językiem naucz. Jana Gołubowskiego.
94. „ — Gimnazjum żeńskie Marji Arndtowej.
95. „ — 7-kl. szkoła średnia żeńska Anieli Hoene-Przesmyckiej.
96. „ — Gimnazjum żeńskie Julji Jankowskiej-Statkowskiej.
97. „ — 4-kl. szkoła średnia żeńska Marji Lipskiej.
98. „ — Gimnazjum żeńskie Marji Rybickiej.
99. „ — „ „ Zofji Stiche.
100. „ — „ „ Heleny Halpernowej.
101. „ — „ „ Komitetetu Opiekuncz. „Jehudyjah".
102. „ — „ „ Heleny Paprockiej, Leona Okręta i Antoniego Paprockiego.
103. „ — „ „ Marji Rubistein-Dickstejnowej.
104. „ — „ „ Heleny Mucha-Szpryngerowej.
105. „ — „ „ Perli Zaksowej.
106. Włocławek — „ męskie im. ks. Jana Długosza, ks. Biskupa Zdzitowieckiego.
107. „ — Liceum męskie im. Piusa X, ks. Biskupa Zdzitowieckiego.
108. „ — Gimnazjum żeńskie Janiny Steinbokówny.

109. Włocławek — Gimnazjum żeńskie Władysławy Aspisówny.
110. „ — „ męskie Gminy Żydowskiej.
111. „ — „ żeńskie „ „
112. Wyszków — „ koedukacyjne T-wa Szkoły Ludowej.
113. Żyrardów — „ męskie Magistratu miasta.
114. „ — „ żeńskie Marceliny Jaworowskiej.
115. „ — „ „ Janiny Motylińskiej.

15. WOJEWÓDZTWO WILEŃSKIE.

1. Druja — Polskie gimnazjum koedukacyjne im. Króla Stefana Batorego.
2. Mołodeczno — „ „ „ im. Tomasza Zana.
3. Wilno — Gimnazjum męskie O. O. Jezuitów.
4. „ — „ żeńskie Zgromadzenia SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
5. „ — „ humanistyczne koedukacyjne T-wa Rozpowszechniania Wykształcenia Średniego.
6. „ — „ koedukacyjne z polskim językiem nauczania Chaima Epszteina
7. „ — „ koedukacyjne Żydowskiego T-wa Pedagogów.
8. „ — Liceum żeńskie im. Filomatów.
9. „ — Wyższe gimnazjum koedukacyjne Ety Dzięciolskiej.
10. „ — Liceum żeńskie im. św. Scholastyki Zgromadz. PP. Benedyktynek.
11. „ — Gimnazjum męskie Zgromadzenia ks. ks. Misjonarzy.
12. „ — „ koedukacyjne T-wa Rozpowszechniania Oświaty.

16. WOJEWÓDZTWO WOŁYŃSKIE.

1. Krzemieniec — Gimnazjum koedukacyjne Wydziału Powiatowego i Magistratu m. Krzemieńca.
2. Łuck — Gimnazjum koedukacyjne z polskim językiem nauczania Mojżesza Gliklicha.
3. Równe — I-sze gimnazjum koedukacyjne z polskim językiem nauczania Bencjona Goldfelda, I. Mendla Charała i Lazara Perela.
4. „ — II-gie gimnazjum koedukacyjne z polskim językiem nauczania Dr. Leona Bechera i Ajzyka Bryka.

Załącznik do pisma Nr. I. OB. 8496/26.

WYKAZ

szkół zawodowych prywatnych, za uczęszczanie do których przysługuje prawo zwrotu wpisów szkolnych w myśl art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924).

1. WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE.

1. Białystok — Szkoła Handlowa im. M. Kopernika.
2. „ — „ Przemysłowa żeńska Tow. Rozp. Wiedzy Ekonom. i Handl.
3. Grodno — „ Handlowa P. M. S.
4. „ — „ Rzemiosł P. M. S.
5. Łomża — „ Rzemiosł Chrześcijańskiego T-wa Szkoły Rzemiosł.
6. „ — „ Handlowa Chrz. T-wa Szkoły Handlowej.
7. „ — „ Handlowa P. M. S.
8. Ostrołęka — „ Rzemieślniczo-Przemysłowa P. M. S.
9. Ostrów Mazowiecki — „ Zawodowa Żeńska T-wa Popier. Szk. Zaw. w Ostrowiu Mazowieckim i w powiecie.
10. Różanystok (p. Sokólski) — „ Rzemiosł. Zgromadz. ks. Salezjanów.
11. Suwałki — „ Handlowa T. N. S. W.

2. WOJEWÓDZTWO KIELECKIE.

1. Będzin — Liceum Handlowe Męskie Zgromadzenia Kupców.
2. Chmielnik Kielecki — Szkoła Kroju i Szycia im. Królowy Jadwigi.
3. Częstochowa — „ Handlowa Stow. Kupców Polskich.

4.	Częstochowa	— 7-mio klasowa Szkoła Przemysłowo Handlowa Żeńska SS. Zmartwychwstania Pańskiego.
5.	Dąbrowa Górnicza	— Szkoła Handlowa Żeńska Stow. Kupców Polsk.
6.	Kielce	— „ Rzemiosł Zgromadz. ks. Salezjanów.
7.	„	— „ Handlowa Stow. Kupców Polskich.
8.	Klimontów pod Sandomierzem	— „ Zawodowa Żeńska Stow. Nauka i Praca.
9.	Maczki (Granica)	— „ Rzem. Przemysł. T-wa Szk. Rzemieśl. w Maczkach.
10.	Marjówka	— „ Gospodar. Rzemieśl. Stowarz. „Samopomoc".
11.	Ostrowiec	— „ Handlowa T. N. S. W.
12.	Proszowice	— „ Handlowa im. B. Głowackiego.
13.	Przysucha	— „ Spółdzielcza T-wa Szerz. Oświaty w Przysusze.
14.	Radom	— Męska Szkoła Handlowa Stow. Kupców Polsk.
15.	„	— Szkoła Przem. Handlowego Fel. Niwińskiej.
16.	„	— Miejska Szkoła Rzemiosł.
17.	„	— Liceum Handlowe Żeńkie T-wa Prow. i Utrzym. Śr. Szkoły Żeńsk.
18.	Sandomierz	— Szkoła Zawodowa Żeńska „Samopomoc".
19.	„	— „ Handlowa T. N. S. W.
20.	Skałka	— „ Zawodowa Żeńska P. M. S.
21.	Sosnowiec	— „ Handlowa Żeńska im. Kr. Jadwigi.
22.	„	— „ Gospodarcza Żeńska.
23.	„	— „ Męska Handlowa T. Płockiego.
24.	Suchedniów	— „ Zawodowa Żeńska T-wa Szkoły Zawod. Żeńskiej.
25.	Zawichost	— „ Rzemieślnicza T-wa „Przyszłość".
26.	Zawiercie	— „ Handlowa Żeńska Wandy Karczewskiej.
27.	„	— Średnia szkoła Przem. Żeń. T-wa Śr. Szk. Przem. Żeńskiej.

3. WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1.	Grybów	— Szkoła Zawodowa Żeńska T-wa Szkoły Zawod. Żeńsk.
2.	Jasło	— „ Handlowa T-wa „Rozwój".
3.	Kraków	— „ Ekonomiczno-Handlowa.
4.	„	— Miejska Gospodarstwa Domowego.
5.	„	— 3-kl. Szkoła Handlowa Męska i Żeńska.
6.	„	— Szkoła Pracy Społecznej im. A. Baranieckiego.
7.	„	— Liceum Handlowe przy Szkole Ekonom. Handlowej.
8.	„	— Szkoła Kupiecka T-wa Szkoły Kupieckiej.
9.	„	— „ Rzemieślnicza T-wa Szkoły Rzemieślniczej.
10.	Kuźnice (pod Zakopanem)	— Średnia dla Instruktorek Gospod. przy zakładzie Kuźnickim.
11.	Oświęcim	— Rzemiosł Zgromadzenia ks. ks. Salezjanów.
12.	Pawlikowice	— „ T-wa Powściągliwośc i Praca.
13.	Tarnów	— Zawodowa Żeńska T-wa Pryw. Szkoły Żeńskiej.

4. WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE.

1.	Biała Podlaska	— Szkoła Handlowa Okręgowego T-wa Rolniczego.
2.	Biłgoraj	— „ „ Pow. Zw. Komunaln.
3.	„	— „ Rzem. Przemysłowa Pow. Zw. Kom.
4.	Hrubieszów	— „ Rzemieśln. Sejmiku Powiat.
5.	Kazimierz n/Wisłą	— „ Rzemiosł Budowl. Sejmiku Pow.
6.	Krasnystaw	— „ Przemysłowo Handlowa Żeńska T-wa Przyjaciół Żeńskich Szkół Średnich.
7.	Lublin	— „ Zawodowa Gospodarcza im. Św. Kazimierza.
8.	„	— 3-kl. Szkoła Handlowa Zgromadzenia Kupców.
9.	„	— Szkoła Rzemieśn. im. St. Syroczyńskiego.
10.	„	— 3 letnia Średnia Szkoła Ogrodnicza.
11.	Międzyrzec	— Miejska Szkoła Handlowa.
12.	Siedlce	— Męska Szkoła Handlowa W. Szedowskiego.
13.	„	— Szkoła Handlowa Koedukacyjna T. N. S. W.
14.	Sobieszyn	— 3-letnia Średnia Szkoła Rolnicza.
15.	Zamość	— Szkoła Handlowa P. M. S.
16.	„	— „ Rzem. Przemysł. im. T. Kościuszki.
17.	„	— „ Przemysłowa Żeńska P. M. S.

5. WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE.

1. Drohobycz — Szkoła Zawodowa im. El. Orzeszkowej T-wa Średnia Szk. Zawod. Żeńska.
2. „ — „ Handlowa T. S. H.
3. Fredrowo — 2-letnie Kursy Praktyki Ogrodniczej.
4. Jarosław — Szkoła Handlowa T. S. H.
5. Lwów — „ „ T. S. H.
6. „ — „ „ T-wa „Proświta“,
7. „ — „ „ Zawodowa Żeńska T-wa Warszt. Rękodzielniczych dla dziewcząt żydowsk.
8. Miejsce Piastowe — „ Rzemiosł T-wa „Powściągliwość i Praca“.
9. Przemyśl — „ Rzemiosł Zgrom. ks. ks. Salezjanów.
10. „ — Żeńska Szkoła Zawod. T-wa Szkoły Ludowej.
11. Rzeszów — Miejska Szkoła Przemysł. Żeńska.
12. „ — Prywatna Szkoła Handlowa T-wa Pryw. Szk. Handlow.
13. Sambor — Prywatna Szkoła Polska 3-klasowa Handlowa
14. „ — Szkoła Średnia Zawod. Żeńsk. T-wa Przyj. Szk. Zawod. Żeńsk.
15. Sambor — Szkoła Handlowa Fundacji Gotthelfa
16. Snopków pod Lwowem — Główna Szkoła Gospodarcza Żeńska.
17. Złoczów — Szkoła Handlowa T-wa Szkoły Ludowej.

6. WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

1. Kalisz — Miejska Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa.
2. „ — Szkoła Handlowa Koedukacyjna T. N. S. W,
3. „ — „ Handlowa Żeńska T-wa „Chawaceles“.
4. Koluszki — „ Przem. Handlowa Żeńska Koła P. M. S.
5. Koło — „ Handlowa P. M. S.
6- Lisków — „ Zawod. Żeńska fundacji Sierocińca Św. Wacława.
7. Łódź — „ Rzemiosł Towarz. Salezjańskiego.
8. „ — „ Handlowa Łódzk. Tow. Szerz. Wiedzy Handl.
9. „ — „ Miejska Handl.
10. „ — „ Techn. Przemysłowa T-wa szerzeniaośw. i wiedzy techn. wśród Żydów.
11. Pabjanice — „ Remiosł. im. Kilińskiego.
12. Piotrków — „ Miejska Handlowa.
13. Radomsko — „ Handlowa P. M. S.
14. Słupca — „ Handlowa P. M. S.
15. Tomaszów Mazowiecki — Średnia Szkoła Handlowa Em. Kuroszówny.
16. Wieluń — Szkoła Handlowa P. M. S.
17. Bełchatów — „ „ P. M. S.

7. WOJEWÓDZTWO NOWOGRÓDZKIE.

1. Iszczołna — Szkoła Zawodowa Żeńska Kresowego Zw. Ziemian.

8. WOJEWÓDZTWO POLESKIE.

1. Baranowicze — Szkoła Handlowa P. M. S.
2. „ — „ Niższa Techn. Kolej. T-wa Szerz. Ośw. Zawod.
3. Brześć (N/B) — „ Handlowa T-wa Szerz. Ośw. Zawod. (i w klasach przygotowawczych).
4. „ — Miejska Szkoła Rzemieślnicza.
5. „ — Szkoła Średnia Techn. Kol. T-wa Szerz. Ośw. Zawod. (w klasach przygotowawcz.).
6. Dworzec — Szkoła Rzemiosł Zakł. Wychowawcz. Św. Józefa.
7. Kobryń — „ Handlowa P. M. S.
8. Łuniniec — „ Niższa Techn. Kol. T-wa Szerz. Ośw. Zawod. (w klasach przygotowawczych).
9. Pińsk — „ Rzemieślniczo-Przemysłowa P. M. S.
10. Sarny — „ Rzemieślnicza P. M. S.

9. WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

1. Brodnica — Szkoła Handl. Dzienna T-wa Szerz. Wiedzy Handlowej
2. Grudziądz — „ Handlowa Związku Tow. Kupieck.
3. „ — „ Gospodarcza Zawodowa Izby Rzemieśln.
4. Tczew — „ Średnia Handlowa 3-klasowa T-wa Kupców Samodzielnych.
5. „ — „ Rzem. Przemysłowa T-wa Szkoły Rzem. Przemysłowej.
6. Toruń — „ 2-klasowa Szkoła Handlowa Izby Przem. Handl.
7. Wejherowo — „ Szkoła Handlowa Samodzieln. Kupców Polskich.

10. WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

1. Bydgoszcz — Liceum Handlowe Izby Przem. Handlowej.
2. „ — Miejska Szkoła Handlowa.
3. Gniezno — „ „ Przem. Handlowa.
4. „ — Szkoła Przem. Gospodarcza Żeńska.
5. Inowrocław — Miejska Szkoła Przem. Handl. Żeńska.
6. „ — Szkoła Handlowa T-wa Samodz. Polsk. Chrz. Kupców
7. Ostrów — „ Handlowa T-wa Kupców w Ostrowiu.
8. Pniewy — Seminarjum Gospodarcze SS. Urszulanek.
9. Poznań — Liceum Handl. Izby Przem. Handl.
10. „ — Miejska Szkoła Handlowa.
11. Zbąszyń — Szkoła Handlowa T-wa Przemysł.

11. WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE.

1. Łyski — Szkoła Gospod. Żeńska T-wa Szkoły Gospodarcz.
2. Rybnik — „ Zawodowa Żeńska SS. Urszulanek.

12. WOJEWÓDZTWO STANISŁAWOWSKIE.

1. Stanisławów — Szkoła Przem. Żeńska T-wa Przyjaciół Szk. Przem. Żeńskiej.
2. „ — „ Handlowa T. S. H.

13. WOJEWÓDZTWO TARNOPOLSKIE.

1. Tarnopol — Szkoła Handlowa T-wa Szkoły Ludowej.

14. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Aleksandrów Kujawski — Szkoła Rzemiosł T-wa Popierania Szkoły Rzemiosł.
2. Chyliczki — Wyższa Szkoła Gospodarcza Żeńska im. Plater-Zyberkówny.
3. Grodzisk — Szkoła Handlowa Generała Bol. Sierzputowskiego.
4. Lipno — „ Handlowa P. M. S.
5. Łowicz — „ Miejska Handlowa.
6. Milanówek — „ Handlowa P. M. S.
7. Mińsk Mazowiecki — „ Handlowa Żeńska T. S. H. Żeńskiej.
8. „ „ — „ Przem. Handl. Żeńska T-wa Przyj. Żeńsk. Szk. Handl.
9. Mława — „ Handlowa Tow. Kupców Polskich.
10. Nasielsk — „ Handlowa P. M. S.
11. Płock — „ Handlowa P. M. S.
12. Pruszków — „ Rzem. Przem. Stow. Mech. Polsk. z Ameryki.
13. Skierniewice — „ Handl. P. M. S.
14. Warszawa — „ Rzem. przy zakładzie Salezjańskim im. Ks. Siemca.
15. „ — „ Przemysłu Graficznego T-wa Kszt. Zaw. Grafików.
16. „ — „ Zawodowa Żeńska Zakł. Wychow. im. Św. Teresy.
17. „ — Jednoroczne Kursy Ogrodn.-Pszczelnicze.
18. „ — Szkoła Zawodowa Gospodarcza im. Kr. Jadwigi.
19. „ — I Miejska Szkoła Rękodzielnicza.
20. „ — II Miejska Szkoła Rękodzielnicza.
21. „ — III Miejska Szkoła Rękodzielnicza.
22. „ — Szkoła Handlowa Koła Prażan.
23. „ — „ Zawod. dla dziewcząt żydowsk. im. P. P. Baumanowej.
24. „ — 3-klasowa Szkoła Handlowa Specjalna Zgrom. Kupców m. st. Warszawy.
25. „ — Liceum Handlowe Zgromadz. Kupców.

26.	Warszawa	—	Szkoła Zawodowa Żeńska SS. Urszulanek.
27.	„	—	I Miejska Szkoła Rzemieślnicza im. Konarskiego.
28.	„	—	II Miejska Szkoła Rzemieślnicza.
29.	Warszawa Potok	—	Szkoła Zawodowa Żeńska Stow. Nauka i Praca.
30.	Warszawa	—	Szkoła Handlowa Żeńska M. Danielewskiej.
31.	„	—	„ „ „ St. Rabskiej.
32.	„	—	„ „ Zrzeszenia Oświat. „Wiedza".
33.	„	—	„ „ T. Łebkowskiego.
34.	„	—	„ „ Żeńska M. Lipskiej.
35.	„	—	„ „ Z. Maciejowskiego.
36.	„	—	Liceum Handlowe Żeńskie Julji z Jankowskich Statkowskiej.
37.	„	—	2-letnie Kursy Handlowe T. Raczkowskiej.
38.	„	—	Szkoła Handlowa Wieczorne Żeńska Zgrom. Kupców m. st. Warszawy.
39.	„	—	Miejska Szkoła Sztuk Zdobn. i Malarstwa.
40.	„	—	3-kl. Szkoła Handlowa Żeńska J. Jankowskiej-Statkowskiej.
41.	Żychlin	—	Szkoła Handlowa Stow. Kupców Polskich.
42.	Żyrardów	—	Szkoła Rzemieśln. Tkacka przy Zakł. Żyrardowskich.

15. WOJEWÓDZTWO WILEŃSKIE.

1.	Nowa-Wilejka	—	Szkoła Zawodowa Żeńska Koła P. M. S.
2.	Nowoświęciany	—	„ Zawodowa Żeńska Sejmiku Nowoświęciańskiego.
3.	Wilno	—	„ Salezjańska Szkoła Rzemiosł.
4.	„	—	Szkoła Zawodowa Żeńska im. Św. Józefa T-wa Rozpowszechn. Kultury i Dobroczyn.
5.	„	—	Szkoła Handlowa 3-kl. Stow. Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich.
6.	„	—	2-letnie Kursy ekonomiczno Handlowe Polsk. Towarzystwa Krzewienia Wiedzy Ekon. i Handlowej.
7.	„	—	Liceum Handlowe Żeńskie im. Filomatów w Wilnie.

16. WOJEWÓDZTWO WOŁYŃSKIE.

1.	Kowel	—	Szkoła Handlowa T. N. S. W.
2.	Łuck	—	Męska Szkoła Rzemiosł Katol. T-wa Popier. Szk. Zaw.
3.	„	—	Szkoła Handlowa P. M. S.
4.	Równe	—	„ „ „
5.	Wiśniowiec	—	Szkoła Przemysłowa Sejmiku Krzemienieckiego.
6.	Włodzimierz	—	Szkoła Rzemiosł P. M. S.
7.	Zdołbunów	—	Szkoła Rzemieślnicza P. M. S.

W klasach przygotowawczych szkół handlowych prawo zwrotu opłat szkolnych nie przysługuje.

Załącznik do pisma Nr. I. OB-8496/26.

WYKAZ

prywatnych seminarjów nauczycielskich, za uczęszczanie do których przysługuje prawo zwrotu wpisów szkolnych w myśl art. 10 Ustawy z dnia 9 października 1923 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924).

1. WOJEWÓDZTWO KIELECKIE.

1.	Bodzentyn	—	Seminarjum nauczycielskie koedukacyjne Koła Polskiej Macierzy Szkolnej w Bodzentynie.
2.	Częstochowa	—	„ „ żeńskie Konsorcjum Rodziców.
3.	Dąbrowa Górnicza	—	„ „ męskie im. Romualda Traugutta, gmina m. Dąbrowy Górn.
4.	Marjówka (p. Opoczno, poczta Przysucka)	—	„ „ żeńskie T-wa Kulturalno-Oświatowego „Samopomoc".

2. WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1. Biała — Seminarjum nauczycielskie żeńskie im. św. Hildegardy Klasztor Córek Bożej Miłości im. św. Hildegardy.
2. Bochnia — " " " im. Klementyny Hoffmanowej gmina m. Bochni.
3. Dębica — " " " im. Królowej Jadwigi Koło T. N. S. W. w Dębicy.
4. Gorlice — " " " im. Ks. Bronisława Świeykowskiego T-wa miej. pryw. sem. w Gorlicach.
5. Jordanów — " " koedukacyjne gminy m. Jordanowa.
6. Kraków — " " żeńskie im. Fr. Preisendanza T-wa Szkoły Lud. w Krakowie.
7. " — " " " im. Sebaldy Münnichowej Stefana Minnicha.
8. " — " " " im. św. Rodziny Stow. „Dom Rodzinny".
9. " — " " " „Instytutu Marji" Zgromadzenia córek Bożej Miłości.
10. " — " " " im. Mikołaja Reja, Klementyny Bujakowej.
11. Mielec — " " " im. Emilji Platerówny, Koła T. N. S. W. w Mielcu.
12. Nowy-Sącz — " " " im. M. Konopnickiej gminy m. N.-Sącza.
13. Nowy-Targ — " " " im. M. Konopnickiej gminy m. N.-Targu.
14. Stary-Sącz — " " " im. św. Kingi Klasztoru P. P. Klarysek.
15. Tarnów — " " " im. bł. Kingi T-wa I-ego prywatn. semin. nauczyc. im. bł. Kingi w Tarnowie.
16. " — " " " im. św. Jadwigi T-wa Pracy Kobiet Katol. w Tarnowie.
17. " — " " " Zgromadz. S.S. Urszulanek w Tarnowie.
18. Wadowice — " " " gminy m. Wadowice.
19. Wieliczka — " " " im. M. Smoluchowskiego Koła t-wa Szk. Lud. w Wieliczce.

3. WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE.

1. Wirów (pow. Sokołów Siedlecki) — Seminarjum Nauczycielskie żeńskie Zgromadzenia S. S. Niepokalanek.

4. WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE.

1. Cieszanów — Seminarjum nauczyciel. koedukacyjne gm. m. Cieszanowa.
2. Drohobycz — " " żeńskie Koła Stow. Chrześcj. Narod. Naucz. Szkół Powszechn.
3. " — " " " Konwentu S. S. Bazyljanek.
4. Jarosław — " " " im. Emilji Plater, T-wa pryw. sem. naucz. żeńskiego.
5. Jaworów — " " " Konwentu S. S. Bazyljanek.
6. Krosno — " " " T-wa pryw. sem. naucz. w Krośnie.
7. Lwów — " " " im. Zofji Strzałkowskiej.
8. " — " " " Anny Rychnowskiej.
9. " — " " " Zgromadz. Najświętszej Rodziny z Nazaretu.
10. " — " " " im. św. Józefata Konwentu SS. Bazyljanek.
11. Łańcut — " " " Konwentu SS. Boromeuszek.
12. Przemyśl — " " męskie Koła Stow. Chrześcj. Narod. Naucz. Szk. Powszechn.
13. " — " " żeńskie Konwentu P. P. Benedyktynek.
14. Rzeszów — " " " T-wa pryw. semin. naucz. żeńsk.
15. Sambor — " " " Koła Stow. Chrześcj. Narod. Naucz. Szkół Powszechn.
16. " — " " " Ukraińsk. Tow. Pedagogiczn.
17. Sanok — " " " gm. m. Sanoka.
18. Tarnobrzeg — " " " im. Stanisława Jachowicza T-wa prywatn. semin. naucz. żeńsk.
19. Żółkiew — " " " Zgromadz. SS. Felicjanek w Żółkwi.

5. WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

1. Łódź — Seminarjum naucz. męskie im. Ewarysta Estkowskiego gminy m. Łodzi.
2. „ — „ „ żeńskie im. Anieli Szycówny gm. m. Łodzi.
3. „ — „ „ „ Heleny Cholewickiej.

6. WOJEWÓDZTWO NOWOGRÓDZKIE.

1. Słonim — Seminarjum nauczycielskie żeńkie im. Matki Marceliny Darowskiej Zgromadz. S. S. Niepokalanek.

7. WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

1. Poznań — Seminarjum nauczycielskie żeńskie im. J. Słowackiego (Ks. Czesława Piotrowskiego).

8. WOJEWODZTWO ŚLASKiE.

1. Bielsko — Seminarjum naucz. żeńskie Kongregacji Ubogich S. S. Szkolnych de Notre-Dame.
2. „ — „ nauczycielskie koedukacyjne gminy ewangielickiej parafjalnej w Bielsku.

9. WOJEWÓDZTWO STANISŁAWOWSKIE.

1. Kołomyja — Seminarjum nauczycielskie żeńskie Koła Ukraińskiego T-wa Pedagogicznego w Kołomyi.
2. Stryj — „ nauczycielskie żeńskie Pryw. Polsk. Semin. naucz. żeńskie gminy m. Stryja.
3. „ — „ naucz. żeńskie Ukraińskiego T-wa Pedagog.
4. Stanisławów — „ naucz. żeńskie im. Marji Konopnickiej Stow. pryw. sem. naucz żeńsk. im. Marji Konopnickiej.
5. „ — „ naucz. żeńskie Konwentu SS. Bazyljanek.

10. WOJEWÓDZTWO TARNOPOLSKIE.

1. Brody — Seminarjum naucz. żeńskie T-wa pryw. sem. naucz. żeńskiego w Brodach.
2. Czortków — „ „ „ im. Marji Konopnickiej Tow. pryw. sem. naucz. żeńskie w Czortkowie.
3. Tarnopol — „ „ „ Komitetu Obywatelskiego.
4. „ — „ „ „ Koła Tow. Szk. Lud. w Tarnopolu.
5. Złoczów — „ „ koedukacyjne im. Marji Konopnickiej T-wa Szk. Lud. w Złoczowie

11. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Warszawa — Seminarjum naucz. męskie T-wa Wychowawczo Oświatowego „Przyszłość".
2. „ — „ „ żeńskie im. Cecylji Plater-Zyberkówny T-wa oświat. im. C. Plater-Zyberkówny.
3. „ — „ „ „ Zgromadzenia S. S. Zmartwychwstania Pańskiego.
4. „ — „ „ „ Kat. Zw. Polek.
5. „ — „ „ „ T-wa Szkolnego.
6. Włocławek — „ „ koedukacyjne Związku kom. miasta i Sejmiku Włocławskiego.

12. WOJEWÓDZTWO WOŁYŃSKIE.

1. Maciejów — Seminarjum nauczycielskie żeńskie im. Królowej Korony Polskiej, Zgrom. S. S. Niepokalanega Poczęcia N. Marji Panny.

Załącznik do pisma Nr. I. OB-8496/26.

WYKAZ

szkół artystycznych, za uczęszczanie do których przysługuje prawo zwrotu wpisów szkolnych w myśl art. 10 Ustawy z 9 października 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924).

a) Szkoły Muzyczne.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1. Konserwatorjum Towarzystwa Muzycznego w Krakowie (Plac Szczepański, Stary Teatr).
2. Instytut Muzyczny w Krakowie (ul. Św. Anny 2).

WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE.

1. Konserwatorjum Polsk. Tow. Muzycznego we Lwowie (Chorążczyzny Nr. 7).
2. Lwowski Instytut Muzyczny we Lwowie (ul. Sobieskiego 4).
3. Instytut Muzyczny im. Łysenki we Lwowie.
4. Szkoła Muzyczna im. Ignacego Paderewskiego we Lwowie (ul. Miłkowskiego 11).
5. Szkoła Muzyczna Sabiny Kasparek we Lwowie (ul. Kochanowskiego 4).

WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

1. Konserwatorjum Muzyczne Heleny Kijeńskiej w Łodzi (ul. Traugutta).

WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

1. Konserwatorjum Pomorskiego T-wa Muzycznego w Toruniu (ul. Chełmińska 16).

WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

1. Wielkopolska Szkoła Muzyczna w Poznaniu (ul. Wielka 12).

WOJEWÓDZTWO STANISŁAWOWSKIE.

1 Szkoła Tow. Muzycznego im. Moniuszki w Stanisławowie.

WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Wyższa Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina przy Warszawskiem Tow. Muzycznem w Warszawie (ul. Sienkiewicza gmach Filharmonji).
2. Szkoła Muzyczna im. Miecz. Karłowicza w Warszawie (ul. Złota 40).
3. Szkoła Umuzykalnienia S. i T. Wysockich w Warszawie (ul. Długa 19).

WOJEWÓDZTWO WILEŃSKIE.

1. Konserwatorjum Muzyczne w Wilnie (Plac Orzeszkowej 9),

b) Szkoły Sztuk Plastycznych.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

1. Wolna Szkoła Malarstwa i Rysunku Ludwiki Mehofferowej w Krakowie.

WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

1. Pomorska Szkoła Sztuk Pięknych w Grudziądzu (ul. Lipowa 28, Gmach Muzeum).

WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

1. Szkoła Sztuk Pięknych im. Wojciecha Gersona (Szkoła prywatna założona przez Warszawskie Towarzystwo Artyst.).
2. Szkoła Malarstwa im. Konrada Krzyżanowskiego w Warszawie (ul. Koszykowa 24 i Poznańska 23).
3. Szkoła Rysunku i Malarstwa Felicji Kossowskiej w Warszawie (ul. Żórawia 13 m. 19).

250.

Okólnik Nr. 137 z dnia 19 listopada 1926 r. Nr. I. OB. 9578 do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, oraz P. Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach w sprawie kosztów podróży służbowych.

Na skutek zapytań niektórych władz w sprawie wykładni § 13 ustęp pierwszy rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 16 lipca 1924 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia (Dz. Ust. Nr. 72, p. 703) Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 7 listopada b. r. Nr. 2378/DB/4 na zasadzie § 30 wymienionego rozporządzenia wyjaśniło, co następuje:

„Samo zaświadczenie magistratu (zarządu gminy), że wstawiona do rachunku kosztów podróży kwota odpowiada przeciętnej cenie najmu koni w danej miejscowości, nie świadczy jeszcze o tem, że kwota ta została faktycznie wydana i że powstał tytuł prawny do jej zwrotu. Dlatego też żądanie od rachunkozdawcy kwitu na zapłaconą kwotę jest uzasadnione.

O ileby jednak w pewnych wypadkach uzyskanie od woźnicy kwitu na zapłaconą kwotę było niemożliwe lub utrudnione, winien rachunkozdawca w miejsce kwitu dołączyć do rachunku własne oświadczenie, któreby obok ceny najmu koni zawierało także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z podaniem początkowej i końcowej miejscowości, oraz adresu woźnicy.

Wymienione postanowienie ma zastosowanie do tych wypadków, gdy chodzi o zwrot kosztu najmu koni w miejscowościach, nie posiadających oficjalnych taryf podwodowych, zatwierdzanych przez kompetentne władze czy to państwowe czy samorządowe, nie dotyczy natomiast miejscowości, posiadających takie taryfy i wtenczas należy zwracać ustanowione taryfą należności za najem koni bez żądania kwitów i zaświadczeń magistratów (urzędów gminnych)“.

Podając powyższe do wiadomości i stosowania, Min. Spraw Wewnętrznych zaznacza równocześnie, że w Ministerstwie Skarbu rozważana jest obecnie sprawa wprowadzenia — w miejsce dotychczasowego zwrotu faktycznych kosztów najmu podwód — t. zw. kilometrowego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi przeto o nadesłanie szczegółowych wniosków w tej sprawie, a w szczególności o oświadczenie się: a) w jakiej wysokości należałoby ustalić należytość za każdy kilometr odbytej podróży kołowej, biorąc pod uwagę, że przyznawałoby się należytość za każdy kilometr drogi tak w jednym kierunku (przeniesienie, delegacja) jak i w kierunku powrotnym (jednodniowe komisje przy których podróż kołowa w obie strony może odbywać się tą samą podwodą, b) czy nie należałoby wprowadzić dla niższych funkcjonarjuszów kilometrowego w niższym wymiarze, niż dla urzędników, a w takim razie w jakiej wysokości należałoby ustalić kilometrowe dla funkcjonarjuszów niższych.

Przy tej okazji należy objąć wnioskiem także sprawy wysokości wynagrodzenia za każdy kilometr chodu, o ile chodzi o funkcjonarjuszów, którzy w pewnych wypadkach (służba drogowa, wodna, sekwestratorska, kontrola skarbowa i tp.) służbę w swych rejonach służbowych odbywają bądź pieszo bądź okazyjnemi podwodami.

Naczelnik Wydziału:
(—) *A. Robaczewski.*

251.

Okólnik Nr. 138, z dn. 2 grudnia 1926 r., Nr. III. SF. 6478/26, do wszystkich Pp. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego), w sprawie zasad poboru przez związki komunalne komunalnego podatku na cele inwestycyjne,

Zawiadamiam Pp. Wojewodów, że w najbliższym czasie opublikowane zostanie rozporządzenie w sprawie zmiany § 14 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317).

W związku z powyższem w porozumieniu z P. Ministrem Skarbu zaznaczam, co następuje:

Podatek inwestycyjny w myśl art 21 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. Nr. 94. poz. 747) może być wprowadzony tylko w wyjątkowych wypadkach. Wypadki te w nowem brzmieniu powołanego § 14 rozporządzenia określono odmiennie, niż to miało miejsce w dotychczasowem brzmieniu tego §-u.

Przy wprowadzeniu podatku inwestycyjnego kierować się należy następującemi zasadami:

1. Podatek inwestycyjny może być wprowadzony tylko wtedy, gdy związek komunalny, pomimo wyczerpania wszystkich innych źródeł dochodowych, nie ma środków na pokrycie niezbędnych wydatków inwestycyjnych.

2. Podatek inwestycyjny pobierany być może na obszarze gmin wiejskich na rzecz powiatowego związku komunalnego, zaś na obszarze gmin miejskich na rzecz tychże gmin.

3. Podatek inwestycyjny powinien być pobierany w formie dodatków do poszczególnych podatków komunalnych, zarówno samoistnych jak i dodatków do podatków państwowych, w wysokości nieprzekraczającej 50% każdego z tych podatków samoistnych i dodatków komunalnych. Za podstawę dla wymiaru podatku inwestycyjnego odnośnie dodatków komunalnych do państwowych podatków służy wysokość dodatku, przypadająca na rzecz związku komunalnego wprowadzającego podatek inwestycyjny, bez 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego na rzecz samorządu wojewódzkiego, pobieranego tymczasowo przez powiatowy związek komunalny względnie gminę miejską na podstawie art. 23 ustawy o tymcz. uregul. fin. kom. Natomiast 10%-owy udział samorządu wojewódzkiego w dochodach komunalnych z podatku od nieruchomości i podatku od przemysłu i handlu, oraz udział gmin wiejskich w podatku od przemysłu i handlu, przypadającego na rzecz pow. zw. kom., nie wpływa na zmniejszenie podstawy wymiaru, czyli, że za podstawę wymiaru dla podatku inwestycyjnego służy 25% dodatek komunalny do państwowego podatku od nieruchomości (p. okólnik Nr. 19

z dn. 14-II-26 r. L. SF. 1083/26) i 30% dodatek komunalny do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

4. Podatkiem inwestycyjnym obciążyć można płatników tylko niektórych podatków komunalnych, przyczem stawka dla płatników poszczególnych podatków może być różna. Z uwagi na konieczność utrzymania zdolności płatniczej płatników poszczególnych kategoryj podatków komunalnych nie będą z reguły zatwierdzane statuty, które przewidują obciążenie podatkiem inwestycyjnym tylko płatników jednego podatku komunalnego. Również, ażeby nie przeciążać nadmiernie płatników danego podatku komunalnego, należy stosować niższą stawkę podatku inwestycyjnego w wypadkach, gdy płatnicy tegoż podatku obciążeni są znacznie daninami komunalnemi z innych tytułów; dotyczy to przedewszystkiem płatników podatku od nieruchomości, których obciążenie z tytułu dodatku komunalnego do państwowego podatku od nieruchomości, specjalnych opłat drogowych i podatku inwestycyjnego nie powinno przekraczać 100% wymiaru na rzecz Skarbu Państwa.

5. Ze względu na przeżywany obecnie kryzys gospodarczy, a częściowo ze względu na konieczność utrzymania cen artykułów pierwszej potrzeby na niskim poziomie, nie należy przypisywać podatku inwestycyjnego do następujących komunalnych podatków samoistnych, względnie dodatków do podatków państwowych:

a) podatku od kopalń, tem więcej, że wpływy z tego podatku przeznaczone są i tak wyłącznie na cele inwestycyjne;

b) podatku hotelowego;

c) podatku od przemysłu i handlu, opłacanego w formie dodatku komunalnego do państwowego podatku od obrotu;

d) podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznemi lub wodnemi;

e) podatku od zaprotestowanych weksli;

f) podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

Nadto zaznacza się, że podatek inwestycyjny nie może być przypisany:

do podatku dochodowego, gdyż źródło to nie podpada ani pod kategorję podatków samoistnych, ani też dodatków komunalnych (p. 2 art. 21 ustawy z dn. 11. 8. 1923 r.),

do podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji, a to zarówno ze względu na postanowienia, zawarte w ustępie 6 art. 10 ustawy z dnia 11. VIII. 1923, jak i z tego względu, że poboru tego podatku dokonywa się przez władze skarbowe łącznie dla wszystkich związków komunalnych w całem państwie, a nie na rzecz poszczególnych związków.

O ile chodzi o dodatek komunalny do państwowego podatku gruntowego, podatek inwestycyjny może być przypisany do dodatków komunalnych z wyłączeniem 50% podwyżki, przewidzianej w ustępie 2 art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505), a to z tego względu, że podwyżka ta nie jest stałem źródłem dochodowem samorządu i ma charakter wyjątkowy.

6. Podatek inwestycyjny w tych przypadkach, gdy będzie przypisany do dodatków do podatków państwowych, pobieranych przez władze skarbowe, pobierać będą, jak to wynika ze statutu wzorowego, dołączonego do niniejszego okólnika—te same władze skarbowe.

Wobec tego związki komunalne powinny statuty podatku inwestycyjnego przesyłać władzom skarbowym w takim terminie, aby miały one możność wymierzenia i pobrania tego podatku łącznie z odnośnemi podatkami państwowemi.

7. Podatek inwestycyjny będzie zatwierdzany wyłącznie na jeden rok budżetowy i zatem do podatku tego przypisanego do dodatków komunalnych do podatków państwowych nie może mieć zastosowania art. 45 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r., czyli, że władze skarbowe będą pobierały ten podatek tylko wtedy, gdy został on na dany rok budżetowy uchwalony i zatwierdzony.

W wypadkach, gdy dana inwestycja przeprowadzona ma być według planu w ciągu kilku lat, reprezentacja związku komunalnego może uchwalić ponownie na następny okres budżetowy statut o podatku inwestycyjnym, względnie przedłużyć jego moc obowiązującą i odnośną uchwałę przedstawić władzy nadzorczej do zatwierdzenia.

8. Wreszcie w związku z okólnikiem Nr. 31 z dnia 13 marca 1926 r. Nr. SF. 1864/26, dotyczącym specjalnych opłat drogowych zaznacza się, że z reguły nie należy wprowadzać podatku inwestycyjnego na budowę dróg i mostów dla tych związków komunalnych, (powiatowych związków komunalnych względnie miast wydzielonych), które wprowadziły specjalne opłaty drogowe, bowiem opłaty te służyć mogą również i na pokrycie wydatków, związanych z budową dróg. W tych razach, gdy wpływy ze specjalnych opłat drogowych, pobieranych w wysokości, oznaczonej w p. 7 okólnika Nr. 31, nie wystarczają na pokrycie wydatków na budowę dróg i mostów, których budowa uznana została za nieodzowną, uważam za wskazane raczej podwyższenie norm opłat drogowych, w trybie, wskazanym w tymże okólniku Nr. 31, aniżeli wprowadzanie podatku inwestycyjnego.

Przy tej sposobności zaznaczam zgodnie z treścią przedostatniego ustępu punktu 8 powyższego okólnika Nr. 31, iż miasta wydzielone z reguły nie powinny wprowadzać opłat drogowych.

Treść niniejszego okólnika oraz dołączony do niego statut wzorowy, należy po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw rozporządzenia w sprawie zmiany § 14 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r., podać do wiadomości powiatowym związkom komunalnym i gminom miejskim.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławoj Składkowski.*

1 załącznik.

STATUT WZOROWY

o komunalnym podatku inwestycyjnym.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P.

Nr. 94, poz. 747) wprowadza się w roku..................... na rzecz (gminy, miasta.., związku komunalnego powiatu.................................) podatek inwestycyjny.

§ 1.

Na pokrycie wydatków, związanych z budową (przykładowo: szkoły i szpitala), w ogólnej sumie.............................. złotych pobrana będzie kwota.............................. złotych tytułem podatku inwestycyjnego.

§ 2.

Podatek inwestycyjny pobierany będzie w formie dodatków do podatków komunalnych, zarówno samoistnych, jak i dodatków do podatków państwowych i obciąża płatników następujących podatków komunalnych oraz w następującej wysokości: (przykładowo).

1) podatku od gruntów w wysokości...............% kwoty, przypadającej na rzecz (miasta, pow. zw. kom.) bez podwyżki, przewidzianej w ustępie drugim art. 14 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 65, poz 505), i bez 10% dodatku na rzecz samorządu wojewódzkiego.

2) podatku od nieruchomości w wysokości ....% kwoty, przypadającej na rzecz (miasta, pow. zw. kom.) tytułem 25%-owego dodatku komunalnego do państwowego podatku.

3) podatku od lokali w wysokości...............% kwoty przypadającej na rzecz miasta.

4) podatku od przemysłu i handlu w wysokości ....% kwoty, przypadającej na rzecz (miasta, pow. zw. kom.) tytułem 30% dodatku komunalnego do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

5) ....

§ 3.

Wymiar i pobór podatku inwestycyjnego uskuteczniają te same władze, które wymierzają i pobierają samoistne podatki komunalne, względnie dodatki komunalne do podatków państwowych, do których wprowadzono w formie dodatku podatek inwestycyjny.

O wymiarze podatku komunalnego (samoistnego dodatku komunalnego do podatku państwowego) oraz o przypisanym doń podatku inwestycyjnym zawiadamia się płatnika jednym nakazem.

§ 4.

Odwołania przeciwko wymiarowi podatku inwestycyjnego wnosić należy w trybie, przewidzianym dla samoistnych podatków komunalnych i dodatków do podatków państwowych, do których przypisano podatek inwestycyjny.

§ 5.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę, według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

§ 6.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez (Magistrat, Wydział Powiatowy) w.................. .... (wskazać sposób ogłoszenia w danej miejscowości przyjęty).

252

Okólnik Nr. 139 z dnia 30 listopada 1926 r. Nr. I. OL. 9949/26 P. P. Dyrektorom Departamentów I — V, P. P. Naczelnikom Wydziałów i wszystkim urzędnikom M. S. Wewn.

Zauważono, że poszczególne Urzędy Wojewódzkie przedkładają Ministerstwu akta nienależycie uporządkowane. Porządkowanie akt przed załatwieniem sprawy absorbuje nieraz dużo czasu referentowi w sposób nieproduktywny. Z tego względu proszę Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie podległym Sobie urzędnikom polecenia, by wszystkie akta przesyłane, czy to Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, czy innym Ministerstwom były porządkowane według chronologicznej kolejności.

To samo winno dotyczyć i akt przedkładanych Panu Wojewodzie (Panu Komisarzowi Rządu) przez władze podległe, jak również przesyłanych przez Urzędy Wojewódzkie władzom podległym, czy równorzędnym

(—) *Jaroszyński.*
Podsekretarz Stanu.

253.

Okólnik Nr. 140 z dnia 29 listopada 1926 r. Nr. I. OL. 9247/26 do wszystkich P. P. Wojewodów w sprawie zebrań perjodycznych I instancji.

W związku z okólnikiem Nr. 42 z dnia 25.IV.1926 r. (AO. 439) i szeregiem pism, jakiemi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z innemi Ministerstwami uzupełniło wykaz uczestników zebrań perjodycznych naczelników władz I instancji, ustalam ostateczny wykaz kierowników władz i urzędów, powołanych do brania udziału w zebraniach perjodycznych I instancji, utworzonych w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1926 r. (patrz załącznik).

„Wykaz" należy dołączyć do okólnika Nr. 42, zamiast załącznika B.

(—) *Jaroszyński.*
Podsekretarz Stanu.

1 załącznik.

WYKAZ

kierowników władz i urzędów, powołanych do brania udziału w zebraniach perjodycznych I instancji (utworzonych w myśl uchwały Rady Ministrów z dn. 13. I. 1926 r).

1. Ministerstwo Komunikacji.	— Przedstawiciele władz kolejowych wyznaczeni imiennie przez właściwe Dyrekcje Kolei Państwowych po porozumieniu się z Wojewodą.
2. Ministerstwo Pracy i O. S.	— Obwodowi Inspektorowie Pracy w zebraniach odbywających się w miejscu ich siedziby urzędowej.
3. Ministerstwo Przemysłu i Handlu.	— Naczelnicy Okręgowych Urzędów Górniczych — w zebraniach odbywających się w miejscu ich siedziby Urzędowej. Kierownicy miejscowych Urzędów Miar — w zebraniach odbywających się w miejscu ich siedziby urzędowej. Naczelnicy urzędów pocztowo - telegraficznych, znajdujących się w miejscach siedziby starostwa.
4. Ministerstwo Reform Rolnych.	— Kierownicy Powiatowych Urzędów Ziemskich.
5. Ministerstwo Robót Publ.	— Kierownicy Zarządów Dróg Wodnych w zebraniach, odbywających się w miejscu ich siedziby urzędowej.
6. Ministerstwo Rolnictwa i D. P.	— Nadleśniczowie Lasów państwowych.
7. Ministerstwo Skarbu.	— Kierownicy Urzędów Podatków i Opłat Skarbowych. Kierownicy Urzędów akcyz i monopoli, lub delegowani przez nich Inspektorzy akcyzowi. Skarbnicy powiatowi. Inspektorowie Straży Celnej. Kierownicy urzędów celnych. Kierownicy ewidencji katastru podatku gruntowego w Małopolsce. Kierownicy Urzędów katastralnych w Wielkopolsce. Kierownicy Oddziałów Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.
8. Ministerstwo Wyznań Rel. i Ośw. Publ.	— Inspektorowie szkolni.

254.

Okólnik Nr. 142 Nr. IV. AP. 14148/26 z dnia 9 grudnia 1926 r. do Pana Wojewody w Warszawie, Kielcach, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Wilnie, Brześciu n-B., Łucku, Nowogródku i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę częściowa zmiana okólnika Nr. 68 z dnia 24 czerwca 1926 r. (AO. 1407) w sprawie doraźnych mandatów.

Ustęp „Zarachowanie grzywien" okólnika Nr. 68 z dnia 24. 6. 1926 r. w sprawie doraźnych mandatów otrzymuje następujące brzmienie:

„Funkcjonarjusze P. P. winni przy powrocie ze służby lub niezwłocznie przy zgłoszeniu się do następnej służby, wykazać się zawsze przed organem przełożonym bloczkiem mandatowym oraz złożyć na jego ręce za potwierdzeniem pobraną kwotę. Jednostki policyjne (komisarjaty, posterunki) wnoszą powyższe kwoty bezpośrednio do Kasy Skarbowej na budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (dochód z kar administracyjnych), w terminie przewidzianym dla przetrzymywania sum przechodnich w przepisach biurowych dla komisarjatów i posterunków. P. P.

W terminie wyznaczonym przez Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) jednostki policyjne (komisarjaty, posterunki) przedkładają władzy administracyjnej sprawozdanie o ogólnej sumie kar ściągniętych wraz z dublikatami mandatowemi i z powołaniem się na odnośne kwity Kasy Skarbowej".

Minister:

(—) *Sławoj Składkowski.*

255.

Okólnik Nr. 143 Nr. I. OP. 10482 z dnia 4 grudnia 1926 do PP. Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Pana Komendanta Głównego Policji Państwowej oraz do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie w przedmiocie zaliczania do wysługi emerytalnej czasu służby pomocniczo-kancelaryjnej.

Zarządzenia o zaliczaniu do wysługi emerytalnej czasu służby pomocniczo-kancelaryjnej, podane do wiadomości Panów okólnikami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych: 1) z dnia 12. XII. 1925 r. Nr. 111/AP. 13852, 2) z dnia 22. IV. 1926 Nr. 41/AP. 3250 oraz 3) pismem okólnem z dnia 2. VI. 1926 r. Nr. AB. 4109 — nasunęły przy stosowaniu pewne wątpliwości. Wobec tego Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydjum Rady

Ministrów udzieliło pismem okólnem z dnia 24 października 1926 r. L. 14505/DB/Em., następujących dalszych w tej sprawie wyjaśnień:

1. Służba pomocniczo-kancelaryjna w b. państwie zaborczem uwzględniona przez komisję weryfikacyjną do wysługi lat i opłacona według rozporządzenia wszystkich austr. Ministerstw z 25.I 1914 r. Dz. u. p. Nr. 21 oraz Dz. u. p. Nr. 20 względnie uchwały Rady Ministrów z dnia 25. 4. i 13. 5. 1925 r. tudzież 14. 10. 1925 r. może być zaliczona w całości jako praca zawodowa w myśl art. 97 ust. em. z 11. 12. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6/24), gdyby pozostała część służby ustawowo policzalnej do wysługi emerytalnej nie uzasadniała roszczenia do tejże wysługi.

2. Służba pomocniczo-kancelaryjna uwzględniona przez komisję weryfikacyjną, lecz nie opłacona, względnie jeżeli nawet nie była zgłoszona w myśl § 41 rozporządzenia wszystkich austr. Ministerstw z 25. I. 1914 r. Dz. u. p. Nr. 21 oraz § 2 rozporządzenia z 25. I. 1914 r. Dz. u. p. Nr. 20, względnie uchwały Rady Ministrów wyżej powołanej do opłacania wkładek na fundusz zaopatrzenia, może być zaliczona w części jako praca zawodowa, w myśl art. 97 ust. em. 11. 12. 1923 r. w brzmieniu ustalonem w art. 1 lit. n. ustawy z 13. 2. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18).

3) Lata służby pomocniczo-kancelaryjnej, za które została częściowo uiszczona opłata datków na cele zaopatrzenia, można zaliczyć do podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego jak pod I, t.j w całości (a mianowicie te lata służby pomocniczo-kancelaryjnej, za które opłaty zostały opłacone). Pozostałe zaś lata służby pomocn.-kanc. za które opłaty datków na cele zaopatrzenia nie uskuteczniono, mogą być częściowo zaliczone jako praca zawodowa do wysługi emerytalnej jak pod 2.

4) Służba pomocniczo-kancelaryjna, pełniona *w Państwie Polskiem* od dnia 1. XI. 1918 r. do dnia 30. 9. 1923 r., t. j. do dnia wejścia w życie ust. em. z 11. 12. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6/24, może być w myśl. art. 15 ust. em. z 28. 7. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70), o ile stosunek służby został do dnia wejścia w życie ust. em. z 11. 12. 1923 r. rozwiązany, *zaliczona do wysługi emerytalnej bezpłatnie jako służba kontraktowa za zgodą Ministra Skarbu*.

5) Jeżeli służba pomocniczo-kancelaryjna spełniona była po dniu 1. 10. 1923 r., to służbę taką uważać należy jako służbę kontraktową polską, która może być zaliczona do wysługi emerytalnej w myśl ust. 7 art. 37 ustawy emerytalnej z 11. 12. 1923 r. za opłatą, przewidzianą w tymże artykule. Ministerstwo Skarbu oznajmia, że służba pomocniczo-kancelaryjna, spełniana w Państwie Polskiem ma być traktowana *wyłącznie jako służba kontraktowa* na podstawie ust. em. z 28. 7. 1921 r. i z 11. 12. 1923 r., a nie na podstawie rozporz. wszystkich austr. Ministerstw z 1914 r. względnie uchwały Rady Ministrów z 25. 4. i 13. 5. 1925 r. tudzież z 14. 10. 1925 r.

Zaliczenie służby pomocniczo - kancelaryjnej do wysługi emerytalnej odnosi się wyłącznie do funkcjonarjuszów państwowych, którzy pełnili tę służbę w b. zaborze austrjackim, względnie przyjęci zostali do służby państwowej polskiej na podstawie rozporządzeń austrjackich, wyżej powołanych, w charakterze pomocników wzgl. oficjantów kancelaryjnych z tem, że pod powyższe zarządzenie nie może podpadać żadna inna służba.

(—) *St. Dobrowolski*
Naczelnik Wydziału.

256

Okólnik Nr. 141 z dn. 1 grudnia 1926 r. Nr. AE. 12770/26 do wszystkich P. P. Wojewodów oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przyrzeczeń przyjęcia do związku obcego państwa obywateli polskich.

W myśl § 533 rozp. wyk. Ministra Spraw Wojskowych z dnia 21.III.1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 252) do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23.V.1924 r. (Dz. U. R. P Nr. 61, p. 609), uzupełnionego rozp. Ministra Spraw Wojskowych z dn. 29.IV.1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, p. 302, obywatel polski, starający się o zwolnienie z obywatelstwa polskiego i od powszechnego obowiązku służby wojskowej z tytułu ubiegania się o uzyskanie obcego obywatelstwa, winien przedłożyć przyrzeczenie przyjęcia do związku obcego państwa, o ile to w myśl prawodawstwa obcego państwa jest możliwe.

Według dostarczonych w tym przedmiocie z Min. Spraw Zagr. informacyj, Min. Spraw Wewnętrznych komunikuje co następuje:

1) W niżej wyszczególnionych krajach ustawodawstwo odnośne nie zna w żadnej formie przyrzeczeń przyjęcia obywatela obcego do związku danego państwa:

Argentyna,
Belgja,
Brazylja,
Francja,
Holandja,
Kanada,
Łotwa,
Palestyna,
Rumunja,
Turcja,
Węgry,
Włochy;
Zw. Soc. Rep. Rad.

(instrukcja wykonawcza do odnośnego dekretu dotychczas nie wydana).

Do powyższej grupy zaliczyć należy również Danję, gdyż i tu władze duńskie z reguły nie udzielają przyrzeczeń nadania obywatelstwa duńskiego wcześniej, jak dopiero po przedłożeniu zaświadczenia o zwolnieniu z dotychczasowego obywatelstwa. W wyjątkowych jednakowoż wypadkach petenci mogą uzyskać od duńskiego Min. Spraw. Wewnętrznych zaświadczenie, które stwierdza jedynie wpisanie ich nazwisk na listę osób, starających się o nabycie obywatelstwa duńskiego.

II) Kraje, w których możliwe jest uzyskanie od władz odnośnego przyrzeczenia, względnie in-

nego dokumentu, któryby mógł być uważany za równorzędny z takiem przyrzeczeniem, są następujące:

a) *Austrja.* Przyrzeczenia nadania obywatelstwa są tu przewidziane w stosunku do obywateli tych państw, ustawodawstwa których przewidują dla nabycia obywatelstwa obcego konieczność zezwolenia władz swego kraju, a więc i w stosunku do obywateli polskich, obowiązanych do czynnej służby wojskowej (wobec art. 11 naszej ustawy z 20.I 1920). Przyrzeczenia powyższe są jednak wydawane dopiero wtedy i o tyle, kiedy i o ile zostało już definitywnie stwierdzone istnienie po stronie petenta wszystkich innych warunków niezbędnych dla nabycia obywatelstwa austrjackiego.

b) *Estonja.* Traktuje tę sprawę ze względów czysto praktycznych (gdyż ustawy estońskie nie uzależniają nadania obywatelstwa estońskiego od zezwolenia państwa poprzedniej przynależności petenta) podobnie, jak Austrja.

c) *Niemcy.* Obowiązująca tu ustawa o obywatelstwie wydawania przyrzeczeń przyjęcia do związku państwowego nie przewiduje, ale też i nie zakazuje. W obecnej praktyce wydawanie takich przyrzeczeń stosowane jest przeważnie tylko w wypadkach, w których chodzi o naturalizację osób pochodzenia niemieckiego (deutschstämmig) i to także nie przez wszystkie odnośne władze niemieckie, gdyż żadnego ogólnego przepisu w tym kierunku niema.

d) *Bułgarja.* Przyrzeczenie ma tu formę zaświadczenia o złożeniu przez petenta podania o obywatelstwo bułgarskie, z zaznaczeniem, że sprawa nie jest jeszcze rozstrzygnięta.

e) *Czechosłowacja.* Przyrzeczenia są przewidziane ustawowo.

f) *Finladja.* Przyrzeczenia są przewidziane ustawowo.

g) *W. Brytanja.* Zaświadczenia, ustawowo nie przewidziane, rząd angielski zgodził się wydawać obywatelom polskim w wieku wojskowym, bez charakteru ostatecznie wiążącego.

h) *Stany Zjedn. A. P.* Jako przyrzeczenia w sensie omawianym, których ustawodawstwo tutejsze nie przewiduje, mogą być uważane t. zw. „pierwsze papiery obywatelskie“ t. j. zaświadczenia, jakie są wydawane przez sądy powiatowe, względnie (w większych środowiskach) przez specjalne biura naturalizacyjne, zaraz po złożeniu przez petenta odnośnej deklaracji naturalizacyjnej, otwierającej wymagany okres (najmniej 2-ch, najwyżej 7-u lat), który ma upłynąć od złożenia deklaracji do otrzymania t. zw. „drugich papierów obywatelskich“, czyli definitywnego dokumentu naturalizacyjnego.

i) *Szwajcarja.* Za podobny, jak w Stanach Zjednoczonych, surogat przyrzeczenia, może być tu uważane zezwolenie Rady Związkowej na nadanie petentowi prawa przynależności do jakiej z gmin szwajcarskich i kantonu, które stanowi pierwszy konieczny warunek uzyskania obywatelstwa krajowego.

Co się tyczy Jugosławji, to ustawa o obywatelstwie dotychczas tam nie wyszła, jakkolwiek nadawanie obywatelstwa bywa tam już obecnie dokonywane w drodze podań do władz administracyjnych I instancji, a na mocy decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Jednocześnie Min. Spr. Wewn. zaznacza, że Senat W. M. Gdańska wzbrania się wydawać podobnych przyrzeczeń, zwłaszcza w wypadkach gdy chodzi o nadanie obywatelstwa gdańskiego obywatelom polskim, narodowości polskiej. Okoliczności tej nie należy samej przez się uważać za powód do odmówienia zgody na zwolnienie z pow. obow. sł. wojsk., celem nabycia obywatelstwa gdańskiego.

Powyższe zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) podać do wiadomości podległym władzom admin. I instancji.

(—) *Kirst.*
Dyrektor Departamentu.

257.

Okólnik Nr. 145, z dn. 11 grudnia 1926 r. Nr. I. OB. 11341, do Pana Wojewody (wszystkim z wyjątkiem Śląskiego) i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, w sprawie zarachowywania czynszów komornianych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 30 listopada 1926 r. za Nr. 4697/DB/2 zawiadamia, że otwartą została nowa rubryka przychodowa w przedłożeniu Rządowem na 1926 rok. Część 7 „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych“. Dział II § 5 „Pomieszczenie“.

Na powyższy paragraf winny być zarachowywane wpłaty z podnajmu lokali w gmachach prywatnych, dzierżawionych na potrzeby urzędów, podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Naczelnik Wydziału:
(—) *A. Robaczewski.*

258.

Okólnik Nr. 146, z dn. 11 grudnia 1926 r. Nr. I. OB. 11342, do wszystkich Pp. Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Pana Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach, w sprawie zwrotu opłaty szkolnej.

Okólnik z dnia 12 września 1925 r. Nr. AB. 6810 (Nr. kol. 91) w sprawie zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcjonarjuszów państwowych zmienia się zgodnie z zarządzeniem Prezydjum Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1926 r. Nr. 17753 — w tym kierunku, że za dzieci, uczęszczające do prywatnych seminarjów nauczycielskich, zwrot opłaty szkolnej przysługuje tylko wówczas, jeżeli dane prywatne seminarjum nauczycielskie posiada prawa (pełne lub niepełne) seminarjum państwowego.

Naczelnik Wydziału:
(—) *A. Robaczewski.*

259.

Okólnik Nr. 147, z dn. 10 grudnia 1926 r. Nr. I. OB. 9446, do wszystkich Pp. Wojewodów oraz Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, w sprawie kosztów przymusowego doprowadzenia uchylających się od poboru.

Wskutek zapytań, skierowanych do Min. Spr. Wewnętrznych przez poszczególne Urzędy Wojewódzkie w wymienionej w nagłówku sprawie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że koszty, wynikłe z przedstawiania poborowych na komisje poborowe przez naczelników gmin, względnie ich zastępców tak w okresie poboru, jak i przy dodatkowych komisjach poborowych, ponoszą odnośne gminy. Wynika to z obowiązku nałożonego na gminy przepisami art. 16, z postanowień przedostatniego ustępu art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. Ust. Nr. 61, p. 609 z r. 1924) oraz z przepisów § 313 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy (Dz. Ust. Nr. 37. p. 252 z r. 1925).

W wypadkach, gdy naczelnicy gmin, wykonując swój obowiązek, nałożony na nich przepisami wyżej wymienionego paragrafu rozp. wykon., zmuszeni są do użycia interwencji policji państwowej, albo gdy wogóle zachodzi potrzeba doprowadzenia poborowego do komisji poborowej pod eskortą, a to ze względu na widoczny zamiar uchylania się jego od stawienia się przed komisją, koszty eskorty ponosi Skarb Państwa, a pokrywa je budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z działu Policji Państwowej po myśli p. XVI Rozkazu Komendy Głównej Policji Państwowej Nr. 282 z dn. 11 marca 1925 r.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *St. Twarda.*
Główny Inspektorz M. S. Wewn.

260.

Okólnik Nr. 148, z dn. 12 grudnia 1926 r. Nr. I. OB. 11021/26, do Pana Wojewody (Wszystkim) i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, w sprawie pobierania i przekazywania sum pieniężnych na żądanie urzędów zagranicznych Min. Spraw Zagranicznych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w piśmie swem z dnia 29 listopada 1926 r. za Nr. K. I. 7249/26 zawiadomiło Min. Spraw Wewnętrznych, że władze administracyjne I i II instancji oraz urzędy samorządowe nadsyłają stale do Ministerstwa Spraw Zagranicznych zawiadomienia o dokonanych wpłatach do P. K. O. sum, pobranych od stron tytułem opłat stemplowych i konsularnych oraz innych należytości, na żądanie poszczególnych urzędów zagranicznych M. S. Zagr.

Celem należytego wyjaśnienia sprawy i ustalenia właściwego porządku—Min. Spr. Wewnętrznych, nawiązując do reskryptu swego z dn. 19 lutego 1926 r. za Nr. AB. 883 oraz do okólników swych z dn. 28 sierpnia 1923 r. Nr. 99 i dn. 28 lutego 1926 r. Nr. 26 zarządza co następuje:

1. Wydawane przez P. K. O. potwierdzenia wpłaty należy nadsyłać czy to do Min. Spraw Zagranicznych, czy też do urzędów zagranicznych (bezpośrednio) tylko w tych wypadkach, kiedy w piśmie polecającem pobranie należności wyrażone będzie żądanie nadesłania potwierdzenia wpłaty odpowiednich sum do P. K. O.

2. W wypadkach żądania pobrania od strony opłaty stemplowej, jednakże bez żądania potwierdzenia wpłaty sumy do P. K. O., należna opłata stemplowa winna być pobraną w znaczkach stemplowych, zgodnie z powołanemi wyżej okólnikami Min. Spraw Wewn. Nr. 99 i 26.

(—) *Jaroszyński*
Podsekretarz Stanu

261

Okólnik Nr. 153 z dnia 15 grudnia 1926 r. Nr. I. OP. 9317/26. do Panów Wojewodów w Warszawie, Lublinie, Łodzi, Kielcach, Białymstoku, Wilnie, Nowogródku, Brześciu n/B., Łucku, Lwowie, Krakowie, Tarnopolu, Stanisławowie oraz do Pana Komisarza Rządu na m.st. Warszawę w sprawie wyznaczania przedstawicieli Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do Nadzwyczajnych Komisyj Rozjemczych.

Art. 2 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi (Dz. Ust. Nr. 39, poz. 324) stanowi, iż w skład Komisji wchodzi między innemi przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Celem uproszczenia stosowanego dotychczas trybu wyznaczania rzeczonych przedstawicieli, upoważniam Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) w każdym poszczególnym wypadku powołania przez Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla dozorców domowych na terenie powierzonego Panu Województwa (Okręgu administracyjnego m. st. Warszawy), do wyznaczania z grona podległych Mu urzędników przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w chakterze członka Komisji.

Zaznaczam jednak, że do komisyj tych, nie należy wyznaczać Starostów.

O niniejszem zawiadamiam równocześnie P. Ministra Pracy i Opieki Społecznej, który w powyższych sprawach będzie zwracać się bezpośrednio do Pana Wojewody (Pana Komisarza Rządu).

Za Ministra:
(—) *Jaroszyński*
Podsekretarz Stanu.

262.

Okólnik Nr. 156 z dnia 27 grudnia 1926 r. Nr. I/OP. 12441/26 do PP. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statyst., Naczelnika Urzędu dla spraw Mniejsz. w Katowicach oraz do Tymczasowego Wydziału Samorz. we Lwowie w sprawie podarków dla szefów od podwładnych.

Doszło do mojej wiadomości, że w niektórych podległych mi urzędach zdarzają się wypadki

wręczania szefom wartościowych upominków od podwładnych z okazji imienin, awansów i innych tym podobnych uroczystości. Na zakup tych podarków ściągane są składki od urzędników, wprawdzie dobrowolne, ale w warunkach istniejącego zawsze w podobnych wypadkach przymusu moralnego.

Tego rodzaju praktyka, niepotrzebnie obciążająca szczupły budżet urzędników, a przytem mogąca wytworzyć niezdrowe stosunki w urzędowaniu, nie może być tolerowana, jako sprzeczna z postanowieniami art. 26 ustawy o państwowej służbie cywilnej. Uczucia czci i szacunku ze strony podwładnych, jakie przełożony zdoła sobie zaskarbić przez swoje zalety moralne i obywatelskie, nie potrzebują materjalnego wyrazu.

Zakazuję przeto bezwzględnie, pod rygorem odpowiedzialności dyscyplinarnej, tak zbierania składek na podobne cele, jak i przyjmowania od podwładnych podarków i upominków przedstawiających wartość materjalną.

Zechcą Panowie wydać w tej mierze dalsze odpowiednie zarządzenia.

Minister:
(—) *Sławoj Składkowski.*

263.

Okólnik Nr. 157, z dnia 22 grudnia 1926 roku, Nr. OB. 12857/26, do wszystkich Pp. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, w sprawie podawania na pismach „przedmiotu sprawy".

Przy systemie biurowości, obowiązującym w Ministerstwie dla ułatwienia pracy i sprawnego działania Biura Podawczego, które nie prowadzi żadnych zapisków i kancelarji wydziałowych, koniecznem jest podawanie na wszystkich pismach *przedmiotu sprawy:*

Tem bowiem streszczeniem pisma, ujętem w przedmiocie sprawy, posiłkować się będzie Biuro Podawcze przy rozdzielaniu korespondencji na właściwe Wydziały, z tego streszczenia korzystać będą kancelarje wydziałowe, wpisując treść korespondencji do dziennika.

Oczywistem jest przeto, jak wiele zaoszczędzić można czasu i pracy przez treściwe ale dokładne podawanie na wszystkich bez wyjątku pismach, wychodzących z urzędów, przedmiotu sprawy, t. j. treściwego ujęcia sprawy, zawartej w piśmie.

Aby jednak miast ułatwienia, nie przysporzyć zbędnej wędrówki pism po Wydziałach Ministerstwa, przedmiot sprawy musi być ujęty właściwie:

a) w sprawach, dotyczących osób, wskazać należy nazwisko i imię osoby, której sprawa dotyczy, a nie osób trzecich, których sprawa dotyczy tylko pośrednio, oraz sprawę np.:

Radowicz Mieczysław — nieprzyjmowanie do służby państwowej;

Okońska Marja — koszta leczenia;

Starzyński Jan — zapomoga;

Strzałkowski Feliks — nominacja na referendarza;

Sasinowski Jan — koszta przesiedlenia;

Drobny Władysław — nadanie obywatelstwa;

Ludwikowicz Zygmunt — emerytura;

Zysman Gabrjel — koncesja na handel bronią.

Zylberman Z. — wysiedlenie i t. p.

b) w sprawach, dotyczących stowarzyszeń, zakładów przemysłowych, naukowych, dobroczynnych i t. p., wskazać nazwę zakładu lub stowarzyszenia i sprawę np.:

Amerykańska Misja Metodystów — działalność ratunkowa;

Merkury Stowarz. Spoż. w Warszawie — zatwierdzenie statutu;

Sokół tow. gimn. w Łodzi — budowa gmachu;
Kolonje letnie dla dzieci w Piotrkowie - zapomoga i t. d.

c) w sprawach ogólnych, a tych jest najwięcej, wskazać sprawę, o którą chodzi, np. uregulowanie ruchu towarowego między Polską a Austrją; wymiar emerytur, pensji wdowich i zaopatrzeń dla dzieci; kontrola nad dostarczaniem obowiązkowych egzemplarzy druków:

Gmina „Wysokie" — lustracja;

Rypin — budowa Starostwa;

Prowadzenie ksiąg metrykalnych;

Przegląd zwierząt pociągowych i t. p.

Podawanie przedmiotu sprawy jest szczególniej konieczne w pismach reklamujących (przypomnieniach), gdyż z podanej tylko daty i numeru pisma, wobec nieprowadzenia w Biurze Podawczem żadnych zapisków, pisma poprzedniego odnaleźć niepodobna.

W odpowiedziach na pisma Ministerstwa podawać zawsze należy datę, znaki literowe i numer. Na liczbę pisma składają się:

znak literowy Wydziału i numer, pod którym pismo to wpisane zostało do Dziennika Wydziałowego: np. *OP. 4864, P. P. 2833, AC. 1862* i t. d. Zwracać szczególną uwagę, aby przy powoływaniu się na pisma Ministerstwa nie podawano mylnie znaków literowych, numeru i dat, jak to obecnie często się zdarza, a co niezmiernie utrudnia pracę Biura Podawczego i kancelarji wydziałowych.

Pisma na których nie podano przedmiotu sprawy, będą zwracane bez rejestrowania z wyciśnięciem na nich stempla: „zwraca się na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. . . . . . . z dnia 22 grudnia wobec nie podania przedmiotu sprawy".

Analogiczne zarządzenia zechcą Pp. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) wydać podległym urzędom, oraz spowodować, aby urzędy samorządowe stosowały się do niniejszego okólnika.

Równocześnie załącza się do wiadomości odpis pisma wystosowanego w tej sprawie do Prezydjum Rady Ministrów.

(—) *Jaroszyński*
Podsekretarz Stanu.

1 zał.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. OB. 12858/26
Warszawa
dn. 21 grudnia 1925 r.

Odpis.

Przedmiot: Podawanie na pismach „Przedmiotu Sprawy".

Do

Prezydjum Rady Ministrów.

Na skutek wystąpienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 20 III. 1921 r. Nr. O K. 3181 (okólnik Nr. 12) w sprawie podawania na pismach „Przedmiotu spra vy" Prezydjum Rady Ministrów pismem z dnia 27. IV. 1921 r. Nr. 9422 zwróciło się do wszystkich Ministerstw, Władz i Urzędów Centralnych o wydanie zarządzeń co do stosowania się do wymienionego okólnika Ministerstwa.

Przedmiot sprawy nie zawsze jednak jest podany na pismach, co powoduje prowadzenie w kancelarjach władz i urzędów t. zw. skorowidzów liczb obcych, zdaniem Ministerstwa zupełnie zbędnych przy podawaniu przedmiotu sprawy.

Z uwagi na powyższe Ministerstwo prosi o spowodowanie zarządzenia 1) do wszystkich Ministerstw, Władz i Urzędów Centralnych co do konieczności podawania na pismach przedmiotu sprawy, 2) aby w razie nie podania na piśmie przedmiotu sprawy, pisma takie były zwracane urzędowym nadawcom bez rejestrowania z odciśnięciem na nich stempla następującej treści:

„Zwraca się na podstawie zarządzenia.................. z dn.......................
.... Nr......................... wobec nie podania przedmiotu sprawy".

Zarządzenie to pozwoli na skasowanie skorowidzów liczb obcych w tysiącach urzędów, przez co uprości tryb urzędowania biurowego.

We własnym zakresie działania Ministerstwo wydaje równocześnie omawiane zarządzenia.

(—) *Jaroszyński*
Podsekretarz Stanu.

264.

Okólnik Nr. 158 z dnia 28 grudnia 1926 r. Nr. I. OB. 12992 do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach oraz Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie w sprawie potrącenia z uposażenia.

W związku z interpretacją art. art. 47 i 48 ustawy o państwowej służbie cywilnej, przyjętą przez Najwyższy Trybunał Administracyjny przy rozstrzyganiu pewnej konkretnej sprawy potrąceń z uposażenia — wyjaśnia się, że przez uposażenie, przypadające do wypłaty, z którego mogą być dokonywane potrącenia, przewidziane w art. art. 47 i 48 ustawy o państwowej służbie cywilnej, należy rozumieć uposażenie, należące się funkcjonarjuszowi po potrąceniu podatku dochodowego od uposażenia, opłat emerytalnych oraz raty spłacanej zaliczki.

O powyższem zawiadamiam zgodnie z okólnikiem p. Prezesa Rady Ministrów z dnia 12.XII. 1926 r. Nr. 17630.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Robaczewski.*

265.

Okólnik Nr. 159 z dnia 31 grudnia 1926 r. Nr. OB. 13395 do wszystkich PP. Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach oraz Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie w sprawie 10% podwyższenia uposażenia.

Na podstawie art. art. 8, 11 i 12 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 125 p. 725) Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 28 grudnia 1926 r. L. 3195/DB/4 wyjaśniło co następuje:

Osoby uprawnione.

I. W myśl art. 8 wyżej powołanej ustawy osobami, którym przysługuje prawo do 10% podwyższenia uposażenia są:

a) funkcjonarjusze państwowi, wymienieni w art. art. 1 ustęp I, zdanie drugie, 102 i 103 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924),

b) osoby, podlegające ustawie z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107),

c) wojskowi zawodowi oraz

d) oficerowie rezerwy, zatrzymani w czynnej służbie.

Osoby wyłączone

II. Od prawa do podwyższenia uposażenia wyłączeni są:

pozostający na urlopie bezpłatnym funkcjonarjusze państwowi i osoby wojskowe, a ponadto natępujące kategorje wojskowych:

a) pobierający dadatek służbowy,

b) pozostający w stanie nieczynnym bez uposażenia lub z uposażeniem równającem się uposażeniu emerytalnemu i

c) słuchacze szkół i kursów, otrzymujący dodatek z tytułu przeniesienia służbowego.

Uposażenie podlegające podwyższeniu.

III. Przez uposażenie, podlegające podwyższeniu o 10% rozumie się uposażenie przewidziane w art. art. 3, 4 i 118 wyżej wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r. oraz w art. art. 4, 5, 8 i 25 wymienionej ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r., a więc t. zw. uposażenie zasadnicze ustalone w tabeli art. 3 ustawy z dnia 9 października 1923 r. względnie art. 4 ustawy z dn. 5 grudnia

1923 roku, dodatek regulacyjny, dodatek ekonomiczny, dodatek wyrównawczy, (art. 118 wzgl. art. 25 wymienionych ustaw) oraz 20% dodatek stołeczny wzgl. 40% kresowy dla osób pełniących służbę na obszarze Województwa Śląskiego i m. Białej w Województwie Krakowskiem. O ile chodzi o dodatki z art. 8 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. uwzględnia się je w wysokości, określonej art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. Nr. 129 poz. 918). Z powyższego wynika, że wspomnianemu podwyższeniu nie podlegają wszelkie inne należności i dodatki, między innemi dodatek na mieszkanie oraz dodatki przyznane na zasadzie art. 10 wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r. Dodatkowe wynagrodzenie z art. 9, wspomnianej ustawy z dnia 9 października 1923 r. podlega podwyższeniu w tych wypadkach, w których ustalono je w wysokości pełnego uposażenia pewnej grupy uposaż. (ustęp III, min. okólnika) lub stosunkowej części (procentu) tegoż uposażenia.

IV. W myśl wyżej powołanego art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. 10%-owe podwyższenie uposażenia przysługuje wyłącznie osobom, pełniącym służbę na obszarze Państwa Polskiego. Z powyższego wynika, że uposażenie ustalone według norm, obowiązujących dla osób, które zajmują stanowiska służbowe poza granicami Państwa Polskiego i na obszarze W. M. Gdańska, nie podlega wspomnianemu podwyższeniu.

Odprawy i pośmiertne.

V. 10%-owe podwyższenie uwzględnia się z natury rzeczy przy obliczeniu odpraw i pośmiertnego,

Opłaty emerytalne.

VI. Do 10% podwyższenia uposażenia stosuje się art. 7 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 46), normujący sprawę opłat emerytalnych i przepisy wydane w wykonaniu tego artykułu, w szczególności par. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 320).

Wypłata podwyższenia uposażenia.

VII. Do 10% podwyższenia uposażenia stosują się z natury rzeczy art. art. 11 i 12 wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r.

VIII. W myśl art. 12 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125 poz. 725) uposażenie wyżej wymienionych funkcjonarjuszów państwowych i osób wojskowych podlega 10% podwyższeniu od dnia 1 stycznia 1927 r. Wobec powyższego należy zarządzić, ażeby kwoty, wynikające z 10% podwyższenia uposażenia styczniowego, wypłacono bezzwłocznie po ich obliczeniu, nie wcześniej jednak niż 31 grudnia 1926 r. Kontraktowym funkcjonarjuszom, którzy zgodnie z umową pobierają wynagrodzenie umowne z dołu, należy wypłacić 10% podwyższenie wynagrodzenia umownego w terminie, obowiązującym dla wypłaty wynagrodzenia umownego za miesiąc styczeń. W przyszłości należy podwyżkę wypłacać w terminach obowiązujących dla wypłaty uposażenia, wzgl. wynagrodzenia umownego.

Podwyższenie zaopatrzeń emerytalnych.

IX. W sprawie 10% podwyższenia uposażeń emerytalnych, pensji wdowich i sierocych zostanie wydane osobne zarządzenie.

Funkcjonarjusze kontraktowi.

X. Wynagrodzenie funkcjonarjuszów kontraktowych podlega podwyższeniu o 10% w tych wypadkach, w których odnośne umowy zawarte zostały zgodnie z wzorem, ustalonym okólnikiem Prezydjum Rady Ministrów z dnia 3 września 1924 r. Nr. 10769 (Okólnik M. S. Wewn. Nr. 103 z dn. 26/IX 1924 r., t. j. w których wynagrodzenie to ustalono w wysokości uposażenia (lub stosunkowej części uposażenia) pewnej grupy uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, oraz w tych wypadkach, w których wynagrodzenie określono wprawdzie w kwotach ryczałtowych (złotych lub punktach), zastrzegając jednak, że wynagrodzenie to ulega zmianie w razie zmiany wysokości uposażenia funkcjonarjuszów państwowych.

Podatek dochodowy.

XI. Przy potrącaniu podatku dochodowego od uposażeń (wynagrodzeń umownych) w tych wypadkach, w których uposażenie (wynagrodzenie umowne) zostaje podwyższone o 10% należy brać za podstawę potrącenia zwiększone uposażenie (wynagrodzenie umowne), obliczone w stosunku rocznym. Z podstawy opodatkowania wyłączony jest dodatek na mieszkanie.

Naczelnik Wydziału
(—) *A. Robaczewski.*

266.

Okólnik Nr. 160 z dn. 4 stycznia 1927 r. Nr. I. OL. 6530/26 do P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie ograniczenia korespondencji urzędowej.

1) Ilość korespondencji urzędów administracyjnych II i I instancji wykazuje stałą tendencję do wzrostu i dochodzi na obszarze całego Państwa do cyfry około 10 miljonów aktów rocznie.

Wzrost ten jest częścią uzasadniony naturalnym wzrostem zadań administracji państwowej wogóle w miarę rozwoju stosunków gospodarczych, kulturalnych i t. d. Stanowi on jednak groźne niebezpieczeństwo dla urzędów, które z roku na rok stają wobec coraz to większego nawału pracy. Z niebezpieczeństwem tem należy się tembardziej liczyć, iż personel urzędniczy nietylko nie będzie w najbliższych latach zwiększony, lecz raczej ulegnie dalszej redukcji.

Stąd też jako najistotniejszy problem organizacyjny wyłania się dla p. p. Wojewodów konieczność ograniczenia korespondencji urzędowej do granic najniezbędniejszych i zapobiegania jej wzrostowi zapomocą wszelkich środków, które zmniejszają obieg aktów. Nie ulega wątpliwości iż w tym kierunku jest bardzo wiele do zdziałania,

gdyż wgląd w akta, nadsyłane do Min. Spr. Wewn. przez władze administracyjne dowodzi, że conajmniej 1/4 całej korespondencji urzędowej jest zgoła niepotrzebna, a wynika tylko z pobieżnego traktowania spraw przez referentów, którzy zamiast dążyć do ujęcia każdej sprawy odrazu w sposób celowy i merytoryczny, prowadzą bezużyteczne i niepotrzebne korespondencje informacyjne i przedstanowcze, pomnażając w ten sposób ilość aktów zarówno w urzędach własnych, jak i innych.

Z tym przejawem, który w administracjach przedwojennych był prawdziwą plagą zarówno urzędów jak ludności, należy jaknajenergiczniej walczyć.

Zaznaczam, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarówno przy inspekcjach Urzędów Wojewódzkich jak i przy rozpatrywaniu konkretnych spraw, które mu p. p. Wojewodowie do decyzji przedkładają, będzie odtąd zwracało specjalną uwagę na system pracy we władzach administr.

W razie skonstatowania załatwień pozornych, niedostatecznie przemyślanych i niepotrzebnych, będą odnośni urzędnicy pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

Wydanie potrzebnych konkretnych zarządzeń zmierzających do zatamowania przyrostu korespondencji pozostawiam uznaniu p. p. Wojewodów w ramach podanych niżej wskazówek. Równocześnie zaznaczam, że jaknajszersza inicjatywa ze strony p. p. Wojewodów i podległych im starostów jest ze wszechmiar pożądana.

1) Należy dążyć przedewszystkiem—w granicach prawnych i faktycznych możliwości — do załatwiania pewnych spraw bez pisemnego porozumiewania się; dotyczy to w pierwszej linji wszystkich tych komórek organizacyjnych, które wchodzą w skład jednej władzy lub urzędu (wydziałów w Urzędach Wojewódzkich, organów podporządkowanych odnośnym władzom np. P. U. P. P. w stosunku do starostw).

Należy więc w jaknajszerszej mierze wykorzystywać drogę telefonicznego i ustnego porozumienia. Podkreśla się, iż porozumiewanie się telefoniczne niższej władzy z wyższą wzgl. urzędnika niższego stopnia z urzędnikiem wyższego stopnia w żadnym razie nie może uchodzić za sprzeczne z zasadami karności służbowej.

Szczególnie szeroki użytek z korespondencji telefonicznej należy czynić tam, gdzie rozmowy nie powodują specjalnych kosztów.

2) Wydając zarządzenia do władz podwładnych, należy żądać sprawozdań o wykonaniu jedynie w tych wypadkach, gdy charakter sprawy tego koniecznie wymaga, a w szczególności wtedy, kiedy władzy wydającej zarządzenie jest naprawdę niezbędna pozytywna wiadomość o tem, w jaki sposób zarządzenie wykonano.

Z reguły więc nie należy żądać sprawozdań pisemnych o wykonaniu zarządzeń. Powinno rozumieć się samo przez się, że każde zarządzenie zostaje wykonane przez organ podwładny. Sprawozdań żądać należy raczej wtedy, gdy zarządzenie wykonane nie zostało.

Zamiast żądania sprawozdań na piśmie, należy wzmocnić kontrolę faktyczną i obostrzyć odpowiedzialność za niewykonanie.

Tę samą zasadę należy stosować również w stosunku do gmin.

Przesyłanie podań stron do zbadania i sprawozdania należy ograniczyć do niezbędnego minimum, pozostawiając z reguły odnośnej władzy wzgl. urzędowi do uznania potrzeby wydania stosownych zarządzeń we własnym zakresie działania.

3) Specjalnie należy ograniczyć zarządzenia co do przedkładania sprawozdań perjodycznych, które są dopuszczalne tylko wyjątkowo *i to za aprobatą szefa władzy, wydającej zarządzenie* (Wojewody).

4) Odstępowanie spraw innym władzom i urzędom według kompetencji winno następować w drodze odręcznej przy obowiązkowem *przytoczeniu przepisu uzasadniającego kompetencję tego urzędu*, któremu się sprawę odstępuje.

O odstąpieniu podań, wniesionych przez osoby prywatne właściwemu urzędowi — należy je zawiadamiać, celem uniknięcia dalszej ze strony tych osób korespondencji.

5) Jako zasadę należy przyjąć, iż *załatwia się sprawę*, a nie dotyczący jej akt; sprawa zaś winna przysparzać urzędowi jaknajmniej korespondencji.

Referent musi posiadać pełną świadomość skutków, jakie w życiu ma spowodować załatwienie przez niego danej sprawy. Papier nie może mu przedstawiać rzeczy samej.

Obowiązkiem przeto referentów jest dążyć do jaknajszybszego ostatecznego załatwienia sprawy jako takiej i unikać wszelkiej zbędnej, pośredniej korespondencji, która odwleka ostateczne załatwienie.

Jeżeli zachodzi istotna potrzeba przeprowadzenia pośredniej korespondencji np. zasięgnięcia opinji, zebrania materjału i t. p.,—należy potrzebną korespondencję przeprowadzić jednorazowo i równocześnie ze wszystkiemi temi urzędami, z któremi w danej sprawie osiągnięcie porozumienia jest konieczne.

6) Załatwienie sprawy winno obejmować jej całokształt i rozprawiać się ze wszystkiemi jej istotnemi szczegółami, aby uniknąć potrzeby późniejszych wyjaśnień względnie uzupełnień.

Treść załatwienia winna być zwięzła, jasna i przystępna dla adresata.

7) W korespondencji należy się posługiwać wszystkiemi temi środkami, które ułatwiają adresatowi odszukanie u siebie, zrozumienie i załatwienie sprawy, względnie uchylają potrzebę dalszej korespondencji — a mianowicie:

a) powoływać się na pismo adresata, podając jego datę, znak literowy i liczbę dziennika — oraz nagłówek, wskazujący „przedmiot sprawy";

b) używać właściwych adresów w ich brzmieniu urzędowem;

c) przy wysyłaniu do kilku władz względnie urzędów równobrzmiących pism, podawać zawsze na końcu pisma *rozdzielnik*, wyszczególniający urzędy, do których odnośne pisma równocześnie wysłano.

8) Należy się starać o jaknajmniejsze obarczanie władz i urzędów podwładnych. W tym celu dla uniknięcia niepotrzebnych ponagleń na-

leży zgóry wyznaczać takie terminy w jakich załatwienie sprawy będzie w danych warunkach dla władzy otrzymującej polecenie — możliwe i wykonalne. Zakreślanie terminów zbyt krótkich zamiast przyspieszać, opóźnia załatwienie, powoduje bowiem konieczność korespondencji przedstanowczej.

9) Wszelkiemi siłami należy zwalczać bardzo zastarzałe, a z gruntu błędne przekonanie, jakoby liczba „załatwionych“ spraw (numerów dziennika) stanowiła o sprawności i użyteczności urzędu i urzędnika. Tymczasem rzecz się ma wręcz przeciwnie: ideałem administracji jest wykonanie jaknajwiększej ilości zadań przy możliwie najmniejszym nakładzie pracy papierowej.

Wskazane wyżej zasady prowadzenia korespondencji urzędowej, których ścisłe przestrzeganie da możność istotnego ograniczenia ilości korespondencji, — były już wielokrotnie zalecane i nakazywane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych; niestety, stosownie do tych zasad korespondencji — w drobnej zaledwie części ma miejsce w dotychchczasowem urzędowaniu, o czem Min. Spraw Wewnętrznych miało sposobność przekonać się na podstawie własnych spostrzeżeń.

Obowiązkiem szefów odnośnych władz i urzędów będzie badać załatwianie spraw pod kątem widzenia wyłuszczonych wyżej zasad, przeprowadzać ustawiczną w tym względzie kontrolę i instruować podwładny personel. Do pracy tej winni Pp. Wojewodowie wciągnąć przedewszystkiem naczelników wydziałów i starostów tudzież i inspektorów starostw.

Minister:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Pisma okólne.

267.

Pismo okólne z dn. 25 maja 1926 r., Nr. AA. 4436/26, do Pana Wojewody (wszystkich) i Pana Komisarza Rządu w/m., w sprawie wcielania uchylających się — współdziałanie władz administracyjnych.

Statystyka wcielenia jesiennego w roku 1925 wykazuje, że przeszło 18.000 poborowych stawiło się w formacjach po upływie ustalonego art. 67 ustawy o powsz. obow. służby wojsk. 7-dniowego okresu wcielenia, a 4.600 poborowych nie przybyło wcale do formacyj do dnia 15.XI. 1925 r., których trzeba w myśl przepisu § 426 i 427 rozp. wyk. ścigać i odstawiać przymusowo do formacyj.

Wcielanie w ciągu kilku miesięcy tak dużej stosunkowo liczby spóźnionych i uchylających się odbija się bardzo szkodliwie na biegu wyszkolenia w formacjach, wobec czego musi być podjęta bezwzględna walka z temi objawami lekceważenia nakazów ustawy i rozporządzeń władz.

Wobec powyższego zwracam uwagę na konieczność jaknajściślejszego przestrzegania przepisów §§ 426 i 427 rozp. wyk. do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

W związku z tem zechce Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) wydać podwładnym Mu władzom administracylnym I instancji stosowne i celowe zarządzenia, zmierzające do energicznego ścigania uchylających się, akcja ta winna być podjęta bezpośrednio po upływie terminu określonego w art. 67 ust. o powsz. obow. sł. wojsk., a zatem przed nadejściem wykazu uchylających się z P.K.U.

W tym celu polecić należy naczelnikom gmin (burmistrzom, prezesom, wójtom i sołtysom), ażeby ci już w ostatnim dniu, przeznaczonym do wcielenia, przeprowadzili kontrolę w swych gminach— spowodowali w granicach stojących im do dyspozycji środków przedstawienie się opieszałych do wcielenia i zawiadamiali właściwe posterunki policji państwowej o uchylających się, podając ich nazwiska.

Posterunki zaś policji winne dopilnować, ażeby uchylający się bezzwłocznie zgłosił się we właściwej P. K. U.

O wydanych zarządzeniach zechce Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) donieść Min. Spraw Wewnętrznych do dni 14-tu.

Zarazem podaje się do wiadomości i zastosowania się następujące zarządzenie Min. Spraw Wojskowych:

„W celu ujednostajnienia wypełniania list poborowych w wypadkach wysyłania poborowych do szpitala na ekspertyzę, proszę Pana Generała o zarządzenie, aby wnioski lekarzy o konieczności wysłania poborowego do szpitala, celem skonstatowania choroby i wydania fachowego orzeczenia (§§ 72 i 74 lit. b. § 295) wpisywano w dolnej części rubryki 19 obu egzemplarzy listy poborowej, a decyzję komisji co do odesłania do szpitala w dolnej części rubryki 20 (§ 284), pozostawiajac górną zakreskowaną część rubryk na wpisanie ostatecznego orzeczenia lekarskiego i decyzji komisji poborowej.

Jednocześnie proszę Pana Generała o polecenie skreślenia w pierwszym wierszu § 8 rozk. wykon. o poborze r. 1905 (M. S. Wojsk. Dep. I. L. 10500/Pob.) wyrazów „arkusze ewidencyjne“.

Minister:
(—) *Młodzianowski.*

268.

Pismo okólne z dnia 31 maja 1926 r., Nr. AB. 3992, do wszystkich Pp. Wojewodów (z wyjąt. Śląskiego), P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach oraz Tymczasowego Wydziału Samorz. we Lwowie, w sprawie zaliczki na uposażenie.

Celem przyspieszenia ostatecznego załatwienia sprawy zaliczek na uposażenia w wypadkach, w których przyznanie zaliczki uzależnione jest od zgody Ministerstwa Skarbu (vide pismo ok. Min. Spr. Wewn. z dnia 25 stycznia 1924 r. Nr. OBR. 553), zwróciło się to Ministerstwo okólnikiem z dnia 19 maja b. r. L. 964/DB/4 do władz naczelnych z prośbą o ograniczenie odnośnej korespondencji do przesyłania mu r a z w m i e s i ą c u zbiorowego wniosku w sprawie zaliczek na uposażenie.

Równocześnie zaznaczyło Ministerstwo Skarbu, że odtąd będzie osobno rozpatrywało wnioski

w sprawie zaliczek na uposażenie tylko w zupełnie wyjątkowych wypadkach, np. w wypadku śmierci członka rodziny.

Powyższe udziela Min. Spraw Wewnętrznych do wiadomości z nadmienieniem, że wnioski zbiorowe w omawianych sprawach należy przedkładać Min. Spr. Wewn. do dnia 20 każdego miesiąca w dwu egzemplarzach według niżej podanego wzoru:

Zbiorowy wniosek w sprawie zaliczek na uposażenia dla personelu .... (nazwa urzędu).

Imię i nazwisko petenta	Grupa i szczebel uposażenia	Stanowisko i siedziba służbowa	Ilość dodatków ekonomicznych	Powód prośby	Proponowana wysokość zaliczki (jedno, dwu lub trzymiesięczna)	Proponowana ilość rat miesięcznych	Reszta niespłaconej zaliczki (w złotych)	Decyzja

za Ministra:
(—) B. Kozłowski
Dyrektor Departamentu

269.

Pismo okólne z dnia 1 czerwca 1926 r. Nr. AB. 4115 do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach oraz Tymczasowego Wydziału Samorz. we Lwowie w sprawie posunięcia w szczeblach uposażenia.

Okólnikiem z dn. 19 maja b. r. L. 4282/DB/1 oznajmiło Ministerstwo Skarbu co następuje:

„Przy układaniu nowego wzoru kart likwidacyjnych na uposażenia pracowników państwowych, wyłoniła się kwestja, czy na posunięcia po myśli art. 6 ustawy z dnia 9 października 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 116, poz. 924 z jednego szczebla uposażenia do następnego szczebla winny być wydawane przez władze asygnujące dekrety, czy też Wydziały (Oddziały) rachunkowe tych władz mają obowiązek obliczania i asygnowania wyższego uposażenia skutkiem upływu czasu, oznaczonego na karcie likwidacyjnej i bez każdorazowego pisemnego upoważnienia władz asygnujących.

Praktyka dotychczasowa w tym względzie jest różnorodna: niektóre władze asygnujące wydają pracownikom dekrety — natomiast większość władz pozostawia swym wydziałom (oddziałom) rachunkowym likwidowanie wyższego uposażenia z tytułu upływu trzech lat bez osobnego zarządzenia.

Ponieważ art. 6 powołanej ustawy uposażeniowej (ustęp trzeci) przewiduje czasokresy, które nie są wliczalne do czasokresu posunięć, o których to czasokresach mają wiadomości jedynie władze asygnujące, przeto w razie automatycznego posuwania urzędnika do wyższego szczebla samodzielnie przez wydział (oddział) rachunkowy, może nastąpić nienależne przyznanie wyższego szczebla.

Z uwagi na to Ministerstwo Skarbu prosi o zarządzenie, ażeby o przejściu odnośnego funkcjonarjusza (wojskowego) do wyższego szczebla danej grupy uposażenia wydawały decyzję władze asygnujące, powiadamiając o niej wydziały (oddziały) rachunkowe, celem uwidocznienia powyższego faktu na karcie likwidacyjnej.

Dla ułatwienia władzom asygnującym przeprowadzenia posunięć do wyższego szczebla z powodu upływu wymaganego czasokresu władze asygnujące powinny prowadzić ewidencję funkcjonarjuszów, uprawnionych w danym terminie do posunięć w szczeblach.

Ewidencja taka sprowadzałaby się do zanotowania imienia i nazwiska funkcjonarjusza, władzy, urzędu względnie instytucji, przy której pełni

służbę i najbliższego terminu posunięcia do wyższego szczebla uposażenia".

Powyższe udziela Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do wiadomości i zastosowania.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *B. Kozłowski.*

Dyrektor Departamentu.

270.

Pismo okólne z dn. 5 czerwca 1926 r., Nr. AB. 4105, do wszystkich Pp. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Komendanta Gł. Pol. Państw., Gen. Dyr. Służby Zdrowia, Głównego Urzędu Statystycznego, w sprawie potrącenia należności za umundurowanie.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 126, poz. 900 Min. Spraw Wewn. oznajmia na podstawie pisma Min. Skarbu z dnia 24.V r. b. Nr. 1127-DB/2, że przypadająca od funkcjonarjuszów niższych opłata za otrzymane umundurowanie winna być pobierana w drodze potrącenia przy najbliższej wypłacie poborów, przyczem od uznania władzy służbowej zależeć będzie ewentualne rozłożenie przypadającej należności na miesięczne raty, nie więcej jednak jak pięć. Potrącenie winno być uwidocznione na liście płacy, a sumy potrącone mają być zarachowane na paragraf 2 pod nazwą „Częściowy zwrot kosztów umundurowania" tego działu, z którego wydatek na zakup umundurowania pokryto.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *B. Kozłowski.*

Dyrektor Departamentu.

271.

Pismo okólne z dn. 6 czerwca 1926 r., Nr. AP. 4481, do Pp. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie, w sprawie zaliczania do wysługi emerytalnej b. zawodowych wojskowych czasu, przesłużonego podczas wojny w Wojsku Polskiem.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych oraz z Ministerstwem Skarbu oznajmia, że przy obliczaniu wysługi emerytalnej b. zawodowych wojskowych Wojska Polskiego należy zaliczać podwójnie do wysługi emerytalnej na zasadzie art. 15 ustawy emerytalnej z dnia 11.XII. 1923 r. (Dz. U. Nr. 6, p. 46 z 1924 r.) czas, przesłużony podczas wojny w Wojsku Polskiem od dnia 1.XI 1918 r. do dnia 18.X 1920 r. t. j. od dnia odzyskania przez Państwo Polskie niepodległości do dnia zawieszenia broni, bez względu na to, czy służbę pełniono w oddziałach frontowych, czy też na tyłach armji.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *B. Kozłowski.*

Dyrektor Departamentu.

272.

Pismo okólne z dnia 8 czerwca 1926 r. Nr. SA. 1219, do Pp. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, w sprawie czuwania nad niepodwyższaniem cen.

Powstrzymanie zwyżki walut obcych, jest objawem stabilizowania się stosunków życia gospodarczego. Zjawisko to, może się stać punktem wyjścia do polepszania się sytuacji gospodarczej jedynie wówczas, o ile będzie mu towarzyszyć tendencja do nie podwyższania cen, przedewszystkiem artykułów żywnościowych i surowców.

Wobec powyższego zechce Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) pilnie czuwać nad tem, by ceny artykułów pierwszej potrzeby nie były podwyższane bez absolutnie uzasadnionych podstaw i by wszelkie przyczyny mogące wpłynąć na obniżkę tych cen, natychmiast znajdowały swą realizację w postaci obniżania cen.

W wypadkach, gdyby chwilowe zmniejszanie zaofiarowania lub dowozu artykułów pierwszej potrzeby do większych miast i ośrodków przemysłowych, mogło wywoływać zwyżkową tendencję, należy niezwłocznie w porozumieniu z producentami, handlującemi, przetwórcami (młynarzami, piekarzami, rzeźnikami i t. d.) i przedstawicielami spożywców omówić sytuację i przedsięwziąć zarządzenie mające na celu usunięcie niedomagań i ich skutków.

Wykorzystanie uprawnień administracyjnych (ujawnianie zapasów, wydawanie nakazów polecających Zarządom Gmin, ustalanie cen) winno następować zawsze po wyczerpaniu innych środków gospodarczych. Akcja represyjna winna być stosowana w wypadkach ujawnionej złej woli. Winna ona być stosowana wówczas z całą energją i surowością, ściśle w granicach posiadanych ustawowo uprawnień.

Podkreślając jeszcze raz, wielką doniosłość zahamowania wzrostu drożyzny ewent. spowodowania o ile możliwe obniżki cen, dla poczynań w dziedzinie sanacji życia gospodarczego i pomyślnego rozwiązania kryzysu, polecam Panu Wojewodzie (P. Komisarzowi Rządu) czuwanie nad temi sprawami z jaknajwiększą energją.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Młodzianowski.*

273.

Pismo okólne z dnia 9 czerwca 1926 r. Nr. SA. 1165 do P. P. Wojewodów (prócz Śląskiego) i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie bezpośredniego ujawniania cen.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20. II. 1923 r. o ujawnianiu cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Nr. 22, poz. 139) obowiązuje pod groźbą kary posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży do ujawnienia cen przedmiotów powszedniego użytku, przeznaczonych na sprzedaż, nie tylko w cenniku, lecz zarazem bezpośrednio na samym przedmiocie. Uwidocznienie ceny na samym przedmiocie ma na celu ułatwienie spożywcom szybkiego orjentowa-

nia się w wysokości cen bez pomocy cennika, który bywa mało dostępny dla pewnych kategoryj osób.

Z tego jednakże nie wynika, ażeby sprzedawcy obowiązani byli do bezpośredniego uwidaczniania cen na wszystkich bez wyjątku poszczególnych przedmiotach posiadanych na sprzedaż, np. na każdej paczce herbaty, na każdej sztuce towaru włókienniczego. Taka wykładnia powyższego rozporządzenia, wypaczając jego cel może się stać źródłem niepotrzebnych szykan, a nawet strat materjalnych dla handlujących.

Cel, o który chodzi w powołanem rozporządzeniu zostanie w zupełności osiągnięty, o ile w sklepach detalicznych poza cennikiem umieszczone były bezpośrednio ceny na wszystkich *poszczególnych gatunkach* towarów, chociażby nawet w jednem, lecz zato w najbardziej widocznem miejscu sprzedaży, bądź na wystawie, bądź na ladzie, bądź na półce. Różne desenie lub różne opakowanie jednakowego gatunku nie koniecznie musi powodować oddzielne ujawnianie cen.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że już w okólniku Ministerstwa Nr. 61 z dnia 7. VI. 1923 r. Nr. SA. 1684 zaznaczono, iż ceny ujawnione na wystawach mogą nie być ujawnione na towarach wewnątrz sklepu.

W sklepach hurtowych i składach towarowych można z uwagi na charakter tych przedsiębiorstw i ich klijentelę, nawet ograniczyć się do przestrzegania ujawniania cen w dokładnie i wyczerpująco sporządzonych cennikach.

Ujawnione w powyższy sposób ceny powinny być obliczone w stosunku do jednostki wagi (kilograma), lub objętości (litra), długości (metra) i sztuki.

Powyższe zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) podać do wiadomości podwładnym sobie organom.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

274.

Pismo okólne z dn. 10 czerwca 1926 r. Nr. AA. 4985/26 Panu Wojewodzie (wszystkim) w sprawie wpisywania do spisów poborowych i list poborowych zawodu poborowych.

Przesyłając drugostronne pismo M. S. Wojsk. do wiadomości zwraca się Pana Wojewody uwagę, że wypełnianie rubryki 10 list poborowych w sposób niezgodny ze stanem faktycznym nie powinien mieć miejsca. Zechce przeto Pan Wojewoda wydać w tej mierze dalsze stosowne zarządzenia, w których położyć należy nacisk na to, ażeby urzędy gminne przy wypełnianiu rubryki 11-ej spisów poborowych, wpisując zawód danej osoby, określały w sposób szczegółowy wyszkolenie jej w tym zawodzie oraz wymieniały dokument, na podstawie którego rubryka ta została wypełniona.

Jeżeli rubrykę tę wypełniono w braku dokumentów na podstawie zeznań zgłaszającego się do spisów, fakt ten należy w tej samej rubryce odnotować.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *B. Kozłowski.*
Dyrektor Departamentu.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Departament I Piechoty
L. dz. 13207/Pob. Og. Org.
Warszawa
dn. 22 maja 1926 r.

Odpis.

Do
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Z meldunków dowódców pułków wynika, że przydzielani do pułków poborowi jako rzemieślnicy różnych zawodów nie są częstokroć w rzeczywistości tymi rzemieślnikami, lecz mają jedynie słabe pojęcie o danem rzemiośle w zakresie własnych potrzeb domowych wzgl. posiadają dopiero początkowe znajomości terminatorskie.

Zajmując wskutek tego w pułkach etaty rzemieślników nieodpowiadające wymogom służby i ich funkcji i z tego powodu są jako rzemieślnicy tylko balastem dla formacji.

Celem zapobieżenia tym niedomaganiom proszę o zarządzenie:

1) Aby urzędy gminne przy sporządzaniu spisu poborowych (§ 146 rozp. wyk.) wpisywały w rubryce 11 spisu podany przez poborowego zawód rzemieślniczy z określeniem stopnia wyszkolenia fachowego (np. krawiec — majster, krawiec — czeladnik, krawiec — terminator), tylko w następujących wypadkach:

a) jeśli poborowy wykaże się albo świadectwem terminowania w danym fachu, albo świadectwem wyzwolenia na czeladnika, względnie majstra danego rzemiosła;

b) jeśli, w razie niemożności wykazania się jednem z wymienionych pod a) świadectw, urzędowi gminnemu jest wiadomem, że poborowy pracuje zawodowo w danem rzemiośle od dłuższego czasu.

Innych przygodnych rzemieślników nie mających nawet praktyki terminatora nie należy wcale jako rzemieślników wykazywać.

2) Ażeby władze admin. I instancji przy zestawianiu list poborowych zwracały specjalną uwagę na zawód poborowych i w razie jakichkolwiek wątpliwości żądały wyjaśnień i ewentualnie prostowały odnośne wpisy w rubr. 11 spisu poborowych.

O wydanych zarządzeniach proszę mnie zawiadomić.

Szef Departamentu I Piechoty
w/z. (—) *Rożen*
Pułkownik.

275.

Pismo okólne z dn. 14 czerwca 1926 r., Nr AB. 4291, do wszystkich Pp. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz P. Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach, w sprawie zawierania umów na dostawy rządowe.

Rada Ministrów powzięła w dniu 28 maja b. r. uchwałę w sprawie zakresu uprawnień Ministra Skarbu przy zawieraniu przez władze państwowe umów na dostawy rządowe tej treści:

1. Władze państwowe, przesyłając do Ministerstwa Skarbu projekt umowy na dostawy przekraczające jeden okres budżetowy, na zakupy nowe, budżetem nie przewidziane, na zakupy powodujące przeniesienie kredytów oraz na zakupy zagraniczne, określone okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 19 września 1925 r. L. 1901/DB/III, obowiązane są wskazać dział, paragraf i pozycję budżetu, z których umowa ma być realizowana, dotychczasowe obciążenie angażowanego kredytu, wysokość pieniężną zamierzonej tranzakcji oraz terminy poszczególnych wypłat, jeżeli chodzi o umowy na dostawy z zagranicy, o ile szczegóły te nie wynikają z tekstu projektowanej umowy.

2. Otrzymany projekt umowy Ministerstwa Skarbu opinjuje z punktu widzenia wystarczalności i celowości użycia kredytu pod względem budżetowym, możliwości płatniczych Skarbu Państwa, wysokości ewentualnej zaliczki i jej zabezpieczenia, dostateczności klauzul zapewniających bezpieczeństwo angażowanych funduszów Skarbu Państwa oraz interesów Skarbu (sposób wypłaty zaliczki, kaucje, kary konwencjonalne, opłaty celne i stemplowe), wreszcie Ministerstwo Skarbu wypowiada się co do możliwości walutowych projektowanej umowy oraz innych dodatkowych zobowiązań finansowo-skarbowych, jak ulg lub zwolnień podatkowych, celnych i t. p.

3. Nie należy do obowiązku Ministerstwa Skarbu badanie strony formalno-prawnej projektu umowy, słuszności kalkulacji ceny zakupowanego towaru, możności jego zakupu w kraju lub zagranicą, warunków technicznych, którym ma odpowiadać, warunków odbioru i t. p.

Przyjęcie do wiadomości przez Ministerstwo Skarbu postanowień umowy, dotyczących spraw wskazanych w punkcie 2 nie oznacza zgody Ministerstwa Skarbu na pozostałe warunki, przytaczane w punkcie niniejszym.

4. Regulamin niniejszy nie dotyczy uprawnień Ministra Skarbu jako przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Ministrów w sprawach gospodarczych zgodnie z regulaminem zatwierdzonym uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1923 (v. Dzien. Urzęd. Min. Sk. Nr. 5/23, poz. 106).

5. Regulamin niniejszy nie dotyczy wyższych zakładów naukowych, Głównego Urzędu Miar, Państwowego Instytutu Geologicznego, Naukowego Instytutu Gospodarstwa wiejskiego w Puławach i Państwowego Instytutu Meteorologicznego w obrębie przyznanych im kredytów.

Powyższe udziela Min. Spr. Wewn. do wiadomości i ścisłego stosowania zgodnie z okólnikiem Prezydjum Rady Ministrów z dn. 1 czerwca b. r. Nr. 7270, nawiązując do swego pisma okólnikowego z dnia 29 września 1925 r. Nr. AB. 7164.

W końcu zauważa się, że skierowywanie do Ministerstwa Skarbu w myśl podanej wyżej uchwały projektów umów następować winno, oczywiście, w drodze służbowej.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *B. Kozłowski.*

Dyrektor Departamentu.

276.

Pismo okólne z dnia 15 czerwca 1926 r. Nr. AB. 4346, do wszystkich PP. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie najmu lokali dla zebrań kontrolnych.

W załączeniu przesyłam do wiadomości odpis zarządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 21 maja r. b. L. 4375 do dowódców Okr. Korp. w sprawie najmu lokali dla zebrań kontrolnych.

Ze względu na czas, w którym zebrania kontrolne odbywają się, t. j. w czasie między 15 października a 15 grudnia każdego roku (art. 582 poz. 385 Dz. Ust. Nr. 37/25), a więc w okresie słot, zimna i mrozów, pożądanem jest, aby zebrania te odbywały się w budynkach, a nie pod gołem niebem.

Zechce przeto Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) współdziałać z władzami wojskowemi w dostarczaniu odpowiednich lokali dla wyżej wymienionego celu.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

1 zał. (—) *Kozłowski.*

Dyrektor Departamentu,

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Departament VI Budownic.
L. 4375/3/26 Bud.
Warszawa,
dnia 21.V. 1926 r.

Odpis.

Wobec zdarzających się wypadków w obrębie niektórych D. O. K., wynajmowania lokali gminnych lub prywatnych względnie zwracania się do Województw z żądaniem wynajęcia lokali i opłacenia czynszu za lokale wynajęte dla przeprowadzenia zebrań kontrolnych w myśl rozdziału XV ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. Ustaw Nr. 61/24, poz. 609) wyjaśniam i zarządzam jak niżej:

Zebrania kontrolne oficerów, szeregowych rezerwy i pospolitego ruszenia z bronią, należy w myśl art. 585 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. Ustaw Nr. 37/25, poz. 385) przeprowadzać zasadniczo w budynkach wojskowych, a w razie niemożności w innych budynkach państwowych, o ile możności na podwórzach lub większych wolnych placach, lecz niedostępnych dla każdego i dających się na czas zebrania kontrolnego odpowiednio odosobnić.

Wynajmowanie za opłatą jakichkolwiekbądź lokali czy to gminnych wzgl. prywatnych dla przeprowadzenia w nich raportów kontrolnych, jak wyżej, jest niedopuszczalne.

Dowódcy Okr. Korp. ustalając w porozumieniu z Wojewodami terminy raportów kontrolnych dla poszczególnych miejscowości winni również zbadać możliwość ich przeprowadzenia przedewszystkiem w budynkach wojskowych, a w braku takich w porozumieniu z Wojewodami wyznaczyć odpowiednie lokale w innych budynkach państwowych. Przyczem o ileby w danej miejscowości okazał się zupełny brak jakichkolwiek lokali pań-

stwowych, względnie okazała się niemożliwość przeprowadzenia w nich raportów kontrolnych, winny takowe być przeprowadzone w nieruchomościach dzierżawionych już przez władze państwowe.

Szef Administracji Armji
(—) *Daniel Konarzewski*
generał-dywizji.

Otrzymują do zastosowania:

DOK. I.	DOK. VI.
DOK. II.	DOK. VII.
DOK. III.	DOK. VIII.
DOK, IV.	DOK. IX.
DOK. V.	DOK. X.

do wiadomości:

Dep. I Piechoty na L. 10369/Pob. Ew. z dn. 1.IV 1926 r. Dep. VII. Intend. na L. 15187 Wydz. Kwat. z dn. 16.IV 1926 r.

277.

Pismo okólne z dn. 22 czerwca 1926 r., Nr. Pr. 5639, do wszystkich Pp. Dyrektorów Departam. oraz Naczelników Wydziałów Prezydjalnego i Politycznego.

Celem usprawnienia urzędowania w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarządzam, względnie przypominam:

Godziny urzędowe, co przypomniałem już pismem okólnem z dnia 17 maja b. r. Nr. Pr. 4588 winny być z całą ścisłością przestrzegane. Urzędników nie przestrzegających godzin urzędowych będę bez względu na zajmowane przez nich stanowisko pociągać do odpowiedzialności. Obowiązkiem Naczelników Wydziałów jest tak rozdzielać pracę między podległych im urzędników by mieli oni wypełniony pracą cały czas urzędowania. Z drugiej strony nie może być urzędnik przeciążony przydziałem spraw do opracowania, tak by musiał stale pracować poza godzinami urzędowemi. Nakładam na Pp. Dyrektorów Departamentów obowiązek osobistego wglądania w rozdział spraw między poszczególnych urzędników i dopilnowania równomierności tego rozdziału. Zwłaszcza zwrócić należy szczególną uwagę na prawidłowy przydział spraw w czasie urlopów wypoczynkowych. Urzędnik wyjeżdżający na urlop winien przed rozpoczęciem urlopu wypracować wszystkie zlecone mu sprawy. O ile jednak są zaległości powstałe nie z winy urzędnika, które przed rozpoczęciem urlopu nie mogą być wypracowane to za zgodą Naczelnika Wydziału i w jego obecności winny być wszystkie takie sprawy oddane innemu urzędnikowi do załatwienia. Przez cały czas trwania urlopu urzędnika nie mogą być mu przydzielane żadne sprawy do opracowania. Musi go w tym czasie zastąpić urzędnik wyznaczony przez Naczelnika Wydziału.

Celem ułatwienia wzajemnego porozumiewania się referentów z Naczelnikami Wydziałów i Naczelników z Dyrektorami Departamentów oraz celem należytego wykorzystania godzin urzędowych, zechcą Pp. Dyrektorzy Departamentów sporządzić sobie oraz polecić Naczelnikom Wydziałów sporządzenie dokładnego stałego rozkładu zajęć w ciągu dnia. W rozkładzie tym powinien być przeznaczony odpowiedni czas dla przyjęć interesantów u Pp. Dyrektorów oraz dla podległych Naczelników względnie urzędników dla omówienia spraw.

Należy zwrócić uwagę podległych urzędników na konieczność ograniczania pisemnego porozumiewania się między poszczególnemi Wydziałami. Natomiast dążyć do jaknajszerszego wykorzystania drogi telefonicznej, ograniczając osobistą rozmowę do spraw, które czy to ze względu na ich poufność czy z innych ważnych względów nie mogą być telefonicznie omówione. Należy wyjaśnić wszystkim urzędnikom Ministerstwa, że komunikowanie się telefoniczne urzędnika niższego stopnia służbowego z urzędnikiem wyższego stopnia, w żadnej mierze nie może być uważane za sprzeczne z zasadami koniecznej dyscypliny służbowej i respektu dla władzy przełożonej względnie wyższych stopni służbowych.

W czasie osobistych rozmów ze mną zechcą Pp. Dyrektorowie informować mnie o wszystkich ważniejszych sprawach jakie dochodzą bezpośrednio do nich względnie podległych im Naczelników, podając mi zarazem w krótkości projektowane załatwienie tych spraw.

Zechcą Pp. zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe funkcjonowanie kancelarji wydziałowych. Wprawdzie kancelarje te, podlegają nadzorowi Wydziału Prezydjalnego to jednak bez współdziałania właściwych Naczelników Wydziałów, nie będzie mógł Wydział Prezydjalny tego nadzoru z korzyścią dla prawidłowego urzędowania wykonywać. W szczególności przy sposobności aprobaty spraw winni P.P. zwracać baczną uwagę na to, czy sprawy były w odpowiednim czasie ponaglane. Dalej winni P.P. interesować się czy kancelarje wkładają akta do teczek odpowiedniego koloru. Czerwone teczki mogą otrzymywać tylko te akta, które tego samego dnia muszą być przepisane i wysłane, inne sprawy pilne powinny otrzymywać teczki żółte, a pozostałe akta teczki niebieskie. Stwierdzono bowiem, że prawie połowa aktów nadsyłana do ekspedytury dla przepisania znajduje się w teczkach czerwonych, co uniemożliwia terminowe przepisanie spraw naprawdę pilnych. Należy przypomnieć kancelarjom zarządzenie z dnia 22 czerwca 1926 r. Nr. Pr. 7057, dotyczące przesyłania do biura podawczego dla odbicia stempla tych pism, które wpłynęły do Wydziału z poza Ministerstwa nie za pośrednictwem biura podawczego. Kancelarje winny przesyłać akta do innych Kancelarji Wydziałowych Ministerstwa zasadniczo tylko dwa razy dziennie, a to między godz. 9 a 10 i 13 a 14. Nie dotyczy to naturalne pism w teczkach czerwonych.

Czystopisy pism przesyłane P.P. do podpisu winny być bezzwłocznie podpisane i zwracane do ekspedytury. Przetrzymywanie takich aktów przez P.P. uważam za niedopuszczalne. Zauważam, że sam podpisuję wszystkie pisma zawsze tego samego dnia, w którym je do podpisu otrzymałem.

Znoszę istniejący podział na okólniki i pisma okólne. Jako okólniki, t. j. pisma które są zaciągane do specjalnej ewidencji w Wydziale Prezydjalnym i otrzymują numer porządkowy okólnika, należy oznaczać takie pisma, które są skiero-

wywane do wszystkich lub większej liczby Wojewodów, a które normują sprawy o znaczeniu zasadniczem i mają obowiązywać przez czas dłuższy. Należy dążyć do regulowania okólnikiem całokształtu pewnej sprawy, by uniknąć wydawania dodatkowych wyjaśnień i uzupełnień. Wogóle należy ograniczyć wydawanie okólników do wypadków istotnej potrzeby. Pisma innej treści, chociażby były kierowane do wszystkich Wojewodów nie będą odtąd podlegać żadnej specjalnej ewidencji. Tak w okólnikach jak i w innych pismach należy unikać stylu rozwlekłego, zawiłego i niejasnego. Motywy zarządzeń ujmować krótko i podawać je wtedy tylko, gdy zajdzie konieczna potrzeba. Polecenia mają być krótkie lecz stanowcze. Projekty załatwień winny być przez referentów pisane czytelnie. Odnosi się zwłaszcza do okólników przedkładanych do mojej aprobaty. Załączniki, które mają być dołączone do pisma wysyłanego z Ministerstwa winny być dokładnie i wyraźnie przez referenta oznaczone, by uniknąć później mylnego dołączania załączników w ekspedyturze.

Zarządzam, by zgłaszających się osobiście w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych posłów i senatorów przyjmowali tylko Pp. Dyrektorzy Departamentów osobiście.

Innych interesantów zgłaszających się w ważnych sprawach osobiście w Ministerstwie mogą przyjmować oprócz Pp. Dyrektorów Departamentów tylko Naczelnicy Wydziałów. Przyjmowanie interesantów przez referentów jest niedopuszczalne.

O powyższych moich zarządzeniach zechcą P.P. zawiadomić podległych Naczelników Wydziałów.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

278.

Pismo okólne z dn. 23 czerwca 1926 r. Nr. Pr. 5071 do PP. Wojewodów (wszystkich), P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Pana Głównego Komendanta Pol. Państwowej w sprawie zarządzenia w przedmiocie pojęć i terminologji, jakie stosować należy przy opisach zewnętrznego wyglądu koni na podstawie ich maści, odmian i odznak.

Dnia 18 maja r. b. wydał Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zarządzenie w przedmiocie pojęć i terminologji, jakie stosować należy przy opisach zewnętrznego wyglądu koni, na podstawie ich maści, odmian, i odznak. Zarządzenie to zostało ogłoszone w „Monitorze Polskim" z dn. 28. 5. r. b. Nr. 119. poz. 344.

Pojęcia te i terminologja zostały opracowane w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Ministerstwem Spraw Wojskowych.

Dla jednolitości postępowania polecam podległym mi urzędom i organom stosowanie tych samych pojęć i terminologji przy czynnościach służbowych, a w szczególności:

a) przy ewidencji koni policji państwowej, lub stanowiących własność innych urzędów państwowych, lub związków komunalnych,

b) przy wszelkich pracach, związanych z poborami i przeglądami koni ludności cywilnej,

c) przy sporządzaniu wszelkich protokułów i aktów urzędowych.

Zechcą Panowie wydać stosowne zarządzenia podległym sobie władzom i organom i dopilnować ich wykonywania.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

279.

Pismo okólne z dn. 26 czerwca 1926 r. Nr. AB. 4364 do wszystkich PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Komendanta Głównego Policji Państwowej, Gen. Dyr. Służby Zdrowia, Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie umundurowania woźnych.

Na podstawie okólnika Prezydjum Rady Ministów z dnia 31. V. b. r. Nr. 60 (L. 7283), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że Związek Woźnych Państwowych zwrócił się do Prezydjum Rady Ministrów z memorjałem, że mundury nabywane przez niektóre Urzędy i opłacane w czwartej części przez woźnych, są mimo wysokie ceny kupna ze słabego materjału oraz źle uszyte, wobec czego zbyt prędko ulegają zniszczeniu.

W związku z powyższem należy wydać odpowiednie zarządzenia by przy nabywaniu mundurów dla służby niższej Urzędy podległe Panu Wojewodzie, P. Komisarzowi Rządu, P. Kom. Gł. Pol. Państw., Gen. Dyr. Służby Zdrowia, Gł. Urz. Statyst.), zwracały specjalną uwagę na ceny i jakości materjałów oraz na wykonanie mundurów.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

280.

Pismo okólne z dn. 5 lipca 1926 r. Nr. AP. 5443 do P. P. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Komendanta Głównego Policji Państwowej oraz do Tymczasowego Wydziału Samorz. we Lwowie w sprawie wysokości zaopatrzeń emerytalnych za lipiec 1926 r.

Ministerstwo Skarbu pismem okólnem z dnia 24. 6. 1926 r. Nr. 13647/DB./Em./26, rozesłanem do wszystkich Izb Skarbowych poleciło wypłacić zaopatrzenie emerytalne na lipiec 1926 r. w wysokości zaopatrzenia emerytalnego obliczonego na dzień 1 grudnia 1925 r. (mnożna 43 grosze).

Zmniejszenie procentowe, przewidziane w art. 2 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129) o środkach zapewnienia równowagi budżetowej odnośnie zaopatrzeń emerytalnych oraz wdów i sierot, (ustawa z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6/24) przestaje z dniem 30 czerwca 1926 r. obowiązywać stosownie do wyjaśnień, zawartych w piśmie okólnem Ministerstwa Skarbu z dnia 22 czerwca 1926 r. L. 1367/DB-4 (intymat Min. Spr. Wewn. z dnia 25. VI. 1926 r. Nr. AB. 4807).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *B. Kozłowski.*
Dyrektor Departamentu

281.

Pismo okólne z dnia 5 lipca 1926 r. Nr. BO. 8490 do wszystkich pp. Wojewodów w sprawie zaświadczeń na ulgowe paszporty zagraniczne.

Do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zgłaszają się często petenci z prowincji w celu załatwienia sprawy uzyskania zaświadczeń na ulgowe paszporty zagraniczne wydawane w myśl § 4 **a** względnie § 4 **d** rozporządzenia z dnia 22.XII 1925 r. (Dzien. Ust. R. P. Nr. 133, poz. 949).

Petenci ci powołują się często na informacje rzekomo otrzymane u władz administracyjnych I-ej instancji, że tego rodzaju sprawy są w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego załatwiane odręcznie, oraz że najskuteczniejszym środkiem szybkiego ich załatwienia jest osobista interwencja w temże Ministerstwie.

Z uwagi na powyższe Ministerstwo poleca zarządzić, aby władze administracyjne I-ej istancji informowały petentów ubiegających się o paszporty ulgowe w myśl § 4a i 4d wyżej wymienionego rozporządzenia, że nie każde podanie może być w myśl obowiązujących przepisów załatwione przychylnie przez Ministerstwo Wyzn. Rel. iOśw. Publ., i że nadto, ponieważ przyznanie prawa do paszportu ulgowego na wyjazd w celach naukowych, kształcenia się i t. p. wymaga (łącznie z porozumieniem Ministerstwa W. R. i O. P. z Ministerstwem Skarbu), pewnego przeciągu czasu, interesanci przybywający specjalnie do Warszawy w celu czynienia zabiegów, narażeni są na nieprodukcyjną stratę czasu i pieniędzy.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Wł. Jaszczołd*
Dyrektor Departamentu.

Dział Personalny.

282.

RUCH SŁUŻBOWY.

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

w czasie od 1 do 31 maja 1926 r.

1. P. Marszałek Sejmu w zastępstwie Prezydenta Rzeczypospolitej.

1) postanowieniem z dnia 15. 5 1926 r. zwolnił p. Stefana Smólskiego z urzędu Ministra Spraw Wewnętrznych.

2) równocześnie postanowieniem z tej samej daty mianował Wojewodę poleskiego Kazimierza Młodzianowskiego Ministrem Spraw Wewnętrznych

3) postanowieniem z dn. 18. 5. 1926 r mianował Władysława Raczkiewicza Wojewodą Wileńskim w III st. sł.

4) postanowieniem z dnia 21 5. 1926 r. przeniósł Podsekretarza Stanu w Min Spraw Wewn. Karola Olpińskiego w stan nieczynny.

A. W zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Przeniesieni:

Referendarz VII st. sł. Stanisław Pociecha do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach dnia 12. 5. 1926 r.

Prowiz. urzędnik VII st. sł. Władysław Goździkowski do Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu dnia 6. 5. 1926 r.

B. We Władzach II Instancji.

Mianowani:

Starosta w VI st. sł. w Sarnach Jan Kułakowski — Radcą Wojewódzkim w VI st. sł. w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim, dnia 8. 5. 1926 r.

Przeniesieni:

Prow. urzędnik VII st. sł. Montwiłł Teodor z Urzędu Woj. w Wilnie do Starostwa w Sarnach— dnia 7. 5. 1926 r.

Prow. urzędnik VI st. sł. Zbrowski Marjan — z Urzędu Woj. w Warszawie do Urzędu Wojew. w Wilnie dnia 15. 5. 1926 r.

Urzędnik VII st. sł. Kruszelnicki Juljusz z Urzędu Woj w Stanisławowie do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku—dnia 21. 5. 1926 r.

Zwolnieni:

Urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Woj. w Krakowie Dr. Wyród Jan z powodu przejścia do służby w dziale Min. Przem. i Handlu—dnia 15. 5. 1926 r.

Prezes Sądu Admin w Poznaniu Dr. Stefan Cwojdziński wobec mianowania przez p. Prezydenta Rzplitej Sędzią Najwyższego Trybunału Admin.—dnia 21. 5. 1926 r.

Urzędnik VI st. sł. w Urzędzie Woj. w Warszawie Stefan Grabczyński na podstawie art. 116 Ustawy o państw. służbie cywilnej — dnia 22. 5. 1926 r.

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Woj. w Nowogródku Józef Mokrzyski na podstawie art. 116 Ustawy o państw. służbie cywilnej — 22. 5. 1926 r.

C. We władzach I-ej Instancji.

Mianowani:

Urzędnik VI st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę Bielecki Ignacy — Naczelnikiem Wydziału w dotychczas. VI st. sł. dnia 5. 5. 1926 r.

Kontraktowy lekarz powiat w Wyrzysku Dr. Eugenjusz Sielużycki prowiz. lekarzem w VII st. sł. tamże dn. 7. 5. 1926 r.

Urzędnik VI st. sł w Poleskim Urzędzie Woj. Adam Szmidt—Starostą w Sarnach w dotychczas. VI st. sł. dnia 8. 5. 1926 r.

Staroście w VII st. sł. w Przemyślu Romanowi Frankowskiemu nadano VI st. sł. dnia 5. 5. 1926 r

Referendarzowi VII st. sł. w Starostwie w Baranowiczach Antoniemu Ignacemu Kulwieciowi poruczono kierownictwo Starostwa w Baranowiczach dnia 2 . 5. 19 6 r.

Przeniesieni:

Referendarz w VII st. sł. Eugenjusz Szulc ze Starostwa w Trembowli do Starostwa w Radziechowie—3. 5. 1926 r.

Starosta w VI st. sł. w Baranowiczach Tadeusz Kwieciński do Urzędu Wojew. w Nowogródku w charakterze urzędnika admin. I kat. dnia 20. 5. 1926 r.

Urzędnik w VI st. sł. Dr. Edward Stonawski ze Starostwa w Bielsku do Urzędu Wojew. w Katowicach dnia 25. 5. 1926 r.

Zwolnieni:

Prowiz. Kierownik Starostwa w Grodzisku VII st. sł. Józef Wężyk na podstawie art. 62 Ustawy o państw. służbie cywilnej 21. 5. 1926 r.

Urzędnik VI st. sł. w Starostwie w Bielsku Jerzy Muszyński na podstawie art. 116 Ustawy o państw. służbie cyw. 21. 5. 1926 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Starszy Dyrektor Urzędów pomocniczych w VII st. sł. we Lwowie Eugenjusz Hammer dnia 3. 5. 1926 r.

Dyrektor Biura Meljoracyjnego w IV st. sł. ad personam w Tymczasowym Wydziale Samorządowym we Lwowie, inż. Aleksander Wierzbicki—dnia 31. 5. 1926 r.

Zmarł.

Prowiz. urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Krzemieńcu—Wacław Poznański—dnia 26.4.26 r.

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

w czasie od 1 do 30 czerwca 1926 r.

Ludwik Darowski postanowieniem P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.6. 1926 r. został zwolniony ze stanowiska Wojewody łódzkiego i jednocześnie mianowany Wojewodą krakowskim w dotychczasowym III st. sł.

A. W zarządzie centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Naczelnik Wydziału Gniewosz Włodzimierz uchwałą Rady Ministrów z dnia 2 6. 1926 r. przeniesiony z dniem 30. 6. 1926 r. w stan nieczynny, urzędnik VIII st. sł. Owsiany Ryszard, przeniesiony z działu Min. Roln. i Dóbr Państwowych w Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim w Toruniu do Zarządu Centralnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dnia 23. 6. 926 r.

B. We władzach II instancji.

Przeniesieni:

urzędnik VII st. sł. dr. Zaleski Józef — ze śląskiego Urzędu Wojewódzkiego do Starostwa w Katowicach dnia 11. 6. 1926 r.;

referendarz w VII st. sł. Falkiewicz Karol — z Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie do Starostwa w Jaworowie dnia 14. 6. 1926 r.;

radca wojewódzki w VI st. sł. Bożydar Podhorodeński Marjan — z Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do Starostwa w Kozienicach z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dn. 23.6 26 r.

Zwolnieni:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Poleskim, Dr. Polikowski Mikołaj na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30. 6. 1926 r.;

inspektor lekarski w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Poleskim Dr. Krechowiecki Ludwik na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30. 6. 1926 r.;

urzędnik adm. I kategorji w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi Słupczyński Aleksander na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9.6 1926 r.;

urzędnik VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu Ziółecki Stanisław na własną prośbę z dniem 31. 7. 1926 r.;

urzędnik adm. I kategorji VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi Noël Eugenjusz — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 25. 6. 1926 r.;

urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie Dr. Mihułowicz Włodzimierz wobec przejścia do służby w dziale Min. Przemysłu i Handlu dnia 25. 6. 1926 r.;

urzędnik w VII st. sł. w Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim Jankowski Wawrzyniec na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 30. 6. 1926 r.;

Przeniesiony w stan spoczynku:

Wojewoda krakowski w IV st. sł. Kowalikowski Władysław — dnia 7.6. 1926 roku.

C. We władzach I instancji.

Przeniesieni:

Starosta w VI st. sł, Orłowski Gustaw — ze Starostwa w Radzyminie do Starostwa w Rawie dnia 4. 6. 26 r.

Starosta w VI st. sł. Scheel de Vietinghoff Artur—ze Starostwa w Rawie do Starostwa w Radzyminie dnia 4. 6. 1926 r.;

urzędnik VII sł. sł. Cwojdzinski Stefan — ze Starostwa w Katowicach do Starostwa w Bielsku — dnia 11. 6. 1926 r.;

Starosta w VI st. sł. Kaczyński Stanisław — ze Starostwa w Wieluniu do Starostwa w Piotrkowie dnia 30. 6. 1926 r.;

Starosta w V st. sł. Trzciński Aleksander — ze Starostwa w Będzinie do Starostwa w Wieluniu dnia 30. 6. 1926 r.;

lekarz pow. w VII st. sł. Dr. Kurzyniec Wojciech — ze Starostwa w Dąbrowie do Wydziału Zdrowia przy Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie.

Zwolnieni:

Starosta w VI st. sł. w Piotrkowie Fijałkowski Stanisław — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 16 6. 1926 r.;

Starosta w VI st. sł. w Rypinie Hołyński Jan — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 16. 6. 1926 r.;

urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Siedlcach Kielak Wiktor — wobec przejścia na służbę w Ministerstwie Sprawiedliwości—dnia 17 6. 26 r.;

prow. urzędnik adm. I kategorji w VI st. sł. i kierownik Starostwa w Ostrołęce Korkozowicz Ignacy — na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 25.6. 1926 r.

Zmarli:

urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Zamościu Malinowski Ludwik dnia 28. 6. 1926 r.;

urzędnik VII st. sł. w Starostwie nieszawskiem Czapliński Kazimierz dnia 29. 6. 1926 r.

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

w czasie od 1 do 31 lipca 1926 r.

I. P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 12. 7. 1926 r. mianował Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Władysława Jaszczołta Wojewodą Łódzkim w IV st. sł.

II. P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządził następujące zmiany personalne:

A. W Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Naczelnik Wydziału Dr. Górski Karol dnia 29. 7. 1926 r.

Naczelnik Wydziału Dworski Józef z dnia 29. 7. 1926 r.

Naczelnik Wydziału Wańkowicz Melchjor z dnia 29. 7. 1926 r.

referendarz VIII st. sł. Kozdroń Ignacy—przeniesiony do Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego dnia 31. 7. 26 r.

Zmarł:

prow. urzędnik VI st. sł. Dr. Tarczyński Stanisław — dnia 14. 7. 26 r.

B. W Zakładach państwowej służby zdrowia.

Mianowany:

Dr. Doliński Józef — asystent Państwowej szkoły położnych we Lwowie ponownie asystentem IX st. sł. w Państwowej Szkole położnych we Lwowie na dalsze 2 lata.

Zwolniony:

inż. Rogoziński Bronisław — prow. Dyrektor Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku w VII st. sł. w Poznaniu z dniem 31. 7. 1926 r. na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

C. We władzach II instancji.

Mianowani:

W Urzędzie Wojewódzkich Poleskim:

prow. urzędnik VI st. sł. i kierownik Starostwa w Łunińcu, Krahelski Jan — prow. urzędnikiem I kat. V st. sł. z poruczeniem kierownictwa Województwa Poleskiego dnia 14. 7. 26 r.

kontraktowy pracownik z uposażeniem VII grupy, Jagodziński Zygmunt — prow. urzędnikiem adm. I kat. w VII st sł. dnia 5. 7. 26 r.

inspektor lekarski w VI st. sł., Dr. Zaroski Józef — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł.

w Urzędzie Wojewódzkim Poznańskim:
(Wójewódzki Sąd Administracyjny)

Wiceprezes Woj. Sądu Adm. w V st. sł. ad pers. Mravincsics Saturnin — Prezesem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w V st. sł. dnia 3. 7. 1926 r.

Sczaniecki Stanisław — Wiceprezesem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w VI st. sł. dnia 3. 7. 26 r.

Przeniesieni:

ref. w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku, Schreiber Ludwik do Starostwa w Sokółce z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 3. 7. 26 r.

prow. urzędnik VII st. sł. Dr. Tworóg Franciszek z Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego w Brześciu n/B.

Zwolnieni:

urzędnik adm. I kat. VI st. sł. w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim Dr. Bar Lucjan — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 19. 7. 26 r.

Naczelnik Wydziału i Wicewojewoda Pomorski Ewert-Krzemieniewski Hilary na własną prośbę dnia 31. 7. 26 r.

Zmarł:

urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach, Wodecki Jan dnia 11. 7. 26 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Poleskim pozostający w stanie nieczynnym Górecki Jan od 1. VII. 1926 r.

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie Karchesy Adam dnia 24. 7. 26 r.

urzędnik rachunkowy II kat. w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie, Zurowski Adam dnia 23. 7. 26 r.

D. We władzach I instancji:

Mianowany:

Gajzler Czesław — Starostą w Rypinie w VI st. sł. dnia 31. 7. 1926 r.

Przeniesieni:

Starosta VI st. sł. Krzyżanowski Wacław ze Starostwa w Krasnymstawie do Starostwa Błońskiego w Grodzisku dnia 3. 7. 26 r.

Starosta w VI st. sł. Remiszewski Antoni — ze Starostwa w Łodzi do Starostwa w Będzinie dnia 3. 7. 26 r.

p. o. Starosty w Sokółce Walicki Tadeusz — do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku w charakterze prow. urzędnika VI st. sł. dnia 3. 7. 26 r.

referendarz VII st. sł. Brzóskiewicz Franciszek — ze Starostwa w Radomiu do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach dnia 2. 7. 26 r.

urzędnik VII st. sł. Kulpiński Robert — ze Starostwa w Garwolinie do Starostwa w Siedlcach dnia 6. 7. 26 r.

Kierownik Starostwa w VII st. sł. w Kozienicach Zawistowski Tadeusz do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie w charakterze urzędnika adm. I kat. w VII st. sł. dnia 9. 7. 1926 r.

urzędnik VII st. sł. Dr. Lutman Mieczysław ze Starostwa w Chełmie do Starostwa w Węgrowie z poruczeniem kierownictwa Starostwa dnia 14. 7. 26 r.

Starosta w VII st. sł. Błocki Władysław ze Starostwa w Węgrowie do Starostwa w Krasnymstawie dnia 14. 7. 26 r.

referendarz VII st. sł. Kwaśniewski Walerjan ze Starostwa w Węgrowie do Starostwa w Garwolinie dnia 14. 7. 26 r.

lekarz powiatowy w VIII st. sł. Dr. Branicki Stanisław ze Starostwa w Turce do Starostwa w Zamościu.

Zwolniony:

Starosta w VI st. sł. w Wąbrzeźnie Dr. Szczepański Józef na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9. 7. 26 r.

RUCH SŁUŻBOWY
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

w czasie od 1 do 31 sierpnia 1926 r.

I. P. Prezydent Rzeczypospolitej mianował:

postanowieniem z dnia 10. 8. 1926 r. Dr. Maurycego Zdzisława Jaroszyńskiego Dyrektorem Departamentu w IV st. sł. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

postanowieniem z dnia 23. 8. 1926 r. p. o. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę Sławoja Felicjana Składkowskiego — Komisarzem Rządu na m. st. Warszawę w IV st. sł;

postanowieniem z dnia 28. 8. 1926 r. D-ra Michała Grażyńskiego Wojewodą Śląskim w IV st. sł.;

postanowieniem z dnia 28. 8. 1926 r. Starostę w V st. sł. w Słupcy Władysława Mecha — Wojewodą Wołyńskim w IV st. sł.;

postanowieniem z dnia 28. 8. 1926 r. zwolnił Aleksandra Dębskiego ze stanowiska Wojewody Wołyńskiego i mianował urzędnikiem administracyjnym I kategorji IV st. sł. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

postanowieniem z dnia 24 8. 26 r. odwołał Marjana Zegotę Januszajtisa ze stanowiska Wojewody Nowogródzkiego.

II. P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządził następujące zmiany personalne.

A. W Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Mianowani:

Radca min. Porowski Marceli—Naczelnikiem Wydziału w dotychczasowym VI st. sł. dnia 6. 8. 1926 r.;

st. referent Adelstein Jerzy — Naczelnikiem Wydziału w dotychczasowym VI st. sł. dnia 6. 8. 1926 r.;

st. referent Szadurski Marjan — urzędnikiem VII st. sł. na własną prośbę w związku z reorganizacją Ministerstwa dnia 9. 8. 26 r.;

urzędnik VI st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę Robaczewski Antoni — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. dnia 17. 8. 26 r.

Przeniesieni:

referendarz VI st. sł. Winiarski Adam — do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi dnia 5. 8. 26 r.;

referendarz VII st. sł. Wysocki Jacek — do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie dnia 31. 8. 26 r.;

asesor VII st. sł. Pogorzelski Stanisław — do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie dnia 31. 8. 26 r.;

intendent VIII st. sł. Liżewski Marjan — do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie dnia 31. 8. 26 r.;

urzędn. IX st. sł. Wojtysiakowa Cecylja — do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie dnia 31. 8. 26 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Naczelnik Rachuby w VI st. sł. Kasperowicz Marjan dnia 4. 8. 26 r.

Rejestrator w IX st. sł. Wasilkowska Jadwiga dnia 14. 8. 26 r.

Asesor w VII st. sł. Oreński Jerzy dnia 17. 8. 26 r.

Naczelnik Wydziału w V st. sł. Piwocki Stanisław dnia 31. 8. 26 r.

Radca min. w VI st. sł. Herold Artur dnia 31. 8. 26 r.

Sekretarz VIII st. sł. Zegartowa Jadwiga dnia 31. 8. 26 r.

Adjunkt kanc. VIII st. sł. Łuczakowski Witold dnia 31. 8. 26 r.

Asesor w VIII st. sł. Różycki Zygmunt dnia 31. 8. 26 r.

Zwolnieni:

urzędnik IX st. sł. Hoszard Jerzy — na własną prośbę dnia 9. 8. 26 r.

urzędniczka IX st. sł. Bulikowska Marja na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31. 8. 26 r.;

prow. urzędn. IX st. sł. Rotterówna Stanisława na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9. 8. 26 r.;

urzędn. IX st. sł. Kruszewska Anastazja na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9. 8. 26 r.;

urzędnik X st. sł. Kopczyński Kazimierz na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9. 8. 26 r.;

urzędn. X st. sł. Bieńkowska Wanda na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9. 8. 26 r.;

urzędn. X st. sł. Markiewiczowa Kazimiera na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9. 8. 26 r.;

prow. urzędn. X st. sł. Alderowa Emilja na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9. 8. 26 r.;

urzędn. X st. sł. Makarewiczowa Halina na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9.8.26 r.

Zmarła:

urzędn. X st. sł. Strycharzewska Alina.

B. We Władzach II instancji:

Mianowani:

w Urzędzie Wojewódzkim Poleskim:

Wendorff Stefan — prow. urzędnikiem administracyjnym I kategorji VIII st. sł. dnia 14.8.26 r;

w Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim.

Dr. Seydlitz Mieczysław — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. z poruczeniem funkcji Wicewojewody dnia 14.8 26 r.

Przeniesieni:

referendarz VII st. sł. Skrzyński Edward z Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego do Starostwa w Brześciu n/B. dnia 6.8 26 r.;

urzędnik adm. I kat. VII st. sł. Kałuba Włodzimierz—z Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach dnia 25.8.26 r.;

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim Zabierzowski Zygmunt, delegowany czasowo do służby w Min. Spraw Wewn., przeniesiony do Zarządu Centralnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dnia 26.8.26 r.;

prow. urzędnik VI st. sł. Zbrowski Marjan z Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie do Starostwa w Białymstoku z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa z dniem 1.9.26 r.

Zwolnieni:

urzędnik VII st. sł. w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim Barzyński Józef na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 7.8.26 r.;

prow. urzędnik VI st. sł. w Wołyńskim Urzędzie Wojewódzkim Rutkowski Stanisław na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 1?.8.26 r.

Przeniesiony w stan spoczynku:

Księgowy w VII st. sł. w Urzędzie w Wojewódzkim we Lwowie Jamrozik Jan dnia 3.8.26 r.

We władzach I instancji:

Przeniesieni:

prow. urzędnik VII st. sł. Baran Franciszek— ze Starostwa w Brześciu n/B. do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego dnia 6.8.26 r.

prow. urzędnik VII st. sł. Jagodziński Zygmunt — ze Starostwa w Prużanie do Starostwa w Łunińcu z poruczeniem kierownictwa Starostwa dnia 6.8.26 r.

Zwolniony:

Starosta w Białymstoku Giedroyć Tadeusz — na własną prośbę z dniem 31.8.26 r.

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

w czasie o 1 do 30 września 1926 r.

I. P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 11.IX 1926 r. mianował Karola Kirsta Dyrektorem Departamentu w IV st. sł. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

postanowieniem z dnia 24.IX 1926 r. mianował Naczelnika Wydziału w V st. sł. i Wicewojewodę w Warszawie Zygmunta Beczkowicza Wojewodą nowogrodzkim w IV st. sł.;

postanowieniem z dnia 30.IX 1926 r. zwolnił Kazimierza Młodzianowskiego z urzędu Ministra Spraw Wewnętrznych.

II. P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządził następujące zmiany personalne:

A. W Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Mianowany:

Radca ministerjalny w V st. sł. Śliwiński Jan—Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. dn. 25.IX 1926 r.

Przeniesiona:

Urzędniczka X st. sł. Jaskold-Klepacka Władysława—do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie z dniem 1.X 1926 r.

Zwolnieni ze służby:

Radca Ministerjalny w VI st. sł. Zdankowski Wit.—na własną prośbę z dniem 30.IX 1926 r.;

urzędniczka IX st. sł. Michalska Celina z dn. 30.IX 1926 r. na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej;

urzędniczka IX st. sł. Risske Marja — na własną prośbę dnia 18.IX 1926 r.

Przeniesiony w stan nieczynny:

Radca ministerjalny w V st. sł. Molendziński Stefan dnia 18.IX 1926 r.

B. W zakładach Państwowej Służby Zdrowia:

Zwolniona ze służby.

Prow. urzędniczka X st. sł. w Państwowym Zakładzie Badania Żywności w Krakowie Dr. Piotrowska Mieczysława na własną prośbę z dniem 30.IX 1926 r.

C. We władzach II instancji:

w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie:

Mianowani:

Radca wojewódzki w VI st. sł. Żbikowski Witold — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. dnia 28.IX 1926 r.;

naczelnikowi Wydziału w V st. sł. Korsakowi Władysławowi poruczono pełnienie funkcji wicewojewody warszawskiego dnia 28.IX 1926 r.

Zwolnieni ze służby:

Urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach Buras Stanisław na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30.IX 1926 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie Tryniszewski Roman na

podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30.IX 1926 r.;

urzędnik VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku Chądzyński Gedeon na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30.IX 1926 r.;

urzędnik I kategorji VI st. sł. w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim Siwik Kazimierz na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30.IX 1926 r.;

radca wojewódzki w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie Okulicz Kazimierz wobec mianowania Dyrektorem Departamentu w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dnia 21.IX 1926 r.;

urzędnik VII st. sł. w Wołyńskim Urzędzie Wojewódzkim Kamiński Remigjusz na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 24.IX 1926 r

referent VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach Rudnicki Kazimierz na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 28.IX 1926 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach Kiliczkowski Franciszek dnia 11.IX 1926 r.;

urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach Czarnowski Stanisław z dniem 30.IX 1926 r.

Zmarł:

Starosta w Radzyminie Scheel de Wietinghoff Artur dnia 10.IX 1926 r.

D. We władzach I instancji:

Mianowani:

Radca wojewódzki i kierownik starostwa w Łasku Dychdalewicz Jan starostą w Łodzi w VI st. sł. dnia 29.IX 1926 r.;

prow. urzędnik administracyjny I kategorji VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi Łopuski Zenon — Starostą w Słupcy VI st. sł. dnia 29.IX 1926 r

Przeniesieni:

Lekarz powiatowy w VII st. sł. Dr. Lewy Stefan — ze Starostwa w Brzezinach do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, z dniem 1.IX 1926 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Janowski Edmund — ze Starostwa postawskiego do Starostwa Wileńsko-Trockiego dnia 3.IX 1926 r.;

naczelnik Wydziału w VI st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę Bielecki Ignacy — do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi dnia 11.IX 192 r.;

starosta w VI st. sł. Gadomski Jan — ze Starostwa w Płońsku do Starostwa w Pułtusku dnia 14.IX 192 r;

starosta w VI st. sł. Morawski Franciszek — ze Starostwa w Pułtusku do Starostwa w Płońsku dnia 14.IX 1926 r.;

referent VII st. sł. w Starostwie w Kole Kaczorowski Bohdan do starostwa w ieluniu z poruczeniem kierownictwa tego starostwa dnia 28.IX 1926 r.;

prow. urzędnik adm. I kategorji VII st. sł. Dr. Balawelder Zdzisław — ze Starostwa Wileńsko-Trockiego do Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę dnia 24.IX 1926 r.;

kierownik starostwa w Sieradzu Kaliński Henryk — do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w charakterze urzędnika adm. I kategorji VII st. sł. dnia 28.IX 1926 r.

Zwolnieni ze służby:

Urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Warszawie de Widal Maksymiljan na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30.IX 1926 r.;

urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Wołkowysku Trzeciak Tadeusz — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30.IX 1926 r.;

starosta w Sępolnie Dzwonkowski Ludwik — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30.IX 1926 r.;

starosta lubawski w Nowem Mieście Sas-Jaworski Juljan — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30.IX 26 r.;

prow. urzędnik VI st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę Świrski Władysław na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30.IX 26 r.;

referent VII st. sł. w Starostwie w Piotrkowie Bielski Jan — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 24.IX 26 r.;

referent VII st. sł. w Starostwie w Opocznie Klimecki Roman — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 24.IX 26 r.;

referent VII st. sł. w Starostwie iłżeckim Zajączkowski Dominik — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 24.IX 1926 r.

referent VII st. sł. w Starostwie w Opatowie Borkowski Ignacy — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 24.IX 26 r.;

prow. lekarz powiatowy w VIII st. sł. w Wyrzysku Dr. Sielużycki Eugenjusz — na własną prośbę z dniem 30.IX 26 r.

RUCH SŁUŻBOWY w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

w czasie od 1 do 31 października 1926 r.

I. P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 2.X 1926 r. mianował Komisarza Rządu na m. st. Warszawę Sławoja Felicjana Składkowskiego Ministrem Spraw Wewnętrznych;

postanowieniem z dnia 12.X.1926 r. mianował Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Dr. Maurycego Zdzisława Jaroszyńskiego Podsekretarzem Stanu w III st. sł.;

postanowieniem z dnia 12.X.1926 r przeniósł w stan nieczynny urzędnika I kat. IV st. sł. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Aleksandra Dębskiego;

postanowieniem z dnia 12.X.1926 r. mianował do odwołania Władysława Jaroszewicza Komisarzem Rządu na m. st. Warszawę w IV st. sł.;

postanowieniem z dnia 12.X 1926 r. przeniósł w stan nieczynny Wojewodę pomorskiego w III st. sł. Dra Stanisława Wachowiaka;

postanowieniem z dnia 12.X.1926 r. mianował Kazimierza Młodzianowskiego Wojewodą pomorskim w III st. sł.;

postanowieniem z dnia 25.X.1926 r. mianował Dr. Kazimierza Świtalskiego Dyrektorem Departamentu w IV st. sł. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

postanowieniem z dnia 25.X.1926 r. przeniósł w stan nieczynny Wojewodę lubelskiego Stanisława Moskalewskiego;

postanowieniem z dnia 25.X.1926 r. przeniósł w stan nieczynny Wojewodę w Stanisławowie Aleksandra Des Loges'a;

postanowieniem z dnia 25.X.1926 r. mianował Starostę w Będzinie Antoniego Remiszewskiego Wojewodą lubelskim w IV st. sł.;

postanowieniem z dnia 25.X.1926 r. przeniósł w stan nieczynny Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Bolesława Kozłowskiego.

II. P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządził następujące zmiany personalne:

A. W Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Mianowani:

Referendarz VII st. sł. Wiszniewski Stanisław Radcą ministerjalnym w VI st. sł. dnia 30.X.1926 r.

urzędnik VIII st. sł. Jacuk Stefan urzędnikiem I kategorji VII st. sł. dnia 23.X.1926 r.;

pracowniczka kontraktowa IX st. sł. Niedźwiecka Emilja prowizoryczną urzędniczką II kategorji IX st. sł. dnia 16.X.1926 r.

Zwolniony ze służby:

prow. urzędnik VII st. sł. Oberbek Zygmunt z dniem 30.IX.1926 r. z powodu przejścia do służby w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Przeniesiony w stan nieczynny:

Radca ministerjalny w VI st. sł. Dr. Miklaszewski Walenty z dniem 30.IX.1926 r.

B. W Zakładach Państwowej Służby Zdrowia:

Zwolniona ze służby:

chemik Państwowego Zakładu badania żywności w Warszawie w VII st. sł. Dr. Długołęcka Celina na własną prośbę z dniem 31.X.1926 r.

C. We władzach II instancji:

Mianowany:

starosta w VI st. sł. w Rohatynie Padlewski Aleksander — Radcą wojewódzkim w VI st. sł. w Urzędzie wojewódzkim w Stanisławowie dnia 23.X.26 r.

Przeniesieni:

referendarz VII st. sł. Bałuciński Stanisław — z Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do Starostwa w Kozienicach dnia 5.X 1926 r.;

urzędnik I kat. VII st. sł. Dr. Zagóra Paweł — z Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach do Starostwa w Cieszynie dnia 13.X.1926 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Mahoń Jan z Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku do Starostwa w Lidzie dnia 16.X.26 r.

Zwolnieni ze służby:

urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie Grote Leon Henryk na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 7.X.26 r.;

urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie Falkowski Alfred — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 11.X.26 r.;

urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie Chechliński Marjan na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 7.X.26 r.;

urzędnik VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku Schreyer Witold — wobec przejścia do służby w sądownictwie dnia 23.X.26 r.

urzędnik VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Męsowicz Władysław—na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 28.X.26 r.;

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Wołyńskim Urzędzie Wojewódzkim Tłuchowski Jan — na własną prośbę dnia 29.X.26 r.;

referendarz VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie Pachnowski Stefan — na własną prośbę z dniem 31.X.26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach Dr. Brzozowski Franciszek z dniem 31.X.26 r. na własną prośbę.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Starosta w V st. sł. ad pers. we Lwowie Zeleski Zygmunt — dnia 13.X.26 r. Radca wojewódzki w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Ruebenbauer Józef — dnia 13.X.26 r.

Radca wojewódzki w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu Łaszewski Władysław — dnia 13.X.26 r.

D. We władzach I instancji:

Mianowani:

Wallas Jan — prow. urzędnikiem adm. I kat. VII st. sł. w Starostwie w Łasku z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 7.X.26 r.

Sarnecki Jakób — urzędnikiem adm. I kat. VI st. sł. w Starostwie w Kobryniu z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 29.X.26 r.

Przeniesieni:

urzędnik VII st. sł. Biały Bronisław — ze Starostwa w Kozienicach do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach dnia 5.X.26 r.;

urzędnik VII st. sł. Iwanicki Juljan — ze Starostwa w Tarnowskich Górach do Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach dnia 4.X.26 r.;

referendarz VII st. sł. Schmidt Kamil — ze Starostwa w Wieluniu do Starostwa w Piotrkowie dnia 4.X.26 r.;

urzędnik VII st. sł. Łukawiecki Jan — ze Starostwa w Łęczycy do Starostwa w Koninie dnia 16.X.26 r.

prow. urzędnik VII st. sł. Gorzechowski Janusz — z Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie dnia 28.X.26 r.

kierownik Starostwa we Włoszczowej Małaczyński Mieczysław — do Starostwa w Sieradzu

z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 21.X.26 r.

referendarz VII st. sł. Wygrzywalski Stanisław — ze Starostwa w Gorlicach do Starostwa w Nowym Sączu dnia 25.X.26 r.

urzędnik VII st. sł. i kierownik Starostwa w Kostopolu Korkozowicz Władysław — do Starostwa we Włodzimierzu dnia 23.X.26 r.;

Starosta Płachta Jan—ze Starostwa w Dubnie do Starostwa w Zdołbunowie dnia 30.X.26 r.;

Starosta w VI st. sł. Skarzyński Adam — ze Starostwa w Dobromilu do Starostwa w Brzozowie dnia 30.X.26 r.;

urzędnik VII st. sł. Bobiński Zygmunt — ze Starostwa w Łęczycy do Starostwa w Kostopolu z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 30.X.26 r.;

Starosta w VI st. sł. w Zdołbunowie Spława-Neyman Radosław—do Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego w charakterze urzędnika I kat. VI st. sł. dnia 30.X.26 r.

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę Tłuchowski Jan — do Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego dnia 12.X.26 r.;

lekarz powiatowy w VII st. sł. Dr. Nakonieczny Jan Bolesław ze Starostwa w Makowie do Starostwa w Mławie z dniem 1.X.26 r.

Zwolnieni ze służby:

Starosta w VI st. sł. w Kobryniu Andracki Florentyn — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31.X.26 r.

urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Przemyślanach Bogaczewicz Juljan—na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 9.X.26 r.

Starosta w VI st. sł. w Mogilnie Dąmbski Mieczysław - na własną prośbę z dniem 30.IX.26 r.

prow. urzędnik VI st. sł. i kierownik Starostwa we Włodzimierzu Brzostowski Kazimierz—na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 25.X.26 r.;

urzędnik VII st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę Dr. Kujawski Zygmunt — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31.X.1926 r.

Zmarł:

lekarz powiatowy w VI st. sł. w Chodzieży Dr. Michalski Stefan dnia 29.IX.26 r.

RUCH SŁUŻBOWY
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

w czasie od 1 do 30 listopada 1926 r.

I. P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 4.11.1926 r. przeniósł w stan nieczynny Komendanta Głównego P. P. Marjana Borzęckiego i postanowieniem z tegoż dnia mianował pułk. Janusza Maleszewskiego Komendantem Głównym P. P. w IV st. sł.,

postanowieniem z dnia 20.11.1926 r. mianował Naczelnika Wydziału i Wicewojewodę w Warszawie Władysława Korsaka Wojewodą Stanisławowskim w IV st. sł.

II. P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządził następujące zmiany personalne:

A. W Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Podsekretarz Stanu w stanie nieczynnym w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Olpiński Karol — przeniesiony w stan spoczynku na podstawie art. 56 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 30.11.26 r.

Dr. Vincenz Stanisław — mianowany Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. dnia 20.11.26 r.

prow. urzędnik VI st. sł. Suski Juljan—mianowany urzędnikiem adm. I kategorji VI st. sł. dnia 24 11.26 r.

Inspektor ministerjalny Dr. Mackiewicz Konrad — przeniesiony do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu w charakterze urzędnika adm. I kategorji V st. sł. dnia 6.11 26 r.

B. We władzach II instancji.

Mianowani:

w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku:

Starosta w VI st. sł. w Grodnie Rogalewicz Kazimierz — Naczelnikiem Wydziału w dotychczasowym VI st. sł. dnia 13.11.26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie:

Dr. Morawski Aleksander — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. z poruczeniem funkcji Wicewojewody dnia 25.11.1926 r.

Starosta w VI st. sł. w Tarnowie, Żułkiewicz Czesław — inspektorem wojewódzkim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 19.11.26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie:

referendarz w VIII st. sł. Gajewski Stanisław—referendarzem w VII st. sł. dnia 25.11.26 r.

referendarz w VIII st. sł. Bechmetiuk Izydor—referendarzem w VII st. sł. dnia 25.11.26 r.

referendarz w VIII st. sł. Dr. Łoś Jerzy—referendarzem w VII st. sł. dnia 25.11.26 r.

radca rachunkowy w VIII st. sł. Sawracki Stanisław — urzędnikiem rachunkowym II b. kategorji w VII st. sł. dnia 30.11.26 r.

radca rachunkowy w VIII st. sł. Skulski Maksymiljan — urzędnikiem rachunkowym II b. kat. w VII st. sł. dnia 30.11.26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi:

referendarz w VI st. sł. Winiarski Adam — Radcą Wojewódzkim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 25.11.26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku.

Bogatkowski Henryk — prow. urzędnikiem adm. I kategorji VI st. sł. dnia 27.11.26 r.

prow. urzędnik VI st. sł. Drozdowski Ferdynand — wobec częściowej reorganizacji Urzędu Wojewódzkiego na własną prośbę prow. urzędnikiem VII st. sł. dnia 30.11.26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim Poleskim w Brześciu n/B.:

Starosta w VI st. sł. w Brześciu n/B. Kossobudzki Konstanty — urzędnikiem administracyjnym I kategorji VI st. sł. dnia 6.11.26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie:

Starosta w VI st. sł. w Rzeszowie Dr. Spiss Tadeusz — Inspektorem wojewódzkim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 30. 11. 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim w Katowicach:

Dr. Pietraszewski Stanisław — prow. urzędnikiem I kategorji VII st. sł. dnia 3. 11. 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu.

Starosta w VI st. sł. w Borszczowie Piotrowski Józef — Radcą Wojewódzkim w VI st. sł. dnia 5. 11. 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie:

Starosta w VI st. sł. w Grójcu Dr. Gołąb Stanisław — Radcą Wojewódzkim w VI st. sł. dnia 27. 11. 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim w Łucku:

Sleszyński Józef — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. dnia 24. 11. 26 r.

Przeniesieni:

prow. urzędnik VII st. sł. w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim Baran Franciszek — do Starostwa w Brześciu n/B. z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 6. 11. 26 r.

Naczelnik Wydziału i Wicewojewoda Karasiński Walerjan — z Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie w dotychczasowym charakterze Naczelnika Wydziału i Wicewojewody dnia 13. 11. 26 r.

prowizoryczny urzędnik VII st. sł. Rawski Stanisław z Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego do Starostwa w Łucku dnia 8. 11. 26 r.

Naczelnik Wydziału w V st. sł. Skrzyński Zygmunt z Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku z poruczeniem funkcji Wicewojewody Białostockiego dnia 13. 11. 26 r.

Naczelnik Wydziału i Wicewojewoda w Lublinie Dr. Bryła Stanisław — do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie w charakterze Naczelnika Wydziału dnia 13. 11. 26 r.

prow. urzędnik VII st. sł. Burkhard Jan z Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku do Starostwa w Radzyminie dnia 21. 11. 26 r.

urzędnik VI st. sł. Emeryk Jan z Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie do Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku dnia 24. 11. 26 r.

Zwolnieni:

prow. urzędnik adm. I kat. VI st. sł. i kierownik Wydziału Bezpieczeństwa w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie Szczodrowski Jan na własną prośbę dn. 13. 11. 26 r.;

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku Salinger Władysław — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 13. 11. 26 r.;

urzędnik I kat. VI st. sł. w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim Dr Stonawski Edward — na podstawie art. 116 o państwowej służbie cywilnej dnia 15. 11. 26 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Naczelnik Wydziału i Wicewojewoda w Krakowie Dr. Wawrausch Zdzisław dnia 4. 11. 26 r.;

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Niesiołowski Józef dnia 24. 11. 26 r.

Przeniesiony w stan nieczynny:

Naczelnik Wydziału i Wicewojewoda w Łodzi Dr. Ossoliński Jan uchwałą Rady Ministrów z dnia 3. 11. 26. r.

C. we władzach I instancji.

Mianowani:

Siedlecki Krzysztof — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę dn. 8. 11. 26 r.;

urzędnik V st. sł. ad pers. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Krupiński Rudolf — Starostą w Tarnowie w dotychczasowym V st. sł. dnia 15. 11. 26 r.;

Targoński Stanisław — urzędnikiem adm. I kategorji VII st. sł. w Horochowie z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 20. 11. 26 r.;

prow. urzędnikowi VII st. sł. w Starostwie w Ostrołęce Dr. Nowakowi Józefowi poruczono kierownictwo Starostwa Ostrołęckiego dnia 24. 11. 1926 r.;

referendarz w VIII st. sł. w Dyrekcji Policji we Lwowie Wagner Izydor — referendarzem w VII st. sł. dnia 25. 11. 26 r.;

referendarz w VIII st. sł. w Starostwie w Bóbrce Biliński Rościsław — referendarzem w VII st. sł. dnia 25. 11. 26 r.;

referendarz w VIII st. sł. w Starostwie w Lubaczowie Daum Rudolf — referendarzem w VII st. sł. dnia 25. 11. 26 r.;

urzędnik I kat. VIII st. sł. w Starostwie w Rudkach Molicki Eugenjusz — urzędnikiem I kategorji VII st. sł. dnia 25. 11. 26 r.;

Dr. Kwaśniewski Mikołaj — prow. urzędnikiem adm. I kategorji VI st. sł. w Starostwie w Stolinie z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 24. 11. 26 r.;

referendarz w VIII st. sł. w Starostwie w Starym Samborze Dr. Dobrowolski Stanisław — referendarzem w VII st. sł. dnia 25. 11. 26 r.;

Starosta w VII st. sł. w Starym Samborze Smalawski Ludwik — Starostą w VI st. sł. dnia 24. 11. 26 r.;

Przeniesieni:

urzędnik I kat. VII st. sł. Bagiński Bronisław z Komisarjatu Rządu na m. Łódź do Starostwa w Łucku z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 5. 11. 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Chodakowski Bronisław — ze Starostwa w Horochowie do Starostwa w Dubnie dnia 30. 10. 26 r.;

urzędnik VII st. sł. Wolski Stefan — z Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę do Starostwa w Grodnie dnia 11. 11. 26 r.;

urzędnik VII st. sł. Kulikowski Franciszek — ze Starostwa w Augustowie do Starostwa w Kolnie z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 13. 11. 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Bieńkiewicz Henryk — ze Starostwa w Kolnie do Starostwa w Grodnie dnia 13. 11. 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Kański Adam — ze Starostwa w Kowlu do Starostwa w Krzemieńcu dnia 8. 11. 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Sikorski Stanisław — ze Starostwa w Biłgoraju do Starostwa w Węgrowie dnia 15. XI. 26 r.;

referendarz VII st. sł. Matejski Kazimierz — z Dyrekcji Policji we Lwowie do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie dnia 18. 11. 26 r.;

urzędnik VII st. sł. Grodyński Stanisław — ze Starostwa w Kobryniu do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego dnia 16. 11. 26 r.;

Starosta w VII st. sł., powołany czasowo do służby w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Olszewski Władysław — do Starostwa w Wieliczce w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym dnia 24. 11. 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Wyszkowski Włodzimierz — ze Starostwa w Ciechanowie do Starostwa w Grójcu dnia 27. 11. 26 r.;

urzędnik VII st. sł. Kłoniecki Andrzej — ze Starostwa w Płońsku do Starostwa w Pułtusku dnia 29. 11. 26 r.;

urzędnik VII st. sł. Cebrowski Stanisław — ze Starostwa w Radomsku do Starostwa w Łęczycy dnia 29. 11. 26 r.;

urzędnik VII st. sł. Rudnicki Edward — ze Starostwa w Ostrowiu do Starostwa w Ostrołęce dnia 29. 11. 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Bieniewski Justyn — ze Starostwa w Wołożynie do Starostwa w Zdołbunowie dnia 30. 11. 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Usajewicz Franciszek — ze Starostwa w Łunińcu do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego dnia 30. 11. 26 r.;

referendarz VII st. sł. Tchórzewski Kazimierz — ze Starostwa w Grodnie do Starostwa w Augustowie dn. 30. 11. 26 r.;

urzędnik VII st. sł. Maciejewski Witold — ze Starostwa w Krzemieńcu do Starostwa w Kowlu dnia 30. 11. 26 r.

Zwolnieni:

prow. Starosta w VI st. sł. w Stolinie Janiszewski Fureli — na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 6. 11. 26 r.

Starosta w V st. sł. w Pszczynie Lehr Franciszek — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 27. 11. 27 r.

Przeniesiony w stan spoczynku.

referendarz w VII st. sł. w Starostwie w Nowym Sączu Barbacki Stanisław dnia 29. 11. 26 r.

RUCH SŁUŻBOWY
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

w czasie od 1 do 31 grudnia 1926 roku.

I. P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 23. XII. 1926 r. mianował prowiz. urzędnika V st. sł. i kierownika Województwa Poleskiego Jana Krahelskiego — Wojewodą Poleskim w IV st. sł.

II. P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządził następujące zmiany personalne:

A. W Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Adjunkt kanc. VIII st. sł. pozostający w stanie nieczynnym Łuczakowski Witold został powołany z powrotem do służby czynnej i przeniesiony do Komisarjatu Rządu na m. Łódź dnia 3.XII. 26 r.

Mianowani:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej Paciorkowski Jerzy Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych dnia 17.XII 26 r.

Dr. Duch Kazimierz—prow. urzędnikiem adm. I kat. VI st. sł. dnia 20.XII 26 r.;

prow. urzędnik VI st. sł. dr. Przywieczerski Witold — urzędnikiem I kategorji VI st. sł. dnia 29.XII 1926 r.;

pracowniczka kontraktowa XI st. sł. Zielińska Zofja — prow. urzędniczką III kat. XI st. sł. dnia 30.XII 1926 r.;

pracowniczka kontraktowa X st. sł. Tomaszewska Kazimiera — prow. urzędniczką III kat. X st. sł. dnia 30.XII 26 r.

Przeniesieni:

Referendarz w VII st. sł. Huczyński Tadeusz — do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie dnia 3.XII 1926 r.;

naczelnik Wydziału w VI st. sł. dr. Vincenz Stanisław—do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie w charakterze urzędnika I kat. VI st. sł. dnia 22.XII 26 r.;

prow. urzędnik adm. I kat. VI st. sł. dr. Duch Kazimierz—do Starostwa w Nowym Sączu i mianowany prowizorycznie Starostą tamże w dotychczasowym VI st. sł. dnia 30.XII 26 r.;

Zwolnieni ze służby:

Radca Ministerjalny Wagner Władysław— z dniem 31.XII 26 r. powodu przejścia do służby w Najwyższej Izbie Kontroli;

prow. urzędnik VII st. sł. Grigorjew Dymitr— z dniem 31.XII 1926 r. na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

B. W Zakładach Państwowej Służby Zdrowia.

Mianowani:

Prow. urzędn. VIII st. sł. w Państwowym Instytucie Farmaceutycznym w Warszawie dr. Opieńska Blauthowa Janina — prow. urzędniczką I kat. VII st. sł. dnia 31.XII.26 r.;

pracownik kontraktowy w Państwowym Zakładzie badania żywności w Warszawie Inż. Margasiński Zbigniew — prowizorycznym urzędnikiem I kat. VII st. sł. dnia 17.XII 26 r.

pracownik kontraktowy w Państwowym Zakładzie badania żywności w Łodzi Płoszewski Marjan—prowizorycznym urzędnikiem III kat. X st. sł. dnia 17.XII 26 r.

Przeniesiona:

Urzędn. VI st. sł. w Państwowym Zakładzie badania żywności w Warszawie dr. Karpfówna Leokadja — do Zarządu Centralnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dniem 1.XII 26 r.

C. We władzach II instancji.

Mianowani:

w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku.

Starosta w VI st. sł. w Bielsku Podlaskim Czaykowski Antoni — urzędnikiem adm. I kat. VI st. sł. dnia 27.XII 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach:

Radca woj. w VI st. sł. dr. Serafin Marcin—Naczelnikiem Wydziału w dotychczasowym VI st. sł. dnia 2.XII 26 r.

Starosta w VI st. sł. w Kielcach Serednicki Roman—Radcą Wojew. w dotychczasowym VI st. sł. dnia 20.XII 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie:

Starosta w VII st. sł. w Wadowicach Milanicz Jan—referendarzem w dotychczasowym VII st. sł. dnia 7.XII 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie:

P. o. Naczelnika Wydziału w VI st. sł. dr. Kujawski Czesław — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. dnia 23.XII 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie:

Starosta w VI st. sł. w Rzeszowie dr. Spiss Tadeusz—Radcą Wojew w dotychczasowym VI st. sł. dnia 17.XII 26 r. (dekret z dnia 30.XI 1926 r. mianujący Inspektorem Wojewódzkim w Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie został uchylony).

Starosta w VI st. sł. w Dobromilu Skarzyński Adam — Radcą Wojew. w dotychczasowym VI st. sł. dnia 17.XII 26 r. (dekret przeniesienia do Brzozowa z dnia 30.X 26 r. został uchylony);

referendarz w VI st. sł. Zarzycki Aleksander—Radcą Wojew. w dotychczasowym VI st. sł. dnia 20.XII 1926 r.;

referendarz w VI st. sł. Danielec Ferdynand—Radcą Wojew. w dotychczasowym VI st. sł. dnia 20. 12. 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku:

Starosta w VI st. sł. w Słonimie Przeciszewski Bronisław — urzędnikiem adm. I kat. VI st. sł. dnia 14. 12. 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim Poleskim w Brześciu n/Bugiem:

Siwik Kazimierz — prow. urzędnikiem adm. I kat. VI st. sł. z przydziałem czasowym do Zarządu Centralnego Min. Spraw Wewn. dn. 13. 12. 1926 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu:

zastępca sędziego Woj. Sądu Adm. w VIII st. sł. Szybowski Jakób — Sędzią Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w VII st. sł. dnia 30. 12. 1926 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie:

Starosta w VI st. sł. w Stanisławowie Dyduszyński Marjan — Radcą Woj. w dotychczasowym VI st. sł. dnia 4. 12. 26 r.

w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim w Katowicach:

prow. urzędnik VII st. sł. Dr. Hełmski Ludwik — urzędnikiem adm. I kat. VI st. sł. dnia 7.XII 1926 r.;

urzędnik VIII st. sł. Schrom Brunon—urzędnikiem adm. I kat. VII st. sł. dn. 3.XII 26 r.;

urzędnik VIII st. sł. Skalla Gwidon—urzędn. adm. I kat. VII st. sł. 3.XII 26 r.;

urzędnik adm. I kat. VIII st. sł. dr. Jarosz Tadeusz—urzędnikiem adm. I kat. VII st. sł. dnia 3.XII 1926 r.;

urzędnik VII st. sł. Kłeczek Ludwik—urzędn. adm. I kat, VI st. sł. dnia 7.XII 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Stopczyński Tadeusz — urzędnikiem adm. II kat. VII st. sł. dnia 14.XII 1926 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Grandowski Marjan — urzędn. adm. I kat. VII st. sł. dnia 14.XII 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Piechaczek Karol—urzędn. rach. kat. II b. w VII st. sł. dnia 14.XII 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Gans Jakób — urzędnikiem kanc. III kat. VII st. sł. dnia 12.XII 1926 r.

w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie:

Naczelnik Wydziału Pracy i Opieki Społecznej Łopatto Stefan — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. w dziale Min. Spraw Wewn. z poruczeniem funkcji Wicewojewody Warszawskiego dnia 17.XII 1926 r.

w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim w Łucku:

prow. urzędnik VIII st. sł. Gabryel Jan—prow. urzędn. VII st. sł. dnia 12.XII 26 r.;

urzędnik VIII st. sł. Sardecki Władysław—urzędnikiem adm. I kat. VII st. sł. dnia 12.XII 26 r.

Przeniesieni:

Urzędnik adm. I kat. VII st. sł. Podwiński Stanisław—z Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie do Zarządu Centralnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dnia 3.XII 26 r.

urzędnik VII st. sł. Podsiadło Stanisław—z Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do Starostwa w Opatowie dnia 19.XII 26 r.;

referendarz w VII st. sł. Lubański Józef—z Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku do Starostwa w Baranowiczach dnia 24.XII 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Siellawo Józef—z Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku do Starostwa w Nieświeżu dnia 27.XII 26 r.;

prow. urzędnik VI st. sł. Walicki Tadeusz—z Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku do Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego w Brześciu n/B. dnia 27.XII 26 r.

Zwolnieni ze służby:

Radca Wojew. w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim Kułakowski Jan—na własną prośbę dnia 1.XII 1926 r.;

urzędnik adm. I kat. VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie Sztylbach Andrzej na podstawie art. 116 ustawy o państw. służbie cyw. z dniem 31.XII 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie Gorzechowski Janusz—na własną prośbę dnia 4.XII 26 r.;

urzędnik VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie dr. Wybranowski Roman na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cyw. z dniem 31.XII 26 r.;

prow. urzędnik VI st. sł. w Wołyńskim Urzędzie Wojewódzkim dr. Łanucha Walenty na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cyw. z dniem 31.XII 26 r.;

urzędnik VII st. sł. w Wołyńskim Urzędzie Wojewódzkim Rinke August na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31.XII 26 r.;

urzędnik I kat. V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu dr. Mackiewicz Konrad— na własną prośbę dnia 27.XII 26 r.;

naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie dr. Bryła Stanisław z dniem 31.XII 26 r. z powodu przejścia do służby w sądownictwie;

referent VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie — Duszyński Feliks — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31.XII 26 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Węclewski Mieczysław z dniem 31. XII 26 r.;

naczelnik Wydziału w V st. sł. „ad person." w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Rawski Michał z dniem 31.XII 26 r.

st. referent w Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim Stefański Antoni — z dniem 31.XII 26 r.

D. We władzach I instancji.

Mianowani:

Urzędnik VI st sł. w Wołyńskim Urzędzie Wojewódzkim Chyliński Kazimierz - Starostą w Radomsku w dotychczasowym VI st. sł. dnia 2.XII 1926 r.;

urzędnik adm. I kat VI st. sł. w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim Kossobudzki Konstanty— Starostą we Włoszczowej w dotychczasowym VI st. sł. dnia 2.XII 26 r.;

urzędnik adm. I kat. VIII st. sł. w Starostwie w Rybniku dr. Olszewski Stanisław—urzędnikiem adm. I kat. VII st. sł. dnia 3.XII 26 r.;

urzędnik adm. I kat. VIII st. sł. w Dyrekcji Policji w Katowicach Richter Roman—urzędnikiem adm. I kat. VII st. sł. dnia 3.XII 26 r.;

referendarz VII st. sł. w Starostwie w Przemyślu Kassala Henryk — Starostą w Dobromilu w dotychczasowym VII st. sł. dnia 3.XII 26 r.

urzędnik VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Wysocki Aleksander—Starostą w Wadowicach w dotychczasowym VII st. sł. dnia 7.XII 1926 r.;

naczelnik Wydziału w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie Żbikowski Witold— Starostą w Kutnie w dotychczasowym VI st. sł. dnia 7.XII 26 r.;

urzędnik VII st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę dr. Muszyński Stanisław—urzędnikiem I kat. VI st. sł. dnia 7.XII 26 r.;

pracownik kontraktowy w Starostwie w Nowogródku dr. Malewski Jan — prowizorycznym lekarzem powiatowym w VII st. sł. tamże dnia 7.XII 1926 r.;

prow. lekarz powiatowy w VIII st. sł. w Starostwie w Nowym Targu dr. Danielski Jan - prow. lekarzem powiatowym w VII st. sł. dnia 7.XII 26 r.;

lekarz powiatowy w VIII st. sł. w Starostwie w Rohatynie dr. Runge Witold—lekarzem powiatowym w VII st. sł. tamże dnia 13.XII 26 r.;

urzędnik adm. I kat. VIII st. sł w Starostwie w Kałuszu dr. Strzelichowski Stanisław—lekarzem powiatowym w VII st. sł. tamże dnia 13.XII 26 r.;

pracownik kontraktowy w Starostwie w Łowiczu dr. Dietrich Jan Kazimierz - prow. lekarzem powiatowym w VII st. sł. tamże dnia 7.XII 26 r.;

referendarz VIII st. sł. w Starostwie w Łucku Krasicki Jan — referendarzem w VII st. sł. dnia 12.XII 1926 r.;

referendarz w VII st. sł. w Starostwie w Łodzi dr Dorosz Jan—Starostą w Słonimie w VI st. sł. dnia 14.XII 26 r.;

prow. urzędnik w VII st. sł. i kierownik Starostwa w Brześciu n/B. Baran Franciszek — Starostą brzeskim w VI st. sł. dnia 14.XII 26 r.;

Starosta w VII st. sł. w Rawie Ruskiej Krzyszkowski Włodzimierz—Starostą w Żółkwi w VI st. sł. dnia 15.XII 26 r.;

prow. urzędnik I kat. VII st. sł. w Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim Ornass Jan — prow. Starostą w Sępolnie w dotychczasowym VII st. sł. dnia 16.XII 26 r.;

urzędnik VII st. sł. w Starostwie lubawskiem Bazanowski Henryk — Starostą lubawskim w Nowem Mieście w dotychczasowym VII st. sł. dnia 16.XII 26 r.;

referendarz VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie Ulm Aleksander—Starostą w Brzozowie w dotychczasowym VII st. sł. dn. 17.XII.1926 r.

prow. urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Lidzie Machoń Jan — z powodu redukcji etatów w Województwie Nowogródzkiem — na własną prośbę prow. urzędnikiem VIII st. sł. dnia 19.XII 1926 r.;

radca wojewódzki w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi Łabudzki Jan — Starostą w Lublinie w dotychczasowym VI st. sł. dnia 27.XII 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. Wilno Iszora Wacław — Starostą w Suwałkach w dotychczasowym VII st. sł. dnia 27.XII 26 r.;

Ćwikliński Paweł — prow. urzędnikiem adm. I kat. VII st. sł. w Starostwie w Biłgoraju dnia 27.XII 26 r.

Przeniesieni:

Starosta w VI st. sł. Ołpiński Józef — ze Starostwa w Sochaczewie do Starostwa w Będzinie dnia 2.XII 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Harmata Stanisław — ze Starostwa w Radomsku do Starostwa w Rohatynie dnia 2.XII 26 r.;

p. o. Starosty w VI st. sł. Kulesza Stanisław— ze Starostwa w Makowie do Starostwa w Sochaczewie dnia 4.XII 26 r.:

Starosta w VI st. sł. Boksa Józef — ze Starostwa w Płocku do Starostwa w Stanisławowie dnia 4.XII 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Heyman Marcin — ze Starostwa w Kutnie do Starostwa w Ciechanowie dnia 7.XII 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Pinakiewicz Antoni— ze Starostwa w Gostyninie do Starostwa w Płocku dnia 7.XII 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Eytner Tadeusz — ze Starostwa w Tomaszowie Lub. do Starostwa w Radzyminie dnia 11.XII 26 r.

Starosta w VI st. sł. dr. Siokało Jan — ze Starostwa w Czarnkowie do Starostwa w Wągrowcu dnia 11.XII 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Cegiełka Wacław — ze Starostwa w Kościanie do Starostwa w Czarnkowie dnia 11.XII 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Słaby Władysław — ze Starostwa w Wolsztynie do Starostwa w Mogilnie dnia 11.XII 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Narajewski Adam — ze Starostwa w Odolanowie do Starostwa w Kościanie dnia 11.XII 26 r.;

referendarz VII st. sł. Studziński Bolesław— ze Starostwa we Włocławku do Starostwa w Płońsku dnia 15.XII 26 r.;

Starosta w VI st. sł. Malinowski Tadeusz— ze Starostwa w Kolbuszowej do Starostwa w Rawie Ruskiej dnia 15.XII 26 r.;

Starosta w VII st. sł. dr. Pomianowski Jan— ze Starostwa w Lubaczowie do Starostwa w Kolbuszowej dnia 15.XII 26 r.;

Starosta w VII st. sł. dr. Friedrich Artur—ze Starostwa w Nisku do Starostwa w Rzeszowie dnia 15.XII 26 r.:

Starosta w VII st. sł. Sługocki Kazimierz— ze Starostwa w Rudkach do Starostwa w Nisku dnia 15.XII 26 r.

referendarz VII st. sł. Brzeziński Tadeusz— ze Starostwa w Skałacie do Starostwa w Podhajcach dnia 15.XII 26 r.;

referendarz VII st. sł. Schmid Leon—ze Starostwa w Borszczowie do Starostwa w Skałacie dnia 15.XII 26 r.;

referendarz VII st. sł. Przybyszewski Wiktor— ze Starostwa w Miechowie do Starostwa w Końskich dnia 15.XII 26 r.;

referendarz VII st. sł. Goroń Władysław— ze Starostwa w Sandomierzu do Starostwa w Opatowie dnia 19.XII 26 r.;

urzędnik VII st. sł. dr. Dynowski Konrad— ze Starostwa w Ciechanowie do Starostwa w Pułtusku dnia 23.XII 26 r.;

urzędnik VII st. sł. Łyszczkowski Kazimierz— ze Starostwa w Lidzie do Starostwa w Wołożynie dnia 27.XII 26 r.;

urzędnik VII st. sł. Milewicz Adam Kazimierz— ze Starostwa w Nieświeżu do Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku dnia 27.XII 26 r.;

prow. urzędnik VII st. sł. Szarejko Cyprjan— ze Starostwa w Nowogródku do Starostwa w Słonimie dnia 27.XII 26 r.

prow. urzędnik VII st. sł. Nowakowski Leon— ze Starostwa w Słonimie do Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku dnia 27.XII 1926 r.

Starosta w VI st. sł. Krauze Adolf — ze Starostwa w Lublinie do Starostwa w Lubartowie dnia 27.XII 26 r.

Starosta w VI st. sł. Baranowski Włodzimierz — ze Starostwa w Suwałkach do Starostwa w Bielsku Podlaskim dnia 27-XII-26 r.

Starosta w VI st. sł. Dr. Uzarski Stanisław— ze Starostwa w Zamościu do Starostwa w Lubaczowie dnia 27-XII-26 r.

Zwolnieni ze służby:

Starosta w VI st. sł. w Grodzisku Czochron Czesław — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31-XII-26 r.

Starosta w VI st. sł. w Puławach Barnat Antoni - na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dn. 27-XII-26 r.

prow. urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Puławach Klassowski Władysław — na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31-XII-26 r.

prow. urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Zdołbunowie Stankiewicz Franciszek — na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31-XII-26 r.

prow. urzędnik VII st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. Łódź Jagniątkowski Aleksander — na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31-XII-26 r.

prow. urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Łucku Podwiński Henryk — na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31-XII-26 r.

urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Będzinie Cieślikowski Józef — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dn. 14-XII-26 r.

Starosta w VI st. sł. w Śmiglu Kopczyński Józef—na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31-XII-1926 r.

Starosta w VI st. sł. w Wągrowcu Szumski Maciej — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 31-XII-1926 r.

Starosta w VI st. sł. w Lubartowie Mańkowski Stefan — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 27-XII-1926 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

urzędnik VII st. sł. w Starostwie w Piotrkowie Cebertowicz Edmund z dniem 31-XII-26 r.

urzędnik kanc. VII st. sł. w Starostwie w Kołomyi Ananiewicz Grzegorz z dniem 31-XII-1926 r.

referent VII st. sł. w Starostwie w Sieradzu Muszyński Hipolit — z dniem 31-XII-1926 r.

lekarz powiatowy w VI st. sł. w Starostwie w Kołomyi Dr. Milewski Tadeusz — z dniem 31-XII-1926 r.

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

283.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 listopada 1925 roku Nr. BB. 1324/25 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1498 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Organizacji Emigrantów Rosyjskich w Polsce“.

284.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 stycznia 1926 roku Nr. BB. 273/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1489 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Pomocy Bezrobotnym“.

285.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 stycznia 1926 roku Nr. BB. 7028/25 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1486 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Oświatowo-Wychowawcze „Zespołem“ w przyszłość“.

286.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 stycznia 1926 roku Nr. BB. 71/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1493 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Artystów Scen Polskich“.

287.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 stycznia 1926 roku Nr. BB. 244/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1492 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Autorów i Kompozytorów Scenicznych“.

288.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 stycznia 1926 roku Nr. BB. 6907/25 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1487 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Właścicieli Sklepów Ogrodniczych w Polsce“.

289.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 stycznia 1926 roku Nr. BB. 6702/25 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1490 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół Gimnazjum im. Cecylji Plater-Zyberkówny w Warszawie“.

290.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 stycznia 1926 roku Nr. BB. 6733/25 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1491 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości“ „Pomorskie Miasto-Ogród“.

291.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1926 roku Nr. BB. 425/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1494 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Dziennikarzy i Publicystów Sportowych w Warszawie“.

292.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 lutego 1926 roku Nr. BB. 1014/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1495 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Kresowe z Ukrainy Doraźnej Pomocy Bezrobotnym“ w Warszawie.

293.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 lutego 1926 r. Nr. BB. 346/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1496 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Rodowe z dawnego rodu Sancti Imperii Romani Świętego Państwa Rzymskiego hrabiów z Siecina Krasickich“.

294.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lutego 1926 roku Nr. BB. 1033/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń pod Nr. 1497 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Młodych Słowian“.

295.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lutego 1926 roku Nr. BB. 1122/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1499 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Gastrologiczne“.

296.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lutego 1926 roku Nr. BB. 1093/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1504 stowarzyszenie pod nazwą „Machzykaj Jołdos Chojlim Wejesomim“ „Wspieranie Położnic chorych i sierot“ w Warszawie.

297.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lutego 1926 roku Nr. BB. 1136/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1505 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Stamatologiczne".

298.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lutego 1926 r. Nr. BB. 833/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1506 stowarzyszenie pod nazwą: „Związek Zawodowy Wytwórców Win Owocowych w Polsce".

299.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lutego 1926 roku Nr. BB. 688/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1500 stowarzyszenie pod nazwą „Rodzicielskie Koło Szkolne przy Gimnazjum im. E. Rontalera" w Warszawie.

300.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lutego 1926 roku Nr. BB. 1088/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1501 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Teletechników Polskich".

301.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 lutego 1926 roku Nr. BB. 1535/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1502 stowarzyszenie pod nazwą „Instytut Gospodarstwa Społecznego".

302.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 lutego 1926 roku Nr. BB. 1605/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1503 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Mierniczych Przysięgłych".

303.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 lutego 1926 roku Nr. BB. 6126/25 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1507 stowarzyszenie pod nazwą „Centralny Komitet do spraw hodowli drobiu w Polsce" dawniej „Komitet do spraw hodowli drobiu w Polsce".

304.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 lutego 1926 roku Nr. BB. 286/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1508 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Przemysłowców i Kupców Chrześcijan branży trykotażowo-pończoszniczej".

305.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 lutego 1926 roku Nr. BB. 522/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1509 stowarzyszenie pod nazwą „Rada Naczelna Związków Drzewnych" w Polsce.

306.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 lutego 1926 roku Nr. BB. 413/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod nr. 1510 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Leśne" dawniej „Małopolskie T.".

307.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 marca 1926 roku Nr. BB. 1319/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1514 stowarzyszenie pod nazwą „Konfederacja Idei Pracy i Czynu".

308.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 1926 roku Nr. BB. 1798/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1515 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół Hallerowa".

309.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 1926 roku Nr. BB. 1684/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1512 stowarzyszenie pod nazwą „Koło Kulturalno-Oświatowe Pracowników I gr. Inspektoratu Policji Państwowej m. st. Warszawy".

310.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 1926 roku Nr. BB. 1817/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1513 stowarzyszenie pod nazwą „Wojskowy Klub Samochodowy i Motocyklowy" w Warszawie.

311.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 1926 roku Nr. BB. 1644/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1516 stowarzyszenie pod nazwą „Bajs Lechem" „Dom Chleba".

312.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1926 roku Nr. BB. 1322/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1525 stowarzyszenie pod nazwą „Gmytys Chasodym Lenoftym", „Wzajemna Pomoc Podupadłym".

313.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1926 roku Nr. BB. 1437/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1522 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Psychotechniczne".

314.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1926 roku Nr. BB. 1376/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1520 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół Mokotowa".

315.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1926 roku Nr. BB. 1238/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1519 stowarzyszenie pod nazwą „Zrzeszenie Gazowników i Wodociągowców Polskich".

316.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1926 roku Nr. BB. 1606/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1523 stowarzyszenie pod nazwą „Czuwanie przy chorych", „Linos Hochojlim" Grochów.

317.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1926 roku Nr. BB. 1323/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1528 stowarzyszenie pod nazwą „Am Izrael", „Lud Izraela".

318.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1926 roku Nr. BB. 1580/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1517 stowarzyszenie pod nazwą „Policyjny Dom Zdrowia".

319.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1926 roku Nr. BB. 2294/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1518 stowarzyszenie pod nazwą „Zrzeszenie Suwalczan w Warszawie".

320

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1926 roku Nr. BB. 2101/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1524 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo niesienia pomocy głodnym" „Pogotowie dla Głodnych".

321.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 marca 1926 roku Nr. BB. 1604/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1529 stowarzyszenie pod nazwą „Tomchaj Achim" „Wspieranie Braci" w Warszawie.

322

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 marca 1926 roku Nr. BB. 2288/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1527 stowarzyszenie pod nazwą „Rosyjskie Zjednoczenie Narodowe w Polsce".

323.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 marca 1926 roku Nr. BB. 2281/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1530 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Podróżnicze" w Warszawie.

324.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 marca 1926 roku Nr. BB. 1665/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1531 stowarzyszenie pod nazwą „Liga Obrony Prawa Własności".

325.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1926 roku Nr. BB. 1828/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1532 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Anatomiczno-Zoologiczne".

326.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1926 roku Nr. BB. 2532/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1533 stowarzyszenie pod nazwą „Zawodowy Związek Maszynistów Kolejowych w Polsce".

327.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1926 roku Nr. BB. 1438/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1541 stowarzyszenie pod nazwą „Gmitas Chasudym Atachzykaj Achim“, „Dobroczynna Bratnia Pomoc“ w Warszawie.

328.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1926 roku Nr. BB. 1979/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1543 stowarzyszenie pod nazwą „Robotnicza Drużyna Sportowa „Ogniwo“.

329.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1926 roku Nr. BB. 1841/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1539 stowarzyszenie pod nazwą „Biblioteka im. J. L. Pereca w Pelcowiźnie“.

330.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 2389/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1544 stowarzyszenie pod nazwą „Koło b. Wychowanek Gimnazjum Anny Jakubowskiej w Warszawie“.

331.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 2859/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1534 stowarzyszenie pod nazwą „Polski Klub Turystyczny“.

232.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 2162/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1535 stowarzyszenie pod nazwą „Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie“ dawniej „Towarzystwo Wioślarskie w Warszawie“.

333.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 3043/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1537 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Rzemieślników Chrześcijan w Rzeczypospolitej Polskiej“ dawniej „Związek Rzemieślników Chrześcijan“.

334.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 3288/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1538 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Literatów i Dziennikarzy Polskich“.

335.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 3310/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1545 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Dyrektorów Polskich Szkół Średnich Państwowych“.

336.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 3600/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1546 stowarzyszenie pod nazwą „Warszawski Klub Wioślarek“.

337.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 3191/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1548 stowarzyszenie pod nazwą „Polski Związek Motocyklowy“.

338.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 3557/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1549 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie byłych Więźniów Politycznych“.

339.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 1868/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1550 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo niesienia pomocy chorym“ „Ezras Cholim“ Pomoc dla chorych XXVI Okręgu m. stoł. Warszawy“.

340.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 3166/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1560 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie drobnych kupców manufaktury i galanterji w kramach miejskich „Wielopole“.

341.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 kwietnia 1926 roku Nr. BB. 3286/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1562 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie b. Słuchaczek b. kursów Pedagogicznych dla kobiet p. kier. Jana Miłkowskiego w Warszawie“.

342.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 maja 1926 roku Nr. BB. 4030/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1551 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Geograficzne“.

343.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 maja 1926 Nr. BB. 3792/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1553 stowarzyszenie pod nazwą „Centralny Związek Polskich Stowarzyszeń Łowieckich“.

344.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 13 maja 1926 Nr. BB. 3285/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1557 stowarzyszenie pod nazwą „Polski Związek Organizacji i Kółek Roiniczych“.

345.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 maja 1926 Nr. BB. 1383/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1556 stowarzyszenie pod nazwą „Kasa wsparć i bezprocentowych pożyczek członków Synagogi „Ahawes-Reim Weachim“ „Miłość Koleżeńska i Bratnia“.

346.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 maja 1926 Nr. BB. 3949/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1566 stowarzyszenie pod nazwą Klub Sportowy „Warszawianka“.

347.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 maja 1926 Nr. BB. 4400/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1554 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Polsko-Duńskie“.

348.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 maja 1926 Nr. BB. 3679/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1559 stowarzyszenie pod nazwą „Jeszuas Kało Lejsojmim“, „Pomoc Narzeczonym Sierotom“.

349.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 maja 1926 Nr. BB. 4241/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1563 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rz. P.“ dawniej „Centralny Związek Woźnych Państwowych Rz. P.“.

350.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 maja 1926 Nr. BB. 4182/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1573 stowarzyszenie pod nazwą „Robotniczy Klub Sportowy“ „Gwiazda“.

351.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 maja 1926 Nr. BB. 3738/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1572 stowarzyszenie pod nazwą „Typas Chołow“ „Mleka Kropla“.

352.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 maja 1926 Nr. BB. 4076/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1570 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Wszechpolskiej“.

353.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 maja 1926 roku Nr. BB. 3790/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1568 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Fabryk Techniczno-Chemicznych w Państwie Polskiem“.

354.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 maja 1926 roku Nr. BB. 5447/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1565 stowarzyszenie pod nazwą „Polski Związek Zjednoczonych Artystów Sztuki Kinematograficznej i Filmowców Miłośników i Przyjaciół dla Rozwoju i Propagandy Narodowej Filmu“ w skróceniu „Polartuarfilm“ dawniej „Zespół Polskich Artystów Filmowych“.

355.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 maja 1926 roku Nr. BB. 828/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1574 stowarzyszenie pod nazwą „Chrześcijański Związek Właścicieli Zarobkowych Biur Pośrednictwa Pracy w Polsce".

356.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 maja 1926 roku Nr. BB. 4585/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1564 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Architektów".

357.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 maja 1926 roku Nr. BB. 4853/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1555 stowarzyszenie pod nazwą „Heureza".

358.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1926 roku Nr. BB. 4712/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1571 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie urzędników państwowych administracji ogólnej z wykształceniem prawniczem".

359.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 czerwca 1926 roku Nr. BB. 4543/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1569 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Przyrodnicze Towarzystwo Pedagogiczne".

360

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1926 roku Nr. BB. 4243/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1580 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Organizacji Naukowej".

361

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1926 roku Nr. BB 4638/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Stowarzyszenie Kobiet z wyższem wykształceniem".

362.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1926 roku Nr. BB. 4661/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1578 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Kursów Wieczornych dla Robotników w Warszawie".

363.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn.11 czerwca 1926 Nr. BB. 5159/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1579 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Łowieckie" „Djana".

364.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn.14 czerwca 1926 Nr. BB. 4835/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1575 stowarzyszenie pod nazwą „Polska Izba Handlowa dla Bliskiego Wschodu".

365.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 czerwca 1926 Nr. BB. 5479/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1581 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych Rzeczypospolitej Polskiej".

366.

Na zasadzie postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 czerwca 1926 Nr. BB. 5485/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1584 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Osadników Polskich".

367.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 12 października 1926 r. Nr. BP. 22615/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół Domu Chopina".

368.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 14.X 1926 r. Nr. BP. 22184/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Stowarzyszenie pod nazwą „Związek Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej“.

369.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 20 października 1926 r. Nr. BP. 22397/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Obrony Przeciwgazowej“.

370.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 22 października 1926 r. Nr. BP. 22200/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Stowarzyszenie p. n. „Związek Zrzeszeń Radjoamatorskich“.

371.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 26.X 1926 r. Nr. BP. 23032/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Stowarzyszenie p. n. „Organizacja Sjonistyczna w Polsce“.

372.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu z dnia 30.X 1926 r. Nr. BP. 22372/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków stowarzyszenie p. n. „Polskie Stowarzyszenie Pielęgniarek Zawodowych“.

373.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dn. 30 października 1926 r. Nr. BP. 22178/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków stowarzyszenie pod nazwą „Polski Związek Kolejowców“.

374.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu z dn. 9 listopada 1926 r. Nr. BP. 22361/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 8 stowarzyszenie p. n. „Społeczność Chrześcijańska w Warszawie“.

375.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 27 listopada 1926 r. Nr. BP. 22202/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 19 stowarzyszenie pod nazwą „Stała Delegacja Polskich Zrzeszeń Mierniczych“.

376.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 27 listopada 1926 r. Nr. BP. 25233/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 18 stowarzyszenie pod nazwą „Polska Y. M. C. A. – Związek Młodzieży Chrześcijańskiej“.

377.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dn. 27 listopada 1926 r. Nr. BP. 24165/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 16 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Chrześcijańskie Towarzystwo Pomocy Uchodźcom z Radzieckiej Rosji“.

378.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dn. 27 listopada 1926 r. Nr. BP. 21675/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 15 stowarzyszenie pod nazwą „Hachnosas Kało Klilas Jojfi“ (Wspieranie biednych dziewcząt, wchodzących w związki małżeńskie).

379.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dn. 27 listopada 1926 r. Nr. BP. 24048/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 14 stowarzyszenie pod nazwą „Zrzeszenie Komorników Sądowych Rzeczypospolitej Polskiej w Okręgach Sądów Apelacyjnych Warszawskiego, Lubelskiego i Wileńskiego“.

380.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dn. 27 listopada 1926 r. Nr. BP. 24734/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 13 stowarzyszenie pod nazwą „Klub Kolarzy „Naprzód“.

381.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 27.XI 1926 r. Nr. BP. 22358/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 12 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Obrony Drobnych Akcjonarjuszów".

382.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 26.XI 1926 r. Nr. BP. 24775/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 11 stowarzyszenie pod nazwą „Opieka Polska nad Rodakami na Obczyźnie".

383.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 19.XI 1926 r. Nr. BP. 22027/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 10 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo „Jedność" Wzajemnej Pomocy Szkolnej Pracowników byłej Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej".

384.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 18.XI 1926 r. Nr. BP. 24620/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 9 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Hodowli Konia Arabskiego".

385.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 29.XI 1926 r. Nr. BP. 22626/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 20 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Wzajemnej Pomocy w Obrębie VI Komisarjatu Policji Państwowej m. st. Warszawy „Gemilat Chasadim" (Pożyczka Bezprocentowa)".

386.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 4 grudnia 1926 roku Nr. BP. 22360/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 22 stowarzyszenie p. n. „Związek Wyższych Funkcjonarjuszy Zawodowych Straży Pożarnych i Korpusu Inspekcyjnego Głównego Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej".

387.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 6.XII 1926 r, Nr. BP. 22628/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 21 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Pracowników Technicznych Przedsiębiorstw Urządzeń Zdrowotnych Rzeczypospolitej Polskiej".

388.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 6.XII 1926 r. Nr. BP. 23093/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 23 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Popierania Produkcji Roślin Lekarskich w Polsce".

389.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 10.XII 1926 r. Nr. BP. 22370/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 24 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Rzemieślników w Rzeczypospolitej Polskiej".

390.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 10.XII 1926 r. Nr. BP. 22352/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 25 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Koncesjonarjuszy Detalistów Tytoniowych w Polsce".

391.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 11 grudnia 1926 roku Nr. BP. 26105/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 26 stowarzyszenie p. n. „Związek Uzdrowisk Polskich".

392.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 11 grudnia 1926 roku Nr. BP. 25636/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 27 stowarzyszenie p. n. „Związek Fabryk Kwasu Węglowego w Polsce".

393.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 11 grudnia 1926 roku Nr. BP. 23343/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 28 stowarzyszenie p. n. „Związek Handlujących Artykułami Pierwszej Potrzeby".

394.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 11 grudnia 1926 roku Nr. BP. 22188/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 29 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Wspierania Talentów „Artemuz".

395.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 20 grudnia 1926 roku N. BP. 25950/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 30 stowarzyszenie p. n. „Zrzeszenie Pracowników Państwowego Banku Rolnego".

396.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 20 grudnia 1926 roku Nr. BP. 26018 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 31 stowarzyszenie p. n. „Patronat nad Polską Młodzieżą Rzemieślniczą i Przemysłową".

397.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 20 grudnia 1926 roku Nr. BP. 27362 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 32 stowarzyszenie p. n. „Zrzeszenie Producentów Mleka".

398.

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 20 grudnia 1926 roku Nr. BP. 23927/26 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 33 stowarzyszenie p. n. „Zjednoczenie Koleżeńskie Jazłowieckie".

Drukarnia Policyjna. Warszawa, Długa 38.—3000